

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Statsminister Stefan Löfvens tal vid återinvigningen av Norrlands dragonregemente K4

Publicerad 28 september 2021

Statsminister Stefan Löfven, Norrlands
dragonregemente K4 i Arvidsjaur, den 24 september
2021

Ers majestät,

Överbefälhavare,

Fru landshövding,

Norrlandsdragoner och försvarsmaktsanställda,

mina damer och herrar.

Det är en ära för mig att delta vid återetableringen av Norrlands
dragonregemente K4 här i Arvidsjaur.

* * *

Jag blir glad över att se hur försvarsbeslutet från förra året nu förverkligas
runt om i landet. K4 är först ut bland ny- och återetableringar av regementen
och flottiljer. Därefter följer ...

- Älvsborgs amfibieregemente Amf 4, i Göteborg,
- Upplands flygflottilj F 16, i Uppsala,
- Dalregementet I 13, i Falun,
- Västernorrlands regemente I 21, i Sollefteå och Östersund och
- Bergslagens artilleriregemente A 9 i Kristinehamn.

Det här är etableringar som kommer att märkas, inte minst i norra Sverige. Det kommer att märkas i de direkt berörda lokalsamhällena. Det kommer att märkas på järnvägsstationer och i kollektivtrafiken runt om i landet där män och kvinnor i gröna och blåa uniformer kommer att bli en vanligare syn.

Under perioden 2015–2020 tillfördes i olika beslut sammanlagt omkring 33 miljarder kronor till Försvarsmakten. Under åren 2021–2025 ska nivån på anslagen till det militära försvaret successivt öka med nästan 28 miljarder kronor, vilket är en ökning med drygt 45 procent i jämförelse med 2020.

Sveriges växande militära förmåga märks redan i lufthavet, längs våra kuster och på vägarna där militärfordon blir vanligare. Vår förmågeökning noteras också i vårt närområde. En trovärdig militär förmåga bidrar till fortsatt fredlig utveckling och politisk handlingsfrihet.

* * *

Bakgrunden till försvarsbeslutet 2020 är att det övergripande säkerhetspolitiska läget i vårt närområde har försämrats över tid. Detta gäller även landets norra delar där den säkerhetspolitiska utvecklingen bland annat präglas av att Ryssland bygger upp sina militära resurser på stor bredd.

* * *

En sådan här dag är det enkelt att dra sig till minnes sin egen värnpliktstid!

Hösten 1976 rykte jag in vid Jämtlands flygflottilj F4 i Östersund. Jag minns en tid av gott kamratskap och långa timmar framför radarskärmarna. Tidvis regnade det även då...

Jag såg fram emot ”muck”, men det är inte en tid jag önskar ogjord.

Nu kommer fler unga i Sverige få uppleva lumpen. Vi har återaktiverat värnplikten som nu omfattar både kvinnor och män. Under perioden 2021–2025 nära nog fördubblas antalet värnpliktiga i grundutbildning från 5 000 till 8 000.

Här på K4 dubblas antalet värnpliktiga till c:a 300 år 2025.

Samtidigt fördjupas samarbetet med våra nordiska och euroatlantiska partners. Ett exempel är det trilaterala försvarssamarbetet mellan Finland, Norge och Sverige med fokus på fördjupat försvarssamarbete i ländernas nordligaste delar.

* * *

Vi har alla en rätt att leva i frihet och trygghet i Sverige. Men den rätten bygger på plikten att bidra till rikets försvar. Totalförsvaret är en angelägenhet för hela befolkningen.

Sveriges säkerhetspolitiska linje ligger fast. Den militära alliansfriheten tjänar vårt land väl och bidrar till stabilitet och säkerhet i norra Europa.

Den dramatiska utvecklingen i Afghanistan påminner oss om de ovärderliga insatser som svensk personal gör i världen. Jag vet att många av er har verkat i internationella insatser. För det ska ni ha ett varmt tack.

* * *

Hävdandet av vårt lands suveränitet och territoriella integritet är en nödvändig förutsättning för att Sverige ska kunna uppnå målen för vår säkerhet. Detta är en uppgift för Försvarsmakten, den organisation som ni är en del av.

Men i detta formella uppdrag att värna vår territoriella integritet finns något mer och större.

Er uppgift – den uppgift ni åtagit er som anställda i Försvarsmakten – är att försvara det land vi älskar och de värderingar vi står för. Från Ales stenar, till norra Lappland. Från Bohus klippor, till Gotlands raukar. Det här landets folkstyre, friheten vi åtnjuter, vår gemensamma historia och vår framtid. Platsen där våra barn och barnbarn ska bo och leva.

Er uppgift är att utgöra det yttersta försvaret av allt detta. Det är den uppgift som vi alla som lever i Sverige har anförtrott åt er. Det är en viktig uppgift och hela samhället har anledning att visa er tacksamhet för att ni är redo att axla ansvaret.

* * *

I dag tas här i Arvidsjaur ett viktigt steg för ett starkare försvar i norra Sverige och därmed i landet som helhet.

Jag vill önska er all lycka i ert viktiga arbete!

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Anförande av statsminister Stefan Löfven vid FN:s 76:e generalförsamling

Publicerad 24 september 2021

Statsminister Stefan Löfven, FN:s generalförsamling, den 24 september 2021

Era excellenser,

i år är det 75 år sedan Sverige blev medlem i Förenta nationerna.

Vår värld står inför utmaningar som tydligt visar att det finns ett trängande behov av en stärkt internationell samverkan med ett modernt FN i centrum.

Pandemins förödande inverkningar har satt våra samhällens motståndskraft på prov och utsatt det multilaterala systemet för påfrestningar.

Över hälften av världens befolkning är ännu inte vaccinerad mot covid-19. Vi måste prioritera att se till att alla får lika stor tillgång till vaccin.

Covax är fortfarande vårt bästa verktyg. Sverige är dess största givare per capita och jag kan med stolthet meddela att vi avser att öka vårt stöd för en global vaccintillgång.

Vi ser fram emot att samarbeta med alla medlemsstater när det gäller att identifiera sätt att förbättra våra hälso- och sjukvårdssystemers kapacitet för förebyggande, beredskap och insatser.

Era excellenser,

vi har bevittnat extrema väderhändelser, med skogsbränder, översvämningar och värmeböljor, som understryker det trängande behovet att bekämpa

klimatförändringarna.

Vi måste lyssna till vetenskapen och i grunden förändra våra samhällen. Vi måste hålla 1,5-gradersmålet levande.

Vi måste prioritera minskade utsläpp, anpassning och skydd av den biologiska mångfalden. Återhämtningen efter pandemin utgör ett tillfälle till en grönare återuppbyggnad.

I år måste vi visa att vi klarar att anta utmaningen när vi samlas vid klimatmötena COP26 i Glasgow och COP15 i Kunming och förbereder oss att slutföra ett rättsligt instrument för skydd av den biologiska mångfalden på det fria havet.

Nästa år är det 50 år sedan världen samlades i Stockholm till FN:s allra första miljökonferens. I juni står vi värd för konferensen Stockholm+50 och vi räknar med att den ska bli en katalysator för omdanande åtgärder som krävs för en genomgripande förändring av agendan för miljö och klimat. Låt oss ta tillvara detta tillfälle att bidra till att omdefiniera mänsklighetens förhållande till naturen.

Era excellenser,

ett förnyat åtagande för ett stärkt internationellt samarbete måste vara grundat i vårt gemensamma ansvar att upprätthålla internationell rätt.

De mänskliga rättigheterna är universella.

Vi upprepar vårt starka stöd för generalsekreterarens 'Call to Action for Human Rights' och att främja mänskliga rättigheter i allt det arbete som FN utför.

Vi är fortsatt mycket bekymrade över att respekten för demokrati minskar i världen. Sverige kommer även fortsättningsvis att ge sitt starka stöd till demokratiska institutioner och processer, och till demokratins försvarare.

Med Sveriges gränsöverskridande demokratisatsning vill vi mota tillbaka auktoritära strömningar och främja demokrati i hela världen.

Era excellenser,

pandemin har förvärrat kritiska klyftor när det gäller jämlikhet och i synnerhet jämställdhet. Kvinnor och flickor har drabbats oproportionerligt.

Det går inte att åstadkomma hållbar utveckling, fred och säkerhet när kvinnor och flickor lämnas utanför.

Därför är min regering en feministisk regering.

Sverige kommer alltid att försvara sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter.

Era excellenser,

solidaritet med andra länder är en del av Sveriges DNA.

Vi är orubbliga när det gäller våra internationella åtaganden, inbegripet att 1 procent av BNI ska gå till internationellt bistånd.

En fri, rättvis, och hållbar handel är avgörande för att skapa nya jobb och öka välbefindandet. Världshandelsorganisationen har en oundgänglig roll för att upprätthålla ett regelbaserat internationellt handelssystem. Vi måste se till att vi har verktygen för en bättre och grönare återuppbyggnad.

Som ordförande för ILO:s styrelse i år ska vi främja arbetstagar rättigheter.

Era excellenser,

pandemin har även förvärrat lidandet för de mest utsatta. Antalet människor som är i behov av humanitärt bistånd för sin överlevnad har aldrig varit högre. Hungern i världen ökar dramatiskt och förvärras av väpnade konflikter och klimatförändringar.

Vi uppmanar medlemsstaterna att omedelbart öka anslagen för att rädda liv och mildra lidandet. Sverige är fortsatt en av de största givarna av humanitärt bistånd.

Vi behöver hitta nya sätt att stödja den afghanska befolkningen för att upprätthålla de senaste 20 årens framsteg. Vi måste ta itu med den allt mer akuta humanitära krisen och skyddet av mänskliga rättigheter, i synnerhet för medlemmar av minoritetsgrupper och för kvinnor och flickor. Här är FN:s roll avgörande. Sveriges mångåriga engagemang och vårt stöd till den afghanska befolkningen står fast.

Era excellenser,

Sverige fortsätter att vara en förkämpe för långsiktigt fredsbyggande och vi

ger ett betydande bidrag i form av personal till FN:s fredsbyggande insatser.

I Jemen har det oförminskade våldet förvärrat den humanitära katastrofen. Sverige är fortsatt djupt engagerat. Vi uppmanar parterna att enas om ett eldupphör och medverka vid politiska samtal under ledning av FN. Det är fortsatt ett mycket viktigt steg att genomföra Stockholms- och Riyadhavtalen. Sverige är fast beslutet att leda de internationella ansträngningarna för att uppbåda ytterligare medel till världens största humanitära insats.

I Etiopien leder den utvidgade konflikten i Tigray till ett oerhört mänskligt lidande. Vi uppmanar alla parter att skyndsamt säkerställa ett fullständigt och varaktigt humanitärt tillträde, enas om eldupphör och arbeta för en politisk lösning.

Era excellenser,

för ett år sedan följdes fredliga demonstrationer i Belarus av ett hänsynslöst förtryck. Sverige och EU kräver respekt för mänskliga rättigheter. Vi stödjer det belarusiska folkets rätt till demokrati, yttrandefrihet och en rättsstat.

Sveriges stöd för Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende är orubbligt. Vi fortsätter att otvetydigt fördöma Rysslands olagliga annektering av Krim och Sevastopol.

Sverige är i år ordförande i OSSE. Vår vägledande princip är en återgång till att slå vakt om försvaret av den europeiska säkerhetsordningen utifrån respekten för internationell rätt och FN-stadgan.

Det är prioriterat att stärka samarbetet mellan OSSE och FN, inte minst på plats i konfliktsituationer.

Era excellenser,

kärnvapenhotet är ständigt lika närvarande. Vi välkomnar de steg som nyligen tagits för att motverka detta, till exempel förlängningen av det nya Start-avtalet och att Förenta staterna och Ryssland i ett gemensamt uttalande på nytt bekräftat att kärnvapenkrig inte kan vinnas och aldrig får utkämpas.

Målet med Stockholmsinitiativet för kärnvapenedrustning är att se till att det tas konkreta steg mot en kärnvapenedrustning, inte minst mot bakgrund av icke-spridningsfördragets kommande översynskonferens.

Det har gjorts vissa framsteg, men det finns mycket mer att göra. Vi uppmanar alla stater, i synnerhet kärnvapenstaterna, att bidra.

Vi uppmanar Demokratiska folkrepubliken Korea att fullgöra sina internationella skyldigheter och vidta åtgärder för kärnvapenedrustning.

Era excellenser,

det här blir mitt sista anförande till FN:s generalförsamling som Sveriges statsminister. När jag ser tillbaka på mina 7 år på posten kan jag konstatera att de globala utmaningarna prövar oss ännu mer. Men tillsammans har vi också gjort viktiga framsteg.

Sverige är fortfarande en aktiv förkämpe för gemensamma lösningar på de utmaningar vi tillsammans står inför. Vi verkar för att Agenda 2030 för hållbar utveckling ska genomföras i hela världen.

Jämställdheten är vårt århundrades ofullbordade människorättskamp. Jämställdhet har alltid varit en central fråga vid beslutsfattande och resursfördelning i min regering, och jag har främjat jämställdhet globalt.

Klimatförändringarna är vår tids ödesfråga. År 2017 antog Sveriges riksdag den mest ambitiösa klimatreformen i svensk historia; målet är netto-nollutsläpp av växthusgaser senast år 2045. Jag är stolt över att tillsammans med Indien ha lanserat Ledarskapsgruppen för industriomställning.

Ojämlikheten växer i en ökad takt. År 2016 lanserade jag tillsammans med ILO och OECD det globala partnerskapet 'Global Deal' för anständiga arbetsvillkor och inkluderande tillväxt. Målet är att förbättra arbetsmarknaden globalt och att ge människor möjlighet att dra nytta av globaliseringen.

I oktober står jag värd för Malmö internationella forum för hågkomst av Förintelsen och bekämpande av antisemitism – Remember ReAct. Rasism, främlingshat, islamofobi och antisemitism växer och vi måste kraftigt bemöta detta. Målet med forumet är att vidta konkreta åtgärder i arbetet med hågkomst av Förintelsen och bekämpande av antisemitismen.

Era excellenser,

förra året bidrog Sverige och Qatar till att FN antog deklARATIONEN om högtidlighållande av 75-årsminnet av FN:s grundande där åtagandet om en

stärkt internationell samverkan med ett modernt, nytänkande och inkluderande FN i centrum befästes.

Tillsammans med Spaniens premiärminister har jag tagit initiativ till ett ledarnätverk som ska stödja generalsekreteraren i det vidare arbetet med 'Our Common Agenda'. Kommande generationer ska stå i fokus för de ansträngningarna. Vi ser fram emot att delta i förberedelsearbetet inför toppmötet för framtiden, 'Summit of the Future', år 2023.

Sverige blev medlem i Förenta nationerna för 75 år sedan. Ni kan vara förvissade om att vi tillsammans med er alla ska fortsätta verka för en fredligare, grönare, mer jämställd och mer välmående planet.

Vi kommer att fortsätta stödja internationellt samarbete lika helhjärtat i framtiden som vi har gjort de senaste 75 åren.

Tack.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Statsministerns inledning vid konferensen Arctic Frontiers 4 februari 2021

Publicerad 10 februari 2021

Dear Prime Ministers, Ladies and Gentlemen,
We leave a dark year behind us.

2020 will be remembered as a year of sickness and death, of cancelled plans, of lost jobs and uncertainty, all because of the pandemic.

A new year has now begun. Times are still difficult, but there is a spark of optimism because of the vaccines, like the northern lights when the winter night is at its darkest.

The pandemic is a brutal reminder of two things that are relevant for us in the Arctic countries.

First, the structural vulnerabilities of Arctic communities. Access to health care and digitalisation have proven to be essential for managing life during the pandemic. These two things are a weak point in many parts of the Arctic region. I hope that the pandemic will be a catalyst for new development in those areas.

Second, the pandemic has shown the importance of international cooperation. The Arctic countries cooperate for peaceful and sustainable development in the region.

We know that there are challenges facing the region. And the eight member countries of the Arctic Council have decided that we will meet these challenges together.

We have a shared responsibility for this region.
No one can say: “the Arctic region belongs to me.”

I hope that this new year will be a bright year for the Arctic region: for the people, for peace and for the climate.

We have presented a new Swedish Arctic strategy with those priorities: people, peace and climate. We have a broad approach and want to strengthen our long-term engagement for the region. The region’s major challenges are our shared burden: whether the climate crisis, sustainable development or regional security.

We must solve them together.

The consequences of climate change, especially the rising average temperature on the Arctic region are more severe than the on rest of the world.

Climate change is a global responsibility.
But it is the Arctic countries that must lead the way,
act faster and work towards carbon neutrality to ensure our region’s survival.
The EU can also make significant contribution to Arctic cooperation.
Especially on climate action.

United States President Joe Biden’s decision to re-join the Paris Agreement, and to re-engage on broader climate and Arctic issues, is a welcome development.

I hope to cooperate closely with the new US administration on Arctic issues.

Russia takes over as Chair of the Arctic Council later this year. I welcome this and hope that under the Russian chairmanship, we can continue to push for more sustainable economic recovery and a safer Arctic region in accordance with international law. We enjoy the constructive cooperation with Russia in the Arctic Council.

We see great possibilities for close Arctic cooperation with the new US administration, and between the United States and Russia, to the benefit of all Arctic countries and for security and stability in our region.

We must focus on the main objective of our cooperation: to keep the Arctic region a peaceful place, without tension between its members.

In a world that continues to change and surprise,
the Arctic region must remain a region of peace and stability, where
international law is respected by all countries - at all times.

I hope for a bright year for the four million people living in the Arctic, and
for the indigenous peoples' interests and culture. This too, is our shared
responsibility.

On behalf of Sweden, I would like to warmly thank Iceland for the
successful chairmanship of the Arctic Council under very difficult
circumstances.

I would like to thank Norway and Arctic Frontiers for organising this
Conference.

Whatever this year may bring, our cooperation must continue to work for the
people, peace and the climate of our great Arctic region.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Statsminister Stefan Löfvens jultal

Publicerad 20 december 2020

Stockholm, den 20 december 2020.

Stockholm den 20 december 2020. Det talade ordet gäller.

Om några dagar är det julafton. En efterlängtdag, en ljus högtid i slutet av ett mörkt år.

Oavsett hur du brukar fira jul: ensam eller med hela stora familjen, på jobbet eller i en ledighet där dagarna går in i varandra, kommer det nog att bli annorlunda i år.

Men en sak är densamma: julens budskap. Ja, presenthets och måsten kan ibland ställa sig i vägen för julens viktigaste del: påminnelsen om kärlek, om gemenskap och solidaritet. Och det budskapet är extra viktigt i år.

Under det här ovanliga året har jag som statsminister många gånger bett er, alla i Sverige, att göra ert bästa för att stoppa smittspridningen.

Nu, dagarna innan julafton, vill jag istället tacka för i år, önska er en riktigt god jul och dela med mig av vad jag tror att vi har lärt oss under det här långa året:

att den styrka som gemenskap ger är ovärderlig för oss som människor, för vårt land Sverige.

Vi har tvingats omvärdera vissa saker i år. När allting rullar på som det ska är det lätt att tänka att ensam är stark, att just du klarar dig själv.

Men sen händer något oväntat eller sorgligt. Då visar det sig ofta att den där ensamheten sällan är något att hålla i handen när det krisar.

De allra flesta människor – eller ja, alla egentligen, går igenom tuffa tider.

Det är en del av livet. Skälen kan variera, graderna av tyngd kan variera.

Arbetslöshet, psykisk ohälsa, en förälder som avlider, ensamhet, en läkare

som ringer och säger att provresultaten tyvärr ser dåliga ut.

Hur en människas prövning ser ut är olika. Men gemensam är smärtan, känslan av maktlöshet.

Det är kanske först då många förstår värdet av att inte vara ensam. Värdet av att möta kriser tillsammans.

Ha en familj att ringa och gråta hos, ett stöd från samhället när du förlorar jobbet, skyddsnet, kollegor och vänner som hör av sig och säger: vi finns här, jag finns här, jag vill stötta dig.

Och en annan gång är det du som sträcker ut en hand till en vän och erbjuder ditt stöd.

Vi är människor. Vi behöver gemenskap. Vi behöver varandra.

Det här året har visat vår samhörighet. Du är beroende av andra. Andra är beroende av ditt agerande, din ansvarskänsla.

Vi har varit mer isolerade, men varje person har också varit en del av något större. Varje dag, varje vecka, hela det långa året 2020.

Vi har alla varit tvungna att göra uppoffringar. Vi har alla i stunder förbannat situationen, förbannat det här året. Och: vi har alla varit en del av lösningen.

Sverige välgång har varit högst beroende av varje persons agerande.

Det gäller i kris. Det har visat sig i år. Men – det gäller också alla andra dagar. Det gäller även kommande glada vardagar när allt är mer som vanligt igen.

Bara så kan Sverige blir starkare på riktigt. Och vårt land behöver bli starkare.

I år har brister i hur vårt land är organiserat blivit tydliga. Vi ska inte tillbaka dit.

Efter krisen ska vi istället bygga Sverige starkare, bättre. Äldreomsorgen, tryggheten, sjukvården, skolan – vi behöver göra det än mer robust.

Den samarbetsförmåga vårt land visat i år ska vi lära av. Den styrkan ska vi använda oss av när vi hanterar andra samhällsproblem.

Inför jul vet jag att det nu finns människor som hör det här och tänker att ingen bryr sig om dig, att inte du är en del av något större, av Sverige.

Julen kan då bli extra tung, bli en påminnelse om att ens eget liv inte är sådär

glimrande som alla andras verkar vara.

Kanske firas julen ensam, kanske har du ingen kontakt med familjen, kanske firas den på sjukhus eller på arbetet.

Till dig vill jag säga: Ja, ensamhet kan vara ett kvävande mörker. Men kanske finns det en person, en gammal vän, en förälder, en kollega som du kan öppna dig för.

Jag kan tyvärr inte ringa alla som möter julen ensam. Men jag lovar att ringa några. Och jag hoppas att fler gör det – att vi är många som gör en liten sak som är stor för någon annan.

Ring, sträck ut en hand, gör så som du önskar att andra hade gjort för dig.

Och jag lovar att fortsätta lägga mina dagar, mina veckor, på att tillsammans med er bygga ett starkare Sverige, ett Sverige där du i dina tuffa stunder ska ha ett helt land vid din sida, ett land där du i dina ensamma stunder ska veta att du i alla fall är en viktig del av Sveriges gemenskap.

Så, oavsett var i Sverige du bor, oavsett hur du firar, hoppas jag att du får en riktigt fin jul, jag hoppas att nästa år blir ett ljusare år och att vi tillsammans kan se till att bygga vidare på den gemenskap vi sett betydelsen av i år.

Ta hand om dig, ta hand om varandra och ha en riktigt fin jul.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Statsminister Stefan Löfvens tal till nationen den 22 november 2020

Publicerad 22 november 2020

Stockholm, söndag den 22 november 2020. Det talade ordet gäller.

I kväll vill jag säga några ord som jag vill att ni bär med er när vi nu går in i vintermörkret.

Under det här året har världen förändrats framför våra ögon.

Tidigt i våras ställdes vi inför en gigantisk utmaning i form av en pandemi.

Det nya coronaviruset tvingade oss alla att göra stora uppoffringar.

Så mycket av det vi håller kärt har vi fått avstå.

Så mycket av det som är vardag har vi fått ställa in eller undvika.

Och i kväll, sent i november år 2020, är det tydligt att det kommer att dröja innan vi kan återgå till det normala.

Därför kommer jag ännu en gång be er om något mycket svårt men helt nödvändigt.

Den lilla respit vi fick under sommaren och hösten är verkligen över.

Då kunde grannar och vänner ses utomhus och fika. Vi kunde träffa våra sköra släktingar ute i friska luften.

Livet blev inte som vanligt – men det fanns stunder under sköna

sommardagar då det nästan kändes så.

I våras var det många som sa att det trots allt underlättade livet att coronaviruset slog till i ljusa mars och inte i mörka november.

Nu är det november.

Människors hälsa och liv är fortfarande i fara.

Och faran ökar.

Allt fler smittas.

Allt fler intensivvårdsplatser används för att vårda svårt covidsjuka patienter. Allt fler dör.

Låt oss komma ihåg att över 6 000 människor i Sverige redan har dött med covid-19.

Låt oss komma ihåg att kring varje avliden finns det människor som berövats en älskad förälder, ett älskat barn eller en älskad vän.

Låt oss komma ihåg hur utarbetad vård- och omsorgspersonalen var.

Och låt oss komma ihåg att de fortfarande sliter, dag och natt, för att rädda liv.

Det vi som land gör fel nu får vi lida för senare. Det vi gör rätt nu får vi glädje av senare.

Det vi gör nu påverkar hur luciafirandet kommer att se ut.

Hur julfirandet kommer att se ut.

Vilka som fortfarande kommer att vara med oss i jul.

Det kan låta hårt. Det kan låta brutalt.

Men det är precis så hård och brutal verkligheten är.

Vi vet hur man ska göra för att platta till smittspridningskurvan.

Vi har gjort det förr. Vi gjorde det i våras.

Då, när coronaviruset kom till vårt land, så var vi överens om att ta ansvar.

Vi tog ansvar för Sverige. Vi skyddade oss själva, våra närmaste och människor vi inte ens vet vilka de är.

Vi tog ansvar och vi gav personalen i sjukvården och omsorgen en chans att klara den akuta krisen.

Vi gjorde det gemensamt. Det är vår styrka, Sveriges styrka.

Under hösten har för många slarvat med att följa råd och rekommendationer.

Men nu ser vi hur folk börjar ta ansvar igen. Hur resandet minskar och hemmajobbandet ökar.

Fortsätt så - och håll ut.

Men alla måste göra mer.

Det är på dig och mig det beror.

Så:

Håll dig uppdaterad om vilka råd och rekommendationer som gäller där du befinner dig.

Träffa bara människor som du bor med.

Om du bor ensam, välj en eller högst två vänner att umgås med. Men fortsätt hålla avstånd.

Stanna hemma vid minsta symtom.

Tvätta händerna ofta och noggrant.

Och du som arbetsgivare: om det går, möjliggör för dina anställda att jobba hemifrån.

Alla saker som du skulle vilja göra, men inte är nödvändiga:

Ställ in. Boka av. Skjut upp.

Det dröjer tills vi är igenom det här. Och till dess är det här den nya normen för hela samhället, för hela Sverige.

Till dig som känner att allt är mörker nu vill jag säga: läget är inte hopplöst.

Sverige är under prövning. Men Sverige kommer stå pall.

Sjukvården och omsorgen fungerar, trots allt.

Hus och vägar byggs, trots allt.

Våra barn får utbildning och lust att lära, trots allt.

Vi ska ta situationen på mycket stort allvar, men vi ska göra det med

behärskning, fasthet och mod.

Till dig som eventuellt känner att det här inte angår dig vill jag säga detta:

Även du som blir lindrigt sjuk kan smitta andra. På restaurangen, på jobbet, under hemmamiddagen, på bussen eller i butiken.

En främling du smittar kan bli väldigt sjuk.

En vän du smittar kan behöva vård.

En mor- eller farförälder du smittar kan komma att dö.

Det är för de människorna du ska göra uppoffringar. Det är för de människorna du måste visa beslutsamhet, självdisciplin och ansvarskänsla.

När vi är igenom den här krisen ska alla kunna minnas hur vi hjälpte varandra.

Minnas solidariteten. Minnas känslan av gemenskap och känslan av att göra rätt. Minnas hur vi pressade ner smittspridningen och lyfte vårt land.

Men då måste vi här och nu visa vår sammanhållning och vårt ansvarstagande.

Och att det är starkare än det virus vi ska besegra.

Nu gör vi det här.

Tillsammans.

För Sverige.

Tal från Statsrådsberedningen

Anförande av statsminister Stefan Löfven vid högnivåmötet om Peking+25

Publicerad 13 oktober 2020

Anförande av statsminister Stefan Löfven den 1 oktober 2020 med anledning av Pekingplattformens 25-årsjubileum. Det talade ordet gäller.

Excellenser, damer och herrar.

Jämställdhet berör oss alla: kvinnor, män, flickor och pojkar.

Det är inte endast en moralisk eller rättslig förpliktelse att främja jämlikhet och rättigheter för kvinnor och flickor, det är även fråga om sunt förnuft och smart ekonomi.

Inget samhälle kommer att lyckas till fullo om hälften av dess befolkning förnekas tillgång till utbildning, möjlighet att arbeta och möjlighet att försörja en familj.

Det var tänkt att våren 2020 skulle vara en hyllning till jämställdheten. Det här året skulle vi fira 25-årsjubileumet av Pekingplattformen, 20-årsjubileumet av säkerhetsrådsresolution 1325 och 5-årsjubileumet av Agenda 2030 för hållbar utveckling.

I stället har covid-19-pandemin belyst ojämlikhet på en global nivå och ökat gapet mellan kvinnor och män.

Mäns våld mot kvinnor, inbegripet hedersrelaterat våld, har ökat under pandemin.

Allt fler flickor har fått lämna utbildningar för att giftas bort.

Sexuella övergrepp mot kvinnor och flickor har ökat.

Det sker i mitt land och runt om i världen. Det är fruktansvärt och det får aldrig accepteras. Vi behöver visa mod och ett ledarskap som agerar.

Kvinnor har samtidigt ofta varit de som mött pandemin först – som läkare, som sjuksköterskor och som vårdpersonal på intensivvårdsavdelningar, akutmottagningar och äldreboenden.

Jag leder världens första feministiska regering. Ett jämställdhetsperspektiv är centralt för alla våra departement och i alla våra prioriteringar, vid beslutsfattande och vid fördelning av resurser.

Sverige ska fortsätta att vara ett progressivt land när det gäller kvinnors rättigheter och jämställdhet. Det är vår erfarenhet att en egen inkomst är avgörande för kvinnors ökade delaktighet och ekonomiska oberoende. Det är en övertygelse som vi tar med oss till bordet som en av ledarna av den globala koalitionen för ekonomisk jämställdhet inom ramen för kampanjen Generation Equality.

Det är dags att återuppbygga till det bättre – mänskliga rättigheter, demokrati, rättsstatens principer och jämställdhet måste stå i fokus i vårt arbete, och ingen får lämnas utanför.

Det är dags att vi som ledare och beslutsfattare tillsammans vidtar åtgärder för att påskynda genomförandet av Pekingplattformen.

Sverige är redo att göra sin del.

Tack för ordet.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Anförande av Sveriges statsminister Stefan Löfven vid den allmänna debatten vid den 75:e sessionen i FN:s generalförsamling

Publicerad 30 september 2020

Den 26 september höll statsminister Stefan Löfven ett anförande vid den allmänna debatten vid den 75:e sessionen i FN:s generalförsamling. Det talade ordet gäller.

Excellenser.

Vi högtidlighåller att FN firar 75 år mitt i en global pandemi – en pandemi som har satt enorm press på våra samhällen, stora som små, och på våra familjer. Jag vill uttrycka mitt djupaste beklagande över de liv som gått förlorade.

Tider som dessa prövar våra samhällens motståndskraft och vår internationella samverkan. Det är viktigare än någonsin tidigare att vi arbetar tillsammans i solidaritet.

I denna anda var Sverige och Qatar medordförande i förhandlingarna om deklARATIONEN till minnet av FN:s 75-årsjubileum som antogs den 21 september. Medlemsländerna sände ett kraftfullt budskap till stöd för en regelbaserad internationell världsordning och för multilateralism. Vi befäste åtagandet om en stärkt internationell samverkan med ett modernt, nytänkande och inkluderande FN i centrum.

Just nu har vi ett sällsynt tillfälle att bygga bättre samhällen – samhällen som är mer motståndskraftiga. Vi har ett tillfälle att gemensamt ta itu med gemensamma utmaningar som

- pandemin
- klimatkrisen
- ökande ojämlikhet
- brott mot folkrätten
- hot mot internationell fred.

Vi har ett tillfälle att skapa, vilket generalsekreterare Guterres uppmanade oss till i sin senaste Nelson Mandela-föreläsning, ett nytt socialt kontrakt och en ny global uppgörelse.

Excellenser.

Sverige stödjer till fullo FN:s ledarskap i den globala kampen mot covid-19 och konstaterar Världshälsoorganisationens centrala roll.

Hittills har Sverige bidragit med mer än 170 miljoner dollar till de globala motåtgärderna. Tillsammans med flera av världens ledare har jag uttryckt mitt stöd för att säkerställa en rättvis och global tillgång till framtida vaccin mot covid-19. Ingen är trygg förrän alla är trygga. Att säkerställa vaccintillgång är en global utmaning som kräver internationell samverkan och solidaritet.

Excellenser.

Klimatförändringarna är en av våra mest angelägna frågor. Runt om i världen har unga och gamla marscherat sida vid sida på gatorna och krävt att vi som beslutsfattare ska följa det som vetenskapen rekommenderar. Vi måste omforma våra samhällen och minska utsläppen. Sverige har som målsättning att bli det första fossilfria välfärdslandet, men vi välkomnar konkurrens från alla som vill hinna före oss.

Vi kommer att fortsätta arbeta med industrisektorn för att nå nettonollutsläpp, inte minst inom Ledarskapsgruppen för industriomställning som vi lanserade tillsammans med Indien vid förra årets klimattoppmöte. Vi uppmanar till mer ambitiösa nationellt fastställda bidrag inom ramen för Parisavtalet. Vi kommer att arbeta för ett ambitiöst utfall av klimatmötet COP26 i Glasgow.

Excellenser.

När vi firar FN:s 75-årsjubileum måste vi stärka vår beslutsamhet att se till att ingen lämnas utanför. För att förverkliga Agenda 2030 för hållbar utveckling är det nödvändigt att se till att alla deltar på lika villkor, oavsett kön och sexuell läggning.

Den pågående pandemin förvärrar befintlig diskriminering och ojämlikhet samt risken för sexuellt och könsrelaterat våld. Den har en oproportionerlig inverkan på kvinnors och flickors tillgång till livsviktiga hälso- och sjukvårdstjänster. Robusta anslag till sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter måste prioriteras.

25-årsjubileumet av den historiska Pekingdeklarationen och handlingsplanen utgör en möjlighet att intensifiera ansträngningarna för jämställdhet.

Sverige är berett att ta en ledande roll i UN Womens globala koalition för ekonomisk jämställdhet. Det är med glädje jag ser att andra förenat sig med Sverige och bedriver en feministisk utrikespolitik.

Excellenser.

Pandemin sätter de demokratiska institutionernas förmåga att fungera under ett enormt tryck och får allvarliga konsekvenser för mänskliga rättigheter. Alltför många ledare och regeringar använder den som en förevändning i sina försök att tysta oppositionen, civila samhället och människorättsförsvarare.

Sverige kommer fortsätta att främja vår demokratisatsning som syftar till att stärka respekten för demokratiska principer och institutioner, civila samhället och internationell rätt. Vi stödjer generalsekreterarens uppmaning att agera för mänskliga rättigheter.

Excellenser.

Miljontals människor runt om i världen har förlorat sina jobb och utkomstmöjligheter på grund av pandemin. Social dialog på arbetsplatsen kan bidra till att mildra effekterna av pandemin och forma lösningar. Vi behöver en hållbar omställning på den globala arbetsmarknaden. Tillsammans med Sydafrikas president Cyril Ramaphosa arbetade jag ingående med den här frågan under utarbetandet av ILO-rapporten om framtidens arbetsliv. Sverige bjuder in fler länder att bli en del av den globala uppgörelsen för anständiga arbetsvillkor och inkluderande tillväxt.

Vi har även sett handelshinder införas under pandemin. Fri, rättvis, och hållbar handel är centralt för att skapa nya jobb och öka välståndet. Världshandelsorganisationen har en avgörande roll för att upprätthålla ett regelbaserat internationellt handelssystem.

Runt om i världen behöver fler människor än någonsin tidigare humanitärt bistånd för sin överlevnad. Den utdragna konflikten i Jemen har resulterat i världens största humanitära kris. Jag uppmanar givare att öka stödet till de humanitära insatserna. Vi stödjer FN:s fredssträngningar och uppmanar parterna att omedelbart komma överens om en vapenvila, inbegripet politiska samtal och fortsatt genomförande av Stockholms- och Riyadhavtalen.

Vi uttrycker vår solidaritet och vårt stöd till det libanesiska folket efter den förödande explosionen i Beirut.

Excellenser.

Pandemin utgör ett hot mot internationell fred och säkerhet. Sverige och EU stödjer med kraft genomförandet av generalsekreterarens uppmaning till en global vapenvila. FN:s säkerhetsråd har ett enormt ansvar. För att lyckas med uppdraget att upprätthålla internationell fred och säkerhet måste det reformeras för att på ett effektivt sätt kunna ta itu med nuvarande och framtida utmaningar.

Kampen mot straffrihet vid gränsöverskridande brottslighet är fortfarande mycket viktig. Sveriges stöd för Internationella brottmålsdomstolen är orubbligt.

Kvinnors inflytande vid fredsprocesser, politiska övergångar och återhämtning efter kriser är centralt. I år är det 20 år sedan säkerhetsrådsresolution 1325 antogs. I år ska vara ett år när vi ser konkreta åtgärder.

Sverige fortsätter att vara en aktiv partner till FN genom

- finansiellt kärnstöd
- diplomati
- medling
- att bidra med militärer och poliser i FN:s fredsinsatser, som bland annat MINUSMA. Vi följer med stor oro utvecklingen i Mali. En fredlig, snabb

övergång till ett civilt styre med demokratiska val är absolut nödvändig.

Rysslands olagliga annektering av Krim och Sevastopol och aggression mot östra Ukraina utgör allvarliga brott mot internationell rätt, utmanar den globala säkerheten och orsakar mänskligt lidande. EU är otvetydigt avseende behovet av att Minsköverenskommelserna ska uppfyllas. Sverige och EU fördömer i starkast möjliga ordalag förgiftningen av den ryska oppositionsledaren Aleksej Navalnyj. Den ryska regeringen måste grundligt och transparent utreda mordförsöket. De som bär ansvaret måste ställas inför rätta.

Vi stödjer en framförhandlad lösning med två stater som lever i fred och säkerhet som det enda bärkraftiga sättet att lösa konflikten mellan Israel och Palestina. Den måste baseras på internationellt överenskomna parametrar och på att ockupationen upphör. EU:s ställningstagande är otvetydigt: Det är olagligt att annektera ockuperat territorium.

En hållbar fred i Syrien kan endast uppnås genom en politisk lösning i linje med resolution 2254. Vid den fjärde givarkonferensen i Bryssel utlovade Sverige nyligen 96 miljoner dollar till krishanteringen.

Även om det finns många utmaningar i världen finns det även hopp. Just nu har Sudan ett sällan återkommande tillfälle. Kvinnor och unga gick 2019 ut på gatorna och krävde politiska förändringar, och modiga politiska beslut följde. Sudan förtjänar vårt stöd på landets komplicerade väg mot demokrati.

Excellenser.

Nästa år tar Sverige över ordförandeskapet i OSSE. Vi kommer att prioritera att arbeta för konfliktlösning som bygger på OSSE:s breda säkerhetsbegrepp, vilket utgår från demokrati och mänskliga rättigheter. Den europeiska säkerhetsordningen måste upprätthållas, inte omförhandlas.

Sverige är mycket bekymrade över utvecklingen i Belarus efter det val som genomfördes den 9 augusti, och som varken var fritt eller rättvist. De växande förtrycket mot fredliga demonstranter, journalister och oppositionsledare är oacceptabelt. Vi står enade med det belarusiska folket i dess önskan att utöva sina grundläggande demokratiska rättigheter. Vi fortsätter att uppmana den belarusiska regimen att upphöra med förtrycket och inleda en verklig dialog med oppositionen. Vi är beredda att underlätta en sådan dialog.

Excellenser.

I år är det även 75 år sedan atombomberna föll över Hiroshima och Nagasaki. Låt det vara en tragisk påminnelse om kärnvapnets katastrofala konsekvenser för mänskligheten. Kärnvapenhotet är lika närvarande som någonsin tidigare. Historiska fördrag har lämnats eller är i farozonen, och ny kärnvapenkapacitet utvecklas. Vi uppmanar USA och Ryssland att enas om en förlängning av START-avtalet, och Kina att delta i samtalen om uppföljningsåtgärder.

Som ett led i vår multilaterala nedrustningsdiplomati fortsätter Sverige, tillsammans med 15 andra icke-kärnvapenstater, att arbeta för ett fullföljande av Stockholmsinitiativet för kärnvapenedrustning vars syfte är att bidra till ett framgångsrikt genomförande av konferensen för översyn av icke-spridningsfördraget.

Tillsammans med EU stödjer vi med kraft ett fullständigt genomförande av den gemensam övergripande handlingsplanen.

Vi uppmanar Nordkorea att fullgöra sina internationella skyldigheter och vidta åtgärder för kärnvapenavveckling.

Vi står fast vid att situationen på den koreanska halvön ska lösas fredligt.

Excellenser.

Kommande generationer kommer växa upp i en annorlunda värld. Nu har vi möjlighet att staka ut riktningen.

Tillsammans med andra länder kommer Sverige samla stöd för generalsekreterarens arbete med den gemensamma agenda som presenterades i deklARATIONEN vid 75-årsfirandet.

Tillsammans kan vi bygga bättre samhällen.

Tillsammans kan vi bygga starkare samhällen.

Och tillsammans kan vi ta itu med utmaningarna som ligger framför oss.

Tack för ordet.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Regeringsförklaringen den 8 september 2020

Publicerad 08 september 2020

Statsminister Stefan Löfven, riksdagen, den 8 september 2020.

Eders Majestäter, Herr talman, Ärade ledamöter av Sveriges riksdag!

Sverige är ett land att vara stolt över.

Vi är världsledande i klimatomställningen.

Vi har en sagolik natur, levande folkrörelser och en enastående föräldraförsäkring.

Generationerna före oss har tillsammans byggt ett land där var och en förväntas ta sitt ansvar för Sverige, men där varje person också har alla möjligheter att bli sitt bästa jag.

Vi har skyddsnät och stöd till den som blir arbetslös eller sjuk, vi har fri utbildning och innovativa företag.

Det är vårt Sverige som vi ska vara stolta över.

Det är vårt land som vi ska göra ännu bättre – och att göra det är vår gemensamma uppgift.

Herr talman.

Coronakrisen prövar vårt land.

Jag vill tacka riksdagens samtliga partier och ledamöter för ett gott samarbete under en svår tid för Sverige.

Ni har gett varje svensk invånare skäl att vara stolt över vår demokrati.

Det nya coronaviruset kommer att prägla vårt land under lång tid och samhället är rustat för nya utbrott.

Regeringen har beslutat att delta i EU-gemensamma upphandlingar om vaccin. Storskalig testning, fysiskt avstånd och smittspårning fortsätter. En kommission utvärderar nu samhällets samlade åtgärder för att hantera coronakrisen. Kommissionens första rapport kommer före årsskiftet och uppdraget ska slutredovisas i februari 2022.

Vi har talat ovanligt mycket om ansvar och sammanhållning under året. Varje person har behövt ta ett stort ansvar för att Sverige ska klara av coronakrisen – och varje person kommer att behövas för att bygga vårt land starkare.

Det Sverige som drabbades av det nya coronaviruset var inte perfekt, med brister i äldreomsorgen, pågående klimatförändringar som påverkar våra barns framtid och revor i den välfärd som ska garantera människors trygghet.

Därför ska vi inte återgå till hur Sverige var före krisen. Vi ska bygga något ännu bättre.

Vi har nu möjlighet att skapa jobb och samtidigt åtgärda samhällsproblem. Vi ska göra det genom investeringar i sjukvården, äldreomsorgen och klimatomställningen.

Grunden för regeringens politik är januariavtalet, det breda politiska samarbete som ger stabilitet, värnar ett öppet demokratiskt samhälle och som innebär konkreta lösningar på Sveriges samhällsproblem.

Den sammanhållning som präglat vårt land under krisen behövs också framöver. Uppgiften att stärka Sverige är gemensam, där ingår arbetsmarknadens parter, civilsamhället och enskilda människors engagemang.

Tillsammans hanterar vi det nya coronaviruset. Tillsammans ska vi jobba Sverige ur den ekonomiska krisen. Och tillsammans ska vi bygga vårt land starkare än tidigare.

Herr talman.

Det nya coronaviruset har slagit hårt mot människors liv och hälsa, men också samhällsekonomin har drabbats. Många företagare och arbetstagare har ett mycket tufft år.

När det nya coronaviruset kom hade Sverige den lägsta statsskulden sedan 1977. Den ekonomiska styrkan möjliggjorde åtgärder som korttids-
permittering och omställningsstöd, vilket har räddat jobb och företag.

Nu går vi vidare. Vi behöver fortsätta hålla nere smittspridningen, men nu påbörjas omställningen från krispolitik till långsiktiga investeringar. Det innebär en historisk budget med nya förslag på över 100 miljarder kronor.

Hela samhället behöver vara med för att vi ska kunna jobba Sverige ur krisen. Genom investeringar i sjukvården, äldreomsorgen och klimatomställningen stärker vi Sverige samtidigt som människor får jobb här och nu. Företagare ska kunna anställa, unga enklare få sin första anställning och bostad.

En hög sysselsättning är avgörande för Sveriges välstånd. Men arbete är också avgörande för den enskilda människan, för alla som går upp när klockan ringer, tar en kopp starkt kaffe till frukosten och sedan går till jobbet. Arbetet ger försörjning men också gemenskap, möjligheten att själv bygga sitt liv – och bidra till sitt land. För att bättre kunna möta behoven fortsätter reformeringen av Arbetsförmedlingen.

Människor behöver vara rustade för att kunna ta de jobb som finns. Därför fortsätter utbyggnaden av Kunskapslyftet i hela landet. Särskilt fokus riktas mot bristyrkesutbildningar.

Forskning och innovation krävs för att skapa jobb och stärka Sveriges konkurrenskraft. En forsknings- och innovationsproposition kommer att presenteras i höst.

Arbetsrätten ska moderniseras och anpassas till dagens arbetsmarknad, samtidigt som balansen mellan parterna ska upprätthållas. Om arbetsmarknadens parter når en överenskommelse om hur lagen om anställningsskydd ska reformeras, så kommer regeringen att lägga förslag i enlighet med den.

Under coronakrisen har många av dem som kunnat arbeta från hemmet gjort det. Distansjobb, onlinefika med kollegorna och digitala möten har blivit rutin. Den digitala infrastrukturen fortsätter att byggas ut i hela landet.

Det ska gå att leva och arbeta i hela landet. Möjligheterna att driva företag på landsbygden ska fortsätta att förbättras. Investeringar i bostäder och infrastruktur är ett effektivt sätt att stimulera ekonomin och samtidigt skapa arbetstillfällen i hela Sverige.

Vi har en historisk möjlighet att genomföra åtgärder som ger jobb här och nu – men som också stärker Sverige. Den möjligheten tar vi. Tillsammans ska vi jobba Sverige ur krisen och bygga samhället mer hållbart.

Herr talman.

Den globala uppvärmningen är vår tids ödesfråga. Konsekvenserna av ett varmare klimat – bränder, torka, stigande havsnivåer – fortsätter att drabba människor. Världens fattigaste bär minst skuld till klimatkrisen men är samtidigt de som drabbas värst.

Sverige ska bli världens första fossilfria välfärdsland. Vi ska fortsätta att vara världsledande i arbetet med att motverka den globala uppvärmningen och i genomförandet av Agenda 2030.

Att Sverige är världsledande inom klimatomställning och elektrifiering gynnar våra företag, vår export, våra arbetstagare, vår välfärd, vårt land.

En grön skatteväxling ska genomföras, vilket innebär att skatter höjs på miljöförstörande verksamhet och sänks på arbete och företagande.

Sveriges första klimathandlingsplan genomförs.

Regeringen genomför nu den största järnvägssatsningen i modern tid. Under nästa år avser regeringen att återkomma med en infrastrukturproposition till riksdagen, med förslag till en långsiktig utveckling av vår infrastruktur.

Den sammanhållning och beslutsamhet som samhället uppvisar under coronakrisen behövs för en rättvis klimatomställning. Tillsammans ska vi ställa om vårt samhälle – för klimatets skull, för Sveriges skull.

Under den här speciella sommaren har fler svenskar än tidigare upptäckt vårt fantastiska land på nytt. Många har nyttjat vår grundlagsskyddade allemansrätt och vandrat i vår vackra fjällvärld eller i våra djupa skogar.

Hört tystnaden, känt den friska luften, märkt hur gott en chokladkaka smakar efter en lång tur.

Hållbar turism är viktigt för Sverige och regeringen kommer därför att förbättra förutsättningarna för besöksnäringens återhämtning.

Den som vandrar i naturen lär sig att inte lämna något skräp efter sig – en princip som ska gälla annars också.

Vi behöver ställa om från dagens ohållbara resursanvändning.

Regeringen tar nu fram den första svenska handlingsplanen för hur en cirkulär ekonomi ska förverkligas. Nya regler för engångsplast införs.

De svenska kusterna ska vara platser vi är stolta över. Våra hav ska vara fulla med liv. Regeringen fortsätter att arbeta med att minska påverkan från övergödning, att få ett hållbart fiske och att ingen plast ska hamna i havet.

Svensk natur, med stor biologisk mångfald, välskött skog och naturreservat är något också kommande generationer ska kunna njuta av.

Herr talman.

Sveriges välfärd är vår gemensamma stolthet.

Vi har stora sjukhus och små byskolor. Vi har förskolor och hemtjänst, skyddsnät och språngbräddor.

Ett välfärdssystem uppbyggt på tanken att ingen människa ska lämnas efter eller hållas tillbaka.

Regeringen började rusta svensk skola, äldreomsorg och sjukvård redan före krisen. Sedan 2014 har vi gjort stora investeringar i välfärden som nu har 100 000 fler medarbetare. Vi behöver göra mer, vi kommer göra mer.

Under coronakrisen har revor i vårt samhälle blivit tydliga, revor som enbart kan åtgärdas genom stora satsningar och hårt politiskt arbete.

De äldre som varit med och byggt Sverige har rätt till en god ålderdom och en bra pension. Nu kan jag berätta att pensionärers ekonomi fortsätter att förstärkas.

Under nästa år införs ett särskilt pensionstillägg på upp till 600 kronor i månaden för den som har slitit ett helt yrkesliv med låg lön.

Pengar som kommer att göra skillnad. Skillnaden i beskattning mellan

pension och lön ska tas bort helt.

Regeringen tar samtidigt nästa steg för långsiktigt höjda pensioner genom fördjupade diskussioner inom Pensionsgruppen. Regeringens uppfattning är att inbetalningarna till pensionssystemet behöver öka.

Den som jobbar inom äldreomsorgen har ett viktigt, ansvarsfullt jobb. Det behöver tydliggöras. Catrin Jansson, undersköterska i hemtjänsten, skrev i sin novell "De levande" såhär:

"Värst är kvällarna, så många människor, så lite tid. Det är svårt att vara människa. Behoven är så stora, hjälpen så liten.

Oron kommer på kvällen, tröttheten, tankarna, de återkommande larmen, det finns ingen tid för det plötsliga. Men det omöjliga blir möjligt."

Det ska vara attraktivt att arbeta inom äldreomsorgen och de som gör det ska få ett tydligt erkännande.

För att höja kompetensen genomför regeringen ett Äldreomsorgslyft. Det innebär att människor får möjlighet att utbilda sig till vårdbiträde eller undersköterska på betald arbetstid.

Äldreomsorgslyftet beräknas leda till mer än 10 000 nya tillsvidareanställningar inom äldreomsorgen. Undersköterska ska bli en skyddad yrkestitel.

När telefonen ringer finns det samtal som alla fruktar, men som många fått under året: att en anhörig blivit inlagd på sjukhus eller att hälsotillståndet tyvärr försämrats.

Då stannar livet upp, vardagsproblem som tidigare verkade så stora blir plötsligt oviktiga.

Sverige ska ha en jämlik sjukvård i världsklass som ska finnas där för alla. Coronakrisen har inneburit den största påfrestningen på vården i modern tid.

Personal inom vård och omsorg har visat stor skicklighet under mycket tuffa förhållanden. Ni har imponerat på ett helt land. Ni har ett helt lands tacksamhet.

För att säkra tillgången på akut sjukvård har många patienters besök eller

operationer blivit uppskjutna. Sjukvården ska ha resurser att hantera de uppdämda vårdbehoven och den covid-19-relaterade vården. Behoven i landet är stora. Förstärkningen av de allmänna bidragen till kommuner och regioner fortsätter.

Primärvården ska reformeras. Regeringen vill göra det lättare att få en tid på vårdcentraler i hela landet, stärka vården för exempelvis äldre och utöka förutsättningarna för förebyggande insatser. En fast läkarkontakt är avgörande.

Hälso- och sjukvårdens krisberedskap stärks. Offentliga såväl som privata aktörers ansvar för en säker försörjning av läkemedel utreds, liksom införandet av särskilda beredskapsapotek.

Grundskolorna har varit öppna i Sverige under våren. Det är en mening som nog aldrig tidigare uttalats i en regeringsförklaring. Under dessa nya förhållanden har lärare och annan skolpersonal utfört ett fantastiskt arbete.

Det ska vara ordning och reda i skolans klassrum – och ordning och reda i skolans styrning. En nationell plan för studiero och trygghet i skolan tas fram. Skolinspektionen ska ges ökade möjligheter att kunna stänga fristående och kommunala skolor med stora och återkommande brister.

Kunskap och bildning är ledstjärnor för nya reviderade kurs- och ämnesplaner och därmed för svensk skola. Elevernas kunskapsresultat har förbättrats i flera internationella kunskapsmätningar samtidigt som preliminär statistik från våren visar att andelen niondeklassare som är behöriga till gymnasieskolan ökar.

Regeringens fokus är att kunskaperna ska fortsätta öka. Skolans resurser ska fördelas efter behov och skolan ska bli mer jämlik. En utredning om statligt huvudmannaskap tillsätts. Köerna i barn- och ungdomspsykiatri ska minska och elevhälsan värnas.

Skickliga förskollärare, lärare och rektorer är grunden för en framgångsrik skola. Ett professionsprogram ska utformas, som syftar till att förskollärare, lärare och rektorer ska växa i sin profession, utveckla undervisningen och bidra till forskningen.

Svensk välfärd ska stärkas – i år och under kommande år.

Herr talman.

Sveriges utrikespolitik har som mål att skapa trygghet i vårt land och i vår omvärld. Vår tids stora utmaningar hanteras bäst genom multilateralt samarbete – i FN, i EU och i vårt närområde.

Gemensam säkerhet bygger vi tillsammans.

EU är vår viktigaste utrikes- och säkerhetspolitiska arena. Inget annat samarbete är så avgörande för svensk säkerhet och fred.

EU är också centralt för svensk ekonomi, välfärd och vårt klimatarbete. Krisberedskapen ska stärkas och den inre marknaden ska utvecklas för stärkt konkurrenskraft i den globala ekonomin. Sverige ska fullt ut delta i och forma EU-samarbetet på ett sätt som värnar både svenska och europeiska intressen.

EU-samarbetet bygger på våra gemensamma värderingar. Sverige ska fortsatt driva på för att alla länder ska respektera principer som oberoende domstolar och fria medier. Länder som inte respekterar rättsstatens principer ska inte kunna få EU-bidrag på samma sätt som tidigare.

Sveriges säkerhetspolitiska linje ligger fast. Den militära alliansfriheten tjänar vårt land väl och bidrar till stabilitet och säkerhet i norra Europa. Sverige kommer inte att förhålla sig passivt om en katastrof eller ett angrepp drabbar ett annat land i Norden eller i EU. Vi förväntar oss att dessa länder agerar på samma sätt om Sverige drabbas.

Sverige står upp för Ukrainas suveränitet och territoriella integritet. Vi fördömer Rysslands aggression mot Ukraina och den illegala annekteringen av Krim. Vi står bakom EU:s sanktioner mot Ryssland. Samtidigt ska vi ha kontakter och söka dialog med Ryssland och det ryska samhället.

Vi stöder det belarusiska folkets strävan efter demokrati. Utvecklingen i Belarus påverkar säkerheten i Sveriges närområde.

Det säkerhetspolitiska läget i Sveriges närområde och i Europa har över tid försämrats. Regeringen bedömer att totalförsvarets förmåga därför behöver fortsätta att förstärkas och öka betydligt. Betydande tillskott tillförs det militära försvaret. Sveriges bilaterala och multilaterala försvars- och säkerhetspolitiska samarbeten bör fortsätta att fördjupas.

Det civila försvaret förstärks kraftigt efter många år av nedmontering. Arbetet med att inrätta en myndighet för psykologiskt försvar fortsätter. Ett nationellt cybersäkerhetscenter inrättas under året.

En bankskatt ska införas för att finansiera satsningar på försvaret.

Europa måste ta ett större ansvar för sin egen säkerhet. Den europeiska säkerhetsordningen måste fortsatt värnas, inklusive varje lands rätt att välja sin egen säkerhetspolitiska väg. År 2021 är Sverige ordförande i Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa, OSSE. Det är en ansvarsfull uppgift i en orolig tid.

Vi välkomnar riksdagens enighet kring skrivelsen om Sveriges Kinapolitik. Sverige och EU ska bedriva en aktiv politik i relation till Kina, med utgångspunkt i våra värderingar och intressen. Vi står bakom principen om ”ett land, två system” för att bevara Hongkongs självstyrande ställning.

Den transatlantiska relationen är central för Sveriges och Europas säkerhet och välstånd.

Det nordiska samarbetet är unikt. Våra länder ska dra lärdomar från hanteringen av coronakrisen och stå enade i framtiden.

Sverige ska fortsatt vara den ledande kraften i världen för en feministisk utrikespolitik. Coronakrisen har satt behovet av jämlikhet, hälsa och sjukvård världen över i blyxtbelysning. Utvecklingssamarbetets demokratifokus fortsätter. Sverige kommer vara drivande internationellt för ett effektivt och ansvarsfullt bistånd.

Multilateralt samarbete är ledordet när FN i år fyller 75. Sverige ska fortsätta att göra sin del för fred, frihet och samarbete.

Herr talman.

Den 15 juni började 61 nya polisassistenter sin tjänstgöring i Polisområdet Stockholm syd. I Polisområdet Nordvästra Skåne var de 22 nya. Och i Polisområdet Västerbotten var de 11.

Sverige har nu nästan 21 000 poliser, det högsta antalet någonsin. Vi är halvvägs till målet om 10 000 fler polisanställda till 2024. Förstärkningen av polisen fortsätter.

När gängen sprider skräck och våld är det ofta hårt arbetande människor som bor i utsatta områden som drabbas.

Samhällets uppgift är att trycka tillbaka den organiserade brottsligheten. Våra lagar gäller i varje stad, i varje kvarter, på varje torg. Inga kriminella personer, ligor, gäng eller familjer ska tro att de är starkare än samhället.

Straffen för gängrelaterad brottslighet ska skärpas och myndigheter får nya verktyg för att samarbeta mot gängen.

Åtgärder för att bryta tystnadskulturen och stärka rättsprocessen genomförs. Straffen ska skärpas för bland annat rekrytering av unga till kriminalitet och brott med kopplingar till kriminella uppgörelser.

Regeringen föreslår att straffrabatten för unga myndiga ska avskaffas vid allvarlig brottslighet.

Utbyggnaden av Statens institutionsstyrelses anläggningar och Kriminalvårdens anstalter och häkten fortsätter.

Det är fullt möjligt att trycka tillbaka den grova brottsligheten. Alla straffskärpningar, ytterligare poliser och ökade resurser till rättsvårdande myndigheter har betydelse.

Men för att lyckas är det avgörande att rekryteringen till brottslighet stoppas. Ingen tonåring ska se kriminalitet som sin framtid. För att klara det krävs ett helt samhälle där vi hjälps åt.

I boken "Osebol" intervjuas Lars Jörlén av författaren Marit Kapla. Lars beskriver hur han och kollegorna på skolan åkte och hämtade elever som föräldrarna inte fick iväg på morgonen.

"Det var inte vår skyldighet men folk ställde upp.

Vi hade den inställningen försökte i alla fall ha den att alla barn är allas barn.

Även om man har föräldrar

så är det samhällets barn.”

Socialsekreterare, lärare, fotbollstränare, skolpersonal och grannar – alla kan göra sin del för att stötta och styra upp en tonåring som håller på att hamna snett.

Kommunerna ska få ett i lag fastställt ansvar att förebygga brott. Regeringen prioriterar det förebyggande arbetet. Hela samhället behöver dra åt samma håll.

Vi ska trycka tillbaka de kriminella gängerna.
Vi ska se till att dagens unga inte blir morgondagens brottslingar.
Vi behöver ett helt, starkt samhälle för att klara av det.

Herr talman.

Sverige ska fortsätta att värna jämställdhet, jämlikhet och demokrati – här hemma och i världen.

Trots att rasismen och nazismen borde ha lagts på historiens skräphög för länge, länge sedan, frodas de i dag. Under året har exempelvis afrosvenskar höjt sina röster mot den rasism de drabbas av. Rasism i alla dess former och uttryck ska motas tillbaka av hela samhället.

Malmö internationella forum för hågkomst av Förintelsen och bekämpande av antisemitism har skjutits upp till följd av coronakrisen men äger rum hösten 2021.

Den svenska migrationspolitiken ska vara rättssäker, effektiv och human. Asylrätten ska värnas. Sverige har tagit ett stort ansvar för att ge en fristad åt människor som lämnat sitt land för att söka skydd. Fler länder i EU måste ta sitt ansvar. Den migrationspolitiska kommittén lämnar snart sitt betänkande. Arbetet fortsätter då med ett långsiktigt hållbart regelverk för framtidens migrationspolitik.

Den människa som kommer till Sverige men inte har rätt att stanna ska återvända. Men varje person som flyr till Sverige och har rätt att stanna ska få all hjälp att bli en del av samhället.

Varje människa i Sverige ska vara delaktig i samhället och känna till sina rättigheter. Regeringen avser att inrätta ett oberoende, nationellt institut för

mänskliga rättigheter under 2021. Detta ska föregås av en bred parlamentarisk förankring.

Sverige ska fortsätta att stärka den fria opinionsbildningen, skydda yttrandefriheten och stödja fria medier i hela landet. Samhällsinformationen till asylsökande utökas och blir en obligatorisk del av asylprocessen.

Inget barn ska behöva oroa sig för våld eller för att tvingas bli bortgift. Därför tar vi nu fram en nationell strategi för att motverka alla former av våld mot barn, däribland hedersrelaterat förtryck. Dessutom införs ett särskilt hedersbrott.

Alla i Sverige ska ha samma möjlighet att bli sitt bästa jag. För att det ska bli verklighet behöver den ekonomiska jämlikheten öka.

Inget barns framtid ska heller avgöras av föräldrarnas inkomst – eller brist på inkomst. Jämlikhetskommissionen har lämnat viktiga förslag för att öka den ekonomiska jämlikheten.

Reformerna för hbtq-personers rättigheter fortsätter. En könsneutral föräldraskapslagstiftning utreds.

Sverige ska vara en kulturnation att räkna med. Kulturen förenar oss, vidgar perspektiv och inspirerar till nya tankar.

Under coronakrisen har kulturen drabbats hårt. Det har påverkat alla kulturskapares ekonomi – men också oss som land. Vardagen tappar färg när biografier, konserter och teatrar är stängda.

Om människor ska kunna drabbas av en storslagen dikt, njuta av en konsert eller få en ny favoritlåt, då måste det finnas människor som skapar allt detta. Kulturskapares ekonomiska trygghet ska värnas. En konstnärspolitisk skrivelse läggs fram. Kultur riktat till barn och unga ska stärkas.

Idrott skapar gemenskap och hälsa. Svensk idrottsrörelse ska få förutsättningar att klara den pågående krisen och nå alla barn och unga som vill idrotta.

Sverige ska fortsätta vara ett land där jämställdhet, jämlikhet och demokrati är självklart i samhällets alla delar.

Herr talman.

Det nya coronaviruset prövar Sverige. Men vi, vårt land, kommer att klara också denna prövning. Vi går igenom krisen tillsammans, som ett land där vi alla tar ansvar.

De styrkor som krisen tydliggjort ska vi bära med oss när vi bygger vårt land starkare än innan. Ansvar. Sammanhållning.
Hur tydligt det blivit att vi är beroende av varandra.

Vi har ett nytt politiskt läge.

Den regering jag leder ska göra vad som krävs för att åtgärda revorna i vårt samhälle.

Men för att lyckas behöver vi möta framtiden på samma sätt som vi mött krisen.

Som ett land, där vi fortsätter ta ansvar för varandra,
för Sverige,
för vårt samhälle,
där vi fortsätter möta svåra stunder och goda tider tillsammans.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Tal av statsminister Stefan Löfven på invigningen av HYBRIT:s nya pilotanläggning

Publicerad 31 augusti 2020

Måndagen den 31 augusti 2020 invigde statsminister Stefan Löfven HYBRIT:s nya pilotanläggning för framställning av fossilfri järnsvamp i Luleå tillsammans med vice statsminister Isabella Lövin. Det talade ordet gäller.

Tack för att jag har fått komma hit i dag.

Stål, det är bilarna som står här ute på parkeringen, det är besticken i köket, det är smycken, höftkulor och skalpeller. Stål, det är armeringen i miljonprogrammets hus. Stål är broar, tak och tåg.

Stål är jobb.

Stål har byggt Sverige, och stål har byggt vår välfärd.

Men stål – eller rättare sagt tillverkningen av stål – hotar också vårt sätt att leva.

Stålintustrin är en av de sektorer som släpper ut mest koldioxid i världen. För varje ton järn som tappas ur en masugn blir det också ett drygt ton koldioxid. Det är kokskolets fel. Och det är det har bestämt er för att lösa.

Vi står inför det största teknikskiftet i ståltillverkningen på tusen år.

I dag lägger ni grunden för att den svenska stålintustrin ska kunna vara helt fossil- och koldioxidfri om 20 år.

Det är djärvt. Men det är nödvändigt.

Vänner,

Att vi står här i dag - mitt under en pågående pandemi som både satt samhällsproblem i blyxtbelysning och fått ekonomin att tvärnita – känns stort.

Jag tycker att det är tydligt att det samhälle som pandemin drabbade inte var ett perfekt samhälle.

Vi ska inte tillbaka till hur allt var förut, hur saker fungerande förut.

Vi ska bygga något bättre.

Och det gör ni här.

Vi inser allihop att pandemin kommer att påverka Sverige under en lång tid. Regeringen ställer nu om från tillfällig krispolitik till investeringar för att få de ekonomiska hjulen att snurra och skapa nya jobb. Vår tid behöver framtidstro och här i Luleå visar stålarbetarna hur vägen framåt kan se ut.

Just nu har vi en historisk möjlighet att göra sakerna som ger jobb här och nu – men också skyndar på den klimatomställning som alla inser krävs. Och lägger grunden för nya svenska exportframgångar och jobb också på sikt.

Den globala uppvärmningen fortsätter utan att ta hänsyn till pandemin.

Klimatförändringarna förblir den överordnade ödesfrågan för vår planet.

Klimatförändringarna innebär att vi måste ställa om.

Det kommer att förändra tillvaron i städer och samhällen, för företag och för människor.

Därför måste klimatomställningen handla om trygghet, fördelning av resurser och jobb.

Precis det har Sverige varit unikt bra på.

Och jag hoppas att Hybritprojektet kommer att visa att om vi – i samverkan och samförstånd – gör rätt investeringar i arbetsmarknaden, i utbildning och infrastruktur så kan vi klara det. Politiken, akademien och näringslivet.

Tillsammans.

Ur arbetslöshet och klimathot kan snart gröna jobb med nollutsläpp växa. Här finns en chans till export av inte bara stål utan kol utan också en världsunik teknik.

I Luleå bygger ni något nytt, något bättre.

Och tillsammans kan vi bygga om Sverige till världens första fossilfria välfärdsländer. Tillsammans ska vi bygga Sverige ur krisen.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Statsminister Stefan Löfvens nationaldagstal

Publicerad 06 juni 2020

Stockholm, 6 juni 2020. Det talade ordet gäller.

(Videoklipp från SVT)

Ers majestäter, herr talman, nationaldagsfirare runt om i hela vårt land,

Ibland sägs det att midsommarafton är svenskarnas verkliga nationaldag. Och, visst, det är en högtid som man med rätta kan beskriva som unikt svensk.

Men 6 juni är den enda högtid då vi svenskar – nya och gamla – firar det offentliga Sverige.

Folkstyret, grundlagarna, parlamentarismen, vår tryckfrihet med anor från 1700-talet, den konstitutionella monarkin, vår gemensamma historia, språket vi talar, kulturen vi skapar. Människorna som bor här.

Vi har våra egna traditioner att hylla. Humanism, frihet och jämlikhet är värderingar som byggt Sverige starkt, och det är vad vi ska vara stolta över. Vårt samhälle är dessutom konstruerat kring en förståelse att ensam inte är stark och att alla samhällsmedborgare är förbundna med varandra.

Att bo i Sverige är att omfattas av lagar, regler och värderingar. Vi har rättigheter och vi har skyldigheter i förhållande till samhället.

Men vi som lever här har också förväntningar och krav på varandra. Den här våren har vi pratat mycket om sådana saker.

När coronaviruset har spridits har du och jag förväntats ta ansvar. Genom att tvätta händerna noggrant, hålla avstånd till varandra, avstå från resor och kalas.

Så har vi skyddat oss själva, våra närmaste och människor vi inte ens vet vilka de är. Så har vi givit sjukvården en chans att klara den akuta krisen.

Dessutom har många av er gjort ovärderliga insatser för att medmänniskor ska klara vardagen.

Den sammanhållningen, det ansvarstagandet från hela samhället bör vi också hylla i dag, på vår nationaldag.

När ett samhälle går igenom historiska kriser, som vi gör nu, är det vanligt att man letar i det förflutna efter bilder eller berättelser för att kunna orientera sig. Vi läser om hur samhällen och människor mötte spanska sjukan, tuberkulosutbrott eller till och med världskrig i en förhoppning om att förstå vad det är vi egentligen går igenom.

Vi lever i historiska tider med historiska prövningar.

Och när vi till slut är igenom det här ska vi tillsammans bygga framtiden åter. Och vi måste göra det med samma beslutsamhet, samma självdisciplin och med samma ansvarskänsla för varandra som vi visat under den här tiden.

Det kommer behövas under lång tid. Vi är inte igenom det här än och nya prövningar väntar oss.

När vi i dag samlas här på Skansen och runt om i vårt land, när äppelträden och syrenen blommar, har coronavirusutbrottet pågått i Sverige i drygt fyra månader.

Jag får ofta frågan när vardagen kan återvända, när allt ska bli som vanligt igen. Visst finns det - på horisonten - tecken på en ljusning.

Det är då ännu viktigare att vi håller ut. Sverige har valt åtgärder som går att hålla i under en längre period. Därför behöver alla vara inställda på att vår tillvaro fortsätter vara annorlunda.

Sverige är under press, men Sverige fungerar. Under tiden används samhällets hela styrka för att säkra hälsa, liv, jobb, vårdens och omsorgens

resurser.

Men vi måste komma ihåg att de exceptionella arbetsinsatser som görs i svensk vård och omsorg är långt ifrån någon vardag.

De enorma uppoffringar som undersköterskor, läkare, sjuksköterskor gör under en oerhört tuff arbetsbelastning är inte – får inte bli – vardag.

Vi måste också komma ihåg att kring varje person som avlidit i covid-19 finns det människor som berövats en älskad förälder, ett älskat barn eller en älskad vän. För dem kan inte allt bli som vanligt.

För de människor som nu förlorat sina arbeten eller tvingas lägga ned sina familjeföretag är det ännu svårt att tala om vardagen.

Men det kommer, trots allt, att komma ett ”efteråt”.

Ett efteråt, då vi i detalj utvärderar hur vi agerade under den här krisen.

Då var och en av oss kan ställa sig frågan ”vad gjorde jag”?

Tog jag mitt ansvar?

Gjorde jag mitt bästa?

Stora utmaningar ställer en alltid inför val som får stora konsekvenser.

Det kommer ett efteråt, då vi får svar på frågan ”vad gjorde det offentliga Sverige?”.

Vad blev rätt, vad blev fel? Ett efteråt, då vi måste diskutera om det samhälle som mötte coronakrisen är det samhälle vi i alla delar vill ha tillbaka.

Det vi genomlever är en historisk kris – med historiska möjligheter.

Under de gånga månaderna har det blivit tydligt att vi måste rusta Sverige, vår ekonomi, vår välfärd och vår sociala sammanhållning för en framtid där vi vet att nya kriser kommer.

Frågan är inte längre om saker kommer att förändras, utan hur.

I dag, när vi står mitt i händelser som omstöper hela vår värld, så provas på allvar de värderingar som byggt Sverige så starkt.

Sverige kommer att klara även denna prövning.

Så länge vi håller fast vid insikten att ingen människa är en ö och att vi allihop har en plats och en uppgift i det samhälle som är vårt gemensamma.

Tack.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Statsministerns tal till nationen den 22 mars 2020

Publicerad 22 mars 2020 Uppdaterad 22 mars 2020

Stockholm, den 22 mars 2020. Det talade ordet gäller.

Ikväll vill jag vända mig direkt till er, det svenska folket.

Det nya coronaviruset prövar vårt land, vårt samhälle och oss som medmänniskor.

Nu behöver varje person förbereda sig mentalt på vad som väntar.

Vi har en allmän smittspridning i Sverige.

Liv, hälsa och jobb är hotade.

Fler kommer att bli sjuka, fler kommer tvingas säga ett sista farväl till en älskad.

Enda sättet att klara av detta är att vi möter krisen som ett samhälle där alla tar ansvar för sig själv, för varandra och för vårt land.

Jag vet att många är oroliga. Oroliga för hur vårt samhälle ska klara av det. Orolig för dig själv, för någon du älskar som tillhör en riskgrupp, eller för att ditt jobb ska försvinna.

Jag förstår det. De närmsta månaderna kommer att bli påfrestande. Men vårt samhälle är starkt.

Våra myndigheter sliter dag och natt. Personal inom vården, skolan och många, många andra människor med viktiga yrken håller upp vårt land.

Jag som statsminister, den regering jag leder, kommer fatta varje beslut som krävs för att skydda så många människors liv, hälsa och jobb som det bara går.

I Sverige har allmänna sammankomster för fler än 500 personer förbjudits och gymnasie- och universitetsutbildningar bedrivs nu på distans.

Jag vill att ni ska vara förberedda på att fler ingripande beslut kan komma, ibland med kort varsel, ibland som stör vardagslivet än mer.

Målet med regeringens arbete är att begränsa smittspridningen, så att inte väldigt många ska bli svårt sjuka samtidigt. Men också att säkerställa resurser till sjukvården, och att i denna tuffa tid lindra konsekvenserna för dig som arbetar och för våra företag.

Var beredd på att detta kommer pågå under en längre tid. Var redo för att läget kan förändras snabbt. Men du ska också veta att vi som samhälle möter denna kris med hela vår samlade styrka.

Nu har vi alla ett stort eget ansvar.

Det kommer några få, avgörande stunder i livet då du måste göra uppoffringar inte bara för din egen skull utan också för att ta ansvar för din omgivning, för dina medmänniskor, och för vårt land.

Den stunden är nu. Den dagen är här. Och den uppgiften gäller alla.

Var och en av oss har ett ansvar att förhindra smittspridning, att skydda äldre och andra riskgrupper.

Ingen av oss får chansa. Ingen av oss får gå till jobbet med symptom. Ung, gammal, rik eller fattig spelar ingen roll – alla behöver göra sin del.

Det gäller även dig som är 70 + eller tillhör en annan riskgrupp. Jag förstår att det är frustrerande att behöva begränsa ditt liv, dina sociala kontakter, men det är just nu nödvändigt. För din egen hälsas skull såklart, men också för att skydda andra människor och ge sjukvården en möjlighet att klara av situationen.

Och vi som är vuxna behöver nu vara just vuxna. Inte sprida panik eller rykten.

Ingen människa står ensam inför denna kris, men varje person har ett tungt ansvar. Varenda en.

Jag vet att kraven som ställs är stora. Men det är enbart så vi kan hålla nere smittspridningen.

Jag vet att vissa begränsningar är påfrestande. Men det är så vi kan se till att sjukvården får möjlighet att hantera krisen.

Jag vet att läget kan kännas tufft. Men att följa myndigheternas råd är varje persons plikt. Också din – och min.

Ni är många som tar ert ansvar också som medmänniskor.

Som hjälper era grannar att handla, som stödköper en lunch att ta med från den lokala restaurangen, som undviker att hälsa på mormor – men istället ringer henne och småpratar varje dag.

Det är solidaritet i praktiken.

Jag är stolt över att vara Sveriges statsminister när jag ser vad så många gör för sina medmänniskor.

Ni visar att när det är som tuffast, då är vår sammanhållning som starkast.

Jag är säker på att alla i Sverige kommer ta just sitt ansvar göra ditt yttersta för att säkra andras hälsa, hjälpa varandra och därför kunna se tillbaka på den här krisen och vara stolt över just din roll, dina insatser för dina medmänniskor, för vårt samhälle och för Sverige.

Tack.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Statsminister Stefan Löfvens anförande på SKR:s kongress 2019

Publicerad 28 november 2019

Linköping, den 27 november 2019. Det talade ordet gäller.

Vänner, kongressdeltagare!
Tack för att jag får komma hit.

Vi har ingen tid att förlora,
varken i ert schema idag eller i Sverige
så jag tänkte gå rätt på sak.

Välfärd och kriminalitet.

Det är vad jag vill tala om idag
och diskutera med er i frågestunden sen.

Sverige ska ha en stark välfärd i hela landet.
Och den brutala kriminaliteten ska bekämpas.

Det är mina viktigaste prioriteringar.

Men, vi här inne kommer behöva göra det hårda arbetet tillsammans.

Och vi behöver lyckas.

Därför att säkra välfärden
och få bukt med kriminaliteten
är avgörande för Sverige som land
och för varje människa som bor här.

Låt mig börja med välfärden.

Förra veckan träffade jag undersköterskor, personliga assistenter, barnskötare och andra medlemmar i fackförbundet Kommunal, som berättade för mig om sin arbetsmiljö.

Vi ska vara stolta över de hundratusentals människor som bär välfärden på sina axlar.

Det är i deras möte med människorna inom äldreomsorgen, eller barnen på förskolan, som det märks att Sverige är ett av världens bästa länder att växa upp i - och bli gammal i.

Vi här inne behöver se till att de kan utföra sitt jobb på möjliga bästa sätt - i hela landet.

Jag vet inte om ni läst boken ”Jag for ner till bror”, av Karin Smirnoff, men där börjar huvudpersonen arbeta i hemtjänsten med pressat schema och långa avstånd.

Det står såhär om hennes första arbetsdag:

”Nu förstod jag varför hemtjänstbilarna alltid körde om. Det var enda sättet att hinna till något man troligtvis ändå inte skulle hinna till.”

Boken är skönlitterär, men många inom hemtjänsten kan nog känna igen sig. Citatet visar därför också vårt uppdrag.

Vi behöver en välfärd så stark att vårdbiträden, lärare och undersköterskor kan utföra sitt jobb, i en arbetsmiljö där de trivs – och får fler att vilja jobba där.

I grunden har vi en fantastisk välfärd i Sverige.

Det gör att vi kan lägga fokus på de problem som finns.

Vi behöver korta vårdköerna.

Förbättra skolresultaten.

Attackera skolsegregationen.

Helt enkelt se till att hela landet har en jämlik och stark välfärd för alla.

Det, kära kongressledamöter, är vårt gemensamma uppdrag.

Ansvar för välfärden är delat.

Sverige har en samhällsmodell som bygger på kommunalt självstyre. Samtidigt finns ett samspel mellan kommunal, regional och statlig nivå.

Vi är inte olika fristående delar som kämpar mot varandra.

Nej, vi har gemensamma intressen, exempelvis Arbetsförmedlingen.

Som Eva Nordmark sa förra veckan, ska inte Arbetsförmedlingen nu lämna walk over. Arbetsförmedlingen ska finnas tillgänglig i hela landet.

En del i att säkerställa det är den utredning som nu görs kring hur kommuner skulle kunna vara leverantörer åt Arbetsförmedlingen.

Men en av de viktigaste sakerna för gott samarbete är att staten ger ekonomiska resurser och goda planeringsförutsättningar till kommunsektorn.

Och ärligt talat, det senaste året har staten inte direkt briljerat på långsiktighetens område.

Fyra månader av övergångsregering hade helt klart negativa effekter.

För många av er blev det tufft att mötas av kortsiktiga besked och ryckighet.

Ni fick en egen budgetprocess som säkert påverkades av att den budget staten beslutade om inte arbetades fram inom regeringskansliet.

Men efter att min regering tillträdde har vi fortsatt ta vårt ansvar för att garantera den generella välfärden i hela landet.

Förra veckan röstades den nya kostnadsutjämningen igenom i riksdagen.

Den omfördelningen är ett steg för att säkerställa en jämlik välfärd i hela vårt avlånga land.

Jag vet att det finns några här inne som får relativa försämringar av detta förslag, och inte direkt jublade.

Men jag vet också att många här inne kliade sig i huvudet och på riktigt undrade hur ekvationen skulle gå ihop för nästa år, om förslaget inte blev verklighet.

Oavsett vilken grupp ni tillhör så är den nya kostnadsutjämnningen viktig för er alla, för hela landet, eftersom Sverige tjänar på att vi inte glider isär utan istället håller ihop.

Men, enbart omfördelning räcker inte.
Den ekonomiska situationen är pressad i många regioner och kommuner.

Det ojämnt fördelade flyktingmottagandet fram till år 2015 innebär fortsatta utmaningar för vissa kommuner.

Framför allt står vi inför att bygga ut välfärden när vi lever allt längre och andelen äldre växer samtidigt som det föds många barn.

Tiotusentals nya medarbetare behöver anställas inom vården och äldreomsorgen de kommande åren.

Hundratals äldreboenden byggas.

Och nu när 90-talets stora barnkullar bildar familj krävs förskolor, skolor och idrottshallar.

Det är roligt att bygga ut välfärden – men det är inte gratis!

Hade inte regeringen prioriterat att öka resurserna till välfärden under förra mandatperioden hade läget varit betydligt sämre.

De 35 miljarderna i ökade resurser till kommuner och regioner var helt nödvändiga, nu arbetar 100 000 fler i välfärden.

Och i januariavtalet har vi säkrat ett tillskott på ytterligare 20 miljarder i generella tillskott denna mandatperiod.

Men jag ser er verklighet, hör vad många av er säger:
Tillskotten som görs är välkomna och i många fall nödvändiga. Men mer måste till.

I de kommande årens statsbudgetar behöver därför alla andra utgiftsökningar prövas mot mer resurser till välfärden och trygghet i landet.

Igen, välfärd och kriminalitet, det är där vårt fokus ligger, det är där allas fokus behöver ligga.

Ofta när välfärdens framtid diskuteras lyfts effektiviseringar som en lösning.

Vi behöver effektivisera ibland. Absolut.

Men det får aldrig betyda att
medarbetarna i välfärden ska springa snabbare,
att värmen hos de äldre ska stängas av
eller att hemtjänstbilarna ska köra ännu snabbare.

I förra veckan var jag i Ljungby och kunde ta del av ett framgångsrikt
samarbete mellan 1177 vårdguiden och ambulansverksamheten
som bidrar till att avlasta sjukhusen akutmottagningar.

Och SKR skriver i årets ekonomirapport om vikten av förebyggande och
hälsofrämjande insatser.

Inte bara för att det är rätt, utan för att det också är ekonomiskt smart.

Jag vet att ni här inne sitter inne på enormt många exempel på smartare sätt
att arbeta.

Det är precis det arbete som regeringen vill fånga in i den
välfärdskommission som ska tillsättas.

Ingen tvekan ska råda när det gäller välfärden:
regeringen kommer ta vår del av ansvaret.

En del i detta är att regeringen
nu kommer att bjuda in de kommuner som har tuffast ekonomiska
förutsättningar till ett samtal om hur vi solidariskt ska klara av utmaningarna
tillsammans.

Vi kommer inte lämna någon kommun i sticket,

vi kommer inte överge någon region,
välfärdens behov ska fortsätta prioriteras.

För att lyckas med det krävs att välfärdens finansiering
alltid behöver komma först.

Inget utrymme finns för stora skattesänkningar.

Och om jag får önska en sak
är det att när ni på kommunal eller regional nivå
behöver göra tuffa prioriteringar:
välj välfärden först.

I alla lägen, i alla beslut, i alla förhandlingar.

Vi behöver arbeta tillsammans
ta gemensamt ansvar
för att säkra och bygga välfärden.

Regeringen kommer göra vår del, fortsätta prioritera välfärden
och jag förväntar mig att kunna göra det i samarbete med er.

Kongressledamöter,
Visst önskar jag att hela diskussionen idag
enbart kunde handla om
hur hemtjänst, sjukvård och skolor
ska fungera utmärkt i hela Sverige.

Men – vi måste också i detta sammanhang,
alla sammanhang,
diskutera hur vi ska få ett stopp på det dödliga våldet.

Vi är alla överens om några saker.

Inga tonåringar ska avrättas på öppen gata i Sverige.
Ingen kriminell ledare ska tro att han kommer undan med att begå brott,
sprida skräck i ett område eller rekrytera barn.
Inget gäng ska tro att de kan vinna över samhället.

Nej, samhället ska med hela sin styrka slå tillbaka mot den grova
brottsligheten.

Det gör vi också.

Men för att få stopp på våldet krävs det att hela samhället:
regering, myndigheter,
kommuner, regioner,
civilsamhälle och medmänniskor engagerar sig.

Och det finns tre delar vi behöver lösa samtidigt:

1. Ge polisen resurser att bekämpa dagens kriminalitet.
2. Förebyggande åtgärder.
3. Få bort grogrunden för kriminalitet.

Som ni vet kraftsamlar polisen – med ett brett stöd - för att bekämpa dagens kriminalitet.

Det ska anställas 10 000 fler inom polisen till 2024, vilket redan ger resultat. I måndags började 546 nya poliser sitt arbete.

Polisen har samtidigt fått nya verktyg, exempelvis möjligheten att läsa krypterad information och förenklad kamerabevakning.

Operation Rimfrost pågår, där polisen räknar med att se vissa resultat inom sex månader. Nationella resurser har tillförts och Malmö har nu fler poliser på gatan för att skapa trygghet.

Vi frigör tid för polisen, genom exempelvis ordningsvakter. Men regelverket för ordningsvakter är föråldrat och behöver moderniseras. Den utredning regeringen tillsatte förra veckan ska bland annat se över utbildning, arbetsuppgifter och befogenheter.

Men också på vilka platser ordningsvakter ska kunna tjänstgöra, vilket jag vet är en stor fråga bland många kommuner.

Ja, vi skärper straffen, ger polisen allt de behöver och vi kommer att knäcka de kriminella gängen.

Här delar jag den bedömning som polisen gör:
Vi gör mycket som är rätt, vi ska inte återuppfinna hjulet.

Men vi måste göra mer - och hålla i det vi redan gör.

I princip alla är överens om att sätta hårt mot brotten.

Men för att långsiktigt lösa problemen behöver det förebyggande arbetet stärkas och grogrunden för kriminalitet bekämpas.

Ibland delas kampen mot brottslighet upp i hårda och mjuka åtgärder. Det leder lätt tanken fel.

För att vinna varje ung människa behövs det inte bara polis och rättsväsende.

Också från skolan, socialtjänst och föreningsliv behövs det raka besked när unga hamnar i fel umgänge, visar på våldsbenägenhet eller tecken på drogproblematik.

Varje gång jag träffar polisen så säger de samma sak: vi når bara verklig framgång i kampen mot brotten när samarbetet mellan polis, socialtjänst, skola och civilsamhälle fungerar.

Vi kan ha fulla häkten och fängelser eller hur många poliser och hur hårda straff som helst, men det är verkningslöst om det står tio unga killar redo att fylla tomrummet efter den gängmedlem som hamnar i fängelse.

Här bär vi ett gemensamt ansvar.

I min regeringsförklaring berättade jag att vi påbörjar ett arbete för att ge kommunerna ett lagstadgat ansvar för det brottsförebyggande arbetet.

Idag ser det väldigt olika ut runt om i landet. Det ska vi motverka – ansvaret ska vara lika starkt i hela Sverige.

Regeringen kommer därför imorgon fatta beslut om en utredning som ska lämna förslag på hur kommuner kan få just ett lagstadgat ansvar för brottsförebyggande arbete.

Rent konkret kan det röra sig om insatser inom socialtjänsten, skolverksamhet eller samhällsplanering.

Detta är leverans på en viktig punkt i 34-punktsprogrammet mot gängkriminalitet, och det är ett nödvändigt besked till svenska kommuner.

Men framför allt är det ännu ett steg för att bekämpa kriminaliteten på riktigt.

Det verkar vara radikalt att säga,
men arbetslöshet, bristande integration,
fattigdom och ojämlikhet
är den bördiga jord
som möjliggör att kriminella gäng växer fram
och lockar in barn i gängens våld.

Därför behöver vi också bekämpa ojämlikheten, arbetslösheten,
hopplösheten som finns i vissa svenska förorter.

Det är bara ett starkt samhälle överallt,
från skola till socialtjänst och polis
som på riktigt kan bryta det mönster
där unga rekryteras och tror att deras enda framtid är som kriminell.

Unga män och pojkar i socialt utsatta områden som misslyckas med skolan är
en stor riskfaktor.

I de områden där det starka samhället behövs som mest är samhället som
svagast.

Till just dessa områden har vi under lång tid låtit många av de människor som
kommit till Sverige bosätta sig.

Vi har lagt om migrationspolitiken och nu skärper vi lagen om eget boende.

Fokus nu kan inte vara på stor migration, det måste vara på snabbare
integration.

De allra flesta som kommit till vårt land arbetar och bidrar till samhället.
Men en stor invandring under kort tid har försvårat integrationen av de som
kommit.

Vi har haft en växande grupp som inte kunnat skapa sig en god tillvaro i
Sverige med arbete, språk och en känsla av tillhörighet.

Det är aldrig hudfärg eller etnicitet som avgör någons framtid, utan
sambandsheten med samhället och upplevelsen av att sakna framtidsutsikter.

Och det bästa sättet för att komma till rätta med ojämlikhet och fattigdom är
en stark välfärd.

Här knyts de två frågorna ihop, kriminalitet och välfärd.

Därför: om vi inte har en stark välfärd idag
kommer vi att ha kriminella gäng också om tio år.

Och i det arbetet måste staten och kommunsektorn arbeta tillsammans.

Vi kommer att sätta stopp för gängen.
Och vi kan ge ungdomar alternativ till
den kriminella banan, vi kan ge dem en ljus framtid.

Men vi måste göra det tillsammans.

Avslutningsvis har vi stora utmaningar framför oss.
Men många av dem hänger ihop.

Välfärd och trygghet,
det är vad allas vårt uppdrag kokar ned till.

Stark välfärd, stark polis,
starka förebyggande åtgärder,
ett starkt samhälle.

Så får vi trygghet i alla led,
för alla i hela vårt land.

Tack för att ni har lyssnat,
nu ser jag fram emot era frågor!

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

EU-deklarationen

Publicerad 13 november 2019

Statsminister Stefan Löfven, riksdagen, den 13 november 2019.

Herr/Fru Talman,

I lördags var det precis 30 år sedan Berlin-muren föll.

Järnridån och ett kallt krig gav vika
och istället växte ett ökat samarbete i Europa fram.

Ett historiskt samarbete.

Och just idag för 25 år sedan
gick svenskar till vallokaler över hela landet
i en folkomröstning om EU-medlemskap.

Inför den omröstningen var Sverige ett land av debatt.
På kavajslag och stötfångare gick det att läsa antingen

”Ja till Europa” eller ”Nej till EU”.

Vår tillhörighet som européer var inte självklar för alla.

Sverige hade sluppit de krig som plågat resten av Europa.

Vi såg oss kanske mer som skåningar, stockholmare eller svenskar än som en del av kontinenten.

Samtidigt var EU ett unikt fredsprojekt
där länder blev starkare genom utbyte och handel.

Och, herr/fru talman,

idag för 25 år röstade en majoritet för att Sverige skulle gå med i den Europeiska unionen.

Det känns därför extra passande att just idag för första gången ha möjligheten att presentera regeringens EU-politiska deklARATION.

Jag vill ge regeringens syn på den Europeiska unionen och presentera de fem viktigaste prioriteringarna under kommande år.

Den politiska debatten om EU handlar inte längre om ja eller nej, för eller emot.

Nu diskuterar vi istället sakfrågor, samhällsproblem och Sveriges roll i unionen.

Och även om det går att tycka olika om dessa frågor, ska vi veta detta:

- Ett sammanhållet EU är vår bästa tillgång när omvärlden är orolig.
- Ett öppet EU är Sveriges bästa verktyg för fler jobb och ekonomisk utveckling.
- Och ett enat EU är den bästa garanten för fred.

Herr/Fru Talman,

Medlemskapet i den Europeiska unionen är ett fundament för Sverige.

Det är avgörande för vår ekonomi, för vår säkerhet och för vår röst i världen.

Sverige är ett exportland, och över 70% av alla varor vi exporterar, papper, bilar, elektronik, går till andra länder i Europa.

Sverige har i dag ett starkt inflytande i EU, vår röst hörs och det vi gör har betydelse.

Men ibland har det också uppfattats som om Sverige tvekat för mycket inför EU-samarbetet.

Det har inte alltid tjänat våra intressen.

Vår möjlighet att påverka EU:s beslut, inriktning och utveckling är av fundamental betydelse för att värna våra nationella intressen.

Sveriges utgångspunkt ska vara att vi fullt ut deltar i EU-samarbetet och är aktiva i utformningen av alla dess delar på ett sätt som värnar svenska intressen.

Sverige ska vara pådrivande i de frågor vi prioriterar.

Vad innebär det?

Jo, att de andra länderna i EU ska veta att Sverige går att räkna med.

Vi kan välja att stå utanför ibland, som med Eurosamarbetet. Det valet ligger fast.

Men huvudregeln är att Sverige ska använda vår möjlighet att påverka EU, helt enkelt eftersom det är ett grundläggande nationellt intresse.

Vi tar vår chans att förbättra unionen.

Det är därför regeringen vill att:

- Sverige ska gå med i EU:s åklagarmyndighet.
- Vi vill fortsätta engagera oss i det fördjupade försvarssamarbetet.
- Vi ska göra mer i EU för att bekämpa brott och vi ska överväga möjligheten till medlemskap i bankunionen.

Vi i Sverige försöker alltid få genomslag för våra idéer och skapa nya allianser, men vet samtidigt att i ett samarbete krävs kompromisser.

Därför att alternativet till samarbete är slutenhet och nationalism, något vi kan se den yttersta konsekvensen av på Europas krigskyrkogårdar.

Herr/Fru Talman,

För att förbättra samarbetet anser regeringen att de fem viktigaste frågorna för EU:s arbete kommande år är:

- Demokrati och rättsstaten.
- Klimatet.
- Jobb.
- Migration.
- Säkerhet.

Jag vill börja med själva grunden för allt vårt arbete i unionen.

Alla medlemsstater har kommit överens om några grundläggande värderingar, bland annat:
människors lika värde, demokrati, rättsstatsprincipen.

Efter murens fall var Europa en kontinent av optimism.
Känslan var att friheten och demokratin inte kunde hejdas.

Idag är läget annorlunda.
I några medlemsländer hotas det oberoende rättsväsendet, mediernas frihet och universitetens självständighet.

Det skadar hela unionen.

Även om länder kan ha olika uppfattningar i sakfrågor och behöver kompromissa, så måste alla respektera de grundläggande värderingar som samarbetet bygger på.

Både för att vår kontinents historia visar vad som kan ske när vi blundar för kränkningar av demokratiska fri- och rättigheter.
Men också för att hela EU-samarbetet annars blir urvattnat.
Förtroendet mellan länder urholkas, investeringar uteblir, handeln minskar och jobben riskeras.

Sverige kommer aldrig att kompromissa om
människors lika värde, demokrati och rättsstaten.

Det behöver vi i EU se till att
inte heller resten av Europa frestas göra.

Herr/fru talman,

Att leda klimatomställningen
är en gigantisk möjlighet för Europa.

Ingen människa, företag eller land
klarar av att ställa om ensam. Så är det.

Här behövs det som är EU:s paradgren: samarbete.

EU ska leda omställningen.

Inte bara för att det är en skyldighet gentemot våra barn, utan också för att stärka våra länder.

När våra medlemsländer leder omställningen med innovationer och forskning har våra företag klimatsmarta lösningar som en hel värld efterfrågar.

- Det förbättrar de exporterande ländernas ekonomi,
- Skapar miljönytta i importländerna,
- Innebär fler jobb i Europa,
- Mer pengar till välfärd,
- och stärker EU:s ställning när vi visar att en rättvis klimatomställning är möjlig.

Här i ligger möjligheten.

En klimatomställning nu bidrar till fler jobb och starkare välfärd idag och i framtiden.

- Sverige ska därför driva på för en klimatlag på EU-nivå. Vi ska också arbeta för en skärpning av övrig klimatlagstiftning och för att en allt större del av EU-budgeten ska gå till klimatomställningen.
- EU:s mål för minskade utsläpp till 2030 ska skärpas så att ambitionen är i linje med Parisavtalets 1,5-gradersmål.
- Och EU ska nå netto noll-utsläpp senast 2050.

EU ska ta möjligheten att leda omställningen, av det enkla skälet att vi människor, våra företag och klimatet tjänar på det.

Herr/Fru Talman,

Mäns och kvinnors vardag, liv och arbetsvillkor ska förbättras genom EU.

Ett sätt är att samarbetet ska bidra till fler jobb. För att det ska vara möjligt i en tid av allt hårdare global konkurrens behöver EU en modern och hållbar industripolitik, som bygger på handel och inre marknad snarare än på protektionism.

Men EU ska inte bara ha fler jobb,
vi ska ha schyssta jobb.

Om du jobbar i Sverige ska svenska regler följas.
Så är det bara.

Lönedumpning och osund konkurrens ska bort.

Jag är stolt över Sveriges framgångar för schyssta jobb. Nu fortsätter vi.

- Principerna i den sociala pelaren ska efterlevas och Sverige ska fortsätta leda arbetet för en tryggare arbetsmarknad.
- Regeringen ska arbeta för en nollvision inom EU för dödsolyckor i arbetet.
- Vi vill ha en lagstiftning som förbjuder cancerframkallande ämnen i arbetslivet.
- Vår nordiska arbetsmarknadsmodell ska värnas.

Den är bäst i världen.

Så nu när ett initiativ om minimilöner diskuteras på EU-nivå måste den nordiska modellen respekteras.

Genom en modern industri, fler jobb med schyssta villkor och en stark nordisk modell
får vi ett EU som förbättrar människors vardag på riktigt.

Herr/fru talman,

Under flyktingkrisen 2015 blev en sak uppenbar:
migrationen måste vara ett gemensamt ansvar för EU:s medlemsländer.
EU har inte klarat av detta.

Det har gjorts flera försök för att nå en uppgörelse om flyktingpolitiken, men få framsteg av betydelse har nåtts.
Detta är djupt otillfredsställande.

I slutändan kommer alla behöva kompromissa, men vi måste arbeta brett:

- Utanför EU:s gränser, med att bidra till fred och utveckling så att färre tvingas söka sig till Europa på farliga vägar.
- Vid EU:s gränser, för att knäcka den hänsynslösa människosmugglingen, rädda liv och ha kontroll vid gränsen.
- Och innanför EU:s gränser, för att få en jämnare fördelning av de

människor som enligt asylrätten har skäl att stanna. Om några medlemsstater vägrar ta sitt ansvar, ska det kosta.

Bara genom gemensamt ansvar kan EU hitta en väg framåt.

Herr/fru talman,
I Sverige bekämpas kriminaliteten med samhällets fulla kraft. Men dagens organiserade brottslighet känner inga gränser.

Internationella stödligor står enligt polisens bedömning för hälften av alla bostadsinbrott.

Och vapen som smugglas in i unionen används vid skjutningar i svenska storstäder.

Regeringen kommer därför ta nya steg för att fördjupa EU-samarbetet mot gränsöverskridande brottslighet och terrorism. Vi ska vara med där vi kan.

- Regeringen vill stärka det europeiska polisiära och straffrättsliga samarbetet: Europol och Eurojust.
Vi måste bli bättre på att samarbeta om polisiära underrättelser, bevisinsamling och förundersökningar.
- EU:s lagstiftning mot sprängämnen behöver skärpas.
- Och säkerheten vid EU:s yttre gräns behöver höjas. Genom biometrisk verifiering så kan vi veta vilka som passerar.

Så får vi en tryggare union, ett tryggare Sverige.

Men,
EU ska också bidra till en säkrare värld utanför unionen.

När antidemokratiska krafter spänner sina muskler behövs EU som en stark röst för fred, demokrati och mänskliga rättigheter.

Det finns goda exempel, som sanktionerna mot Ryssland, det Östliga partnerskapet och insatserna mot pirater vid Afrikas horn.

Men alltför ofta saknas EU:s röst i världspolitik.

Vi borde kunna bättre. Att samarbetet på utrikesområdet utgår från enighet

kan vara en styrka, men i praktiken också en hämsko. Ett exempel är att EU ibland misslyckats med att ta gemensamma uttalanden om mänskliga rättigheter i globala forum som FN, eftersom något eller några länder valt att blockera.

Vi bör därför titta på möjligheten att gå över från krav på enhälliga beslut till kvalificerade majoritetsbeslut inom vissa områden av utrikespolitiken, utan att göra avkall på varje lands rätt att själv besluta om sin säkerhetspolitiska linje, i syfte att stärka EU:s röst i omvärlden på dessa områden. Det gäller frågor som rör mänskliga rättigheter och internationella konflikter.

Storbritannien är nu på väg att lämna unionen.

Samtidigt vill länder som står utanför vara med i samarbetet.

Det finns en oro för att vi går för fort fram, att EU inte är redo att ta in fler medlemmar.

Mycket har hänt sedan den förra utvidgningen och det måste vi ta hänsyn till.

Vi har samtidigt goda skäl att fördjupa samarbetet med våra grannländer. Om inte EU är närvarande så tar andra makter det utrymme.

Här är möjligheten att på sikt bli medlem viktig.

Regeringen stödjer tankarna på en översyn av hela utvidgningsprocessen.

Processen för medlemskapsförhandlingar måste vara strikt. Alla krav som ställts ska vara helt uppfyllda och fortsätta efterlevas när ett land väl accepterats som medlem.

Det ska alla vara trygga med.

Så bygger vi ett starkare samarbete.

Herr/fru talman,

Vi är många som minns den novemberdag för 25 år sen,

när vi sa ja till det europeiska samarbetet.

Men det är också många som inte vet annat än att Sverige är medlem i EU.

Som lärt sig om vår folkomröstning på historielektioner, studerat utomlands med hjälp av Erasmus eller säsongsarbetat i ett annat land och kanske ser sig som just européer.

Sverige sa ja för 25 år sedan.
Och vi ser kraften i EU-samarbetet idag.

Vi har redan gått från krig och konflikter till fred och sammanhållning.

Det är något att vara stolt över.

Och EU har förbättrat människors liv.
Medlemskapet har stärkt våra länder.

När vi i EU väl bestämmer oss sätter vi en standard för resten av världen, som i arbetet mot farliga kemikalier.

Men nu ska vi ta nästa steg.
Leda klimatomställningen.
Fortsätta fredsarbetet.
Stärka samarbetet.

Och framför allt
ska Sverige fortsätta samarbeta i EU
för att förbättra människors vardag,
människors liv,
både här hemma
och i resten av Europa.

Tack.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Statsminister Stefan Löfvens tal vid minnesceremonin för M/S Estonias förlisning

Publicerad 28 september 2019

Kungliga Djurgården, Stockholm, den 28 september
2019. Det talade ordet gäller.

Ers Kungliga Högheter,
Herr talman,
Ers Excellenser,
Mina damer och herrar.
Framför allt:
anhöriga och överlevande.

Estoniakatastrofen
skakade om vårt land,
förändrade liv
och påverkade på olika sätt
många människor.
Men idag vill jag särskilt vända mig till er
som förlorade någon ni älskade
när M/S Estonia förliste,
för 25 år sedan.

Ni bär alla en egen
unik sorg och saknad.
Precis som att den som överlevde
kom hem med egna minnen
från det som också blev ett trauma
för en hel nation.
Men alla som har förlorat en anhörig

vet hur brutal tiden är.
Brutal, eftersom den bara fortsätter.

Plötsligt har ännu ett år gått.
Barn som då var små
lägger decimeter efter decimeter till sin längd
och blir till sist vuxna utan egna minnen
av den du alltid minns.

Världen förändras, ny teknik blir en självklarhet.
Du ser kanske en nyutkommen film
där din anhöriges favoritskådespelare är med
och du undrar vad han eller hon hade tyckt,
men får aldrig veta.

Stora händelser i ditt eget liv passerar.
Födelsedagar med allt fler ljus på tårtan,
bröllop, dop, julfiranden.
Men på alla högtider finns där en tom stol,
en person som saknas.

- Den som förlorat en anhörig går genom livet med känslan av: att du borde
också ha varit här,

du borde också fått fylla år, fira, bli gammal, se tiden gå.

- Den som förlorat ett barn lever med frågorna:

Hur skulle din vardag sett ut om du fortfarande levde,
skulle du varit glad, kär, flyttat, skaffat hund?

- Och den som förlorat en livskamrat lämnas med sorgen: vi skulle ju gå
genom livet, tillsammans.

Så var planen. Så blev det inte.

Och tiden fortsätter gå.

Vi är här idag för att hedra minnet av de omkomna,
och dela de efterlevandes saknad.

Som det står på monumentet:

”Deras namn och deras öde vill vi aldrig glömma”.

Vi är här för att minnas och hedra den som fattas dig.

Det gör inte att en enda person kommer tillbaka.

Tiden fortsätter vara lika brutal.

Men ni som förlorade en person ni älskade ska veta
att deras namn och öde aldrig glöms.

Vi försöker hjälpa er att dela saken, och minnas.

För när vi minns de fina stunderna med den vi älskar
men som inte längre finns hos oss
stannar tiden
för en liten stund.

Regeringskansliet

Tal från Finansdepartementet, Miljödepartementet, Statsrådsberedningen

Presentationsbilder från pressträff i Jönköping om budgetnyheter

Publicerad 12 september 2019

Den 12 september höll statsminister Stefan Löfven, vice statsminister Isabella Lövin, finansminister Magdalena Andersson och finansmarknads- och bostadsminister Per Bolund en pressträff för att presentera nyheter i den kommande budgeten.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Regeringsförklaringen den 10 september 2019

Publicerad 10 september 2019

Statsminister Stefan Löfven, riksdagen, den 10 september 2019.

Eders Majestäter, Eders Kungliga Högheter,
Herr talman, Ärade ledamöter av Sveriges riksdag!

Sverige är vår plats på jorden.

Generationerna före oss har byggt ett av världens rikaste och mest rättvisa länder. Vår uppgift är att rusta landet starkare för att klara omställningen till en ny tid. Vi ska lämna ett mer hållbart, tryggt och jämlikt land vidare till våra barn.

Vårt land – präglad av vacker natur, öppenhet och en hårt arbetande befolkning – har enorma möjligheter. Bara tillsammans kan vi göra det mesta av den potential som finns i Sverige.

De problem vi har möter vi tillsammans och inte var och en för sig. Den globala uppvärmningen, köerna i sjukvården, den våldsamma brottsligheten, ojämlikheten i skolan och ett mer delat samhälle är gemensamma problem. Vi kan och ska lösa dem tillsammans.

Runt om i världen växer politiska krafter som står för intolerans, slutenhet och enkla svar på svåra samhällsproblem. Sverige har valt en annan väg. Vi står upp för de värderingar som byggt Sverige starkt: gemenskap, jämlikhet, öppenhet och jämställdhet mellan kvinnor och män.

* * *

I en osäker omvärld ska vår utrikespolitik värna vårt lands trygghet.

Sveriges säkerhetspolitiska linje ligger fast. Stabiliteten och säkerheten i norra Europa gynnas av vår militära alliansfrihet. Genom dialog och samarbete – inom ramen för Europeiska unionen, bilateralt och genom internationella organisationer – bidrar Sverige till gemensam säkerhet.

Vårt lands försvarsförmåga fortsätter att stärkas. Under 2020 läggs en försvarspolitik proposition med Försvarsberedningens betänkanden som grund. Ett brett stöd finns nu för finansieringen.

Den transatlantiska länken värnas och våra försvarssamarbeten fördjupas, inte minst runt Östersjön. Det ska gå snabbare att ge och ta emot operativt stöd inom det finsk-svenska samarbetet.

Säkerheten i Sveriges närområde har försämrats. Rysslands illegala annektering av Krim och intervention i Ukraina är tydliga brott mot internationell rätt och den europeiska säkerhetsordningen. Vi står upp för EU:s sanktioner samtidigt som vi har kontakter och dialog med Ryssland och det ryska samhället.

Sverige möter nya former av hot och utmaningar. Genomförandet av den nationella säkerhetsstrategin fortsätter. Nästa år inrättas ett nationellt cybersäkerhetscenter.

* * *

Medlemskapet i Europeiska unionen är ett fundament för Sverige och en självklar del i vårt nationella, europeiska och globala arbete.

Nu inleds en ny lagstiftningsperiod i EU. Sverige arbetar för en handlingskraftig union, ett medborgarnas EU som stöder skapandet av fler jobb med rättvisa villkor. Ett EU som bidrar till säkerheten och är ledande i miljö- och klimatarbetet. Vi kommer att arbeta för att upprätthålla respekten för unionens värderingar.

Ökade risker för ett fullskaligt handelskrig understryker behovet av att Sverige är en röst för fri, hållbar och rättvis handel. Världshandeln ska bygga på ordning och regler – inte på den starkes rätt.

Sverige ska fortsätta verka för att Storbritanniens utträde ur EU sker på ett ordnat sätt. Det finns beredskap för att hantera ett avtalslöst utträde. Ett brittiskt utträde ställer ökade krav på ett aktivt och offensivt svenskt agerande i EU.

* * *

Kampen mot terrorismen är global. Den ska bedrivas här hemma och i nära samarbete med andra länder i Europa och i världen. Kampen ska föras inom ramen för rättsstatens principer.

En översyn görs av den straffrättsliga lagstiftningen för att bekämpa terrorism. Det ska bli straffbart att ha samröre med en terroristorganisation. Vi ser att kriminella och terrorister försöker hitta nya sätt att slussa pengar för att understödja sin verksamhet. Detta ska mötas genom fortsatta skärpningar av lagstiftningen.

* * *

I samarbete med andra medlemsstater arbetar Sverige för ett gemensamt asylsystem i EU där medlemsstaterna solidariskt delar på ansvaret för människor på flykt.

Den svenska migrationspolitiken ska vara rättssäker, effektiv och human. Politiken måste vara brett förankrad. En parlamentarisk kommitté har fått regeringens uppdrag att lämna förslag om en långsiktigt hållbar migrationspolitik. Asylrätten ska värnas.

Att alternativt skyddsbehövande och flyktingar får samma rätt att i Sverige återförenas med barn, partner eller föräldrar är en humanitär reform som dessutom bidrar till integrationen.

Det ska bli möjligt för Migrationsverket att åter snabbt kunna hantera asylansökningar från personer från så kallade säkra ursprungsländer. En oberoende granskning av metoden för medicinska åldersbedömningar ska genomföras.

En framgångsrik kamp mot krig, terrorism och global uppvärmning krävs för att färre ska tvingas på flykt.

* * *

Vår generation är den första som kan utrota fattigdom i världen och den sista som kan stoppa den globala uppvärmningen. Sverige ska gå i bräschen för Agenda 2030.

Demokratifokuset i biståndet stärks.

Sverige främjar sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter globalt och därigenom tillgången till säkra aborter. Det är ett uttryck för vår feministiska utrikespolitik.

Sverige står fast vid de höga ambitionerna för klimatfinansieringen.

Regeringens arbete med Global deal, för rättvisa villkor på arbetsmarknaden, fortsätter.

* * *

Herr talman,

Så här sjunger Mikael Wiehe:

”Från Ales stenar

till norra Lappland

från Bohus klippor

till Gotlands raukar

Landet, det tillhör dig och mig.”

Vi ska hålla ihop vårt land och det ska finnas förutsättningar att leva ett gott liv i hela Sverige.

En större omfördelning utifrån de olika förutsättningar som finns i vårt land måste komma på plats redan från årsskiftet. Oavsett om man bor i Vellinge eller Vilhelmina ska man ha samma rätt till hemtjänst – avstånden i kommunen ska inte avgöra.

Som en del av den gröna skatteväxlingen får 850 000 svenskar främst i Norrland och nordvästra Svealand en skattenedsättning som kompensation för långa avstånd och för att underlätta att bo i dessa delar av landet.

För att fortsätta att motverka nedläggning av lanthandlar förstärks det särskilda driftsstödet till dagligvarubutiker.

Servicekontor, där flera statliga myndigheter erbjuder medborgarna tjänster, är ett effektivt sätt för staten att vara närvarande på fler platser. Nya servicekontor ska därför öppnas. Redan nu kan jag berätta att bland andra

följande orter får servicekontor: Storuman, Torsby, Vansbro och Åsele.

* * *

Det svenska näringslivets ambitiösa klimatåtaganden imponerar. Folkligt engagemang, innovativa företag och tuffa klimatkrav leder till resultat. Ny miljöteknik och nya innovationer ger oss möjlighet att exportera produkter och tjänster som världen efterfrågar. Så skapas nya jobb.

Dagligvaruhandeln, gruv- och mineralbranschen och cementindustrin är exempel på branscher som har tagit fram färdplaner för att bli fossilfria. En spännande och världsunik utveckling av koldioxidfri stålproduktion pågår nu i Luleå.

Sveriges råvaruresurser ska nyttjas mer effektivt och hållbart. Prövningsprocesser och regelverk behöver ses över så att hänsyn tas till både samhällsnytta och lokal miljöpåverkan när ett projekt provas.

Arbetet med det nationella innovationsrådet fortsätter. Regeringen lanserar fyra strategiska samverkansprogram för mandatperioden och påbörjar arbetet med en ny forskningsproposition.

Genom enklare regler kan fler runt om i landet ta chansen att starta företag. Kravet på aktiekapital sänks.

* * *

Svensk natur, svensk mat och svenska besöksmål tillhör vårt lands stora tillgångar.

Det går bra för svensk turism. Sedan millennieskiftet har sysselsättningen inom besöksnäringen ökat med drygt 40 000 personer. En nationell strategi ska stärka besöksnäringen som en viktig jobb- och tillväxtmotor i hela landet.

Svenska bönder producerar varor i världsklass. Genom fortsatta satsningar på livsmedelsstrategin och ett kraftfullt bondepaket stärks det svenska jordbrukets konkurrenskraft.

Genom att pollinera växter fyller bin en viktig roll. Nu hotas den. Det krävs åtgärder för att förbättra binas livsmiljö.

Ett hållbart och växande skogsbruk bidrar till jobb, tillväxt och klimatnytta. Med levande skogar och mångskiftande natur kan den biologiska mångfalden

öka.

Arbetet med det nationella skogsprogrammet fortsätter och regeringen arbetar för att stärka äganderätten och hållbarheten i de svenska skogarna. Den skog som staten äger ska förvaltas på ett hållbart sätt.

Villkoren för de gröna näringarna står högt på regeringens dagordning.

* * *

En fungerande bostadsmarknad är en förutsättning både för människors trygghet och för en dynamisk arbetsmarknad.

Under förra året färdigställdes det största antalet lägenheter sedan 1973. Samtidigt rapporterar 240 kommuner att de har ett underskott av bostäder. Regeringen avser att samla alla aktörer på bostadsmarknaden kring det gemensamma intresset att trygga en fortsatt hög byggtakt.

Investeringsstödet koncentreras och effektiviseras samt riktas mot studentbostäder och hyresrätter med rimliga hyror i hela landet. Vi förenklar byggreglerna och ser över hyressystemet. Krav på klimatdeklarationer och mer byggande i trä bidrar till samhällets omställning.

Strandskyddet görs om i grunden. En ökad differentiering ska ta hänsyn till att tillgången till sjöar och stränder varierar i landet, liksom befolkningstäthet och exploateringsstryck.

* * *

Den beslutade nationella planen för infrastruktur med investeringar på 700 miljarder i vägar och järnvägar i hela landet ska fullföljas.

Regeringen förbättrar vägunderhållet och gör nu den största järnvägs-satsningen i modern tid. Nya stambanor för höghastighetståg ska byggas.

Det ska bli enklare att boka utlandsresan med tåg och man ska kunna ta nattåget till flera europeiska städer.

Utsläppen från flyget ska minska.

* * *

Att bygga ut den digitala infrastrukturen är en viktig del i arbetet för att hela

landet ska växa och för att samhällsservice ska komma hela folket till del.

Energiöverenskommelsen utgör grunden för att Sverige även i framtiden ska ha ett robust energisystem och el till rimliga priser.

Kapaciteten att överföra el ska förbättras för att möta växande behov.

De förnybara energikällornas betydelse växer nu snabbt. Vindkraften bidrar med en allt högre andel av energitillgången. Det pågår en solcellsrevolution i Sverige. Stödet till solceller har gjort det enklare och billigare för husägare runt om i landet att producera sin egen el.

Allt fler elbilar rullar på svenska vägar. Laddinfrastrukturen ska byggas ut för att underlätta elektrifieringen av fordonsflottan.

* * *

Herr talman,

En person som fyllt hundra år har under sin livstid i Sverige sett demokratin slå rot, industrisamhället utvecklas, jämställdheten förbättra kvinnors förutsättningar och omställningen till ett kunskapssamhälle förändra landet.

Nu står vi åter inför stora omställningar.

Juli månad i år var den varmaste som uppmätts. Greta Thunberg har blivit en generations röst när hon kräver att vi lyssnar på forskningen och vidtar åtgärder. Den globala uppvärmningen hotar att i grunden förändra förutsättningarna för mänskligt liv på jorden. Vi behöver anpassa oss till de förändringar som redan sker. Om två veckor står dessa frågor i fokus vid FN:s klimattoppmöte i New York.

Samtidigt ska Sverige skapa och utveckla jobb och välfärd i en tuff global konkurrens och i snabb teknikutveckling. Ingen ska lämnas efter i det nya samhällsbygget.

Vårt land ska bli världens första fossilfria välfärdsland. Det kommer att påverka alla delar av samhället och genomsyra politiken. En klimat-handlingsplan ska beslutas.

En kraftfull grön skatteväxling har påbörjats och kommer att öka de kommande åren. Nu kommer också en svensk statlig grön obligation.

Senast år 2045 ska Sverige inte längre ha några nettoutsläpp av växthusgaser. Det kommer att kräva stora tekniksprång. Industriklivet innebär ett stöd till företag hela vägen från forsknings- och innovationsprojekt till demonstrationsanläggningar och fullskalig produktion.

Vi ska klara omställningen och vi ska göra det på samma sätt som förr: Tillsammans.

* * *

Våra barn ska växa upp i en vardag fri från gifter. Regeringen driver på för ett globalt kemikalieavtal, strängare regler i EU och nödvändiga regleringar på hemmaplan.

Regeringen ska vidta ytterligare åtgärder för att minska plastanvändningen. Spridningen av mikroplaster ska bekämpas. Fler engångsplaster ska bort.

I år har stora delar av torskfisket i Östersjön för första gången fått stoppas akut. Regeringen lyssnar till forskarna och ska verka för att torsken ska kunna återhämta sig. Vi ska överlämna hav med växande bestånd av fisk till våra barn. Havsbottnarna ska skyddas och övergödningen upphöra.

Herr talman,

Den internationella konjunkturen mattas nu av och det påverkar ekonomin här hemma. På arbetsmarknaden ser vi en fortsatt hög sysselsättningsgrad men också rekryteringsproblem, inte minst i välfärden.

Statsskuldens andel av bnp är på samma nivå som 1977. En låg skuld ger oss en styrka om konjunkturen försvagas ytterligare, en styrka många länder saknar.

Regeringen vill använda reformutrymmet för att få fler i arbete, fler poliser, en starkare välfärd, bättre ekonomi för pensionärer och en kraftfull klimatomställning.

Från årsskiftet avskaffas värns-katten.

En bankskatt ska införas för att finansiera satsningar på försvaret.

Arbetet mot skattefusk och skatteundandragande fortsätter oförtrutet. När skatteflykten är gränsöverskridande måste också arbetet mot den vara det.

Pensionärerna har i genomsnitt fått 1 600 kronor mer i plånboken per månad jämfört med 2014. Nu fortsätter förstärkningen av pensionärernas ekonomi. Nästa år kommer garantipensionen och taket i bostadstillägget för pensionärer höjas. Utfasningen av den orättfärdiga pensionärsskatten fortsätter.

* * *

Herr talman,

Att rusta befolkningen med kunskaper är avgörande för att vi ska klara omställningen av samhället.

Sverige har haft ett av de mest högpresterande och jämlika skolsystemen i världen. Dit ska vi nå igen. I dag jobbar 31 000 fler i skolan än för fem år sedan, barngrupperna i förskolan har inte varit så små sedan 1992 och lärarlönerna har stigit. Vi har lagt grunden för bättre kunskapsresultat.

Det finns inga genvägar till att höja kunskaperna i den svenska skolan. Det måste vara fokus på kunskap och studiero i varje klassrum. Möjligheten att få stöd i mindre undervisningsgrupper ska ses över och högpresterande elever ska ges bättre möjligheter att nå längre i sitt lärande. Pojkars skolresultat fordrar särskild uppmärksamhet.

En nationell plan för trygghet och studiero i skolan ska tas fram och ett mobilförbud på lektionstid ska införas. För de skolor som önskar införas en möjlighet att ge betyg från årskurs fyra.

Skolan ska vara en mötesplats för elever med olika bakgrund. Regeringen tar de första stegen mot ett etableringsstopp för fristående grund- och gymnasieskolor med konfessionell inriktning.

Nyckeln till en stark kunskapsskola är fler kunniga och kompetenta lärare och fler anställda som kan avlasta lärarna. Insatser krävs för att möta lärarbristen. Möjligheterna att studera till lärare parallellt med arbete i skolan förbättras. Fler högskoleutbildade ska kunna växla karriär och bli lärare. Det statliga stödet för att anställa lärarassistenter förstärks.

Regeringen ska förbättra lärarutbildningen och attraktiviteten i läraryrket ska höjas. Förslag från Skolkommissionen genomförs. Regeringen inleder arbetet med att inrätta ett professionsprogram för lärare och skollära. För att öka likvärdigheten förstärks det statliga stödet till de skolor som har de tuffaste förutsättningarna.

Det krävs fortsatta åtgärder för att förbättra skolans förmåga att möta elever med neuropsykiatriska funktionsnedsättningar.

* * *

Samtidigt som det finns fler än 100 000 lediga jobb i Sverige är 350 000 människor arbetslösa. För att få bukt med kompetensbristen måste utbildning i högre utsträckning utformas efter samhällets behov.

Kunskapslyftet fortsätter och beräknas under 2020 omfatta 93 000 statligt finansierade utbildningsplatser i hela landet. Den kommunala vuxenutbildningen utvecklas till en bas för den nationella och regionala kompetensförsörjningen.

Regeringen satsar på kompetensutveckling och vidareutbildning för människor mitt i arbetslivet.

Yrkeshögskolan byggs ut och steg tas för att underlätta rörligheten mellan yrkeshögskola och högskola. Kompetensutveckling genom korta yrkeshögskolekurser ska underlättas. Insatser ska göras för att stärka och utveckla distansutbildningen.

Att stärka tillgången till utbildningsplatser runt om i landet gör det lättare att studera vidare och bo i hela vårt land.

* * *

För att företag ska kunna rekrytera krävs en väl fungerande arbetsmarknad. En effektiv förmedling av arbete gynnar både den som söker arbete och arbetsgivare som behöver anställa. För att bättre bidra till detta ska Arbetsförmedlingen reformeras i grunden. Som ett viktigt komplement ska ett nytt system utvecklas där fristående aktörer matchar och rustar arbetssökande för de lediga jobben.

Oavsett bostadsort ska en arbetssökande som behöver stöd för att hitta ett jobb kunna få det. Arbetsförmedlingen ska kunna ge service medan reformarbetet pågår.

På lokal och regional nivå finns stor potential för ett effektivt arbete. Samverkan mellan Arbetsförmedlingen, kommun och arbetsgivare resulterar redan i lokala jobbspår i olika delar av Sverige.

För att undvika onödiga uppsägningar när företag drabbas av tillfälliga

svårigheter förstärks det statliga stödet för korttidsarbete.

* * *

Det går allt snabbare för människor som är nya i Sverige att hitta ett arbete. Ett intensivår med språkintensiva och yrkesnära insatser införs för nyanlända som bedöms ha förutsättningar att komma i arbete inom ett år.

Samhällsorienteringen för nyanlända ska förstärkas och mer fokus ska läggas på frågor om jämställdhet och mänskliga rättigheter.

Stödet till asylsökande som väljer sitt eget boende ska förändras för att minska problemen i områden med socioekonomiska utmaningar.

Framväxten av ett parallellsamhälle motverkas genom effektiv samverkan mellan myndigheter och genom poliskontroller och åtgärder mot människosmuggling.

Arbetslivet ska inte medföra att kvinnor och män slås ut i förtid på grund av stress, mobbning eller arbetsuppgifter som skadar eller sliter ned kroppen. En nollvision ska gälla för dödsfall i arbetet. Arbetsmiljöverket ska föreslå åtgärder för att uppnå denna. Fler arbetsmiljöinspektörer anställs.

Parterna på arbetsmarknaden har ett stort ansvar för att minska arbetsrelaterad ohälsa. Regeringen kommer noga att följa arbetet som parterna åtagit sig för friskare arbetsplatser.

* * *

Joakim Bergs texttrader ur Kent-låten Elite fångar en känsla många delar:

”Min släkt är full av hjältar

Decennier av slit

Brustna hjärtan, trötta leder

Deras stolthet bar mig hit.”

Genom decennier av slit har kvinnor och män byggt vårt lands styrka. Sverige är fullt av hjältar. Människor som varje dag bidrar till ett starkare samhälle genom föräldraskap, studier, lönearbete, företagande och ideellt engagemang.

* * *

Herr talman,

En generell välfärd med skola, omsorg och vård av hög kvalitet åt alla är den viktigaste omfördelande kraften i samhället.

Regeringen tillsätter en välfärdskommission där staten, Sveriges kommuner och landsting och arbetstagarnas organisationer tillsammans ska ta sig an de problem vi ser i svensk välfärd. En allt större andel äldre ställer välfärden inför nya utmaningar.

Att vårda och ge omsorg är en av samhällets viktigaste uppgifter. En fast omsorgskontakt i äldreomsorgen ökar kontinuiteten och tryggheten. De anställda i välfärden behöver få en bättre arbetsmiljö och deras status behöver höjas. Undersköterskor ska få en skyddad yrkestitel och bättre arbetsvillkor.

Antalet ofrivilliga deltid i välfärden minskar. Arbetet fortsätter för att heltid ska vara en rättighet. Välfärdstekniken ska underlätta arbetsmiljön och höja kvaliteten, inte öka stressen.

Funktionshinderspolitiken och lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade ska utvecklas. Personlig assistans ska präglas av hög kvalitet och rättssäkerhet. Rätt till assistans för andning och sondmatning ska säkerställas. Alla som har rätt till stöd ska få det.

Sverige ska ha en sjukförsäkring som är trygg, rättssäker och begriplig med högt förtroende i befolkningen. Samverkan mellan myndigheterna måste bli bättre och regelverket vara utformat så att alla får det stöd och den ersättning som de har rätt till.

* * *

Sverige ska ha en sjukvård i världsklass och den ska finnas där för alla. Därför tar regeringen krafttag för en tryggare, mer tillgänglig och jämlik hälso- och sjukvård.

Vi ska vara stolta över den höga kvaliteten i svensk sjukvård. Varje dag räddar vårdpersonalen livet på akut och svårt sjuka patienter. Samtidigt behöver inte minst primärvården utvecklas vidare. Den har unika förutsättningar att se till hela vårdbehovet och främja en god hälsa. Regeringen kommer att rusta den nära vården.

För att förbättra kontinuiteten i sjukvården ska rätten till fast läkarkontakt säkras. Patientkontrakt ska ge både patienten och sjukvården en överblick över alla inplanerade vårdbesök.

Den psykiska ohälsan är ett av vår tids stora samhällsproblem. Tidiga insatser är viktiga för att minska lidandet och förhindra att lindriga problem blir allvarliga. För att göra det enklare att få hjälp förbereds en ny vårdform för lättare psykisk ohälsa. Köerna i barn- och ungdomspsykiatri ska minska och elevhälsan värnas.

Herr talman,

Larmet kom till polisen klockan 09.58 en måndagsförmiddag. Kvinnan på Ribersborg var 31 år gammal. Hon sköts till döds på öppen gata när hon var ute med sitt lilla barn. Den bottenlösa tragedin lämnar ingen i Sverige oberörd.

Den våldsamma brottsligheten skapar ett enormt lidande i samhället. Pojkar lockas in i en kriminell karriär som antingen slutar med döden eller med långa fängelsestraff. Anhöriga till brottsoffer drabbas hårt.

Det våld som gängkriminella utövar är ett hot mot människors säkerhet, mot känslan av trygghet i samhället och i förlängningen mot rättssamhället och demokratin. Den hänsynslösheten som visas offren är avskräckande. Att möta detta hot tillhör statens kärnuppgifter.

Kampen mot den grova brottsligheten är långsiktig och kommer att innefatta både framgångar och bakslag. Målet är glasklart: Vi ska tvinga tillbaka våldet.

Staten kan få bort grovt kriminella från gatan, men för att långsiktigt stoppa tillflödet av unga män till gängbrottslighet fordras hela samhällets insatser. Inte minst polisen framhåller detta. Skolan, socialtjänsten, lokalt näringsliv och våra folkrörelser har viktiga roller att spela.

Kommunerna är centrala i arbetet med att förebygga brott. Arbetet påbörjas för att ge kommunerna ett lagstadgat ansvar för detta.

Regeringen gör det enklare att besluta om kamerabevakning och underlättar polisens tillgång till digitala bevis och krypterad kommunikation för att kartlägga och avslöja brottslig verksamhet.

Försöksprojektet med snabbare lagföring för vissa enklare brott förlängs och

utvidgas till fler delar av landet.

Polisen behöver få bättre möjligheter att verka i gränsnära områden för att bekämpa den gränsöverskridande brottsligheten. Möjligheten till kamerabevakning med automatisk igenkänning av fordonstyper och registreringsskyltar ska övervägas.

* * *

Polisen får i uppdrag att stärka sitt arbete med att bekämpa den illegala handeln med narkotika som finansierar mycket av gängvåldet. Brottsförebyggande rådet får i uppdrag att studera narkotikamarknaden i Sverige för ett uppdaterat kunskapsläge.

Var och en som köper narkotika måste vara medveten om att pengarna från knarket stöder kriminella gäng och bidrar till deras brottslighet.

Våldet från högerextrema och andra ideologiskt motiverade gärningsmän måste tas på största allvar.

Våldtäkter och andra sexualbrott ska bekämpas. Regeringen kommer att föreslå fortsatt skärpta lagar på detta område.

Det är en styrka att vi har en bred politisk enighet om att fortsätta stärka rättsstatens förmåga. Regeringen tar nu taten för att samla politiska beslutsfattare och andra intressenter för att fortsätta stärka samhället i kampen mot den grova kriminaliteten.

* * *

Herr talman,

Under mandatperioden firar Sverige 100 år som demokrati. Demokratien som vi ärvde av tidigare generationer ska vara än starkare när vi lämnar den vidare.

Ett starkt public service i kombination med kommersiella medier ger en mångfald av oberoende medier i hela landet.

Förtroendevalda och journalister måste få ett starkare straffrättsligt skydd mot hot och hat för att kunna fullgöra sina för demokratin avgörande uppgifter.

En oberoende institution till skydd för mänskliga rättigheter ska inrättas.

* * *

Alla barn har rätt att växa i nyfikenhet och kreativitet. Kulturskolan ska finnas i hela landet. Att människor bidrar med tid och arbete i idrottsrörelsen och civilsamhället är centralt för ungas möjlighet att engagera sig.

Om 112 dagar blir barnkonventionen svensk lag. Alla barn ska kunna komma till tals och ha en möjlighet att hävda sina rättigheter.

Lagstiftningen kring föräldraskap ses över för att göras mer könsneutral. Det är en del i regeringens arbete med att stärka hbtq-personers rättigheter.

* * *

Rasismen har ingen plats i Sverige och arbetet med den nationella planen mot rasism fortsätter. Sveriges nationella minoriteter och urfolket samer ska värnas.

Hatet mot judar finns i vår historia, i högerextrema grupper, i delar av vänstern och i islamistiska miljöer. Vi ser antisemitism hos vuxna och barn som flytt till Sverige från länder där judehat präglar skolundervisning och statlig propaganda.

Kampen mot antisemitismen och hågkomst av Förintelsen är ämnen vid den internationella konferens som regeringen står värd för i Malmö nästa år.

* * *

I Sverige accepterar vi inte barnäktenskap eller förtryck. Brott som begås med så kallat hedersmotiv ska få strängare straff och ett särskilt barnäktenskapsbrott införs. Arbetet med att införa ett särskilt hedersbrott fortsätter.

Barn och ungdomar ska i högre grad kunna få stöd och hjälp från socialtjänsten utan vårdnadshavares samtycke eller vetskap.

* * *

Herr talman,

Ett drygt halvår har gått sedan regeringen kunde tillträda efter en sakpolitisk

överenskommelse om budget och flera politikområden mellan Socialdemokraterna, Miljöpartiet de gröna, Centerpartiet och Liberalerna. Tillsammans tar vi ansvar för att ta till vara landets möjligheter och lösa vår tids samhällsproblem.

Svensk politik är inne i en tid av intensivt reformarbete.

En tid att tillsammans rusta Sverige starkare.

* * *

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Statsminister Stefan Löfvens nationaldagstal i Lund

Publicerad 06 juni 2019 Uppdaterad 06 juni 2019

Lund, 6 juni 2019. Det talade ordet gäller.

Nationaldagsfirare,
picknick-njutare och förbipasserande,
barn och vuxna,
gamla och nya svenskar.

Idag är det vår dag!
Vad härligt att vi kan fira den tillsammans,
med flaggor och fika.

I våras fick jag faktiskt ett brev om vår svenska flagga från Alma, 5 år.

Hon önskade att den skulle byte utseende,
till lila, rosa och med enhörningar på.
Ett väldigt nytänkande förslag!
Jag svarade att det lät fint,
men att jag vill behålla vår vackra, gulblåa flagga.

Men, om ni en dag passerar ett hus och ser en sån lilarosa enhörningsflagga,
ja då vet ni vem som ligger bakom den.

* * *

Det var faktiskt inte enhörningar jag tänkte prata om idag, utan om ett annat
Sverige,
och hur barn hade det i vårt land för inte särskilt länge sen.

Astrid Lindgren skrev på 50-talet novellen ”Sunnanäng”.
Den börjar såhär: ”För länge sen, i fattigdomens dagar, var det två små

syskon som blev ensam i världen”.

Novellen handlar om syskonen Mattias och Anna,
vars mamma dog,
så de fick bo och slita ont hos en bonde.
Och de längtade efter en enda sak:
att få gå i skolan några veckor om året.
Som Anna sa: ”Bara jag levde till vintern och fick börja skolan”.

Syskonen levde till vintern och fick gå i skolan som de drömt om.
Men de vandrade dit ensam i iskylan,
fick stryk av skolläraren,
och åt bara kalla, medhavda potatisar till lunch.

Den här novellen påminner om ett gammalt Sverige,
ett land som ingen av oss bott i – men många av oss bär spår av.

Ni vet att man brukar skämta om hur äldre generationer alltid överdriver hur
hårt det var förr i tiden?

”När jag var barn, då fick man minsann vandra fyra mil i bitande kyla varje
morgon för att komma till skolan”...

Men faktum är att det dåtida Sverige var ett land vi skulle ha svårt att känna
igen.

Med brutal fattigdom,
där ”framtidstro” var något abstrakt,
och hunger något väldigt konkret.

För 150 år sen var det svältkatastrof i det här landet.
Människor utvandrade,
för att de inte såg någon framtid här.
Och vår demokrati, som vi med stolthet kan fira på nationaldagen,
är bara hundra år gammal.

Sverige har gjort mer än rest sig från fattigdomen,
vi har på bara några generationer blivit ett framgångsland, som gått före i
viktiga frågor.

Som för 40 år sen,
när Sverige blev först i världen med ett förbud mot att slå barn, efter att
bland annat Astrid Lindgren engagerat sig i frågan.

Andra länder beskrev oss då som galna.
Men sedan har många tagit efter.

Vi har gått från fattigdom till förebild.
Hur gjorde vi då det?
Jo, vi bestämde oss för att hålla ihop som land
och bygga ett samhälle
där alla skulle få samma chans till ett gott liv.

Barn, som inte är våra egna men blivit ensamma i världen, skulle inte tvingas
arbeta hos någon bonde som ville ha gratis arbetskraft till en billig matpeng.

Nej, de skulle också gå i skolan,
inte bara några veckor om året
- det skulle vara en rättighet under hela uppväxten.

Vi har fortfarande allvarliga samhällsproblem.
Men novellen om barnen i Sunnanäng är påminnelse:
även om vi kan tänka på gamla tider som en idyll med röda stugor
och gröna ängar
var väldigt få saker bättre förr!

Under ett nationaldagsfirande,
tycker jag att vi ska fira just det:
hur mycket vi har åstadkommit som land.
Ofta till tonerna av en omvärld som sagt ”det där kommer aldrig gå”,
när vi gått i bräschen för jämställdhet,
eller arbetstagares rättigheter,
eller barns rätt!
Alla barns rätt till skolgång, skolmat, trygghet och frihet från rädsla.

Vi har byggt ett starkt land,
där vi tar hand om varandra.
Där samhället tar ansvar,
och ingen människa ska lämnas ensam.

Idag och alla andra dagar ska vi vara stolta över
de svenska värderingarna som tagit oss hit:
jämlighet,
ansvar,

sammanhållning,
och framtidstro!

Det finns ett annat skäl till att jag tänker på barnen i Astrid Lindgrens
Sunnanäng,
som blev ensamma i världen.

Och det är mitt eget liv.
När min mamma inte kunde ta hand om mig,
flyttade jag till en fosterfamilj,
tio månader gammal.

Jag fick en trygg barndom,
med alla förutsättningar i livet.
Jag kunde hålla på med fotboll, dagdrömma, arbeta
- och en dag bli statsminister.

Och det var tack vare att vi lever i ett land,
där inte alla bara sköter sig själva.
Utan där vi tar hand om fler än de närmaste,
där samhället tog ansvar också för mig.

Novellen om Mattias och Anna slutar med att syskonen
kommer bort från det hårda arbetet och kölden,
till den eviga vårens Sunnanäng,
där barn leker
och en mor gräddar pannkakor åt dem.
Där blir de lyckliga, trygga och mätta.

Nu kanske inte alla barn gillar pannkakor,
även om de flesta nog gör det,
men är inte det också drömmen för våra barn?

Att ingen ska växa upp, och känna att de är ensamma i världen - de ska ha
ett helt land vid sin sida.

Ja, nationaldagsfirare, vi har inte en flagga med enhörningar på.
Men för mig symboliserar den flagga vi har just sammanhållning
och det svenska sättet att ta tag i det som är svårt:

tillsammans!

Vi har kommit långt.

Femåringar som Alma kan fundera på vilket fantasidjur hon tycker ska pryda vår flagga, istället för att slita ont.

Och jag ser fram emot att se hur långt vi kan gå.

För ingen samhällsutmaning är för stor,
om vi håller ihop,
med den starka vetskapen om att våra barn ska få det ännu bättre.

Och inget livsöde är för svårt,
om vi hjälps åt,
och ser till att ingen lämnas ensam i världen.
Så gör vi i Sverige,
landet som rest sig från fattigdom till framgångar.

Och tänk då,
vad vi kan åstadkomma i framtiden
– om vi fortsätter att göra det tillsammans.

Tack!

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Tal av statsminister Stefan Löfven vid veterandagen 2019

Publicerad 29 maj 2019

Stockholm, 29 maj 2019 Det talade ordet gäller.

Ers majestät, Ers kungliga höghet, herr talman, veteraner, anhöriga, mina damer och herrar.

Det är inte ofta jag i rollen som statsminister möter människor som ett helt land står i tacksamhetsskuld till. Men idag gör jag det.

Veteraner, ni har gjort ert yttersta för Sverige, och andra människors trygghet.

Ni har missat era egna bröllopsdagar och varit på avstånd från den ni älskar, för att säkra okända kärlekspar rätt till frihet. Ni har fått fira era barns födelsedagar i efterhand, för att säkerställa att andras barn, får växa upp i en fredligare vardag. Ni har offrat vänskapliga fredagsmiddagar och sega helgmornar, för att arbeta under hård press, under ännu hårdare förhållanden, för att män och kvinnor ni aldrig mött ska kunna sova gott om natten. Ni har tagit ansvar, inte bara för er själva, utan för så många andra.

Det gör er till förebilder inom ert yrke, men också som medmänniskor. Vi kan alla lära av er. Vi ska alla lära av er. Och vi ska aldrig glömma, det tack, hela Sverige är skyldig er.

Under Koreakriget på 50-talet, gav den svenska regeringen i uppdrag till Röda Korset att organisera ett fältsjukhus på plats. I svensk radio efterlystes modiga kvinnor och män, sedan reste ungefär 170 personer, varav 34 kvinnor. Mitt i allt lidande, all död och all sjukdom, fanns det svenska Röda Korset-fältsjukhuset och dess personal. Under krigsåren fick tusentals personer vård, och varje år högtidlighålls detta i Sydkorea.

Och det finns många exempel, där modiga svenska män och kvinnor har rest för att tjänstgöra i olika former.

Men oavsett vilket land, vilket uppdrag eller vilken tid de verkat i, förenas de alla av en sak: De har riskerat sitt eget liv, sitt enda liv, för andra.

Ni ska vara stolta. Och ni som reser ska veta att den dag ni återvänder är det en självklarhet, att ni ska få all den hjälp och stöd från samhället som kan behövas.

För veteraner ska välkomnas hem – inte bara med glädje, utan med ett systematiskt stödarbete. Det är vår plikt som land!

Men när en person åker, stannar andra kvar hemma.

Flick- och pojkvänner som sagt till den ni älskar: åk. Trots att ni egentligen velat säga: stanna kvar hos mig. Systrar och bröder som under sömnlösa nätter brottats med de mardrömslika tankarna: tänk om. Pappor och mammor som sett ert barn resa iväg till farliga platser, gett en extra hård kram vid avsked, och räknat dagarna till hemkomsten. Fruar och män, som stått ut med att din livspartner är borta på er bröllopsdag, och ensam fixat inför barnens födelsedag. Er närståendes tjänstgöring har varit möjlig, tack vara er stöttning, er tilltro, och er styrka i svåra stunder. För det förtjänar också ni hela Sveriges tacksamhet!

När vi samlas här, går tankarna oundvikligen till de som inte är här idag. De som: borde stå här vid vår sida, borde ha blivit gamla, borde fått möta ännu en svensk sommar med sin familj.

Men, som fattas oss. En förlust för familj och vänner, men också för oss som land.

Vi som fortfarande lever får göra det vi kan, för att hedra dem.

Vi lägger en blomma vid monumentet, men framför allt:

Minns deras namn. Minns deras berättelser. Minns deras mod.

Veteraner! Till alla er, som tagit risker för fred och frihet, vågat ert liv, i vårt lands namn. Känn vår djupaste respekt. Känn stolthet för vad du gjort av din stund på jorden. Känn tacksamheten från det land du tjänat!

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Tal av statsminister Stefan Löfven vid Hannovermässans öppnande (på engelska)

Publicerad 03 april 2019

Hannover den 31 mars 2019 Det talade ordet gäller.

Madam Chancellor, excellencies, ladies and gentlemen,

First of all, I must say this: I know that the robot we just saw has welding abilities. I used to work as a welder myself. No wonder I had to change jobs!

I would like to thank the organisers of the Hannover Messe for appointing Sweden as partner country, and for your warm welcome here today. Vielen herzlichen Dank!

I would also like to thank all of the officials who I know have worked very hard to make this Fair what it is. This year – and for decades. You create something that is the pride of Germany, and a meeting place for Europe and the world. I hope you are proud of your work. You should be!

In an interview a few years before his death, the German author Günter Grass spoke of how much he enjoyed walking in nature. He said: “I’m always astonished by a forest. It makes me realise that the fantasy of nature is much larger than my own fantasy. I still have things to learn.”

It reminds me of this trade fair. Here, we encounter a fantastic landscape of human ideas. It shows us that when we work together, our ideas are always so much greater than what a single individual can imagine. And it makes us see just how much we still have to learn.

And there is a lot to inspire us in the German industrial sector.

Of course, we are all aware of Industry 4.0, which was presented right here at this trade fair in 2011. Automation, cyber-physical systems and cognitive computing were once a possibility – that have now become standard – for industrial companies that want to maintain a leading global position.

I am impressed by your Digital Strategy 2025. The expansion of optical fibre. The strengthening of data security. The new centres of excellence that assist small and medium-sized businesses in their digitisation processes. The digital hubs across Germany – that connect start-ups with established companies and research institutes. The strong desire to digitally transform both industry – and the whole of society – *zusammen*.

And it will be fantastic to see the realisation of your Artificial Intelligence strategy. I know that you will do both Germany and the world a favour, if “AI made in Germany” becomes known as both a mark of quality and a guarantee of ethics, sustainability and public benefit.

We are delighted to be part of this work, through our updated Innovation Partnership which the Chancellor and I will sign tomorrow, where AI and the development of sustainable batteries have been added as new areas of cooperation.

To summarise by paraphrasing Grass: I’m always astonished by German industry. We still have so many things to learn!

And although Germany has a lot to teach us, of course we still have a lot to learn from each other: the companies from Sweden, Germany and all the 75 nations represented at this Fair. Companies that were perhaps established in one country, but now increasingly belong to the world.

And we have major tasks to accomplish together!

We know that it is our inescapable duty to address the climate threat. And at the same time there is the opportunity to utilise the potential of climate adaptation, which can not only create profitable businesses, but also cleaner air, a healthier environment and confidence in the future for ourselves and our children.

We know that gender equality is as economically smart as it is morally right. And that no economy will be able to be a real world leader if half of all the geniuses, half of all the potential innovators and entrepreneurs, are held back for no other reason than their gender.

We know how the globalisation of our economies can be of enormous benefit to our citizens, when global competition is not based on who has the lowest wages, but on the highest level of knowledge, and our workers are not forced to become the cheapest, but are able to develop to become the best.

And I know that you are very keen to take on these tasks, to win new business and develop together with others.

After all, that's why we're here! Because we know we have so much to learn.

And we are already seeing how we are taking on these tasks together, in Swedish, German and global cooperation projects.

When Scania and Siemens cooperate to create the world's first electric road for lorries in Sandviken in the heart of Sweden, and will shortly open three new electric roads here in Germany.

When Ericsson connects its campus at RWTH Aachen University, with Corda Campus in Belgium, and, together with Fraunhofer IPT, allows companies to test their innovations in 5G networks, several years before 5G is standard in Europe.

When Northvolt cooperates with BMW Group and Umicore, so that we can continue to enjoy a motoring holiday on the Autobahn in the future – but with zero emissions and recyclable batteries!

What you are doing is creating a monetary benefit here and now. But the biggest benefit of all, is the society you are building for all of us – and for those who have not yet been born.

And I know that many of us are impatient to get started on new projects!

From Sweden alone, there are 160 companies, organisations and actors in society who are eager to create new cooperation projects, to meet each other – and meet the future.

And, finally, I would like to say this: There is really only one thing we know for certain about the future: it will be different from today. And we know that it is not change that is dangerous – but standing still. And the faster our economies develop, the closer the cooperation between employers, workers and societies must become – to keep up with developments, and be first.

It is this close cooperation and dialogue that forms the basis of the Swedish model, and Swedish prosperity. It is this cooperation that has made Swedish industry so innovative and dynamic, which we are here to show you during the coming days. And it is this cooperation that I have devoted my entire working life to strengthening.

I therefore look forward to exploring this fantastic landscape of human ideas, to talking to you and creating new cooperation projects. It is time to be amazed, and to understand how much there is still to learn!

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Tal av statsminister Stefan Löfven på toppmöte mellan EU och Arabförbundet (på engelska)

Publicerad 25 februari 2019

Sharm el Sheikh 24 februari 2019 Det talade ordet
gäller.

Your majesties, excellencies, ministers, colleagues, neighbours,

Our regions are intertwined, through geographical proximity, economy and family ties. We share challenges, be it climate change, peace and security, economic development, terrorism or irregular migration.

And we share a duty – to address these challenges through cooperation, as good neighbours should do.

Therefore, I warmly welcome this first Summit between the League of Arab States and the European Union, and I thank Egypt and President el Sisi for hosting us here.

* * *

Globalisation is a powerful force.

It has the potential to serve as a catalyst for us to achieve inclusive growth, meet the Sustainable Development Goals and create better societies for us all.

But it also has the potential to widen inequalities, creating uncertainty, unrest and a lack of security.

It is up to us to use the tools we have at hand – the greening and

diversification of our economies, promotion of private sector growth, social dialogue, anti-corruption measures and public sector reform – to create a globalisation process that suppresses no one, and benefits us all.

* * *

That goal can only be reached through working together. We must use multilateralism as a tool to build democracy, security and prosperity.

For Yemen, the Stockholm Agreement represents a much-needed turning point, provided it is implemented. It requires continued engagement by all.

On Syria, we call on the regime to engage constructively in the UN-led political process and take irreversible steps towards a political solution. Until then, there can be no normalised relations or reintegration of Syria into international bodies.

And as a friend of Palestine and of Israel, I say this:

We must spare no effort, 25 years after the Oslo Accords, to support the two-state solution, based on the 1967 borders, with Jerusalem as the future capital of both Israel and Palestine.

It is our joint responsibility to work for an end to the occupation and for a two-state solution, in accordance with international law and previous agreements. The Arab Peace Initiative is key in this regard.

* * *

Excellencies, neighbours,

Democracy, security and economic development are interrelated.

Without progress in one, sustainable results in the other two cannot be expected.

This is the reason why Sweden constantly stresses the importance of establishing inclusive, accountable and transparent institutions.

Together we need to intensify efforts to protect and promote human rights, the rule of law, and space for civil society.

We need to realise women's full and meaningful participation in political, social and economic life, and the Tunis Forum on Gender Equality will be an

important stepping stone in that endeavour. Freeing the full power and potential of all adults in an economy is both ethically right and financially smart.

* * *

Yes, we share more than an intertwined part of the world.

We share a history – and we share a future.

We share the responsibility, as leaders of our communities, to offer the means and the possibilities for our citizens to fulfil their dreams and to live their lives in dignity, freedom, peace and security.

And we share the possibility to do this together, as neighbours – and as friends.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Tal av statsminister Stefan Löfven på Förintelsens minnesdag 2019

Publicerad 27 januari 2019

Stockholm 27 januari 2019 Det talade ordet gäller.

Överlevande,
Ers Kungliga Höghet,
excellenser,
vänner.

Jag skulle vilja säga några ord om tomhet.

För några år sedan gick pjäsen ”Vår klass” här i Stockholm.
Den handlar om förintelsen av den judiska befolkningen i den polska byn
Jedwabne 1941.

Det finns en oerhört smärtsam punkt i berättelsen,
där den unge mannen Abram, som emigrerat till USA,
läser upp ett brev där han frågar efter sin mor och sin far.
Sina systrar och bröder.
Sin mormor och morfar, farmor och farfar.
Sina kusiner, sina mostrar och morbröder, sina farbröder och fastrar.

Han frågar: ”Vem har dödat hela min familj, tagit vårt hem, våra saker, allt,
och som nu bor i våra hus?”.

Han försöker skrika ut sin vrede och förtvivlan.
Den fruktansvärda tomheten.

* * *

Idag pågår fortfarande en strid om värderingar,
som ännu inte är vunnen,

och kanske aldrig kommer att kunna slutgiltigt vinnas.

Hotet och hatet mot judar är fortfarande fruktansvärt omfattande i Sverige. Antisemitismen finns i högerextrema och vänsterextrema grupper, i konspirationsteorier på nätet, i fundamentalistiska islamistiska miljöer, men också hos vuxna och barn som flytt till Sverige, som har blivit utsatta för antisemitisk propaganda, ofta orkestrerad eller påhejad av just de förtryckande regimer som de har flytt ifrån.

Här kan ingen tomhet, inget värderingsmässigt vacuum, få finnas. Här måste vi kliva in, och med tveklös tydlighet belysa, bemöta och bekämpa antisemitismen, var den än visar sig och vem som än uttrycker den.

Vi har börjat arbeta med att stärka lagen som förbjuder rasistiska symboler, vi har skjutit till pengar för att möjliggöra för fler ungdomar att resa till Förintelsens minnesplatser i Europa och vi har sett till att öka resurserna till judiska församlingar och andra organisationer som behöver stöd för sin säkerhet.

Men om det krävs nya utbildningsprogram, ska vi skapa dem. Om det krävs större säkerhetsåtgärder, ska vi genomföra dem. Om det krävs hårdare polisiära insatser, ska vi verkställa dem.

Det judiska livet är en självklar del av Sverige, och var det än hotas eller utmanas ska det försvaras. Om detta kan ingen tvekan få råda.

* * *

En del av det försvaret är också bevarandet av minnena.

Vi är många som blivit betagna av Jacob Mühlrads arbete med att gestalta sin morfars minnen från Auschwitz och Bergen-Belsen, som nu lever vidare och sprids över världen i kompositionen Kaddish.

Sådana insatser är en stolthet för Sverige. Men uppgiften att föra minnena vidare, kan inte bara bäras av överlevande och deras efterkommande. Den måste bäras av ett helt samhälle.

I somras hörde Max Safir av sig till mig. Sedan han befriades från koncentrationslägret Ebensee, har han burit minnena vidare.

Han har arbetat, bildat familj – och samtidigt slitit med att resa runt för att visa nya generationer tatueringarna på hans hud; berätta vad han bär inom sig.

Nu börjar hans ork lida mot sitt slut, och han berättade för mig att han tyckte att Sverige borde instifta ett museum för att bevara hans och andra överlevandes minnen för kommande generationer.

Nu upprättar vi ett museum för Förintelsens överlevande i Sverige. Jag berättade om det i min regeringsförklaring i riksdagen efter att jag blev vald till statsminister.

Tillsammans med den internationella konferensen som vi arrangerar nästa år, kommer detta museum ligga till grund för ett fördjupat och förstärkt arbete för hågkomsten i Sverige och i världen.

Jag vill att Max Safir, Hédi Fried, Livia Fränkel, Emerich Roth, och alla er som vigt era liv åt att berätta om brotten mot er och era älskade, ska veta detta:

Era minnen kommer inte att försvinna in i tomheten.
De ska leva kvar.

* * *

Slutligen vill jag säga detta: Idag samlas vi för att sörja, och stödja alla er som fortfarande lever med tomheten, efter föräldrar, familjemedlemmar, vänner, älskade.

Men vi gör det också för att hedra och hylla det som levt vidare.
Det judiska liv och den fantastiska judiska kultur,
som överlevt millenium av förföljelse och förtryck.

I slutet av pjäsen ”Vår klass”, så kliver också en åldrad Abram fram igen. Han sörjer sin frus bortgång, men i berättelsen om vilka som närvarat på begravningen i USA, kommer något annat fram.

I uppräknigen av barn och deras partners,
i stoltheten över barnbarn och barnbarnsbarn,
så beskriver Abram det liv, den kärlek, den glädje, som är tomhetens motsats.

Så många av er lever än idag med sorg och sår.

Men så många lever också i kärlek, i gemenskap, i frihet.
Och jag lovar er, som statsminister och som människa,
att jag kommer göra allt i min makt,
för att den friheten ska försvaras.

Tack.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Regeringsförklaringen den 21 januari 2019

Publicerad 21 januari 2019

Statsminister Stefan Löfven, riksdagen, den 21 januari 2019.

Herr talman, Ärade ledamöter av Sveriges riksdag!

Runtom i Europa breder högerextrema rörelser ut sig. I flera länder har krafter med en antidemokratisk agenda nått ända fram till regeringsmakten. Men i Sverige står vi upp för människors lika värde. Vi väljer en annan väg.

Nu inleder vi ett historiskt samarbete. Sverige får en regering som består av Socialdemokraterna och Miljöpartiet de gröna och som samarbetar om budgeten och politikens inriktning på flera områden med Centerpartiet och Liberalerna.

Nu kan vi äntligen ta nya tag. Samhällsproblemen kan inte vänta. Jobben ska bli fler och klimatutsläppen ska minskas.

Välfärden ska bli bättre och integrationen effektivare.

Tryggheten ska öka och brottsligheten bekämpas.

Sverige är i behov av stora reformer. Dessa kan vi nu ta itu med, tillsammans över gamla blockgränser.

Herr talman!

I morse klev hundratusentals svenskar ur sängen, tog sin kopp kaffe, fixade frukost, påminde barnen om gympapåsen.

Kanske blev det en stunds kamp i hallen om ytterkläderna innan alla kom iväg. Barn till förskola och skola. Vuxna till jobbet. Och de allra flesta är för upptagna för att lyssna till dagens regeringsförklaring. Det är vanligt folks slit

som bygger Sverige.

Svensk ekonomi är stark. Budgetunderskott har vänts till överskott, sysselsättningsgraden är den högsta på över 25 år och statsskulden är på den lägsta nivån sedan 1970-talet.

Nu har vi handlingsutrymme. Nu har vi stora möjligheter. När det går bra för Sverige ska det komma alla till del.

Förra mandatperioden gjordes historiska satsningar på välfärden. Under de kommande fyra åren ska resurserna förstärkas med ytterligare fem välfärdsmiljarder årligen.

Pensionen höjs för dem som arbetat ett helt yrkesliv till låga löner. De har kämpat för Sveriges välstånd. Nu ska de få den respekt de förtjänar.

Arbetsgivaravgifter sänks. Det blir billigare för företagare att göra sin första anställning.

De första stegen mot en familjevecka tas. Landets föräldrar ska få mer tid med sina barn.

Kommande generationer ska ha tillgång till ren luft, friska hav och en levande natur. Klimatomställningen ska genomsyra politiken.

Vårt samhälle ska vara starkt – och vår utveckling hållbar.

* * *

Alla som kan jobba ska jobba. Det ska vara ordning och reda i ekonomin. Överenskommelsen om det finanspolitiska ramverket ligger fast. Full beredskap ska finnas för en vändande konjunktur.

En ny stor skattereform genomförs. Så ska vi främja jobb och konkurrenskraft, utjämna klyftor och öka jämlikheten. Så ska vi trygga välfärden och bidra till att klimat- och miljömålen nås.

De sista resterna av pensionärsskatten slopas. Värnskatten och extraskatten vid generationsskiftet tas bort. RUT-avdraget vidgas. Svensk industri och svenska företag, små som stora, ska ha goda förutsättningar att växa och anställa fler. Problemet med kompetensutvisningar måste lösas.

Sverige är en ledande forskningsnation. Den positionen ska vi försvara. Den

fria forskningen ska värnas samtidigt som forskningspolitiken svarar mot globala och nationella samhällsutmaningar.

Nationella innovationsrådets arbete fortsätter. En exportsatsning för fler jobb i hela landet genomförs. Gröna obligationer prövas. Samverkan, innovation och klimatomställning gör svenska företag världsledande.

Tillsammans rustar vi för framtiden.

Tillsammans bygger vi Sverige starkt.

* * *

Regeringens mål är inte bara att hela landet ska leva. Hela landet ska växa.

Den nationella planen för att investera 700 miljarder i vägar och järnvägar fullföljs. Nya stambanor för höghastighetståg ska färdigställas och järnvägen i norra Sverige ska byggas ut. Allt fler långväga godstransporter ska flyttas från lastbil till tåg och sjöfart.

Ett nationellt biljettsystem införs för all kollektivtrafik i hela Sverige. Reseavdraget görs avståndsbaserat och färdmedelsneutralt. Utlandsresor med tåg förenklas – fler ska kunna ta tåget till kontinenten.

Tågtrafikens punktlighet ska öka. Investeringar i järnvägsunderhållet ökas. Cykelpendling underlättas. Vägunderhållet förbättras.

Bredband och mobila tjänster byggs ut i hela landet och fler servicekontor öppnas.

Det ska gå att leva, bo och arbeta i hela landet. Sverige ska hålla ihop.

* * *

Sällan känner man sig så fri som när man sätter nyckeln i dörren till sin första lägenhet.

Bostadsbyggandet ska göras snabbare, billigare och mer hållbart. Rörligheten på bostadsmarknaden ska öka. Hyresmodellen reformeras med bland annat fri hyressättning vid nybyggnation. Lägenheternas kvalitet och läge får ett större genomslag i hyressättningen.

Investeringsstöden för byggandet av hyresrätter koncentreras, effektiviseras

och riktas mot hyresrätter i hela landet. Räntan på uppskovsbeloppet vid flytt avskaffas. Straffen för försäljning av svartkontrakt skärps och köpen kriminaliseras.

Reform för reform ska bostadsbristen bort.

* * *

Svensk skogsnäring ska vara hållbar och växande. Den privata äganderätten till skogen ska värnas. Markägare ska få rättmätig ekonomisk kompensation vid inskränkningar i ägande- och brukanderätt.

Det ska bli betydligt enklare att bygga strandnära i oexploaterade landsbygdsområden. Samtidigt värnas strandskyddet och allemansrätten i exploaterade områden.

Ett kraftfullt bondepaket tas fram för att stärka svensk livsmedelsproduktion. Jordbrukets fossilberoende ska minska.

Konsumenternas efterfrågan på ekologisk mat ska mötas och matsvinnet ska motverkas.

Herr talman!

Sverige ska bli världens första fossilfria välfärdsnation. Det finns ingen tid för tvekan.

Den omställning som krävs är omfattande. Mycket arbete återstår. Men vi ligger i framkant. För eldrivna lastbilar och kollektivtrafik. För ökat byggande i trä. För stål utan kol och ny textil från återvunna kläder.

Det klimatpolitiska ramverket ligger fast. All relevant lagstiftning ses över. Klimatmålen ska nås.

Energiöverenskommelsen ska genomföras. Det ska vara enkelt och lönsamt att investera i egen produktion av förnybar energi.

Sverige ska driva på för en klimatlag på EU-nivå. Reformarbetet för att genomföra Parisavtalet intensifieras. 1,5-gradersmålet måste nås.

En kraftfull grön skatteväxling görs. Skatter höjs på miljöförstörande verksamhet och sänks på arbete och företagande.

Flygets stora klimatpåverkan ska minska. Klimatkraven på flyget skärps. Det ska gå att ladda och tanka fossilfritt i hela landet. Klimatbonusar och klimatavgifter på personbilar förstärks och förenklas. Inga nya bensin- och dieseldrivna bilar ska säljas efter 2030. Så minskar vi de stora klimatutsläppen från transportsektorn.

Prospektering och nyexploatering av kol, olja och fossilgas förbjuds. Ett större arbete inleds för att binda tillbaka en del av tidigare utsläpp.

Klimatinvesteringsprogrammen och stadsmiljöavtalen främjar lokala investeringar för global hållbarhet och de ska utvecklas och effektiviseras.

Barn ska tryggt kunna gå och cykla till skolan, och friluftslivet ska främjas.

Sverige ska utveckla den resurseffektiva, cirkulära och biobaserade ekonomin. Svenska konsumenter ska kunna göra hållbara och kemikaliesäkra val.

Fler steg tas för att göra det lättare att återvinna och återbruka. En lägsta servicenivå för hushållens avfall införs. Krav på pant införs för fler produkter och spridningen av mikroplaster bekämpas.

Den biologiska mångfalden ska skyddas. Ekosystemtjänster ska värnas. Anslagen för skydd av värdefull natur höjs.

Havsmiljön ska förbättras. Övergödning, användning av miljögifter och utsläpp av läkemedelsrester ska minimeras. Fisket ska vara hållbart. Kontrollen skärps för att stoppa illegalt fiske, och i skyddade områden ska bottentrålning vara förbjuden.

Grundvattennivåerna ska säkras och tillgången till dricksvatten skyddas.

För 20 år sedan fattade riksdagen ett avgörande beslut: Till nästa generation ska vi lämna över ett samhälle där de stora miljöproblemen är lösta. Nu måste miljömålssystemet utvecklas och nya etappmål tas fram.

Magin i svensk gammelskog. Lärkans drill. Surren av honungsbin. Det är vår uppgift att bevara svensk natur åt våra barn och barnbarn.

Herr talman!

Språk och arbete är vägen in i samhället.

Under mandatperioden ska ett omfattande reformarbete för bättre integration genomföras. De etableringsjobb som arbetsmarknadens parter förhandlat fram för nyanlända och långtidsarbetslösa ska införas. Modellen ska kunna användas av bemanningsföretag och även av företag utan kollektivavtal. Ett ingångsavdrag införs så att arbetsgivaravgiften för ungdomar utan gymnasieutbildning och nyanlända tas bort de första två åren.

Ett integrationsår – svensk nystart – införs med intensiv yrkesinriktad svenskundervisning, praktik, yrkesutbildning, obligatorisk samhällsorientering och ettåriga mentorskapsprogram.

Kvinnor och män ska ha lika goda förutsättningar att försörja sig själva och styra över sina liv. Ett särskilt fokus läggs på kvinnors etablering.

Lagen om eget boende begränsas för att minska segregationen.

Ett godkänt prov i svenska och i grundläggande samhällskunskap blir ett krav för medborgarskap. Vi höjer ambitionerna och ansträngningarna för att alla ska lära sig svenska, genom språkpakt, genom stärkt SFI, genom språkförskola och språkundervisning för föräldralediga. Fler karriärtjänster för lärare inrättas i utanförskapsområden.

Människor växer med höga krav och stora möjligheter.

* * *

Vi lever i ett modernt kunskapssamhälle. Alla måste kunna bygga på sina kunskaper och bygga om sin kompetens.

Svensk arbetsmarknad ska präglas av trygghet och flexibilitet. Arbetsrätten ska anpassas efter dagens arbetsmarknad samtidigt som en grundläggande balans mellan parterna upprätthålls. Företagen ges större möjligheter att ställa om och den enskilde arbetstagaren skyddas mot godtyckliga uppsägningar.

Om arbetsmarknadens parter inte kommer överens genomförs en lagändring som tydligt utökar undantagen från turordningsreglerna. Samtidigt ges ökad rätt till kompetensutveckling och bättre balans skapas i anställningsskyddet för personal med olika anställningsvillkor.

Arbetsförmedlingen reformeras i grunden. Fristående aktörer ska bidra till att matcha och rusta arbetssökande. Arbetslöshetsförsäkringen utvecklas så att fler kvalificerar sig för ersättning och incitamenten att söka och utbilda sig

till nya jobb ökar.

Samtidigt görs studiemedelssystemet mer generöst för äldre som vill vidareutbilda eller omskola sig. Det statliga stödet för korttidsarbete utvecklas. Utvecklingstid införs för att möjliggöra kompetensutveckling och företagande.

Kunskapslyftet ska byggas ut och tillgången till högre utbildning och distansutbildning ska öka i hela landet.

Så kan alla rustas för en arbetsmarknad i snabb förändring.

* * *

Tack vare stora ansträngningar från rektorer, lärare och elever förbättras skolresultaten i Sverige.

I Södertälje har man genom ett blocköverskridande kvalitetsarbete förbättrat skolresultaten för åttonde året i rad. På Hovsjöskolan har gymnasiebehörigheten fördubblats!

Samtidigt återstår ett stort reformarbete för att återupprätta vårt land som ledande kunskapsnation.

Alla elever måste få en ärlig chans, oavsett bakgrund eller bostadsort. Kunskapsfokus ska stärkas och kraven på kvalitet ska skärpas i alla skolor. Skolkommisionens förslag för ökad likvärdighet i skolan genomförs. Det statliga stödet ökas.

Ett beslutsunderlag som kan skapa förutsättningar för statligt huvudmannaskap för skolan tas fram. Ett etableringsstopp införs för fristående grund- och gymnasieskolor med konfessionell inriktning.

Läroarbetsutbildningen reformeras, kraven på utbildningen skärps och antagningskraven höjs. Det blir lättare för akademiker att välja läraryrket. Resurser tillförs för att anställa fler lärarassistenter.

Lärarna ska få det stöd de behöver för att betygen ska bli rättvisa och likvärdiga i hela landet. Skolor som vill ska kunna införa betyg från årskurs fyra. Ämnesbetyg ska införas i gymnasieskolan. Betygsinflation ska bekämpas.

En nationell plan för studiero och trygghet i skolan ska tas fram.

Mobilförbud införs. Mobbning bekämpas med kraft. Elever som hotat eller utsatt andra för våld ska lättare kunna stängas av eller omplaceras.

Ingen elev ska lämnas efter och den som vill ska kunna springa före. Läsa-skriva-räkna-garantin ska förverkligas. Förslag tas fram för att möjliggöra en tioårig grundskola. Barngrupper i förskola och fritidshem ska minskas. Det ska bli lättare att få särskilt stöd i mindre undervisningsgrupp. Stöd för barn med neuropsykiatriska funktionsnedsättningar ska öka. Resursskolor ska utvecklas och särskolan stärkas.

Läxhjälpagaranti och prioriterad timplan ska införas så att den elev som riskerar att inte bli behörig till gymnasiet kan få mer undervisning i de ämnen den behöver. Förhöjd studietakt ska kunna ges till elever som snabbare når kunskapsmålen. Högstadiееlever ska kunna läsa gymnasiekurser och gymnasieelever ska kunna läsa kurser på högskolenivå.

Låt det inte råda någon tvekan om vart vi ska. Den svenska skolan ska vara vårt samhälles största stolthet.

Herr talman!

När ett nytt liv är på väg. När något gör ont, känns fel. När värken aldrig släpper. Det är då, i livets mest ömtåliga ögonblick, som svensk sjukvård ska finnas där för din trygghet.

Ingen ska behöva vänta för länge på att få behandling eller operation. En generalplan för kortare köer tas fram tillsammans med en uppdaterad kömiljard. Ett särskilt fokus läggs på kvinnors ohälsa. Nya investeringar görs i ambulanssjukvården, cancervården och förlossningsvården. En bred primärvårdsreform genomförs. Det ska bli mer attraktivt för läkare att arbeta i primärvården och enklare att bedriva vård på landsbygden.

Den som är sjuk ska få veta hur vårdplanen ser ut och vem man ska ringa. Systemet med patientkontrakt utvecklas. Rätten till fast läkarkontakt säkras. Vite eller sanktioner ska kunna åläggas huvudmän som inte uppfyller vårdgarantin.

Sjukförsäkringen ska ge ekonomisk trygghet vid sjukdom. Det ska vara lätt att återgå till arbetet efter tillfrisknandet. Rehabilitering och företagshälsovård är avgörande.

Villkor och arbetsmiljö ska förbättras för anställda i vård och omsorg, så att fler unga vill söka sig dit och jobba kvar – i vetskapen om att jobbet inte bara

är viktigt, utan också utvecklande. Undersköterskors yrkesroll förstärks med legitimation eller skyddad yrkestitel. Fler ska kunna studera till specialistsjuksköterska med bibehållen lön.

Psykiatrin byggs ut. Den psykiska ohälsan måste brytas. En ny vårdform för patienter med lättare psykisk ohälsa utreds. Ett mål om köfri barn- och ungdomspsykiatri införs.

Barn som bor i skyddat boende behöver få bättre stöd.

Äldreomsorgen ska hålla hög kvalitet. En fast omsorgskontakt i hemtjänsten införs i hela landet. Anställda i hemtjänsten ska få kostnadsfria arbetskläder.

Möjligheter till jobb, ett gott liv och en meningsfull fritid förbättras för alla med olika former av funktionsnedsättning. Rätten till assistans för egenvård, andning och sondmatning ska återställas. Definitionen av normalt föräldraansvar smalnas av. Rätten till assistans för behov av tillsyn stärks. Frågan om huvudmannskapet för den personliga assistansen utreds.

Den som har rätt till personlig assistans ska få det.

Herr talman!

För 100 år sedan fattade riksdagen det första av två beslut som gav kvinnor och män lika rösträtt. Det bästa sättet att hylla dem som gick före i kampen för demokratin är att fortsätta deras arbete i en ny tid.

Demokratin är stark i Sverige, men vi kan aldrig ta den för given. Den måste ständigt försvaras, generation för generation, mandatperiod för mandatperiod.

Demokratiska institutioner ska skyddas. Oberoendet för domstolar och public service ska stärkas. Valsystemets motståndskraft mot manipulation förbättras. Mediestödet ska skapa bättre förutsättningar för oberoende journalistik i hela landet.

Vi räddar reformen som inneburit fri entré på statliga museer. Kulturskolan ska utvecklas och alla barn ska ha möjlighet att ta del av den.

Astrid Lindgren sa en gång att ”barn skapar mirakel när de läser”. Hon har rätt. Därför ska tillgången på skolbibliotek med utbildade bibliotekarier öka. Läsdelegationens förslag genomförs. Vi ska ha fler mirakel i Sverige!

Idrottsrörelsen och föreningslivet ska stödjas och uppmuntras. Konstnärer och kulturskapares ekonomiska trygghet ska förbättras.

Vi är en feministisk regering. Jämställdhetsmyndigheten blir kvar. Hbtq-personers rättigheter stärks. Diskrimineringslagen skärps.

Urfolket samernas självbestämmande och inflytande stärks. En oberoende institution för mänskliga rättigheter inrättas.

Arbetet med den nationella planen mot rasism fortsätter. Främlingsfientliga hatbrott mot minoriteter motverkas med kraft.

Var än antisemitismen finns, och hur den än uttrycks, så ska den belysas och bekämpas. År 2020 står Sverige värd för en ny internationell konferens om hågkomst av Förintelsen, och svenska ungdomar ska ges möjlighet att besöka minnesplatserna i Europa. Ett nytt museum inrättas för att bevara och föra vidare minnet av Förintelsen.

Vi ska aldrig glömma, har vi lovat varandra. Sverige glömmet aldrig.

Herr talman!

Kriminaliteten ska bekämpas med samhällets fulla kraft. Nu söker rekordmånga kvinnor och män polisutbildningen. De ska ha stöd av rejäla resurser, samordnade myndigheter och effektivare lagstiftning.

10 000 fler ska anställas inom polisen till 2024. Polisyrket ska vara attraktivt. Skyddet ska stärkas för poliser och annan blåljuspersonal. Straffen ska skärpas för brott kopplade till kriminella uppgörelser. Ny lagstiftning om datalagring överlämnas till riksdagen i närtid. Polisen ges rätt att besluta om kameraövervakning på allmän plats.

Minimistraffet för övergrepp i rättssak höjs kraftigt. Ett system med kronvittnen utreds. Oregistrerade kontantkort till mobiltelefoner förbjuds. Straffen skärps för dem som överlåter narkotika till andra.

Allvarliga brott som begås av unga under 15 år ska alltid utredas av polis. Insatserna skärps mot skattefuskar och skatteflykt. Åtgärder vidtas mot missbruk av falska id-handlingar och mot organiserad brottslighet riktad mot våra välfärdssystem.

De som grips och döms måste få verkningsfulla domar, som kan leda till livsförändring. Straffen ska skärpas för den som rekryterar unga till

kriminalitet. Dömda som inte medverkar i vård och behandling ska få tiden i fängelse förlängd.

Det brottsförebyggande arbetet startar i striden mot fattigdom och segregation. För att fler ska lämna kriminaliteten bakom sig införs ett nationellt exitprogram, och för att färre ska lockas in anställs fler fältarbetare och områdespolis.

Vi är hårda både mot brotten och brottens orsaker.
Samhället är alltid starkare än gängen.

* * *

Den nya samtyckeslagen möjliggör fler fällande våldtäktsdomar. Nu fortsätter arbetet för att förverkliga en samtyckeskultur.

Mer resurser tillförs det förebyggande arbetet och sex- och samlevnadsundervisningen moderniseras. Minimistraffet höjs för våldtäkt. Grovt sexuellt ofredande införs som ny brottsrubricering. Preskriptionstiderna förlängs, och tas bort helt för sexualbrott mot barn. Fler mottagningar inrättas för sexualbrottsutsatta.

Regeringen ökar insatserna mot våld i nära relationer. Det gäller både det akuta stödet till våldutsatta och deras barn, det förebyggande arbetet och insatserna för att få personer som utövar våld att förändra sitt beteende.

* * *

Att stå upp för ditt liv och din kärlek, trots att du vet att din familj vägrar acceptera det, kräver ett stort mod. Och att tala om det inför världen, för att skapa förändring för andra, det kräver ett ännu större mod.

Det modet hade Fadime Şahindal. För det mördades hon idag för precis 17 år sedan. Så här avslutade hon sitt tal i riksdagen några månader före mordet:

”Det bör vara en självklarhet att få ha både sin familj och det liv man önskar sig. Tyvärr är det ingen självklarhet för många tjejer. Jag hoppas att ni inte vänder dem ryggen. Att ni inte blundar för dem.”

Jag önskar att jag kunde säga att hederskulturen har tryckts tillbaka. Men så är inte fallet. Den finns kvar, och den hotar alltjämt människors frihet och säkerhet. Insatserna har inte varit tillräckliga. Vi måste göra mer. Vi ska göra mer.

Vi ska skärpa straffen, öka kunskapen och förstärka arbetet i skola och socialtjänst.

Icke-svenska medborgare som döms för hedersrelaterade brott och hatbrott ska lättare kunna utvisas. Samtidigt ska den som utsätts för hedersrelaterad brottslighet få stärkt skydd mot avvisning.

Insatser ska i högre grad kunna ges till unga utan föräldrars samtycke vid misstanke om hedersbrott. Samhället ska agera direkt vid misstanke om att personer kommer att könsstympas eller giftas bort mot sin vilja.

Herr talman!

Kampen mot terrorism och våldsbejakande extremism måste vara kompromisslös. Lagstiftningen skärps. Deltagande i terroristorganisationer kriminaliseras. Säkerhetspolisen ges möjlighet att läsa krypterad trafik. Gränskontrollerna vid inre gräns blir kvar så länge som det finns behov.

Terror och extremism är tyvärr bara delar av det komplexa säkerhetshot som riktas mot alla öppna och demokratiska samhällen.

Arbetet fortsätter med att skapa ett modernt totalförsvaret. Den nationella säkerhetsstrategin ska genomföras utifrån en bred säkerhetsanalys. Ett nationellt center upprättas för att öka informations- och cybersäkerheten. En ny myndighet inrättas för att stärka det psykologiska försvaret mot bland annat påverkansoperationer. Den civila beredskapen rustas för att bättre kunna möta klimatrelaterade kriser som hälsohot, bränder, torka och översvämningar. Vaksamheten ökas mot utländska försök att förvärva känslig infrastruktur.

Sverige bibehåller sin säkerhetspolitiska linje. Försvarsanslagen höjs successivt för att stärka Sveriges militära förmåga, och samarbeten mellan andra länder och organisationer fördjupas.

Den militära alliansfriheten tjänar vårt land väl. Sverige ska inte söka medlemskap i Nato. Samtidigt slår vi vakt om den transatlantiska länken, utvecklar försvarssamarbetet framför allt med Finland och fördjupar samarbetet för att öka säkerheten runt Östersjön.

Om en katastrof eller ett angrepp drabbar ett annat land i Norden eller EU ska Sverige inte förhålla sig passivt. Vi förväntar oss att dessa länder agerar på samma sätt om Sverige drabbas.

* * *

Medlemskapet i Europeiska unionen är ett fundament för Sveriges nationella, europeiska och globala arbete.

Sverige arbetar för en handlingskraftig union, ett medborgarnas EU som skapar jobb och höjer säkerheten för sina invånare. Ett EU som möter klimathotet och förbättrar sin konkurrenskraft i den globala ekonomin.

Sverige ska tillsammans med övriga EU fortsätta verka för att Storbritanniens planerade utträde ur unionen sker på ett ordnat sätt. Beredskap finns för att hantera olika scenarier.

EU-länder som bryter mot unionens värderingar och rättsstatens principer ska möta kännbara konsekvenser. Historien lär oss vad som kan ske om vi blundar för kränkningar av demokratiska fri- och rättigheter.

* * *

Vårt uppdrag i FN:s säkerhetsråd är avslutat – men Sveriges internationella arbete för fred och demokrati fortsätter.

En rad svåra utmaningar behöver hanteras:

Konflikterna i Syrien och i Jemen utgör allvarliga säkerhetshot med katastrofala humanitära konsekvenser. Rysslands illegala annektering av Krim och intervention i Ukraina är tydliga brott mot internationell rätt. Rohingyerna i Myanmar utsätts för brott mot mänskligheten. Våldet måste upphöra och de ansvariga ställas inför rätta. Den koreanska halvön måste bli fri från kärnvapen. En långsiktig fred mellan Israel och Palestina kräver en tvåstatslösning.

Sverige verkar aktivt för att främja en nödvändig reformering av FN. Folkrätten ska värnas. Kvinnors roll i fredsprocesser ska stärkas. Fred och demokrati ska främjas genom arbete för icke-spridning av kärnvapen, för avspänning och nedrustning, för medling och dialog. Tillit mellan folk och länder är ett kraftfullt verktyg mot krig och konflikter.

Så skapas gemensam säkerhet.

* * *

Asylrätten ska värnas i Sverige, i Europa och i världen. Fler länder måste ta

ett större ansvar. Svenskt flyktingmottagande ska vara långsiktigt hållbart. Den tillfälliga migrationslagen förlängs i två år och samtidigt ges alternativt skyddsbehövande lika rätt till familjeåterförening som flyktingar.

Regeringen arbetar för att upprätta ett gemensamt asylsystem inom EU som fördelar flyktingmottagandet rättvist och proportionerligt. Asylsökande ska få ett rättssäkert mottagande med korta väntetider. De som har skyddsskäl ska snabbt bli en del av samhället och de som saknar sådana skäl ska snabbt återvända.

Det viktigaste verktyget för att stoppa flyktingkatastrofer är insatser för utveckling och konfliktlösning.

Den feministiska utrikespolitiken utvecklas. Kvinnors och minoriteters rättigheter världen över ska stärkas. Jämställdhet samt sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter är självklara delar av en global utvecklingspolitik.

I en tid av handelskrig ska Sverige försvara den fria handeln och stå upp för rättvisa villkor. Både investeringar i Sverige och internationella handelsavtal ska värna miljö, hälsa och löntagares rättigheter.

Det svenska initiativet Global Deal samlar närmare 100 regeringar, företag och organisationer. Nu tar OECD över som världorganisation. Sverige kommer att fortsätta att främja social dialog för bättre arbetsvillkor och högre produktivitet.

Regeringen kommer att fortsätta Sveriges omfattande utvecklingssamarbete och upprätthålla ett bistånd motsvarande en procent av BNI. Biståndet ska ytterligare fokuseras på demokratiinsatser. Vi står fast vid de höga ambitionerna för klimatfinansieringen. Vårt ledarskap för globalt hållbara hav fortsätter.

När andra länder minskar sina insatser för global hållbarhet ökar Sverige dem. Vi ska gå i bräschen för Agenda 2030.

* * *

Herr talman!

Mandatperioden började i höstas. Det har hunnit bli vinter, men idag, den 21 januari, börjar en ny regering arbeta. Vi har kortare tid än vanligt, men

tillsammans och i brett samarbete kan och vill vi åstadkomma desto mer.

Det är en ny tid, en uppfordrande och avgörande tid.

Det parlamentariska samarbete som inleds idag är historiskt.

* * *

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Statsministerns tal vid hyllningskonsert i Kårböle

Publicerad 03 september 2018

Kårböle, den 2 september 2018. Det talade ordet gäller.

Vänner!

Juli månad 2018 skriver in sig i Sveriges historia som den varmaste vi någonsin uppmätt.

Här i Kårböle skriver sommaren in sig i historien genom branden som hotade hela byn. Men som pressades tillbaka genom storartade insatser, så att människorna kunde återvända hem.

Några av hjältarna är här i dag, och det är ert slit vi hyllar.

- Vi hyllar er och alla andra som kämpat mot lågorna.
- Vi hyllar er och alla dem som underlättat kampen.
- Vi hyllar er som ställde upp, som fanns där, som aldrig tvekade.

När branden rasade som värst, besökte jag sambandscentralen i Lassekrog och brandstationen i Ljusdal. Jag besökte också eldhärjade Brattsjö utanför Örnsköldsvik.

Då, som nu, imponerades jag över den skicklighet, den målmedvetenhet och den uthållighet som präglade arbetet mot elden.

Och det är våra hjältars förtjänst att sommaren 2018 inte bara blir berättelsen om bränder. Den blir också berättelsen om hur bygd efter bygd reste sig och tillsammans besegrade lågorna!

* * *

Men det sista kapitlet är inte skrivet än. Det glöder och pyr fortfarande i jorden. Träden som står kvar kan falla när som helst. Efterarbetet pågår.

Och så småningom ska virket tas ut. Det kommer att ta sin tid och kräva sin kraft.

Såren efter elden ligger ännu blottade. Den svartbrända marken vittnar om vad som gått förlorat. Människor har mist sin skog och sina egendomar.

Så samtidigt som vi hyllar dem som hejdade brändernas framfart, så tänker vi på dem som drabbats.

Och till er vill jag säga:

Ni går inte ensamma. Vi är med er!

* * *

Från samhällets sida ska vi stötta er.

Vi ska också förbättra förmågan att hantera extrema väder. Vi ska stärka beredskapen och öka kapaciteten. Om det så är för torra, stormar, nya bränder eller översvämningar.

Vi ska fortsätta att hjälpas åt. Det starka samhället bygger vi inte var för sig. Det bygger vi tillsammans!

* * *

Och därför är jag glad för att ni fortsätter i sommarens anda av omtanke och gemenskap.

Jag vill rikta ett innerligt tack till er som anordnat den här dagen, till er som spelar och sjunger, till alla er som bidrar och gör konserten möjlig.

Det är precis som Judit, en av Röda Korsets volontärer, sade där i juli då läget var som allra mörkast:

När det gäller, så håller Sverige ihop!

Tack!

Regeringskansliet

Tal

Tal av statsminister Stefan Löfven i FN:s säkerhetsråd om barn och väpnad konflikt, 9 juli 2018

Publicerad 12 juli 2018

Det talade ordet gäller.

Medlemmar av säkerhetsrådet,
Damer och herrar,

Jag vill tacka den särskilda representanten Virginia Gamba och den verkställande direktören Henrietta Fore för deras viktiga redogörelser, som stundtals var svåra att lyssna på. Jag vill även tacka Yenny Londoño för att hon delade med sig av sin inspirerande berättelse.

Excellenser,

Barndomen är inte bara början på livet, utan utgör också själva grunden för det. Det är den grund vi vilar på för att nå vår fulla potential. Grunden för fredliga och blomstrande samhällen. Enkelt uttryckt: Genom att ge barn omsorg, trygghet och skydd i dag kan vi förebygga morgondagens konflikter.

Men vi gör långt ifrån tillräckligt för att skydda våra barn. I dag påverkas 350 miljoner barn av väpnade konflikter. De löper risk att dödas eller bli allvarligt skadade. De riskerar att utsättas för sexuellt våld. De riskerar att inte få någon annan utbildning än den som krigets skola har att erbjuda: Förlust. Rädsla. Hat. Hämnd.

Vi behöver visserligen göra mycket mer, men våra gemensamma ansträngningar gör faktiskt skillnad.

Under de senaste tjugo åren har 130 000 barn släppts fria från väpnade grupper. Under de senaste två åren har fler än 12 000 barn fått hjälp av FN att återintegreras i samhället.

Excellenser,

Med dagens enhälliga antagande av resolution 2427 främjar vi inte bara agendan för barn och väpnad konflikt, utan vi stärker också vårt förebyggande arbete. Jag vill lyfta fram några exempel.

För det första förbises ofta barnens behov i fredsförhandlingar. När vi alla värnar om barnens bästa kan det hjälpa oss att hitta nya lösningar. Den här resolutionen understryker att agendan för barn och väpnad konflikt är nödvändig för det konfliktförebyggande arbetet och för hållbar fred.

För det andra fastställer den ett ramverk för återintegrering av barn som haft anknytning till väpnade styrkor eller väpnade grupper. En lyckad återintegrering är avgörande för barnet, men också för hela samhället. Resolutionen gör barn till en del av lösningen, inte problemet.

För det tredje konstaterar resolutionen att det är avgörande att flickor och pojkar som lever i konflikter får tillgång till utbildning och hälso- och sjukvård, även psykisk vård. Det är också den första resolutionen av sitt slag som skiljer mellan flickor och pojkar och betonar att de har olika behov och är sårbara på olika sätt.

För det fjärde kopplar den ihop agendan för barn och väpnad konflikt med de globala målen för hållbar utveckling. Om vi ska uppnå målen i Agenda 2030 får inga barn lämnas utanför.

För det femte är det den första säkerhetsrådsresolutionen som fastslår den centrala principen att barn i väpnade konflikter i första hand ska behandlas som offer.

För det sjätte betonar resolutionen vikten av ansvarsutkrävande för ALLA brott och övergrepp mot barn – inte bara de grövsta brotten – och sätter därmed en ny standard för arbetet med att förebygga kränkningar av de mänskliga rättigheterna och brott mot internationell humanitär rätt. Det får inte finnas några undantag från vår medmänsklighet, och det får inte finnas några undantag från den internationella humanitära rätten.

Slutligen tar resolutionen upp behovet av att även ta hänsyn till barnens åsikter. Vi måste lyssna på barnen och ta del av deras perspektiv och förslag på lösningar.

I den andan organiserade Sverige, i samarbete med Unicef och partner i det civila samhället, en serie barnsamråd runt om i världen som fokuserade på

barn som flyktingar, barn som fredsmäklare och återintegrering av före detta barnsoldater. Vi organiserade även samråd i Sverige. Allt detta resulterade i de här rekommendationerna, där barnens budskap till oss beslutsfattare är tydligt:

Skapa trygghet och säkerhet. Se till att det finns mat. Ge barn utbildning. Ge sjuka och skadade vård.

Och – framför allt – få slut på kriget.

Excellenser,

Vi har kommit överens om dagens resolution – nu måste vi genomföra den. Den särskilda representanten Virginia Gamba och hennes samarbetspartner arbetar med att ta fram en praktisk vägledning och verktyg för att integrera frågor som rör skydd av barn i fredsprocesser.

Vi här i rådet har ett ansvar att ta hänsyn till hur konflikter påverkar barn, och vi måste göra det i allt vårt arbete. När vi förnyar insatsers mandat måste vi dels se till att alla insatser har rådgivare i frågor som rör skydd av barn, dels inkludera barnens perspektiv i våra diskussioner.

Excellenser,

Damer och herrar,

Det bästa sättet att komma till rätta med grundorsakerna till konflikter är att ge barn en kärleksfull och trygg barndom och skydda dem från krigets gissel.

Det är upp till oss att leva upp till vårt ansvar och uppfylla barnens krav.

Det är upp till oss att förebygga morgondagens konflikter genom att skydda barn här och nu.

Tack för ordet.

Regeringskansliet

Tal

Tal av statsminister Stefan Löfven på möte i FN:s säkerhetsråd om barn och väpnade konflikter (på engelska)

Publicerad 10 juli 2018

New York, 9 juli 2018. Det talade ordet gäller.

Members of the Security Council,
Ladies and gentlemen,

I want to thank Special Representative Gamba and Executive Director Fore for their important and, at times difficult to listen to, briefings to the Council. Let me also thank Yenny Londoño for sharing her inspirational story.

Excellencies,

Childhood is not just the start of our life; it is the foundation of it. It is the base from which we reach our full potential. The base for peaceful and prosperous societies.

Put simply: ensuring the care, safety and protection of children today, prevents conflicts tomorrow.

Yet, we are not doing nearly enough to protect our children. 350 million children are affected by armed conflict today. They are at risk of being killed or maimed. They risk being victims of sexual violence. They risk having no other school than that which war teaches them: Loss. Fear. Hatred. Revenge.

While the need to do more is clear,

our concerted efforts are having an effect. In the last two decades, 130 000 children have been released from armed groups.

In the last two years, more than 12 000 children have received UN-assistance for reintegration.

Excellencies,

With today's unanimous adoption of resolution 2427 we not only strengthen the Children and Armed Conflict agenda more broadly, but we also further the prevention agenda.

Let me highlight a few ways in which this is done:

First, children's needs are often overlooked when peace is negotiated. Indeed, universal concern for children may sometimes open the door to find new solutions. This resolution emphasizes how the Children and Armed Conflict agenda is integral to conflict prevention and sustaining peace.

Second, it sets out a framework for the reintegration of children associated with armed forces or armed groups. Successful reintegration is in the best interest of the child, but also in the best interest of societies. It places children as part of the solution, not part of the problem.

Third, it recognizes that access for all girls and boys to education and health care, including mental health, in conflict is essential. It also, for the first time, distinguishes between girls and boys and makes the point that their needs and vulnerabilities are different.

Fourth, it links the Children and Armed Conflict Agenda to the Sustainable Development Goals. To achieve the 2030 Agenda, we can leave no child behind.

Fifth, it states, for the first time in a Council resolution, the central principle that children in armed conflict should be treated primarily as victims.

Sixth, the resolution stresses accountability for ALL violations and abuses against children – not just the gravest crimes – thereby setting a new standard for the prevention of human rights abuses and violations of international humanitarian law. There can be no exceptions to humanity, and there can be no exceptions to international humanitarian law.

Finally, the resolution addresses the need to also consider the views of children. We must listen to children, hear their perspectives, as well as their proposals for solutions.

In that vein, Sweden, with UNICEF and civil society partners, organized a series of child consultations around the world focusing on children as refugees, children as agents for peace and on the reintegration of former child soldiers. We also organized consultations in Sweden.

All this resulted in these recommendations where the messages from children to us, as decision makers, are clear:

Provide security and safety. Put food on the table. Ensure education.

Provide care for sick or injured.

And, above all else: End war.

Excellencies,

We've agreed on today's resolution; now we must implement it.

Representative Gamba, with partners, is working to develop practical guidance and tools to integrate child protection issues in peace processes.

For us, in this council, our responsibility is to consider the effect of conflict on children, in all our work; in the renewal of mission mandates, by ensuring every mission has child protection advisors, and by including children's perspectives in our discussions.

Excellencies,

Ladies and Gentlemen,

I can think of no better way to address the root causes of conflict than to give children a loving and safe childhood and protect them from the scourge of war.

It is up to us to live up to our responsibilities and to deliver on the children's demands.

It is up to us to prevent the conflicts of tomorrow, by protecting children today.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Nationaldagstal av statsminister Stefan Löfven

Publicerad 06 juni 2018

Mullsjö, 6 juni 2018. Det talade ordet gäller.

Vänner!

Jag har min arbetsplats vid Drottninggatan i Stockholm. Det är svårt att gå på den gatan, utan att minnas hur det var att samlas där efter terrordådet, i sorg och vrede.

Men nu, möter jag människor som promenerar i solen, som pratar, skrattar, äter glass, fria människor, i en fri demokrati, som inte under en enda sekund, har låtit sina liv kuvas av terrorismen.

Och ska jag välja något som jag tycker är vackrast med Sverige, så är det inte skogarna, fast än vi har vackra, djupa skogar. Det är inte sjöarna, fast än vi har mörka, milslånga sjöar. Det är inte städerna, byarna eller landsbygdens gårdar, fast än jag älskar att leva och resa bland dem.

Det vackraste, det är det, som gör det möjligt för oss att vandra i skogarna, ro ut på sjöarna, leva i städerna, i byarna och på gårdarna, som fria, stolta, jämlika individer. Det vackraste vi har – det är vår demokrati!

Och i år firar vår demokrati ett hundraårsjubileum. För hundra år sedan, under slutet av 1918, var Sverige i upprorsstämning. Det rådde matbrist. Tiotusentals hade dött i spanska sjukan. I Ryssland hade det blivit revolution, och många befarade samma utveckling i Sverige.

Den liberala och socialdemokratiska regeringen drev på, för att äntligen kunna möta folkets krav på rösträtt. Men det fanns en oro, inför splittring och bråk.

Det finns nedtecknat hur statsministern Nils Edén, sa till Värner Rydén, en av sina ministrar: ”Om allt går sönder, så kastas landet bara ut i större äventyr”. Men Rydén svarade: ”Det går inte sönder, om vi hålla ihop”.

Och den 17 december 1918 fattade riksdagen det beslut, som ligger till grund för den allmänna och lika rösträtten i Sverige. Där lades grunden, till hundra år av frihet, och det stolta Sverige vi firar idag!

Men vi ska också komma ihåg, att demokratins tillkomst var inget resultat, av mäktiga, upplysta män, som fattade beslut i slutna rum.

Det var resultatet av en mångårig kamp, som bedrevs av hundratusentals arbetare och liberalt sinnade människor, och framför allt: så otroligt många organiserade kvinnorrättskämpar, som begärde inget större, och inget mindre, än att kvinnor skulle behandlas lika.

Som författaren och rösträttskämpen Frida Stéenhoff sa: ”Kvinnorna äro icke en hop husdjur och lastdjur – eller villebråd – de äro människor”!

Och Frida Stéenhoff visste, något som vi måste bära med oss, varje dag.

Därför att för mig har demokratin alltid varit något mycket större, än att var fjärde år rösta i allmänna val. Demokratin är en människosyn. Ett sätt att förhålla sig till varandra. Att du och jag respekterar varandras lika värde och rätt, och ser varandra som jämlikar.

Att vi vet, djupt i våra hjärtan, att du har lika mycket rätt som jag, att göra din röst hörd, att delta i demokratiska beslut, att forma vårt lands framtid.

Därför att, vi ”äro människor”.

Den människosynen ska genomsyra hela vårt samhälle. Och vi ska aldrig låta någon ta sig rätten att försöka inskränka den.

När nazisterna marscherar, misshandlar, mördar, så är det ju för att folk ska tystna, inte våga säga emot, och kuva sig under deras fascistiska vilja. När islamistiska fundamentalister, begår våldsdåd och trakasserar kvinnor, så är det ju av samma vilja, att frånta andra deras demokratiska rättigheter, och utöva sin egen makt. Rasismen, antisemitismen, fascismen och fundamentalismen har samma mål:

att beröva människor deras människovärde. Och jag bryr mig inte om, på vilken lära eller teori de baserar sitt hat och sin våldsromantik. Vi ska vara garanten för medmänsklighet, kärlek, omtanke, demokrati!

Och jag uppmanar alla demokrater i Sverige, att ta tillbaka vårt offentliga samtal. Framväxten av digitala medier har öppnat upp fantastiska möjligheter för demokratin. Alla kan kommentera. Alla kan debattera. Alla kan publicera. Det är en otrolig möjlighet till spridning av makt. Men vad görs nu med den makten?

Jag ser hur debattörer, från både höger och vänster, möts av hån, hat och hot

mot dem själva och deras familjer. Jag ser hur människor och grupper förnedras och avhumaniseras, på grund av deras religiösa tro, politiska åsikt eller etniska härkomst. Häromdagen läste jag till och med att Gyllene Tider inte ens kunde släppa en låt inför fotbolls-VM utan att möta en massiv hatkampanj.

”En del är riktigt upprörda, som om vi mördat deras familj”, berättade bandet. Och tillade: ”Om folk inte gillar låten, lyssna på något annat. Varför lägga ner energi på att hata?”

Vänner, vi måste alla fråga oss:

Vad händer med ett samhälle, där människor lär sig att det inte går att arbeta politiskt, att det inte går att synas offentligt, att det inte går att skriva texter, böcker, ens sånger, utan att riskera att möta en massiv våg av hat?

Det blir ett skrämt samhälle. Ett tyst samhälle. Och en döende demokrati.

Vi har alla fått en stund på jorden. Den tiden är inte oändlig.

Vi måste använda den till att också hjälpa andra till ett bättre liv, därför att när vi gör det så hjälper vi också oss själva.

Samhället är vår egen skapelse, det är vi som bestämmer vår framtid!

Det går att slå vakt om det offentliga samtalet, och se till att den nya teknikutvecklingen inte förstör demokratin, utan fördjupar den.

Om vi hjälps åt att säga ifrån! Om vi försvarar den demokratiska människosynen! Om vi stoppar alla försöka till avhumanisering, och kommer ihåg, att ingen av oss är djur eller villebråd, vi ”äro människor”!

Och jag vet att det finns så många goda krafter i Sverige, som vill vara med och göra det här arbetet!

Kom med du med! Gör din insats! Var med och skapa en ännu starkare demokrati, där mer fakta sprids, där fler idéer möts, där var och en av oss kan göra sin röst hörd, med värdighet och respekt.

Det är dags för en folkrörelse för vår demokrati.

Så vi kan fortsätta gå i de djupa skogarna, simma i de mörka sjöarna, leva i städerna, byarna och gårdarna, som ett utav de friaste folken i världen!

Det vill jag säga till er, och till alla i vårt land.

Vår demokrati är det vackraste vi har i Sverige.

Vi ska hylla den idag, och alla årets dagar.

Och den främsta hyllningen till demokratin – det är att försvara och utveckla den!

Vi har ett sekel av frihet bakom oss! Vi kan ha sekel, efter sekel, av frihet framför oss! Det kräver ansvar, från var och en av oss.
Men det är vad vi har framför oss – om vi håller ihop!

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Statsminister Stefan Löfvens tal vid invigningen av minnesvården efter flodvågskatastrofen i Sydostasien 2004

Publicerad 05 juni 2018

Stockholm den 5 juni 2018. Det talade ordet gäller.

Eders majestäter,
eders kungliga högheter,
excellenser,
anhöriga,
överlevande,
vänner.

Vi människor lever våra liv, medvetna om att döden alltid är möjlig. Det enda vi kan hoppas på är någon form av ordning. Att gamla dör före unga. Att föräldrar får säga adjö till sina barn efter ett långt och givande liv. Att slakten ska följa slaktens gång.

Tsunamikatastrofen visade på ett obönhörligt sätt att den ordningen inte alltid finns.

Jag kan inte som människa, ens börja att förstå smärtan i, att som barn få sin förälder bortsliten från sig i en flodvåg. Eller att som förälder komma hem från en resa, utan sina barn. Att som mor- och farförälder, sörja vid en bild på sitt barnbarn, eller förlora hela den generation man hoppades skulle leva kvar efter en själv. Att som släkt, samlas till en bemärkelsedag, och veta ett en hel familj är borta. Inga ord, inga ceremonier, inga monument, kan beskriva den smärtan.

Det enda du som medmänniska kan göra inför en sådan förkrosselse, är att

försöka ge ditt stöd. För att livet ska kunna fortsätta levas. För att hjälpa till att bevara minnena av kärlek och glädje, som lever kvar i varje sörjandes hjärta. För att visa, att i denna fruktansvärda grymhet och orättvisa, finns ändå en gemenskap, en solidaritet, en värme, mellan människa och människa.

Som Bodil Malmsten skrev i dikten ”sorg”, under dagarna efter katastrofen:

”Jag kan inte dela din sorg; den är odelbar, hel. Jag är den skonade delen av dig. Jag vill bara säga att vi är här. Vi omger dig.”

Anhöriga, överlevande, jag hoppas att denna minnesvård, kan bli en plats för sorg, för stöd, och för hågkomst av era älskade och saknade. Ett permanent minne i det svenska samhället, som aldrig kommer kunna beskriva er smärta, men som visar att Sverige inte kommer att glömma den.

Jag vill att den ska säga, det som Bodil Malmsten beskrev, i sin dikts avslut: ”Jag ber inte om ursäkt för att mina ord är så små. Jag vill bara säga det en gång till: Vi är den del av dig som blev skonad. Vi är här.”

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Tal vid återupprättandet av Gotlands regemente

Publicerad 21 maj 2018

Statsminister Stefan Löfvens tal vid Gotlands regemente den 21 maj 2018. Det talade ordet gäller.

Eders Majestät, excellenser, vänner!

För några veckor sedan samlade vi FN:s säkerhetsråd på Dag Hammarskjölds gård Backåkra, i Skåne. Och jag återkommer ofta till Hammarskjölds bok Vägmärken, och innan mötet tog jag fram den igen.

Den innehåller olika korta tankar och insikter, och på ett ställe står det i all enkelhet: ”Bed att din ensamhet blir sporren att finna något att leva för, stort nog att dö för.”

Och jag skulle vilja använda mina korta ord här idag, till att tacka er som nu är med och bygger upp Gotlands regemente, och alla ni kvinnor och män som utgör försvaret av Sverige.

Ni lever för något stort.

Vi demokratiska beslutsfattare, arbetar för att förstärka våra militära samarbeten med andra länder, och utöka förmågan i vårt nationella totalförsvaret, för att möta ett allt mer aggressivt beteende i vårt närområde.

Det är ett arbete som har ett brett stöd i Sveriges riksdag. Det är anledningen till att Gotlands regemente nu återupprättas. Och det är en viljeriktning som kommer att fortsätta, för att göra budskapet tydligt: Vi försvarar vårt land. Men samtidigt vet vi alla, att inget militärt samarbete, ingen förstärkning, ingen satsning, är möjlig - utan er.

Ni som viger era yrkesverksamma liv åt vår säkerhet. Ni som gör grovjobbet för att värna vårt demokratiska styrelseskick, vårt oberoende i världen, våra familjers trygghet. Ni som ger så mycket av er kraft och ert kunnande, ofta under långa dagar och hårda fysiska krav, för vår rätt att leva våra liv i frihet.

Och jag vet, att ni samlar på er erfarenheter och kunskaper som är ovärderliga. Självkännedom. Disciplin. Styrka. Kunskaper om att samarbeta och lösa kriser. Förmågan att samla och leda.

Jag vill också att ni ska känna hela Sveriges tacksamhet. Vi är stolta över att få kalla er våra landsmän.

Och min enkla uppmaning till er idag, är: Fortsätt! Fortsätt att visa er kunskap och ert ledarskap! Fortsätt att göra oss stolta över era insatser! Fortsätt att leva för det stora!

Ett helt land tackar er.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Statsminister Stefan Löfvens tal på årsdagen av terroristattacken på Drottninggatan

Publicerad 07 april 2018

Stockholm den 7 april 2018. Det talade ordet gäller.

Ers kungliga högheter,
vänner.

Först av allt vill jag rikta mig direkt till er som förlorade någon ni älskar.

Ett år har gått. Av chock. Av sorg. Av saknad.

Men i allt detta avgrundsdjupa och smärtsamma,
förstår jag att ni också bär med er ljusa minnen.

Av ett samtal, ett leende, en blick, en kram.

Allt det som skapade kärleken,
och som nu gör saknaden så stor.

Men som också, i allt mörker, kan få oss att hylla livet,
eftersom det gett oss så fina människor att älska.

Som författaren Thornton Wilder har skrivit:

"Det finns ett land för de levande och ett land för de döda, och bron
 däremellan är kärlek. Det enda överlevande, det enda med mening."

* * *

Jag hoppas också att ni som sörjer,

ni som skadades,
ni som bär såren av den dagen,
känner kärleken, stödet och solidariteten från ett helt land, och inte minst
från oss som har samlats här idag.

Vi är här för er skull.

Ni är inte ensamma.

* * *

Vi är även här för att hylla alla er, som svarade när nöden krävde er insats.
Alla ni som bröt ledigheter, arbetade extra skift,
och visade kärleken till ert samhälle.

Ni räddningsarbetare, som gav er in i ett osäkert läge, för att hjälpa så många
som möjligt så fort som möjligt.

Ni poliser, som arbetade oförtrutet för att skydda människor, fånga
förövaren, men också tog er tid att trösta och förklara.

Ni i sjukvården, som arbetade långa pass, sida vid sida, för att ge den bästa
vård som ett modernt samhälle kan förmå.

Ni frivilliga, som visade upp de hjältar som fanns inom er.

Ni har visat vad pliktkänsla, uppoffring och mod kan innebära.

Jag ser er som fantastiska förebilder för våra unga, och som en stolthet för
vårt land.

* * *

Och en sak som jag tydligt minns från den dagen, är det här:

Ställda inför detta fruktansvärda, meningslösa, fanatiska hat,
var det så många, som valde att visa en sådan stor medkänsla för varandra.

Som höll om en förtvivlad främling.

Som erbjöd sig att hämta grannens barn.

Som sa: Vi kanske inte känner varandra, men jag finns här, om du behöver
mig.

Låt detta aldrig glömmas, när historien skrivs om vår tid.

När vårt samhälle var som skörast, då var vår gemenskap som starkast.

Det är det som överlever.

Det är det som har mening.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Tal på internationell högnivåkonferens om våld mot barn (på engelska)

Publicerad 14 februari 2018

Statsminister Stefan Löfvens tal på Agenda 2030 for Children: End Violence Solutions Summit Det talade ordet gäller.

Your Majesty, Your Royal Highness, Excellencies, Ladies and Gentlemen,

this year marks one hundred years since Swedish society ended the practice of auctioning off poor and orphaned children to the person who asked for the least amount of money to care for the child.

Many of the children who were auctioned off were subjected to starvation, violence, neglect and abuse. The death rate was so high that some of the auction winners became known as "angel makers".

Step by step, over the century that has passed, respect for the fundamental rights of every child has increased in our society. We were the first country to ban corporal punishment, among the first to ratify the Convention on the Rights of the Child and we are now in the process of incorporating it into Swedish law.

Over the years, we have failed many times, leaving children in abusive families or bad foster homes. But we have also succeeded in giving many children much better and brighter futures than they ever thought possible.

I know, because I was one of those children. When my mother couldn't take care of me, society stepped in, and I had the opportunity to move to a loving foster family, the opportunity to grow up safe and happy, the opportunity to

stand before you here today.

Now we are here to do what we can to ensure that every child, in every region of the world, is given the same opportunity: to grow up in a safe, secure and loving environment, free from violence.

Violence against children is a disgrace, a disgrace that must be confronted with the full force of the global community. And this is not just something we wish or hope for. This is a promise we have made.

Every country that has signed up to the 2030 Agenda has promised to achieve target 16.2: to end exploitation and all forms of violence against girls and boys. And it is our duty to keep that promise.

We need solutions. Concrete examples of legislation, collaboration and action plans that can be shared across the globe.

The purpose of this summit is to present and promote those solutions. But we also need leadership. Leadership in governments, in the United Nations and other governmental organisations, in civil society and in the private sector.

I offer my leadership, and Sweden's leadership – but we need your leadership too.

So – let us all step up!

Step up – to give every girl and boy the opportunity to grow up to be a strong and confident individual, the opportunity we were once given.

Step up – to ensure that the solutions presented at this summit will not end up as just high-sounding words or as broken dreams, but lead to permanent change.

Step up – to keep our promise – to end violence against children in our time.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Statsminister Stefan Löfvens tal på Förintelsens minnesdag

Publicerad 27 januari 2018

Stockholm, den 27 januari 2018.

Det talade ordet gäller.

Överlevande, eders majestät, excellenser, vänner.

Först av allt vill jag tacka dig Livia, för ditt tal.

När du visade mig Auschwitz-Birkenau i somras, så var det första gången jag var där. Jag har genom åren besökt Yad Vashem i Israel, och många av Förintelsens minnesplatser. Men att stå med dig vid Auschwitz port, att se sorteringsplatsen där du och din syster skiljdes från er mor, att se den röda boskapsvagn som ni reste i, det tog mig så hårt, så oerhört hårt.

Och även om man som individ bara lyckas uppfatta en tusendel, en miljontedel, av den rädsla, den skräck, den förtvivlan, som den platsen innebar, så kan det räcka för att krossa en.

Vår resa, Livia, är den som har påverkat mig mest som statsminister, och som människa. Tack.

* * *

Och Förintelsens minnesdag är en dag av sorg. Sorg efter mödrar och fäder, efter morföräldrar och farföräldrar, efter vänner, älskade.

Sorg över unga som aldrig fick bli vuxna, sorg över barn som aldrig fick börja skolan, aldrig ta sina första steg, sorg över familjer, slakten, samhällen.

Sorg över sår, som många av er bär inom er, för alltid.

Men tyvärr är den här dagen också en dag av vrede.

Vrede över den råa och avskyvärda antisemitism som vi fortfarande ser i världen, i Europa och i Sverige.

Vi har sett den i attacker mot synagogor, rabbiner, vuxna och barn, i fanatiska slagord under demonstrationer, i debattforum, i kommentarsfält, i propagandafilmer.

Ibland när jag får rapporterna känns det nästan allomslutande, kvävande. Hur kan det få ske? Hur kan människan inte ha lärt?

Inför detta känner jag en avgrunds djup vrede. Jag vet att ni känner den också. Men jag vill också att var och en av er ska veta detta.

Din säkerhet, och den grundlagsskyddade rättigheten att utöva din religion, att bejaka din kultur, att vara den du är, att kunna leva öppet, tryggt och fritt med dina barn och dem du älskar, är min, och vårt lands, främsta uppgift.

Gatorna ni går på, är era gator. Städerna ni bor i, är era städer. Er historia, är Sveriges historia – och vår framtid är gemensam.

Sverige är ert land, och den demokrati vi byggt upp ska arbeta outtröttligt för att våra barn och barnbarn, inte bara kan fortsätta leva de liv som vi lever, utan få något ännu bättre.

Därför ska antisemitismen bekämpas med den samlade kraften i det svenska samhället. Demokratin ska bekämpa hatet – innan hatet bekämpar demokratin.

Idag, och alla andra dagar, ska vi säga: Aldrig igen.

* * *

Och för att kunna bekämpa antisemitismen i Sverige, behöver vi se dess olika rötter.

Den finns i högerextrema och nynazistiska grupper, som behöver belysas och bemötas som de terrorister de är, eller riskerar att bli. Den finns i vänsterextrema grupper, som faller ned i antisemitiska argument och konspirationsteorier, på ett sätt som aldrig kan försvaras eller bortförklaras. Den finns i fundamentalistiska islamistiska miljöer, inspirerade av terrorsektor och fanatiker.

Men utöver det ser vi också antisemitismen hos vuxna och barn som flytt till Sverige. Människor som inte alls behöver vara djupt troende, men som under hela sitt liv har blivit utsatta för antisemitisk propaganda, genom berättelser, genom tidningar, genom TV, ofta orkestrerad eller påhejad av de förtryckande regimer som de har flytt ifrån.

Och jag bryr mig inte om i vilken skepnad eller form hatet visar sig. Var än antisemitismen finns, ska den belysas och bekämpas.

* * *

Det mest grundläggande är att se till att hatbrott uppmärksammas och bestraffas, och att den fysiska säkerheten förbättras, här och nu.

Totalförsvarets forskningsinstitut har fått i uppdrag att kartlägga den extremistiska propagandan på nätet, och vi kommer att stärka hela samhällets förmåga att bekämpa den.

Säkerhetspolisen har fått större resurser för att förhindra utländsk och inhemsk terrorism, och för en månad sedan inrättade vi ett nytt nationellt centrum mot våldsbejakande extremism, som kommer att ha en större kraft att leda arbetet i hela landet.

Polisen har inrättat demokrati- och hatbrottsgrupper i Stockholm, Göteborg och Malmö, och skapat liknande funktioner i alla polisregioner i landet, och de får ökade resurser för att bekämpa hatbrott som sker på internet.

Samtidigt fördubblar vi det statliga stödet för att stärka säkerheten i trossamfundens lokaler, vi gör det också bredare, så att vi även kan stödja icke-konfessionella judiska föreningar, och vi gör fler verktyg tillgängliga – så som en enklare användning av övervakningskameror.

Och vi kommer fortsätta att göra det som krävs. Jag vägrar låta odemokratiska krafter använda demokratin för att förgöra den.

Och det stora arbete vi har framför oss kommer vi bara klara tillsammans. Därför vill jag passa på att tacka dig Aron, och alla er som är engagerade i de judiska församlingarna och organisationerna, för vår raka och konstruktiva dialog. Vi kan inte tacka er nog för det arbete ni utför.

* * *

Men alla vi här inne vet att det arbete försvaret, polisen och vakter kan göra,

det är att lindra symptomen – inte bota sjukdomen.

Ska antisemitismen besegras i grunden, måste det ske i skolorna, i folkbildningen, i varje människas hjärta.

Jag är rädd för att det arbete som Göran Persson genomförde med Forum för levande historia efter ett tag började tas för givet. Det är ju ett arbete som måste förnyas i varje ny tid och i varje generation.

Därför ska vi fortsätta driva på arbetet i International Holocaust Remembrance Alliance, för hågkomst, forskning och utbildning, och anordna en ny internationell konferens om Förintelsen här i Stockholm om två år.

Därför arrangerar vi nu nya utbildningar och konferenser runt om i hela landet, så att anställda i skolan lär sig kväva rasism och antisemitism i sin linda.

Därför rustar vi alla elever i svenska skolor med kunskap om källkritik och ansvarsfull hantering av digitala medier, för att kunna motverka antisemitiska konspirationsteorier.

Och därför kommer vi även förbättra det nationella utbildningsmaterialet för nyanlända, så att varje medlem av det svenska samhället förstår individens rättigheter och skyldigheter, religionsfrihetens fundamentala roll, och inte minst: antisemitismens felaktighet och vidrighet.

Jag vill också att många fler barn och unga, oavsett bakgrund, ska kunna göra den resa som jag gjorde med dig, Livia, och få statligt stöd för att besöka Förintelsens minnesplatser, för att kunna se med egna ögon, kunna känna, och försöka att förstå.

Det kan väcka känslor som är förkrossande, men det bygger också upp något starkare, något mer beslutsamt, i en människas själ.

Och, vänner, detta är en dag av sorg, av vrede – men också av beslutsamhet. Och vi är beslutna, att hedra alla de barn, föräldrar, älskade, förlorade, som vi sörjer här idag, och i varje tid, i varje generation, i varje del av vårt mänskliga samfund göra en sak gällande:

Aldrig igen.

Aldrig igen.

Aldrig igen.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Sveriges säkerhet i en ny värld

Publicerad 14 januari 2018

Tal av statsminister Stefan Löfven vid Folk och Försvars Rikskonferens i Sälen, 14 januari 2018. Det talade ordet gäller.

Eders Majestät,
Eders Kunglig Höghet,
Eders excellenser,
bästa åhörare.

Det är söndag i vårt Sverige. För dem som är lediga väntar en dag i frihet, i ett land som är fritt. Möjligheterna är oändliga – ett besök på ett museum, en tur i skidspåret, eller en fika med vänner och familj.

Men även en söndag ska många till jobbet. Bussar och tåg ska rulla, affärer ska öppna. Sjukhus, polis- och brandstationer är som alltid beredda.

En söndag i vårt Sverige vilar på fundament som vi ofta tar för givna men som alltid är värda att försvara: vår demokrati; vår frihet; vårt sätt att leva.

Jag har besökt flera platser där arbete pågår vardag som helg, för att försvara just detta. På fjärden utanför Berga; på Blekinge flygflottilj och Marinbasen i Karlskrona; på Gotlands flyg- och skjutfält och hos den svenska styrkan i Erbil har jag mött kvinnor och män som kommer från samhällets alla delar.

De har olika uppgifter och kompetenser. De utför sina uppdrag i Sverige och runt om i världen. Men en sak har de gemensamt. På uniformens vänstra arm bär de vår svenska flagga, fastsydd 30 millimeter nedanför sömmen. Till storleken inte mycket större än ett frimärke, men det är en gemenskap som rymmer det största: Dagar i fred och frihet för medborgarna i vårt land.

Det är alltid värt att försvara. Det tar vi ansvar för tillsammans, och vi

utvecklar vår säkerhetspolitik över blockgränsen och i samförstånd.

Vänner,

Inget är mer grundläggande för en stat än att skydda sina medborgare och sina gränser. Rikets säkerhet ska försvaras i varje läge. Det är regeringens främsta uppgift.

I en föränderlig tid, i en föränderlig värld vilar Sveriges agerande på en stadig grund av mänskliga rättigheter, demokrati och multilateralt samarbete. Vi har den militära alliansfriheten som grund, vi förstärker vår egen försvarsförmåga, och vi fördjupar våra samarbeten.

Vi använder hela bredden av säkerhetspolitiska instrument – diplomati och internationellt samarbete, konfliktförebyggande och förtroendeskapande åtgärder – i vårt arbete för fred och gemensam säkerhet. Vi värnar det globala samarbete som ska bekämpa fattigdom, ojämlikhet och klimatförändringar.

Samtidigt blir hoten bredare; skiftena i världspolitiken snabbare. Nya hot i form av sofistikerade cyberattacker visar på sårbarheten i våra uppkopplade samhällen.

Under den senaste tiden har det globala säkerhetsläget försämrats. Vapenskramet på den koreanska halvön har ökat, och en upptrappad risk för kärnvapenkrig gör att världen håller andan.

Situationen i Syrien är alltjämt fruktansvärd. Från de humanitära kriserna i Jemen, Myanmar och Sydsudan kommer oroväckande rapporter. Över 65 miljoner människor har tvingats på flykt runt om i världen. Och de senaste månaderna har även påmint oss om att situationen i Mellanöstern är lika bräcklig som en promenad på nattgammal is.

Vänner,

Långt innan Twitter fanns hade USA en president som hette Franklin D. Roosevelt. ”Människan är inte fången i sitt öde, bara i sitt eget sinne”, framhöll Roosevelt. Vi människor formar vår egen framtid, och i vår tidvis mörka samtid är det lätt att glömma alla ljusglimtar.

När jag föddes i slutet av 1950-talet levde två av tre människor på jorden i extrem fattigdom. Idag är det färre än tio procent, och nio av tio unga flickor runt om i världen är läskunniga. Antalet kvinnor som dör i livets kanske viktigaste ögonblick – när ett barn föds – har minskat med 45 procent sedan

1990.

Men samtidigt tvingas vi konstatera att det säkerhetspolitiska läget i vår del av världen har försämrats. Rysslands aggression i Ukraina och den olagliga annekteringen av Krim är flagranta brott mot den europeiska säkerhetsordningen.

Vi har inom EU varit pådrivande för att sanktionerna mot Ryssland ska ligga fast så länge som skälen till att de infördes kvarstår. Sverige verkar i FN:s säkerhetsråd för en lösning som baseras på att Ukrainas territoriella integritet och suveränitet upprätthålls.

Samtidigt är Ryssland en stor och viktig granne i öster som vi och EU måste ha kontakt med. Utmaningen är att hantera och förbättra dagens situation, och att förmå tänka långsiktigt kring relationen med Ryssland. Det är tyvärr en uppgift som inte underlättas av allt fler rapporter om rysk desinformation och påverkansoperationer.

I sin nya delrapport skriver Försvarsberedningen att ett väpnat angrepp mot Sverige inte kan uteslutas. Det kan inte heller uteslutas att militära maktmedel eller hot om sådana kan komma att användas mot Sverige.

Regeringens bedömning är fortsatt följande: Ett enskilt militärt angrepp direkt mot Sverige är osannolikt. Men vårt land blir oundvikligen påverkat om en säkerhetspolitisk kris eller väpnad konflikt uppstår i vårt närområde. Och om ett lands försvarsförmåga ska vara god över tid, så måste långsiktighet sättas före önsketänkande.

I ljuset av det har vi påbörjat upprustningen av det svenska försvaret. För vårt lands bästa har en bred politisk överenskommelse slutits på försvarsområdet. Efter neddragningsåren kommer nu totalförsvaret att få ytterligare 26 miljarder kronor under perioden 2015–20.

Ett nytt regemente kommer snart att invigas på Gotland – det första sedan andra världskriget. Värnplikten har återinförts. Vi har genomfört den största militära övningen i landet på över 20 år, Aurora 17. Där deltog inte mindre än åtta länder utöver Sverige.

Att vi värnar freden bäst tillsammans med andra är en central byggsten i svensk säkerhetspolitik. Vår militära alliansfrihet tjänar oss väl. Den är en god grund för samverkan med andra, som gör att vi kan nå gemensamma mål. Aurora visade just på det.

Vi fördjupar och utvecklar nu våra samarbeten på försvars- och säkerhetsområdet. Tillsammans med Finland övar vi förmågan att försvara respektive lands territorium. Vi har anslutit oss till en brittiskledd snabbinsatsstyrka och vi har kommit överens om ett utökat samarbete med Tyskland. Vi fördjupar partnerskapet med Nato och värnar den transatlantiska länken.

EU har ett omistligt värde, inte minst för att bevara fred och välbefinnande efter två förödande världskrig. Därför välkomnar vi att EU:s försvarssamarbete har fått ny fart, och i slutet av förra året gick Sverige med i Pesco.

Sedan ett år tillbaka, och ytterligare ett år framöver, tillhör Sverige de femton länder som i FN:s säkerhetsråd bär ett särskilt ansvar för att upprätthålla internationell fred och säkerhet. Så bygger vi vår gemensamma säkerhet. Tillsammans. Försvaret av Sverige är inget särintresse – det är en grundläggande del av vårt samhällsbygge. Genom att stödja varandra stärker vi våra band, och samtidigt vår säkerhet.

Apropå vår gemensamma säkerhet vill jag säga några ord om kärnvapenhotet, som är det enskilt största hotet mot vår gemensamma överlevnad.

Vi ska fortsätta ansträngningarna för avväpning, icke-spridning och nedrustning med blicken fäst vid målet om en värld fri från kärnvapen. Att bygga säkerhet på hot om ömsesidig förstörelse är ohållbart.

Men frågan om Sverige eventuellt ska ansluta sig till den internationella konventionen mot kärnvapen är nu under utredning. Och låt mig påminna om att Sveriges säkerhetspolitiska linje ligger fast, och att denna linje också vilar på samverkan med andra länder och organisationer. Den här regeringen kommer aldrig att göra något som äventyrar Sveriges säkerhet, och vi kommer att fullfölja alla de försvarspolitiska samarbeten som ligger i vårt nationella intresse.

Vänner,

För snart tre år sedan beslutade regeringen att Sverige behöver återupprätta ett modernt totalförsvar. Vi ska kunna hantera de utmaningar och hot som följer av det förändrade säkerhetspolitiska läget.

I ett robust och sammanhängande totalförsvar måste både den militära och civila förmågan byggas upp och samverka. Hela samhället ska bidra till rikets säkerhet, och hela befolkningen ska skyddas. Det gäller när krisen inträffar,

och när konflikten hotar.

Arbetet med vårt totalförsvar ska nu intensifieras. Med utgångspunkt i försvarsberedningens rapport ska vi analysera behoven vad gäller befolkningsskyddet. Det ska förbättras.

Vi ska se över regelverk, ansvarsförhållanden och andra förutsättningar för vårt övergripande syfte: Att skapa ett mer tids- och ändamålsenligt skydd för Sveriges medborgare. Vid sidan av allt detta är det viktigt att allmänheten känner ett eget beredskapsansvar. Därför kommer en informationskampanj att genomföras i maj. Då kommer alla hushåll att få information om vad kris, höjd beredskap och beredskapslarm innebär.

En informationskampanj av denna omfattning har inte genomförts sedan slutet av det kalla krigets dagar. Men det är rätt att detta görs nu.

Vänner,

Låt mig ta med er tillbaka till den 7 april 2017; den mest tragiska och dramatiska dagen under min tid som statsminister.

Jag befann mig på Ängsskolan i Skene, som helt nyligen hade drabbats av en tragisk bussolycka. Då kom meddelandet om vad som just hade hänt på Drottninggatan. Den hänsynslösa och fega terrorismen hade slagit till igen, i hjärtat av vår egen huvudstad.

Jag tänker ofta på de medmänniskor som då, en vardag när helgen inleddes på Stockholms största affärsgata, brutalt togs ifrån oss. Men jag tänker också på alla helt avgörande insatser som gjordes av poliser och brandmän, ambulans- och sjukhuspersonal, och på den värme som dessa civila hjältar möttes av.

Det var inte bara ett uttryck för medkänsla. Det var även en viktig signal om vår beredskap, att vi tillsammans är redo att försvara den samhällsordning som vi valt.

Redan för drygt två år sedan presenterade regeringen den strategi som ska vägleda vårt arbete med att förebygga, förhindra, försvåra och hantera terrorism. Strategin utgör en plattform för Sveriges långsiktiga arbete med terrorismbekämpning, såväl i nationella som i internationella sammanhang.

Precis före jul tog regeringen emot en utredning som föreslår att det ska bli olagligt att delta i en terroristorganisations verksamhet, och att andra former av samröre med dessa organisationer ska förbjudas. Det är hög tid att vi får

den här typen av lagstiftning också i Sverige.

Säkerhetspolisen har redan fått extra medel för att bland annat intensifiera arbetet mot terrorism, och när vi lägger till den här lagstiftningen blir vi ännu effektivare i den kampen.

Sveriges regering lägger inte några fingrar emellan när terrorismens onda ska bekämpas.

Men det moderna, breda säkerhetsbegreppet handlar om så mycket mer än skydd mot våld och konflikt på det egna territoriet.

Målen för vår säkerhet är också att värna befolkningens liv och hälsa, liksom samhällets funktionalitet, samt förmågan att upprätthålla grundläggande värden som demokrati, rättsstatens principer och mänskliga fri- och rättigheter. Och många av våra utmaningar är likgiltiga inför nationsgränser.

Ta klimathotet. Den globala uppvärmningen kommer att få katastrofala följder, om vi inte gör mer för att hejda den. Eller ta hoten mot vår hälsa. Resistens mot antibiotika riskerar att göra livsavgörande läkemedel i det närmaste verkningslösa.

Begreppet säkerhet har fått en allt bredare innebörd. Detta, tillsammans med vikten av att värna våra nationella intressen, var också utgångspunkten för den nationella säkerhetsstrategi för Sverige som jag kunde presentera här på rikskonferensen för precis ett år sedan.

Inom åtta olika områden har regeringen pekat ut hur vi måste arbeta för att möta de största hoten. Varje departement fick i uppdrag att inom sitt område ta de initiativ som behövs, och det säkerhetspolitiska rådet har fått löpande redovisningar.

I en särskild rapport har regeringskansliet sammanfattat det som har gjorts under året som gått. Ett exempel är alla åtgärder som syftar till att förebygga, förhindra och bekämpa organiserad brottslighet – inte minst det dödliga våldet där skjutvapen används.

Ett annat exempel är att vi i likhet med flera andra länder arbetar med att bygga vår cybersäkerhet. Vi rustar militärt, och måste även rusta digitalt. Flera insatser genomförs nu: en ny, modern säkerhetsskyddslag tas fram; kontrollen av statliga myndigheters utkontraktering skärps; vårt cyberförsvaret förstärks, samtidigt som vi utvecklar en förmåga att utföra aktiva operationer i cyberrymden.

Hela rapporten om den nationella säkerhetsstrategin och de åtgärder som görs finns nu tillgänglig, här i Sälen. Jag är glad över att strategin redan har lett till så många tydliga resultat. Men jag vet också att väldigt mycket återstår att göra. Och att vi hela tiden måste vara beredda att bemöta de nya utmaningar som uppstår.

En viktig del i ett modernt totalförsvaret – inte minst om det ska vara anpassat för vår tids hot – är det psykologiska försvaret.

Ett psykologiskt försvar handlar om att säkerställa befolkningens försvarsvilja i fred och motståndsvilja i krig. Saklig information ska snabbt kunna förmedlas, även under störda förhållanden. Och påverkanskampanjer ska kunna identifieras, analyseras och bemötas.

Utgångspunkten är att bevara det öppna samhällets fria kunskaps- och informationsutbyte. Det är en förutsättning för vår demokrati och vår rättsstat.

Försvarsberedningen föreslår att behovet av en myndighet med ansvar för att utveckla och koordinera det psykologiska försvaret bör utredas. Regeringens besked är att en sådan myndighet ska inrättas, och vi går omedelbart vidare med det arbetet.

Ett modernt totalförsvaret måste kunna freda sig mot yttre påverkan mot det demokratiska samhället. Men det finns en uppenbar risk att utomstående vill blanda sig i hur vi fattar våra beslut. Vi har sett det i flera olika länder på senare tid.

Det har rört sig om intrång i partiernas interna datasystem. Det har handlat om att ge ekonomiskt stöd till extremistiska grupper på främst högerkanten. Det har funnits exempel på att desinformation och rena påhitt till ”nyheter” har spritts på ett systematiskt sätt. Allt detta i länder med lång demokratisk tradition.

Sverige står väl rustat för att möta dessa nya hot. Vårt valsystem är robust. Våra underrättelsetjänster förvarnar när påverkansoperationer kan misstänkas. Flera myndigheter har fått höjda anslag för att ytterligare vässa sin förmåga. Men mer måste göras.

Det är nu mindre än åtta månader kvar till den finaste dagen i Sveriges demokratiska liv, vår valdag. Fram till dess ska vi debattera, diskutera och informera oss. Men bara svenska väljare ska få avgöra utgången i det

svenska valet.

Så till den eller dem som överväger att försöka påverka valutgången i vårt land: Håll er borta!

Vi kommer inte att tveka att skoningslöst exponera dem som ändå försöker sig på något sådant. För vi vet att påverkansoperationer pågår just nu. I många rapporter har Ryssland öppet pekats ut. Men vi kan inte utesluta att det även kan finnas andra.

Regeringen och berörda myndigheter arbetar sedan en tid tillbaka med att identifiera och motverka intrång och informationspåverkan. Men nu måste arbetet intensifieras ytterligare, inte minst för att freda vår demokrati under det valår som har inletts.

Därför kan jag i dag presentera en rad ytterligare åtgärder som regeringen förbereder för att stå emot påverkansoperationer.

Valmyndigheten stärker sitt säkerhetsarbete och höjer beredskapen. Tillsammans med MSB, Säkerhetspolisen och Polismyndigheten gör man de risk- och sårbarhetsanalyser som krävs.

Alla riksdagspartier får fortsatt information om riskerna för påverkan under valrörelsen. Jag kommer själv att under våren ha ytterligare ett möte med övriga partiledare om hur partierna kan öka skydd och motståndskraft.

Regeringskansliet höjer sin egen förmåga att identifiera större incidenter och hur de kan utnyttjas i påverkanssammanhang.

Fria medier är centrala i vår demokrati. Regeringen kommer därför att bjuda in intresserade medieaktörer till en fördjupad diskussion om samarbetsformer för hantering, ökad kunskap och medvetenhet kring utländsk påverkan inför valet.

Vi kommer att bjuda in de största sociala plattformarna, där desinformation och påverkan kan antas kanaliseras.

Centrala aktörer i samhället, inte minst inom nyheter och opinionsbildning, kommer att erbjudas stöd i arbetet med att förbättra sin egen informationssäkerhet. Ytterligare insatser ska göras för att motverka hot och hat mot journalister och förtroendevalda i Sverige.

Beskedet från mig och min regering är följande: Vår demokrati och det fria

ordet ska skyddas, med alla tillgängliga medel.

Vänner,

Uppdraget som statsminister handlar ytterst om att garantera freden, friheten och medborgarnas trygghet. Det är ett uppdrag som jag och min regering kommer att fortsätta prioritera med all nödvändig kraft. Och när ansvaret känns betungande brukar jag tänka på en dag i höstas då jag besökte Gärdet.

Visst, det var Försvarets dag, så jag var där med 80 000 andra. Det var verkligen ”folk och försvar” i dess bästa bemärkelse. Och på uniformernas vänstra arm såg jag vår svenska flagga, fastsydd 30 millimeter under sömmen.

Vi var bara ett par kilometer från Drottninggatan, och när jag gick där bland alla människor blev det så uppenbart.

Vi är de många. Tillsammans är vi starka. Solidaritet och medmänsklighet besegrar hatet, och friheten är alltid värda att försvara.

Tack.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Statsminister Stefan Löfvens tal på manifestation mot antisemitism

Publicerad 20 december 2017

Stockholm den 20 december 2017.

Det talade ordet gäller.

Vänner,

I juni i år reste jag till Auschwitz tillsammans med Livia Fränkel som precis har fyllt 90 år.

Det var hennes första resa tillbaka.

Hon ville sluta cirkeln och

ta ett sista farväl av sina föräldrar.

Vi stod tillsammans vid ingången till koncentrationslägret och hon berättade hur minnena kom tillbaka. De ställes upp, sorterades.

Livia och hennes syster Hédi hänvisades till höger.

Deras mamma Frida till vänster. De sågs aldrig mer.

När vi står där berättar Livia om skräcken, om rädslan.

Hon var 16 år.

Jag tänker på hennes berättelse när nordiska motståndsrörelsen marscherar med plakat på judar som överlevt och kallar dem förrädare.

När brandbomber kastas mot synagogan i Göteborg.

När demonstranter i Malmö uttalar dödshot mot judar.

Det är en skam att de som överlevt ska behöva uppleva detta igen.

I vår tid. I vårt Sverige.

Förintelsen är en del av vår historia, men förföljelsen av judar sker också här och nu.

Rädslan sprids igen och den känns igen när tvivlet kommer.

Vågar jag bära kippa eller davidsstjärna?

Ska vi ställa fram Chanuka-ljusstaken?

Så ska det inte vara någonstans.
Så ska det inte vara i Sverige.

Var och en ska kunna vara stolt över sitt ursprung, sin religion, sin identitet.
Den judiska kulturen är en del av svensk kultur.
Judisk historia är vår historia och alla har rätt att leva i trygghet och frihet i
vårt gemensamma Sverige.
Det är vi skyldiga de som överlevde.

Och de som försöker legitimera våld och hat för att nå sina mål – oavsett om
det är nazister, religiösa extremister eller vänsterextremister - ska fördömas
kompromisslöst.
Vi kommer aldrig att ge dem utrymme att förgifta vårt samhälle. Det finns
inga ursäkter.

Därför stärker vi säkerheten runt synagogor, skolor och andra lokaler.
Polisen har fått mer resurser och instruktioner om att hat- och hetsbrott ska
prioriteras.
Men det räcker inte. Långsiktigt byggs säkerhet inte med vakter utan med
värderingar.
Det skapas i ett samhälle som präglas av sammanhållning och tillit, som
präglas av öppenhet och glädje inför våra individuella likheter och olikheter.

Därför behövs större insatser mot intolerans - i skolan och i samhället som
helhet,
inte minst i de invandrargrupper som kommer från länder där antisemitismen
är stark.
Vi återinför stödet till skolungdomar att göra hågkomstresor. År 2020 hålls
en ny internationell konferens om hågkomst och utbildning i Sverige.

Och vi behöver fler tillfällen som i dag när vi står sida vid sida;
partier, religioner, organisationer som medmänniskor.
Och visar att det som förenar oss är så mycket viktigare än det som skiljer
oss åt.
Att ljuset är starkare än mörkret.
Kärleken så mycket större än hatet.

Vi står upp för människovärdet.
Vi gör det tillsammans.
Det är på oss det beror.

Tack.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Avslutningsanförande Göteborg

Publicerad 17 november 2017

Statsminister Stefan Löfvens avslutningsanförande vid toppmötet för rättvisa jobb och tillväxt, Göteborg den 17 november 2017. Det talade ordet gäller.

Excellencies,
Ladies and gentlemen,
Friends,

This Summit has been enriched by all the experience, expertise and engagement you have offered here today.

Thank you all for your insights and ideas on how we should move forward together.

Our discussions today have shown that there is a clear commitment to put the interest of our people at the heart of the EU agenda.

There is a willingness to act to create a more inclusive, fair and social Europe.

And if we move from words to action, we can further strengthen Europe's already expanding economy.

The question at the end of this important day is:
What's next?

First of all, President Juncker and I will summarise our discussions in a report to inspire our future work.

The report will also make a substantial contribution to the European Council in December, which will focus on the future of the social dimension.

So I believe it is fair to say that we have had a very productive Summit.

And in just a moment, we will have a signing ceremony for the European Pillar of Social Rights.

But before that, I would like to thank all of you for taking part in this Summit.

Your contributions are important and will help us take the next steps we need to build a fairer Europe and strengthen its social dimension.

Together – and only together – can we build a better Europe for everyone.

Thank you all!

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Inledningsanförande Göteborg

Publicerad 17 november 2017

Statsminister Stefan Löfvens inledningsanförande vid toppmötet för rättvisa jobb och tillväxt, Göteborg den 17 november 2017. Det talade ordet gäller.

Excellencies,
Ladies and gentlemen,
Friends,

It is my great pleasure to welcome you all to Sweden and the beautiful city of Gothenburg.

This is a city with a long history of trade and seafaring.

The port where we are right now dates back to the 17th century.

And this building used to be a mechanical workshop, when Gothenburg was known around the world for its fine shipbuilding.

The working men and women of the time fought for decent wages, acceptable working conditions, and the right to paid annual leave.

The old docks have been transformed into a campus and a science park, where thousands of people today work, live and study.

What takes place here nowadays has very little to do with building ships.

And the people going about their activities are doing so in an environment that would have been unimaginable in the shipbuilding days.

Our economies and the world of work have changed so profoundly.

This means that the challenges we face have also changed, and that we need

new solutions to manage them.

That is what this Summit is about.

If we look around Europe, we can see how timely this Summit is.

Europe has faced numerous challenges over the last decade.

We have seen growing concerns among people and rising distrust in political solutions.

It is time for us to put people first.

The European Union is nothing more and nothing less than our people.

Addressing issues such as inequality, unemployment and unfair practices is not only morally right.

It is also the smart thing to do.

It will boost productivity and strengthen our economies.

So let's focus on two things at the same time: fair jobs and growth.

Let's improve access to the labour market and get more people into work.

Let's ensure decent working conditions and put an end to unfair practices.

Let's better manage the forces of globalisation, so that change can be an opportunity, not a threat.

Most of the tools we need to achieve our goals are national.

But support and coordination at European level can add tremendous value.

That is why I am so very happy to welcome you all here today and to be co-hosting this Summit with President Jean-Claude Juncker.

My friend Jean-Claude has made enormous efforts to put these issues higher on our agenda.

But keeping fair jobs and growth at the top of the EU agenda must be the work of many.

And thankfully, as I look around this room,
I see heads of state and government,
social partners,
civil society representatives,
students,
and other stakeholders.

As a former trade union leader,
I am naturally guided in our common mission for fair jobs and growth by the
popular motto:
United we stand, divided we fall.

If we do not work together, we will fail to meet tomorrow's challenges,
and the competitiveness, prosperity and legitimacy of the EU will suffer.

But by working together,
as leaders,
unions
and employers,
we can improve both the lives of our people and the strength of our
economies.

So let's unite,
and let's get to work!

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Presentation av Sveriges ordförandeskapsprogram

Publicerad 31 oktober 2017

Presentation av Sveriges ordförandeskapsprogram i Nordiska ministerrådet. Talet hölls i Helsingfors den 31 oktober 2017. Det talade ordet gäller.

President Lundberg, ärade kollegor,

Om två månader tar Sverige över ordförandeklubban i Nordiska ministerrådet.

Jag skulle vilja tacka Norge för ett ambitiöst och inspirerande ordförandeskap under 2017. Under nästa år hoppas vi kunna bygga vidare på det goda arbete som Norge och länder dessförinnan har påbörjat.

Vårt ordförandeskapsprogram har titeln ”Ett inkluderande, innovativt och tryggt Norden” Programmet vilar på dessa tre tematiska ben, med digitalisering som en röd tråd som genomsyrar hela programmet.

Med start nästa år lanseras fyra särskilda projekt kopplade till vårt program – på områden där vi ser ett tydligt nordiskt mervärde att växla upp samarbetet och erfarenhetsutbytet.

Det första kapitlet – ett inkluderande Norden – fokuserar på vår nordiska samhällsmodell med tillit, jämlikhet, jämställdhet och öppenhet som utmärkande drag.

Det tar avstamp i en rad utmaningar som vi delar och som riskerar att öka klyftorna inom, och mellan, våra länder. Områden där vi kan lära oss av varandra och tillsammans stå starkare.

Den demografiska utvecklingen, med en växande och allt äldre nordisk befolkning, påverkar förutsättningarna för en hållbar välfärd och ställer högre krav på en arbetsmarknadspolitik som ger fler möjlighet att komma i arbete.

Innovativa digitala lösningar kan bidra till att möta dessa utmaningar. Som verktyg för att säkerställa en välfungerande vård och omsorg i alla delar av våra länder, och som hjälpmedel för att underlätta integration och utbildning.

Vårt första ordförandeskapsprojekt riktar in sig på att utveckla lösningar för vård på distans och gränsöverskridande elektroniska läkemedelsrecept.

Bättre samordning av nationellt utvecklade digitala lösningar och – och på sikt gränsöverskridande e-förvaltning – ökar rörelsefriheten och utbytet.

Unga människors demokratiska deltagande och sociala inkludering står i fokus för vårt andra ordförandeskapsprojekt.

Som så mycket annat i det nordiska samarbetet handlar projektet om att skapa plattformar för konstruktivt erfarenhetsutbyt. Mellan civilsamhällesorganisationer, myndigheter och medborgare.

Det nordiska samarbetet kan vara ännu mer inkluderande i förhållande till de baltiska länderna. Inom områden där det finns ömsesidigt intresse.

Samarbetet på ministernivå i nordisk-baltisk krets kring digitalisering tas vidare under 2018 (Digital North).

Samtidigt vill vi öppna upp för en dialog om vilka ytterligare nordiska institutioner och projekt som de baltiska staterna kan vara delaktiga i.

Det andra kapitlet– Ett innovativt och hållbart Norden – fokuserar på nordisk innovation som drivkraft för hållbar samhällsomställning.

Engagemanget för miljöfrågor har historiskt sett varit starkt i Norden. Det var i Sverige som den första FN-konferensen om miljöfrågor hölls 1972, och det var norskan Gro Harlem Brundtland som 1987 förde in begreppet ”hållbar utveckling” i världspolitik.

Men vi har en lång väg kvar. Genomgripande insatser behövs om vi ska nå målen i Parisavtalet och Agenda 2030 – i Norden såväl som globalt.

Därför vill vi växla upp samarbetet; Kring bioekonomi, hållbart byggande

och klimatsmarta transporter.

Med start 2018 lanserar vi två ordförandeskapsprojekt; Det ena med fokus på klimatsmart mobilitet i städer, ett andra med en satsning på träbyggande och hållbar design.

Genom vårt gemensamma statsministerinitiativ - Nordic Solutions to Global Challenges - arbetar vi samtidigt för att sprida våra erfarenheter och lösningar till andra länder.

Norden har länge varit en innovativ region. Redan 1981 utvecklade vi världens första helautomatiska mobiltelefonsystem. 1991 blev Finland, tätt följt av Sverige först i världen med att lansera det nya digitala mobiltelefonisystemet GSM, eller 2G som det även kallas.

Nordiska ministerrådet spelade en viktig roll. Både för den snabba utvecklingen av internet i Norden och för att etablera Nordisk MobilTelefoni.

Nu har Norden återigen möjlighet att inta en ledande position i nästa generations teknik för mobil dataöverföring. 5G står inför sitt genombrott och med det nordiska samarbetet har vi möjlighet att bli bäst i världen på att använda 5G-tekniken för uppkoppling och digitalisering av nya sektorer och tjänster i vår region.

Det avslutande kapitlet – Ett tryggt och öppet Norden – handlar om det breda säkerhetsbegreppet ur ett nordiskt samhällsperspektiv, med trygghet och öppenhet som ledord.

Sverige vill lyfta och synliggöra de breda säkerhetsfrågorna i Norden med syfte att utbyta erfarenheter och kunskap.

Förbättrad interoperabilitet mellan våra länders insatspersonal och resurser för civil säkerhet är en viktig fråga i vårt ordförandeskapsprogram.

Samarbete för att förebygga radikaliserings prioriteras, framför allt via det nordiska nätverket Nordic Safe Cities. Ett nytt nordiskt samarbetsprogram för justitiesektorn tas fram under 2018 med fokus på att motverka organiserad brottslighet och terrorism.

Vårt samarbete i Norden och med länderna kring Östersjön för att motverka människohandel intensifieras.

I det breda säkerhetsbegreppet ingår även frågor om olika slags hälsohot. Ett exempel är antibiotikaresistens. En framtida ödesfråga som sträcker sig över nationsgränser och påverkar såväl människors och djurs hälsa som miljön. Vårt goda resistensläge ska vi värna och utveckla.

Fria medier och källkritik blir allt viktigare i tider av desinformation och alternativa fakta. Vårt stöd till oberoende medier i Baltikum och till fristäder, utbyten och utbildningar för journalister fortsätter.

Vi ser fram emot ett spännande år tillsammans.
Tack!

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Vårt Europa – vårt gemensamma ansvar

Publicerad 26 oktober 2017

Tal av statsminister Stefan Löfven vid Uppsala universitet, 26 oktober 2017. Det talade ordet gäller.

Studenter,
ärade åhörare,

Idag ska jag tala om Europas framtid, och vad kan vara mer lämpligt än att höja blicken vid Nordens äldsta universitet. Ända sedan 1400-talet har Uppsala universitet haft ansiktet vänt mot omvärlden. Ni är ett framstående lärosäte i Europa, och ett av världens 100 bästa universitet enligt de viktigaste rankinglistorna. Det gör mig stolt.

Platsen är EU:s plenisal i gränsstaden Strasbourg. Tidpunkten är nu i somras. Helmut Kohls kista är draperad i den Europeiska unionens flagga. På främsta raden sitter Bill Clinton som reser sig, passerar kistan och går fram till talarstolen. Han låter lite hes, och börjar med att vända sig till Europas ledare. Framför mig, sida vid sida, sitter förbundskansler Merkel och president Macron. Clinton ber oss alla att fundera över något som han har kommit på i stunden; en reflektion som inte finns med i hans förberedda anförande. Varför har så många politiska ledare kommit för att säga farväl?

Jo, säger Bill Clinton, för att Helmut Kohl gav oss möjlighet att vara delaktiga i något som är större än vi själva. Större än våra mandatperioder, större än våra flyktiga karriärer. Och så pekar Bill Clinton på den tidigare tyske förbundskanslerns kista och säger: ”Förr eller senare kommer vi alla att ligga där. Och den enda gåva som vi kan efterlämna, är en bättre framtid för våra barn.”

Samarbetet som är större än vi, som kan garantera våra barn ett liv i fred och

frihet, som ger oss möjligheter vi ofta tar för givna, det är den Europeiska unionen. Helmut Kohl var med om att ena Öst- och Västtyskland. Han var med när grunden lades för den framgångsrika och fredliga tid som vi har haft sedan det kalla krigets slut. Kohl sa att Tyskland är hans hemland, men Europa är vår gemensamma framtid.

Idag vill jag tala om framtiden för vår Europeiska union.

Europa är den näst minsta av alla världsdelar. Det är långt ifrån den folkrikaste. Men på många andra sätt är vi rika. Vi har en europeisk kultur, med världsberömda tonsättare och musiker, författare och konstnärer. Vi har en hög levnadsstandard. Vi är världens näst största marknad.

Men nu är tiderna i snabb förändring. Världskartan ritas om. År 2050 spås Kinas ekonomi vara dubbelt så stor som EU:s. Men vi behöver inte blicka så långt för att få exempel på globala utmaningar. De finns här och nu.

USA lämnar klimatavtalet. Ryssland bryter mot den europeiska säkerhetsordningen. Nordkorea sänder de mest oroväckande signaler. Antalet människor på flykt i världen är det högsta sedan andra världskriget.

Samtidigt tampas vi med inre svårigheter. Inom vissa EU-länder går utvecklingen stick i stäv med våra grundläggande värderingar. Vi har medlemsstater som vägrar att ta sin del av vårt gemensamma ansvar i migrationspolitiken. Sviterna efter finanskrisen är ännu kännbara. De senaste åren har vi sett en växande misstro mot politikens förmåga att lösa de här svårigheterna. I kölvattnet brottas vi med populism och främlingsfientlighet. Samtidigt har ett medlemsland valt att lämna unionen.

Slutsatsen kan bara bli följande: Vi som har politiskt ansvar för Europa måste ta oss i kragen och leverera bättre svar på dagens utmaningar.

Hur gör vi då det? Ett första steg är att påminna om varför EU bildades. Romfördraget, som skrevs under i mars 1957, stakade ut vägen. Ekonomiska och sociala framsteg skulle säkerställas. Medborgarnas levnads- och arbetsvillkor skulle förbättras. De ekonomiska och sociala skillnaderna mellan olika regioner skulle minska, och principerna i FN-stadgan skulle följas.

Från begynnelsen har EU haft människans välmående som mål, en gemensam marknad som medel, och resten av världen som partner. Så nu behövs inte stora nya projekt. Att ändra i EU:s fördrag löser inte några

problem. I stället ska vi fokusera på de viktiga grundfrågorna där EU ger oss ett mervärde. Då är vi starka.

Så låt mig adressera de viktigaste av dessa grundfrågor: jobb och ekonomi, en rättvis arbetsmarknad, miljö- och klimat, fred och säkerhet, migration och våra gemensamma värderingar.

Det som verkligen har förvandlat vår europeiska kontinent, är skapandet av den gemensamma marknaden. EU är vår hemmamarknad. Närmare 80 procent av alla utländska direktinvesteringar i Sverige kommer från EU. 71 procent av vår export går till EU:s inre marknad. Siffrorna talar sitt tydliga språk.

Sverige ska vara en drivande kraft för att fortsätta riva handelshinder och dra nytta av den fria rörligheten för varor och tjänster. Vi ska driva på så att EU blir bäst i världen på digitalisering. Det är nödvändigt för att främja innovationen – ett område där Sverige redan är världsledande.

Vi ska driva på för att stärka jämställdheten och öka antalet kvinnor i arbete. En färsk rapport säger att vi på sikt skulle kunna öka EU:s BNP per capita med uppemot 9 procent. Ökad jämställdhet skulle alltså innebära att EU:s ekonomi växer med ytterligare ett helt Tyskland.

Vi ska driva på för att knäcka den arbetslöshet som börjar sjunka men som ännu är alldeles för hög – inte minst bland Europas ungdomar. En hel generation måste få hopp och framtidstro igen.

Vi ska driva på så att EU får fler frihandelsavtal. De med Kanada och Sydkorea var mycket viktiga. Avtalet med Japan är nästan klart, och förhoppningsvis står ett antal länder i Latinamerika på tur. Jag ser gärna att vi återupptar samtal med USA om det avtal som vi har kommit ganska långt med. Och varför skulle inte EU kunna inleda förhandlingar med Kina om ett heltäckande handelsavtal så småningom?

Nu ljusnar det ekonomiska läget i Europa, och det är dags att lyfta blicken. Vårt mål är detta: EU ska vara den mest dynamiska marknaden, där vi konkurrerar med den skarpaste kompetensen, de bästa produkterna, de smartaste uppfinningarna, och den grönaste teknologin.

Sverige står utanför euron. Det har svenska folket självt bestämt, och ingen annan råder över den frågan. Ett väl fungerande eurosamarbete med tillväxt och stabilitet är bra för Sverige. Hur länderna i eurozonen utvecklar sitt

samarbete har betydelse för hela unionen. Därför måste sammanhållningen bland alla EU:s medlemsstater värnas, och Sverige ska ha inflytande över beslut som påverkar oss.

Regeringen kommer noggrant pröva frågan om att gå med i EU:s bankunion, som nu börjar ta form. Senast i november 2019 ska en utredning ha gjorts om vad som kan vara bra respektive dåligt med ett sådant svenskt medlemskap. För mig är det naturligt att hela tiden utvärdera hur vi maximerar Sveriges inflytande i EU.

Den inre marknaden och den fria rörligheten har varit en motor för tillväxt och utveckling i Europa. Men det måste kompletteras med att vi stärker medborgarnas rättigheter. Vi kan inte ha ett Europa som bara är till för marknaden. Europa ska vara till för medborgarna.

Lika lön för lika arbete ska gälla för alla – i Sverige såväl som i EU. Du ska kunna leva på din lön. Och du ska arbeta, inte slita ut dig, inte riskera din hälsa på jobbet. Därför har min regering kämpat för att lyfta de här frågorna på EU:s dagordning från dag ett. Det handlar inte om att EU ska bestämma mer, eller om att alla ska göra på samma sätt. Vi skulle aldrig, som en del försöker påstå, byta ut vår svenska modell mot något annat. Istället ska vi dra på våra gemensamma kunskaper och erfarenheter.

Och nu, äntligen, börjar framgångarna komma – på flera fronter. I måndags kunde EU:s tre lagstiftande institutioner – kommissionen, rådet och Europaparlamentet – ställa sig bakom Pelaren för sociala rättigheter.

Pelaren består av tjugo principer som sätter medborgarnas intressen främst och som regelbundet bör följas upp. Det är genom ett strukturerat samarbete som vi kan lyfta varandra och gemensamt stärka medborgarnas rättigheter i Europa.

Tidigare i veckan fick vi ytterligare en välkommen nyhet. EU:s ministerråd har enats om nya regler för vad som kallas utstationerad arbetskraft. Frågan handlar om att det inte ska gå att dumpa löner och arbetsvillkor om du jobbar i ett annat EU-land tillfälligt. De nya reglerna ska nu slutförhandlas med Europaparlamentet, och de innebär att lika lön för lika arbete ska gälla oavsett om du jobbar i ditt hemland, eller tillfälligt i ett annat land. Efter många år med osund konkurrens är vi nästan i hamn med den här frågan.

Så nu ser vi stora framgångar för Sverige, och för EU:s löntagare. Men mycket återstår. Därför har jag, tillsammans med EU-kommissionens

ordförande Jean-Claude Juncker, bjudit in EU:s ledare, arbetsmarknadens parter och andra aktörer till Göteborg. Om tre veckor inleds vårt toppmöte om rättvisa jobb och tillväxt.

Det blir första gången som nyckelaktörerna samlas för att tillsammans ge sin syn på vägen framåt. Då ska vi staka ut vägen mot fler jobb och bättre arbetsvillkor.

Jag har jobbat i svensk industri. Min politiska skolning fick jag i fackföreningsrörelsen. I ett helt yrkesliv har jag framhållit parternas unika roll på arbetsmarknaden. Jag har alltid bejakat europeiskt samarbete och sagt att EU är vad vi gör det till. Och idag kan jag säga till er: Snart kommer Europas ledare till Göteborg för att sätta ordning och reda på arbetsmarknaden ännu högre upp på EU:s dagordning. Det är ett bevis på att vi i Sverige kan spela en viktig roll för att föra vår Europeiska union framåt. EU ska visa att goda arbetsvillkor, ökad jämlikhet och ökad jämställdhet är den väg som ger oss en tätposition i världen.

Utsläppen från en fabrik följer en vind eller en flod; inte en nationsgräns. Miljö- och klimatfrågorna är ett av de områden där EU:s mervärde är som mest tydligt. Sveriges målsättning är självklar: EU ska vara världsledande i det här arbetet. Här finns också fantastiska möjligheter till ekonomisk tillväxt, nya jobb och bättre levnadsvillkor.

Nu görs viktiga framsteg. EU förhandlar om bindande klimat- och energimål. Det är helt nödvändigt för att vi ska kunna bromsa den globala uppvärmningen. För att göra det måste vi minska våra utsläpp av växthusgaser. Vi ska öka andelen förnybar energi, och vi ska minska vår energiförbrukning. I tider när klimatfrågan behöver ledarskap snarare än trumpna miner så skickar EU en tydlig signal till omvärlden: Vi står bakom vårt åtagande under Parisavtalet. Vi tar ansvar för kommande generationer. Vi ska leda omställningen.

Men det finns en fråga som symboliserar EU-samarbetet ännu starkare än det gränslösa miljö- och klimatarbetet. Vi har haft fred i vårt land i över två hundra år. Vi tar ofta freden för given.

Men alla som har rest runt i Europa har sett en annan historia. Krigskyrkogårdarna i Normandie och på Flanderns fält. Auschwitz. Muren i Berlin. Guernica på museet i Madrid. EU är ett fredsprojekt, ett sätt att säkra att de krig och övergrepp som präglade så mycket av förra århundradet inte ska kunna ske igen.

Det finns inget viktigare för en regering än att garantera medborgarnas säkerhet. Nu har säkerhetsläget i vår del av världen försämrats. Vid sidan av rent militära hot måste Europas stater kunna bekämpa och bemästra terrorism, cyberhot, påverkansoperationer, våldsbejakande extremism och organiserad brottslighet – för att ta några exempel.

Utmaningen är tuff. Ondskan räds inte att förvandla en lastbil till ett dödligt vapen på ett shoppingstråk fullt av människor. I Sverige stärker vi nu vår försvarsförmåga och vi har satt upp en nationell säkerhetsstrategi.

I det här nya omvärldsläget är EU viktigare än någonsin för Sveriges säkerhet.

Vi ska vara med och driva den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik framåt. Det betyder inte att vi vill se en försvarsunion. Men vår linje är tydlig: De europeiska länderna ska ta ett större samlat ansvar för Europas säkerhet. Vi ska förstärka det försvarspolitiska samarbetet inom EU på mellanstatlighetens grund, och vi ska fortsätta utveckla samarbetet mellan EU och Nato. Och när vi agerar gemensamt är EU en stark utrikespolitisk aktör som tar globalt ansvar, med en bred syn på säkerhet.

EU har fördömt Rysslands aggression mot Ukraina och illegala annektering av Krim. Vi är överens om att sanktionerna mot Ryssland ska ligga fast så länge skälen till att de infördes kvarstår. Stabila, välmående och demokratiska länder i vårt grannskap, ger ett tryggare Europa, och därmed ett tryggare Sverige.

En annan utmaning är migrationen. Det är en måttstock på vår förmåga att hantera svåra frågor. För två år sedan kom den värsta flyktingkrisen sedan andra världskriget att direkt beröra även oss i Europa. Varje vecka förliste överfulla båtar. Barn, kvinnor och män dog på havet. Under några veckor i september var tågstationer runt om i Sverige fyllda av människor som kommit till vårt land, med bara kläderna på kroppen och i bästa fall en väska i handen.

Många fantastiska insatser gjordes av människor för att ta emot de nyanlända. Men situationen var inte hållbar – för någon. I dag är det färre som kommer hit. Men fortfarande återstår mycket arbete innan vi får en hållbar och ansvarstagande migrationspolitik.

Internationellt har EU en viktig roll att spela. För lösningen är inte att alla ska ta sig till Europa. Tillsammans med FN arbetar vi med

fattigdomsbekämpning, konfliktlösning och utveckling i flyktingarnas hemländer. Vi bekämpar människosmugglarna som har som affärsidé att bli rika på människors desperation. Europeiska båtar patrullerar nu Medelhavet och räddar människor i nöd. Här gör vi stora insatser. Och det får effekt. Det är en framgång att färre nu söker sig till Europa på farliga vägar.

Det här arbetet måste kombineras med att EU tar ett gemensamt ansvar för att ta emot de medmänniskor som tvingas fly. Och här har vi ännu inte nått ända fram. Vi har gjort vad som krävs nationellt för att få ordning och reda på flyktingmottagandet. Det har fungerat. Det ska vi hålla i. Sverige kommer inte kunna ha en asylpolitik som väsentligen skiljer sig från övriga EU, och vi måste få ett nytt asylsystem som bygger på att alla medlemsstater tar sitt ansvar.

Det driver vi stenhårt. Jag är beredd att kompromissa så vi kan enas om en lösning. Men om några medlemsstater vägrar så är jag beredd att gå till beslut utan enighet. De som inte tar sitt ansvar för flyktingmottagandet bör inte få tillgång till ekonomiskt stöd från EU på samma sätt som idag.

Och så länge som vi inte har fått ett fungerande system i EU, och så länge som inte ordningen och tryggheten kan garanteras, så kommer nog inte gränskontrollerna att försvinna i Europa. Det får en del negativa konsekvenser för den fria rörligheten inom EU under en tid, men det tycks tills vidare vara ett nödvändigt ont. Signalen till andra länder ska vara tydlig. Alla måste ta sin del av det som är vårt gemensamma ansvar.

Det som förenar oss i Europas länder är mer än bara geografi, historia och ekonomiskt samarbete. I grunden ligger våra gemensamma värderingar, vårt sätt att leva. Frihet, demokrati, jämlikhet, rättsstaten och respekt för de mänskliga rättigheterna.

För länder som aspirerar på ett medlemskap i vår europeiska gemenskap, så är det de här värderingarna som gäller. Så har vi lagt grunden för demokratiseringen av länder som lämnat decennier av fascism eller kommunism bakom sig. Strävandet efter demokrati, och strävandet efter att få tillhöra den Europeiska unionen, har varit tätt förbundet. Men om vi med trovärdighet ska ställa krav på andra, så måste vi ta uti med problem också bland våra egna medlemsländer.

EU är inte ett samarbete där man kan välja och vraka bland de regler och skyldigheter som gäller. EU är inte en bankomat där man hämtar pengar utan förpliktelser. Alla länder i EU ska stå upp för de beslut som vi har fattat

gemensamt. Alla länder har också en skyldighet att ta hand om sina egna medborgare.

Den fria rörligheten är inte till för att några länder ska kunna slippa ansvar för medborgare som diskrimineras eller saknar försörjning. Det är helt oacceptabelt att så många människor tvingas tigga runt om i Europa.

Jag finner det också djupt oroande att vi idag har några medlemsstater som inte längre förefaller dela våra grundläggande värderingar. Detta måste få konsekvenser. Vi behöver hitta bättre sätt att säkerställa att alla respekterar demokratin, de mänskliga rättigheterna och följer rättsstatens principer. Det ska kosta om man är med i en klubb och bryter mot klubbens gemensamma regler.

Det viktigaste för unionen är att lösa konkreta och aktuella frågor. Men låt mig säga några ord om formerna för vårt fortsatta Europasamarbete. Något som diskuteras är om alla länder ska gå i takt och vandra framåt som en enhet. Eller kan några länder gå före och fördjupa samarbetet?

Att vi i några frågor har olika samarbetsformer är inte så konstigt. Så är det redan idag; Schengen och eurosamarbetet är två exempel. Och så kommer det att vara även fortsättningsvis.

Men det finns en farhåga för att vi håller på att skapa olika slags medlemskap. Ett A- och ett B-lag, om man så vill. Denna farhåga skapar oro för splittring i EU. Det ska vi ta på allvar. Länder som väljer att stå utanför delar av samarbetet måste visa att de ändå är konstruktiva och engagerade. De som ingår i samarbeten som till exempel eurozonen måste visa omsorg om oss alla.

De senaste veckorna har vi även hört förslag om allt från en gemensam finansminister, till att slå ihop befattningarna mellan kommissionens ordförande Juncker och Europeiska rådets ordförande Tusk. Jag tycker det är olyckligt om vi nu fastnar i diskussioner om att ändra fördrag eller enskilda befattningar. Det är inte där EU:s problem ligger. Dessutom har vi redan världens bästa finansminister: Magdalena Andersson från Uppsala. Vi behöver ingen annan.

Diskussionerna om vårt framtida EU blir än mer relevanta, när en av EU:s medlemsstater nu väljer att lämna unionen. Goda relationer till Storbritannien är en viktig del av ett starkt framtida EU. Ett ordnat utträde skapar möjligheter till en nära relation också efter skilsmässan. Då blir det

viktigt för oss att vi etablerar en stark handelsrelation, goda villkor för våra medborgare och fortsatt samarbete där det är möjligt, som inom utbildning, forskning och säkerhet. Det är därför angeläget att en i grunden negativ sak som Brexit blir så konstruktiv som möjligt. Storbritanniens utträde kommer förstås att innebära ett tapp ekonomiskt för EU. Det ska få konsekvenser när vi reviderar EU:s budget. EU måste rätta munnen efter matsäcken. Men för svensk del behöver vi också fundera mer på hur vi kan hjälpa till att axla den roll som britterna har spelat. Britterna och vi har ju ofta drivit på åt samma håll. Stått sida vid sida i förhandlingar. Nu får vi fortsätta bygga allianser och dra hårdare själva, när vi mister deras insatser.

Men det finns inget ont som inte för något gott med sig. Sammanhållningen i EU har blivit bättre. Kanske har vikten av europeiskt samarbete blivit mer uppenbar igen. Nu ökar stödet för EU både i Sverige och i resten av Europa. Vi svenskar ska vara stolta över vad vi utträttar i den Europeiska unionen. Efter de sex största medlemsländerna, så är det Sverige och grundarlandet Nederländerna som sägs ha störst inflytande i EU. Det arbete som vi gör för vårt Europa kan bara växa i styrka om förankringen på hemmaplan, i Sverige, förblir stark. Regeringens målsättning är också att stärka delaktigheten, kunskapen och engagemanget kring EU-frågor i vårt land. Genom initiativet ”EU-handslaget” så har en mängd olika aktörer – från kommuner till arbetsmarknadens parter och elevorganisationer – tagit i hand på att de ska arbeta för att stärka delaktigheten bland medborgarna. Jag hoppas även på ett fortsatt konstruktivt samarbete kring EU-frågorna mellan riksdagens partier.

Vi har ett gemensamt ansvar för vårt Europa. Det gäller även er. Framtiden är ju ni, alla studenter som är i början av er resa genom livet. Jag hoppas att många av er kommer att studera i ett annat europeiskt land, om ni inte redan har gjort det. Jag hoppas att ni får europeiska vänner och upptäcker hur lika våra drömmar och vardagsfunderingar är.

Jag hoppas att flera av er kommer att söka jobb inom EU:s olika institutioner, för det handlar om viktiga arbetsplatser där vi behöver ännu fler duktiga svenskar. Jag hoppas ni lär er fler europeiska språk, inte bara engelska. Och jag hoppas att just ni kommer att fundera över det Europa som ni vill se, och att ni hittar sammanhang där ni kan förverkliga era idéer.

Nu står vi vid ett vägskäl. Antingen klarar vår kontinent den globala konkurrensen genom att vi håller ihop och fokuserar på de utmaningar som vi har framför oss. Eller så kommer vår framtid att präglas av slitningar där alla slutar som förlorare, där vi halkar efter länderna i andra världsdelar.

Den väg som vi måste välja blir uppenbar om vi tänker tillbaka på orden från Helmut Kohls minnesceremoni: Europasamarbetet är något som är större än vi själva, våra mandatperioder och våra flyktiga karriärer.

Med ett framgångsrikt Europa ökar förutsättningarna för ett framgångsrikt Sverige. Jag är övertygad om att vi har många utmaningar som bara kan lösas gemensamt. Därför kommer jag och min regering att fortsätta arbeta för ett bättre och starkare EU. Ett EU närmare medborgarna, som prioriterar de stora, viktiga frågorna där EU har ett tydligt mervärde.

Utmaningen ligger i ögonblicket. Tidpunkten är alltid nu. Tillsammans – och bara tillsammans – kan vi bygga ett bättre Europa. Det är vårt gemensamma ansvar.

Tack för att ni har lyssnat.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Tal av Stefan Löfven i FN:s säkerhetsråd

Publicerad 20 september 2017

New York, 20 September 2017. Det talade ordet gäller.

Excellencies, ladies and gentlemen,

Thank you, Prime Minister Hailemariam, for inviting us to this important event.

Thank you, Secretary General Guterres for your leadership, including your inspirational intervention at the General Assembly yesterday, and here this morning.

Few things inspire me more than the energy and enthusiasm, knowledge, will and determination of our younger generations.

Zaida Catalán, a Swedish UN expert, had all of that.

She dedicated her life to helping others.

Earlier this year, at the age of 35,

she and a fellow expert were killed while on a UN mission to the Democratic Republic of the Congo.

Women and men from countries all over the world have made many sacrifices in the line of UN duty.

Some have lost their lives.

I would like to take this opportunity, here in the Security Council, to honour Zaida's memory

and the memory of all those who have lost their lives in the service of peace

and offer our deepest sympathies to their families.

Ladies and gentlemen,

The adoption of the 2030 Agenda

and our pledge to leave no one behind

illustrates the potential of multilateral cooperation.
The joint resolutions on Sustaining Peace adopted both by this Council and by the General Assembly, compel us to prevent and address violent conflict. These commitments must guide our work.

We must do all that is within our power to prevent outbreaks of violence, mass atrocities and armed conflict;
to ensure that refugees do not risk their lives making unsafe journeys;
to ensure that the current levels of humanitarian suffering – the worst humanitarian crisis since the creation of the United Nations – are never experienced again.

Because, only people who feel safe and secure will have faith in the future and contribute to the advancement of their societies.
Now more than ever we need to come together for a peaceful and sustainable development – instead of going at it alone and increasing tensions and divisions .

Identifying, addressing and preventing the risk of conflict must be front and centre of all our efforts.

Ladies and gentlemen,
For seven decades UN peacekeeping has been instrumental to promoting peace and providing the conditions necessary for political solutions.

We need the political will, courage and ability to adapt peacekeeping, so that it can remain relevant and adequately resourced, and serve as a means to support political processes and solutions.

Because achieving and sustaining peace will always require political solutions, no matter how effective our missions are in themselves.

Let me mention three dimensions that I believe need to underpin UN peacekeeping in the 21st century:

First, we must address emerging threats

and tackle the root causes of conflict.

Drivers of conflicts are often transboundary and complex.

Many of the crises the world is facing have come about, not because we failed to see them coming – the signs of exclusion, marginalization, human rights violations and political, social and economic inequality were there – but because we failed to respond early enough or quickly enough. However, prevention means that not only must we choose to heed the warnings when they come but that we must invest in peaceful societies to avoid the drivers of conflict emerging in the first place. We must address the toughest issues and find responses that may need to be unique to each setting, yet broad in scope.

A renewed focus on preventing violent conflict and sustaining peace are the expressed priorities of the UN Secretary-General [as we have just heard him say]. We, the Security Council, should whole-heartedly support him in this endeavour.

And let us recognise the role of peacekeeping also in this regard. More than 118 000 military, police and civilian personnel are currently serving in 16 peacekeeping operations – blue berets and helmets from Haiti in the west, to Jammu and Kashmir in the east. We thank the women and men in peacekeeping missions, for the work they do every day on our behalf.

Peacekeeping and prevention can, should and must go hand in hand.

Secondly, we need stronger partnerships.

Combining the UN's efforts for peace with those of regional and sub-regional organisations is crucial for success.

The partnership between the UN and the African Union is of particular importance. I commend the new partnership framework signed earlier this year. The African Union and its member states are assuming an ever greater responsibility for peace and security. If we want this partnership to achieve its full potential,

we must ensure sustainable and predictable financing, as well as clear and clever cooperation on the ground.

I would also like to highlight the importance of the European Union as a committed and contributing partner to the UN.

The Treaty on European Union enshrines the core principles of the UN Charter.

I hope that the partnership between the EU and the UN can be developed even further, as well as the trilateral relationship between the EU, the AU and the UN.

Thirdly, UN Peacekeeping should evolve based on evidence and lessons learned.

The experience we gain from our contributions can help to improve and develop UN missions, to make them fit for purpose.

Seventy years of peacekeeping has taught us about the need for the full, equal and active participation of women.

Sweden constantly seeks to increase the number of women taking part.

We have learnt about the need for realistic, flexible and properly sequenced mandates.

The UN system is at its best when it works together as one, in countries in conflict, using every tool available to ensure lasting peace.

With Sweden's largest current force contribution to MINUSMA in Mali, we are seeking to develop the toolbox by focusing on intelligence. Intelligence and information are key to protecting UN peacekeepers and civilians alike, and to underpin informed and strategic decisions.

We are learning to work smartly and to pool our resources. And we have painfully learned that peacekeepers must do all they can to protect civilians under imminent threat and that there must be nothing but full adherence to the UN's zero tolerance policy with respect to sexual exploitation and abuse.

Ladies and gentlemen,
Since 1948, more than 80 000 Swedish women and men
– troops, police and civilians – have participated
in UN peace operations, primarily in Africa.
They have worn their UN helmets in deserts, dirt, dust – and danger. We see
their blue berets in Cyprus as well as in the Congo.
It has come at a price.
Yet our commitment to peacekeeping will not falter.
It is not weakened by the tragic loss of Zaida Catalán
and too many others.

Rather, we owe it to them,
and to humankind to succeed.

I would like to close, with the words
of former UN Secretary-General,
Dag Hammarskjöld, another great person who lost his life
while serving us, the United Nations. He said:
"Only they who keep their eyes fixed on the far horizon,
will find the right road."

We all know the right road to take.
As national leaders, and members of this Council,
we must choose peace,
invest in peace
and deliver peace.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Regeringsförklaringen den 12 september 2017

Publicerad 12 september 2017

Statsminister Stefan Löfven, riksdagen, den 12 september 2017.

Eders Majestäter, Eders Kungliga Högheter,
Herr talman, Ärade ledamöter av Sveriges riksdag!

Vår tids utmaningar är svåra: det akuta kärnvapenhotet från Nordkorea, den humanitära katastrofen i krigets Syrien, klimatkrisen, svälten i Östra Afrika och Jemen. Osäkerhet och otrygghet sliter i människor runt om i världen. Behovet av att gemensamt bygga hållbar fred och motståndskraftiga samhällen är tydligare än någonsin. Då ska också Sveriges insatser växa.

Sverige har 1,5 år kvar i FN:s säkerhetsråd. Respekt för folkrätten, demokrati, mänskliga rättigheter, konfliktförebyggande och förtroendeskapande åtgärder vägleder arbetet.

Vår säkerhetspolitiska linje ligger fast. Den militära alliansfriheten tjänar vårt land väl och bidrar till stabilitet och säkerhet i norra Europa.

Fler kvinnor behövs i FN:s fredsbevarande operationer och vid förhandlingsborden när fred ska slutas. Sverige fortsätter sitt arbete för sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter. Världens första uttalat feministiska utrikespolitik ska fortsätta leverera.

Ett starkt EU där alla tar sin del av ansvaret ökar säkerheten och förmågan att hantera stora globala utmaningar. Sverige arbetar för att Storbritanniens utträde ur unionen ska ske under ordnade former. Vi behöver ett fortsatt starkt EU som håller ihop. I november står jag och EU-kommissionens ordförande värdar för ett toppmöte om rättvisa jobb och tillväxt. Löntagare

ska inte ställas mot löntagare i Europa.

Ett starkt nordiskt samarbete är en självklar del av vårt internationella engagemang.

Sverige driver på för att målen i Agenda 2030 ska nås. Under året utvecklas nya etappmål i det svenska miljömålssystemet. Enprocentsmålet för biståndet nås 2018. Mer kraft kan sättas in för att hindra väpnade konflikter och för att möta de skriande humanitära behoven i världen.

Världens länder har ett gemensamt ansvar för människor som befinner sig på flykt. EU behöver komma i mål med en ny gemensam, human och solidarisk asylpolitik. Asylrätten ska värnas. Sverige ska ha en reglerad invandring. Regeringens arbete för ett förbättrat återvändande fortsätter. Handläggningstiderna ska kortas. De som får stanna ska snabbare kunna börja jobba eller studera.

Just nu pågår den största svenska försvarsmaktsövningen på 20 år, med 20 000 svenska soldater och officerare, ungefär 40 myndigheter och ett brett deltagande från flera länder. Sveriges försvarsförmåga utvecklas.

Våra bi- och multilaterala försvars- och säkerhetssamarbeten för-djupas. Som en del av att värnplikten återinförs kallas nu 6 000 unga män och kvinnor till mönstring och fler har sökt sig frivilligt till Försvarsmakten. Efter årsskiftet rycker de första in för grund-utbildning. Det gör mig stolt.

Den säkerhetspolitiska situationen har försämrats. Den illegala annekteringen av Krim och den ryska aggressionen mot Ukraina bryter mot internationell rätt och utmanar den europeiska säkerhetsordningen. Den internationella terrorismen och klimatförändringarna hotar oss alla. Känsligheten har ökat för störningar i viktiga samhällsfunktioner.

Informationssäkerhetsarbetet prioriteras. Försvarsmakten och Säkerhetspolisen ges verktyg för att kunna stoppa utkontraktering av känslig information. Den nya nationella säkerhetsstrategin ska genomföras. Vårt land ska vara tryggt också i en ny tid.

Låt mig ta tillfället i akt och tacka de riksdagspartier som bidragit till breda överenskommelser om ett starkare totalförsvar, energipolitiken, ett klimatpolitiskt ramverk och åtgärder mot terrorism. Säkerhet bygger vi gemensamt – i Sverige och i världen.

Rachel Carson, författare till den banbrytande boken Tyst vår från 1962, har skrivit:

De som begrundar jordens skönhet
finner sina kraftreserver
som kommer att räcka lika länge som livet
Det finns något oändligt helande
i naturens återkommande refränger –
det betryggande i att gryning kommer efter natt,
och våren efter vintern

Rachel Carson var en ögonöppnare, men hon gav också hopp. Vi kan ställa till det, vi människor – men vi kan, när vi bestämmer oss, också ställa till rätta. Vi kan ställa om.

Klimatkrisen är här och nu. Vattenbristen i Sverige, värmeböljan Lucifer i Europa, torkan på Afrikas horn, orkanerna Harvey och Irma skrämmer. Extrema väderhändelser följer i klimatförändringarnas spår. Klimatet kan inte vänta. Omdaning av samhället måste påskyndas för att säkra möjligheter för kommande generationer.

Sverige har nu ett nytt klimatpolitiskt ramverk med en progressiv klimatlag. Det anger mål och riktning också för kommande regeringar och borgar för fortsatt höga klimatambitioner. Under mandatperioden mer än fördubblas budgeten för miljö och klimat. Klimatklivet förstärks. Runt om i landet poppar laddstolpar för elbilar upp på allt fler ställen. Solceller glittrar på många villatak och fler ska det bli.

Grundvattenresurserna behöver kartläggas och dricksvattnet skyddas. Våtmarker ska anläggas och restaureras. Nu görs en offensiv för att skydda haven. Plast, läkemedel och näringsämnen ska inte förstöra våra hav. Skyddet av marina områden utökas. Östersjön och Västerhavet ska vara rena och friska hav.

Sverige visar ledarskap i arbetet med att genomföra Parisavtalet. Vi visar att det går att kombinera ekologisk hållbarhet med välfärd, rättvisa och utveckling.

Herr talman!

Efter valet 2014 ärvde regeringen ett underskott på 60 miljarder. Det har nu vänts till ett stort överskott. Arbetslösheten har pressats tillbaka. 200 000 fler går till jobbet. Sysselsättningen är den högsta och beroendet av

ersättningssystemen det lägsta sedan före 90-talskrisen.

Svensk ekonomi är i ett helt nytt läge. Nu har vi styrkan att både betala av på statsskulden och investera i det som bygger Sverige starkare för framtiden.

Tillsammans ska vi bekämpa klimatkrisen och miljöhoten.

Tillsammans ska vi bekämpa otryggheten och orättvisorna.

Tillsammans ska vi framtidssäkra jobben och välfärden.

Nu är tid för framtidsbygge.

Klyftan mellan stad och land ska slutas. Det ska gå att arbeta, driva företag och få del av samhällsservice oavsett om du bor i Visby, Vårby gård eller Vittangi.

I hela vårt land ska det finnas möjlighet att delta i och utöva kulturaktiviteter. Kultur får människor att växa och stärker demokratin. Lägre avgifter och sänkta trösklar till kulturskolan ger fler barn möjlighet att uttrycka sig i ord, bild, ton och rörelse. Teaterverksamheten Unga Klara blir en nationell teaterinstitution för barn och unga. Kungliga Operan, Dramaten och Riksteatern tillförs medel för fler digitala utsändningar av teater- och musikföreläsningar. Konstnärernas villkor förbättras. En ny mediepolitik för en mångfald av fria medier i hela landet presenteras.

I Sverige ska det gå att hitta en bostad när man får ett jobb eller en studieplats. Inte sedan miljonprogrammets dagar har det byggts så mycket som i dag. Regeringens investeringsstöd ger nu fler hyresrätter med rimliga hyresnivåer. Fler bostäder ska byggas i trä. Det minskar klimatpåverkan och jobb skapas i hela landet.

Det är slut på centraliseringstrenden. Nu görs den största om-lokaliseringen av myndigheter på över ett decennium. Minst 10 nya lokala servicekontor öppnas för att erbjuda samlad service från flera myndigheter. Under året läggs en ny landsbygdspolitik fram.

Skogen ska både vårdas och bidra till utveckling. Ett nationellt skogsprogram presenteras för att möjliggöra att skogen bidrar till att den biobaserade ekonomin växer. Fler naturskogar skyddas och naturvårdshänsynen ska öka i den brukade skogen. Företag inom besöksnäringen stimuleras. Mervärdesskatten sänks för naturguider. Livsmedelsproduktionen ökar och skapar nya jobb. 30 procent av den svenska jordbruksmarken ska vara ekologisk år 2030.

Med levande skogar och mångskiftande natur kan den biologiska mångfalden förbättras.

Infrastrukturen knyter ihop landet. Det ska gå att både resa hållbart och komma fram i tid. Rekordstora investeringar görs i järnvägar och vägunderhåll. En nationell plan för transportinfrastrukturen fram till 2029 beslutas. Nya moderna stambanor för höghastighetståg ska byggas. Tåget ska vara snabbare än bilen och billigare än flyget. Bredbandsutbyggnaden ska fortsätta i hög takt.

Den ekonomiska styrkan ska komma alla till del, i hela landet.

Sverige ska hålla ihop. Förslamande arbetslöshet och hopplöshet banar väg för brottslighet, polarisering och extremism. Det kan inte accepteras någonstans i vårt land. Till boende i förort, bruksort eller landsort säger jag: Vi vänder den här utvecklingen tillsammans.

Hur nyanlända integreras i jobb och samhälle kommer att innebära skillnaden mellan fattigdom och framtidstro för tiotusentals människor och påverka framtiden för oss alla.

Delegationen mot segregation påbörjar sitt arbete. Kommuner, landsting, regioner, myndigheter, organisationer, forskare och de som bor och verkar i socialt utsatta områden ska arbeta ihop. Resurserna ökar kraftigt till de skolor och elever som har tuffast förutsättningar. Upprustningen av våra miljonprogramsområden fortsätter.

Där behoven är som störst ska stödet vara som starkast.

Herr talman!

Organiserad brottslighet har ingen plats i Sverige. Samhället ska alltid vara starkare än gängen. Nästa år inleds 2000-talets största satsning på svensk polis. Sverige har inte råd med att poliser lämnar yrket.

Polismyndigheten har fått ett nytt uppdrag att tillsammans med de fackliga organisationerna förbättra polisernas utvecklings- och karriärmöjligheter.

Polissatsningen ska göra skillnad och då måste också hela rätts-kedjan följa med. Jag kan i dag informera riksdagen om att regeringens budget innehåller ytterligare satsningar på 750 miljoner kronor för att förstärka bland annat SOS Alarm, Tullen, Säkerhetspolisen, Åklagarmyndigheten, Ekobrottsmyndigheten och Kriminalvården. Fler brott ska klaras upp. Det blir svårare att vara kriminell i Sverige.

Straffen för grova vapenbrott skärps. Den slutna ungdomsvården byggs ut med fler platser. Nya påföljder föreslås för unga kriminella. Skyddet för blåljuspersonal och sjukvårdspersonal ska stärkas. Vårt gemensamma budskap är: Rör inte våra hjältar!

Drottninggatan i Stockholm, klockan 14.53 den 7 april.

De flesta av oss bär skarpa minnen av vad vi gjorde den eftermiddagen. Samhället slöt upp bakom de som arbetade för att hjälpa de drabbade. Människor öppnade sina hem. Vi var många som möttes och stöttade varandra, sorgsna, men ändå beslutsamma, som ville säga: Det här är vår stad. Vårt land. Det kan ingen terrorist ta ifrån oss.

Låt oss minnas offren och hedra deras minne.

Och låt oss bekämpa terrorismen med den svenska demokratins samlade kraft. Säkerhetspolisen ska ha tillgång till underrättelser från signalspaning parallellt med pågående förundersökning. Deltagande i en terroristorganisation ska kriminaliseras. Ett nationellt centrum mot våldsbejakande extremism inrättas.

Sexualbrott är avskyvärda. En ny sexualbrottslagstiftning som bygger på samtycke läggs fram. Barn är barn. Inga barn ska vara gifta i Sverige. Skyddet mot barnäktenskap ska stärkas. Äktenskapsresor ska stoppas. Brott med hedersmotiv ska leda till strängare straff. Religiösa extremister ska inte vinna mark i det offentliga rummet, inte heller bestämma var kvinnor får vara eller hur de ska klä sig.

Varje kvinna i Sverige ska kunna leva som hon vill. Stolt, rakryggad, självklar. Sverige ska vara tryggt för alla.

Herr talman!

Svensk arbetsmarknad är het.

Investeringarna ökar. Industritillverkning flyttar hem. Den svenska exporten visar nya rekordsiffror. Reallöneökningarna är goda. Nästa år beräknas arbetslösheten sjunka under sex procent för första gången på nästan tio år. Målet är EU:s lägsta arbetslöshet år 2020.

Sverige står i det här läget inför två stora utmaningar. Den första är att arbetsgivare har svårt att hitta rätt kompetens.

Det finns över 100 000 lediga jobb och listan över bristyrken är lång. För att arbetslösheten ska minska ytterligare krävs ännu större investeringar i

utbildning.

Kunskapslyftet byggs på så att det omfattar nära 80 000 utbildningsplatser under mandatperioden. Lärcentra ska utvecklas så att fler ska kunna studera på distans. Studiebidraget höjs. Möjligheten att ta CSN-lån för körkort införs.

Så rustar vi Sverige i den globala och digitala ekonomin. Sverige konkurrerar om framtidens jobb med kunskap och kompetens – inte med låga löner.

Det ska löna sig att arbeta och det ska gå att leva på sin lön. Det ska vara ordning och reda på svensk arbetsmarknad. Detta är den svenska modellen.

Den andra utmaningen är att korta vägen till jobb för nyanlända.

Här kan Sveriges arbetsgivare göra mycket. Det har aldrig varit så enkelt som nu. Anställningsstöden slås ihop och förenklas. Extratjänsterna blir fler. Stödet till företag som gör sin första anställning utökas.

En utbildningsplikt införs. Den som inte har tillräckliga kunskaper för att få ett jobb under etableringstiden ska utbilda sig.

Utrikes födda kvinnor behövs på arbetsmarknaden. Särskilda insatser görs för att fler kvinnor ska få jobb. Föräldrapenningen har förändrats så att huvuddelen måste tas ut under barnets första år. Den uppsökande verksamheten utökas, liksom möjligheten att lära sig svenska under föräldraledigheten.

Arbetet för friska arbetsplatser och snabb rehabilitering ger resultat. De skenande sjukskrivningstalen har bromsats. En myndighet för arbetsmiljökunskap inrättas. Fler åtgärder för bättre arbetsvillkor och balans mellan fritid och arbete utreds. Hinder för personer med funktionsnedsättning ska rivas och fler jobbmöjligheter skapas. Alla som kan jobba ska jobba. Alla behövs i framtidsbygget.

Svensk industri ska vara ledande när klimat, globalisering och digitalisering kräver snabb omställning. Innovationsrådets samverkansprogram initierar en rad satsningar för att svenskt näringsliv ska ta fram morgondagens attraktiva produkter och locka utländska investeringar. Svenska test- och demonstrationsanläggningar utvecklas. Regeringens exportstrategi hjälper svenska företag att vinna affärer över hela världen. Sverige ska vara ett föregångsland för fri och rättvis handel.

Utsläppen från industrin ska minska. Processindustrin ges ett nytt stöd till

innovativa projekt och gröna tekniksprång – ett Industrikliv. En strategi tas fram för omställningen till en cirkulär och biobaserad ekonomi. Den förnybara energiproduktionen byggs ut.

Tillsammans med svensk fordonsindustri görs en omfattande satsning på elektrifiering. Fordonsflottan behöver moderniseras för att vi ska komma bort från bensin och diesel. En utvidgad bonus gör det billigare att köpa en bil med låga utsläpp och dyrare att smutsa ner. En elfordonspremie införs så att fler kan köra elmoped eller elcykel.

Klimatomställningen lägger grunden för morgondagens jobb och välfärd. Sverige ska transformeras till världens första fossilfria välfärdsland och vi gör det med hjälp av vår gamla, hederliga – ultramoderna – industri!

Svensk industri har inte investerat så här mycket sedan finanskrisen. Samtidigt vet vi att konjunkturer kommer och går. Därför är det nu tid att förbereda och rusta industrin inför kommande lågkonjunktur. Ett konkurrenskraftigt system för korttidsarbete tas fram för att säkra industrijobben. Företagares trygghetsvillkor ses över och stärks.

Investeringarna i kunskap, från förskola via yrkesutbildning till forskning, bäddar för ett kompetent Sverige när konkurrensen hårdnar.

Herr talman!

Nu växer Sverige. Många har invandrat till vårt land. Vi lever längre och fler barn föds. Det är ett styrkebesked. Välfärdslandet Sverige behöver byggas ut.

Sedan regeringen tillträdde har 100 000 fler anställts i välfärden. Det gör Sverige tryggare. År 2020 kommer resurstillskotten till välfärden ha vuxit med 50 miljarder kronor. Massiva rekryteringar i sjukvård, skola och omsorg kan göras.

För varje ny läkare, så är det fler svårt sjuka som slipper vänta på att få en tid. För varje ny undersköterska, så blir det fler trygga äldre som vet att någon kommer när de behöver det. För varje ny lärare, så ges fler barn möjlighet att knäcka koden – förstå principen – ta sig över en svårighet och känna det där magiska: "Aha!" Det gör skillnad varje dag. Det går före skattesänkningar.

Så bygger vi välfärd tillsammans och samtidigt ett hållbart samhälle för en ny tid.

För ett par veckor sedan träffade jag klass 3A från Nälstaskolan. Vi sågs på Berättarministeriet i Husby. Där jobbar de med något av det mest avgörande för barns lärande, nämligen att erövra språket, att skriva och berätta. Jag var där som volontär. Uppdraget: Peppa, inspirera och ta barnens fantasi på allvar. Tack för all inspiration jag fick tillbaka!

Den som ska lära behöver läsa. En läsa-räkna-skriva-garanti för de tidiga åren lagfästs. Fler skolbibliotek bemannas. Mer kraft ska läggas på källkritik. Sverige får skolstart vid sex års ålder. Specialpedagogiken stärks och fler speciallärare utbildas. Skolan ska vara en trygg lärandemiljö. Alla elever ska lära sig mer.

Skolan plågas inte längre av nedskärningar. Trots lärarbrist och stora barnkullar så ökar personaltätheten. Antalet anställda i skolan har ökat med 20 000. Barngrupperna i förskolan är de minsta på 25 år. Tre av fyra legitimerade lärare i grund- och gymnasieskolan har fått ett rejält lönepåslag. Fler vägar öppnas för att bli behörig. Äntligen vill fler bli lärare.

Skolkommissionen har lämnat det mest genomarbetade förslaget för att utveckla svensk skola på decennier. Det lägger grunden för en jämlik skola med höga kunskapsresultat.

Skolsegregationen ska brytas. Skolan ska vara en mötesplats för elever med olika bakgrund. Nyanlända elever fördelas jämnare och även till friskolor. Fortsatt stora investeringar görs för att alla skolor ska vara bra skolor.

Fler ungdomar ska slutföra gymnasiet. Introduktionsprogrammen stärks så att fler kan gå över till nationella program. Alla nationella program får estetiskt ämne. Yrkespaket ska tas fram så att fler som inte klarar gymnasieexamen kan gå en kortare utbildning som ger jobb. Yrkesprogrammen förbättras och grundläggande högskolebehörighet återinförs.

Om du frågar människor vad som är riktigt viktigt för dem, så svarar de allra flesta: "Att få vara frisk, att familjen mår bra."

Men när någon blir sjuk får det inte råda någon tvekan: Vården ska finnas när du behöver den. Köerna är för långa och ska kortas. Primärvården stärks genom mer resurser till vårdcentralerna. Patientkontrakten utvecklas vidare för patienter med stora vårdbehov. Sjukhusen specialiseras för att kunna ge högkvalitativ, toppmodern vård. Var du bor ska inte spela någon roll för

möjligheten att bli frisk.

En stor satsning görs på kvinnors hälsa. Blivande föräldrar ska kunna vara trygga med att förlossningsvården fungerar. Den psykiska ohälsan kryper nedåt i åldrarna. Unga som mår dåligt ska fångas upp tidigt.

Vårdyrken ska vara attraktiva. Arbetsvillkoren förbättras. Fler utbildningsplatser skapas. Införandet av en legitimation för under-sköterskor utreds. De anställda i vården ska ges det erkännande de förtjänar.

Inget symboliserar framtiden som våra barn. I höstens budget prioriteras barnfamiljernas ekonomi.

För att värna barnets rätt till sina föräldrar och bidra till jämställdhet moderniseras föräldraförsäkringen. Den ska fungera också för stjärnfamiljer och inte lägga krokben för kvinnor på arbetsmarknaden.

Arbetet med att göra Barnkonventionen till svensk lag den 1 januari 2020 fortsätter. En treårig nationell kunskapsatsning genomförs om barnets rättigheter. Barn ska också kunna andas ren luft. För att förbättra luften i städerna får kommunerna nya möjligheter att införa miljözoner.

Sverige ska vara världens bästa land att växa upp i.

Inga förtjänar vår tacksamhet som våra äldre. De som byggde landet före oss förtjänar respekt, men också ekonomisk trygghet.

Mycket har redan gjorts: Högre bostadstillägg, billigare tandvård för äldre, avgiftsfri primärvård för dem som är över 85 år.

Nu går vi vidare. En nationell strategi för demenssjukdom tas fram. Ekonomin förbättras för de pensionärer som har det allra sämst ställt. Sex av tio över 65 år har redan fått sänkt skatt. Målet är att den orättfärdiga pensionärsskatten helt avskaffas. Nya steg tas i höstens budget.

Detta är inte snällhet – det är vårt moraliska ansvar.

Välfärden ska finansieras gemensamt och solidariskt.

Alla som har inkomster ska göra rätt för sig och betala skatt. Annars fungerar inte samhällskontraktet i ett välfärdsland. Skattefusk och aggressiv skatteplanering bekämpas. Trygghetssystemen får bättre skydd mot fusk och bedrägerier.

Skattemedel för välfärd ska gå till välfärden. Inte förvandlas till orimliga vinster eller föras ut ur landet. Under året läggs ett förslag för att begränsa vinsterna i skola och omsorg.

Det ska vara ordning och reda i välfärden.

Herr talman!

Mitt ute på fältet i förintelselägrät Birkenau står en röd boskaps-vagn. I en sådan kom Livia Fränkel med sin syster Hédi Fried till Auschwitz den 17 maj 1944. Hopträngda, utan mat, med mycket lite vatten hade de rest i tre dagar och två nätter.

I juni var vi i Auschwitz-Birkenau tillsammans, Livia Fränkel och jag. Det var första gången som hon var tillbaka. "Jag vill sluta cirkeln", sade hon. "Jag vill ta farväl av mina föräldrar."

Vi har en skyldighet att minnas, för minns vi inte historiens över-grepp, så kan våldet och hatet segra igen. Då sluts en annan cirkel. Den 1 maj i år demonstrerade cirka 500 nazister i Falun. Nordiska Motståndsrörelsen fanns på plats under Almedalsveckan. Snart samlas de i Göteborg. Det är skrämmande.

Nu kraftsamlar regeringen arbetet mot rasism och hatbrott i en nationell handlingsplan. Stödet till skolungdomars hågkomstresor återinförs. År 2020 hålls en ny internationell konferens för hågkomst och utbildning.

Det finns grupper i vårt land som är räddare än någonsin. Säkerheten för minoritetsgrupper och religiösa lokaler ska höjas. Arbetet för transpersoners rättigheter stärks. Skyddet ökar mot hat- och hetsbrott.

De nationella minoriteternas rättigheter stärks. En stor satsning görs på sametinget. En ny funktionshinderspolitik ska visa vägen för ett mer jämlikt samhälle, där människors olika bakgrund eller förutsättningar inte avgör möjligheterna till delaktighet.

I land efter land ökar polariseringen. Misstron mot de demokratiska institutionerna växer, media ifrågasätts, tonen trappas upp och fakta förvrängs. Vårt samhälles motståndskraft mot angrepp från främmande makt och trollfabriker ska öka. Utsattheten för hot och hat mot journalister, förtroendevalda, konstnärer och opinionsbildare är farlig.

Om det är någonstans varje medborgare behöver göra sin plikt, så är det här. Acceptera aldrig det oacceptabla. Säg ifrån. Stå upp för människovärdet på

torget och i kommentarsfälten. Antidemokratiska röster ska aldrig få stå oemotsagda. Det fria ordet ska försvaras. Kliv fram! Vi gör det tillsammans. Det är på oss det beror.

Vi tillsammans har skapat och fortsätter att skapa det vi vill att Sverige ska vara. Genom att visa respekt, medmänsklighet, värme. Människovärdet är grunden.

Herr talman!

Vår regering har lett Sverige i en ny riktning. Målet är ett hållbart samhälle i gemenskap, där vi bryr oss om varandra och därför tror på framtiden. Vi skickar inte notan till våra barn och barnbarn. Så vill vi fortsätta att regera.

Samhällsbygget går vidare. Riktningen ligger fast:
Investeringar istället för skattesänkningar.
Jämlikhet istället för klyftor.
Tillsammans istället för var och en för sig.
Det är ett framtidsbygge för alla.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Stefan Löfvens presentationsbilder från pressträff om regeringens hela Sverige- satsning

Publicerad 07 september 2017

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Anförande vid lansering av High-Level Global Commission on the Future of Work

Publicerad 21 augusti 2017

Statsminister Stefan Löfvens anförande i Genève den 21 augusti 2017. Det talade ordet gäller.

Ms President, Director-General, Your Excellencies, Ladies and Gentlemen,

Thank you for inviting me to this important event. It is a great honour to serve as co-chair of this Global Commission on the Future of Work. Access to decent work is fundamental for all women and men.

I got my first job in the early 1970s. I was in my teens, longing for adulthood, for freedom. I cleared brushwood in a ditch in northern Sweden. It was hard work, but I enjoyed it.

Because I knew: a job is the foundation of a life of your own. Your own money, your own choices, your own future.

Our jobs have a huge impact on our lives. How we feel, how we live – even how long we live.

We live in a changing world, with a dramatically changing labour market. In light of this, there are some questions we have to address:

First of all, how do we fight unemployment in a world that still has over 200 million unemployed, so that everyone can feel the freedom I felt clearing brushwood in that ditch? How do we create more decent jobs, so that leaving for work in the morning is for a greater purpose than just getting a pay check at the end of the month? How do we create the conditions, so that all enterprises, all workers and all people can reap the benefits of globalisation

and technological change?

In the international debate, it is becoming increasingly clear that one of the great challenges of our time will be to reduce inequalities.

Christine Lagarde, Managing Director of the International Monetary Fund, has said:

“You do not have to be an altruist to support policies that lift the incomes of the poor and the middle class. Everybody will benefit from these policies, because they are essential to generate higher, more inclusive and more sustainable growth.”

It is time to make globalisation work for everyone. And it is by addressing the problems in the global labour market that we can build social cohesion and confidence, and shape a globalisation that represses no one and benefits everyone.

Equality – between countries and within countries – is the defining issue of our time. It must be addressed. Otherwise we will feed a growing insecurity and people will turn to more extreme solutions, or to simpler, populist solutions.

Only people who feel secure will welcome change. Without security, change can bring fear. But with security, change brings hope. My point is – closing the inequality gap is key.

Let me return briefly to the 70s. Around the time I got my first job, IBM presented the floppy disc. Its capacity was 360 kilobytes. If you show one to a young person today, they won't know what to do with it. This gives us some idea of the change that working life has undergone since then.

Having said that, I believe the transition before us is even more fundamental.

Climate change is real; it is here. Men and women are living longer than ever before. Digitization, robotics and artificial intelligence are pushing areas of production to frontiers we never dreamed of before.

These changes alter the way we look at work, both domestically and globally. But just as throughout history we have undergone technological evolution and emerged better, we can face these challenges with the knowledge that we have today and we can emerge better this time as well.

We cannot stop development, nor should we. What we need to do is to come together: to harness innovation to improve the daily lives of millions, to use new technology to build cleaner and more sustainable societies, and at the same time create new jobs with better conditions for everyone. These objectives lie at the heart of this Commission.

When thinking about the future of work and how we should approach the ever-ongoing evolution of technology, I repeatedly come back to a quote from a friend of mine – a former governor of Gothenburg, Social Democrat and union leader – Göran Johansson.

On a visit to a new industrial plant, he was asked what he thought when looking out over the high-tech industrial robots on the factory floor. He said:

“I don’t fear new technology. What I fear is the old one.”

We will undoubtedly have many fruitful and interesting discussions over the next two years. New ideas will be formulated, old theories rejected. But here are three important building blocks for managing the future of work that I will bring to the table.

We need to foster innovation.

We must create conducive environments for new ideas to grow and new types of jobs to be created. At the same time, we need to focus more attention on lifelong learning. People need opportunities for retraining – often more than once – in order to take the jobs that are available on a constantly evolving labour market.

We need improved social dialogue.

The labour market is sometimes described as a zero-sum game: a tug of war in which an advantage to one side means a disadvantage to the other. Every improvement for workers comes at the cost of the employers and vice versa. However, more and more people now understand that this notion is false. Strong social dialogue does indeed often lead to improved conditions for workers. But for businesses, it leads in turn to increased stability and productivity. I call it a win-win-win situation – a win for employers, a win for workers and a win for society.

But we also need to improve welfare and social security

– investing in improved healthcare and education, better and more accessible childcare and social services so that more people are able to enter the workforce. This is especially important for women’s employment. And

believe me, women's participation in the economy has positive effects on just about everything - food security, growth, health and education.

A universal welfare system is crucial for women's liberation.

So is all this possible? Yes. Will it take a lot of effort, cooperation and political will? Absolutely.

I firmly believe that the capacity to shape the future of work is in our own hands. And so is the power to create better jobs, better working environments, more sustainable societies and a more even distribution of the benefits of globalisation.

I look forward to working with you, Ms President, with the Director-General and the members of the Commission, to lay the foundation of a working life where everyone can realise their dreams.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Tal av statsminister Stefan Löfven vid minnesstund i Stockholms Stadshus

Publicerad 10 april 2017

Stockholm, den 10 april 2017. Det talade ordet gäller.

Eders majestäter, eders kungliga högheter, excellenser,
svenskar, stockholmare, vänner,

att förlora någon man älskar, är det mest fruktansvärda i en människas liv.

Jag har tänkt så mycket på er, som i fredags förlorade någon ni älskar mer än
något annat.

Ni bär nu minnena, av samtalen, blickarna, skratten, tillsammans med den
avgrundsdjupa saknaden.

Jag vill bara säga: Ni är inte ensamma. Vi tänker på er. Sverige är med er.

* * *

Och så många, har gjort så mycket för sina medmänniskor under de här
dagarna.

Sveriges modiga poliskår. Vår skickliga räddningstjänst. Vår fantastiska
sjukvårdspersonal.

Och alla ni, som upptäckte att ni hade en hjälte inom er, som hjälpte och
tröstade.

Ni kan inte tackas nog.

Ert agerande är en stolthet för Sverige,

ett bevis på människans otroliga förmåga i svåra tider.

Ni fick mig att tänka på de här raderna av prästen och författaren Anders Frostensson:

"Våra egna sår blir läkta, när vi helar andras sår.

Böjda under bördor, bärs vi.

Ur den tröst jag gav en annan, tröst mitt eget hjärta fick.

Hem jag kom, när bort till någon som behövde mig jag gick."

Så tack, från botten av mitt hjärta.

Ni prövades. Ni stod upp. Ni kan känna tacksamheten från ett helt land.

* * *

Och jag vet, att vi kommer att ta oss igenom detta, som vi i Sverige alltid gjort: Tillsammans.

Den styrka, den beslutsamhet, den orubblighet i våra värderingar, som Sverige har visat under de här dagarna, den kan aldrig en mördare ta ifrån oss.

Vår sammanhållning, kommer alltid vara starkare än de krafter som vill slita oss isär.

Vår samhällsmodell, kommer aldrig att kunna kuvas.

Vår demokrati, kommer att segra över fundamentalismen.

* * *

Friends,

Sweden, Belgium and the United Kingdom stand together in mourning the citizens we have lost.

Our three countries have suffered horrendous acts of terrorism.

But we have also seen the strength, determination and power of our democratic societies.

We will never surrender to terror.

We will get through this, together.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Statsminister Stefan Löfvens tal vid EuroSkills 2016

Publicerad 02 december 2016 Uppdaterad 02 december 2016

Göteborg, den 30 november 2016. Det talade ordet gäller. Tal på engelska.

Young talents, family members, teachers, representatives of business and trade unions, friends.

Welcome to Sweden. Welcome to Gothenburg.

It is an honour for any country to be allowed to organise large events.

And an event of this kind, where young people from 27 European countries, alongside guest competitors from around the globe, have the opportunity to show off the fantastic skills that build all of our societies – in my view, that is the greatest event of all!

**

Once upon a time, long before any of the contestants here today were born, I worked in a timber sorting plant in Ångermanland in northern Sweden.

And when the sorting equipment broke, we called in a welder.

He had an almost magical ability to take something that was completely broken, and make it like new again. And I thought: "I want to do that!"

So I trained, and went into my first workplace as a welder, and although I never became the best, I remember the pride I felt at doing something really well.

**

I want to congratulate all of you who are here competing.

You have that pride. You have become the best in your professions. And that is why you are here. And through your efforts, you have also become representatives of your home towns, your countries, your generation.

You also represent the future.

Your hands create the furniture of the future, the design of the future, the communication of the future.

Your drive will digitalise society, produce solutions to the climate threat, build the houses and lay the floors that our children and grandchildren walk on.

Your dreams will become the reality of the future.

So treasure them. Take pride in them. And never hesitate to make them a reality.

* * *

Your know-how and your professional skills inspire me. But I am also inspired by your teachers.

You and your teachers have probably not always got on, and they have probably not always realised how smart you actually are, but they must have been doing something right to have got you here!

So, before you leave this competition, don't forget to thank the people who have inspired and paved the way for you.

Role models like them are one of the most important things in life. And your presence here today shows that you are potentially on the way to becoming such role models yourselves. Shoulder that responsibility. Help others, just as you yourselves have received help along the way.

* * *

Because I must tell you that you are needed.

In a world in which the pace of change is constantly increasing, the need for people who are constantly striving to develop, to be the best and the most

skilled in their profession, to try new technologies and push new boundaries is greater than ever.

Here in Sweden, perhaps the greatest threat to our economy at the moment is the shortage of people with vocational qualifications.

And this competition also shows the absolute best thing about being extremely skilled in your profession: it is really good fun.

So my message here today is this:

The world needs your pride; we need your hands, your drive, your dreams, and we need you as role models for the future.

So once again: welcome to Sweden, welcome to some hard work and difficult challenges.

Let the fun begin and good luck in the competition!

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Statsminister Stefan Löfvens tal vid International Trade Union Confederation (ITUC) – kongressen

Publicerad 30 november 2016 Uppdaterad 30 november 2016

Speech at the 10th Anniversary Celebration of the International Trade Union Confederation, 29 November 2016, Vienna (tal på engelska). Check against delivery.

Chancellor,

Ladies and gentlemen,

colleagues,

friends.

It is a pleasure and an honour to be here to celebrate and pay tribute to the fantastic work you do, not only for your 180 million members that your affiliates have, but also for all workers striving for decent working conditions and a better life.

I may be Prime Minister now, but as a welder and a trade union member I know what a difference a trade union makes in people's lives, every day, every hour. Thank you very much for your work.

* * *

The city in which we are meeting today, Vienna, where the ITUC was founded ten years ago, has shaped world history on many occasions.

In the 15th century, Vienna became the main seat of the Habsburg dynasty, which would go on to shape the balance of power, science and culture in Europe for the next 500 years.

In the 20th century, Vienna was a melting pot of people and ideas that would shape also the modern world.

And today, in this room, we see a gathering of women and men who have the opportunity and the power to lead the 21st century away from the follies of the 20th century.

Away from elitism, chauvinism and hate. Towards the global solidarity that has been the watchword of the labour movement since its founding.

This is a huge task. It is a difficult task. And that is why it is so amazingly enticing.

* * *

Let's admit it - 2016 has been the year of right-wing populism.

Leaders with big promises and woolly solutions that are essentially based on pitting people against people, group against group, have won power and influence across the globe.

This seems to be history repeating itself. But, and this is important, it is still in our power to change our future.

And the key to change lies within one central issue: work.

I got my first summer job in the early 1970s.

Bruce Springsteen was playing in the United States, the Glastonbury Festival was starting in England; there was a lot going on throughout the world.

And there was I, clearing brushwood in a ditch in northern Sweden.

But I enjoyed it.

I enjoyed it because I knew: a job was the key to my own money, my own choices, my freedom and own development – in short: a better life.

Most well-functioning societies of modern times have been founded on the

promise of constant change for the better.

The possibility of giving your kids a better future than you were offered.

But in recent decades, that has not been the case. Societies have often failed to deliver on that promise. Real wages are stagnating; social services are faltering; feelings of insecurity are increasing – for everything from retirement to the refugee situation.

And when our societies no longer seem capable of delivering positive change, people turn to the populists, saying: "They may be a bit extreme, but at least they might do something."

This is our challenge. This is our problem to solve. And it is our duty to do so.

* * *

It is our duty to return to the roots of the labour movement, and ensure that people's work is the basis for a better life.

What makes the task more difficult now is the fact that it must now be done also at the global level.

A global economy, with global competition between global employers, requires a globally effective labour movement.

Without it, unscrupulous employers will be able to continue pitting worker against worker, and cutting wages, security and working conditions.

This would be a loss for all serious employers that want to compete on knowledge and innovation. It would be a loss for the labour movement, and it would be a loss for all decent societies. It would be a victory only for right-wing populists.

This is why the work of ITUC is so important.

This is why it is essential that all of us who are members of trade unions unite and speak with one voice in international contexts.

This is why we are here today – not only to celebrate the successes of the first decade, but also to start planning how to win the next decade for working people.

* * *

It is also a question of common human decency.

I remember Reshma, a seamstress in a garment factory. She saw the light of day again, after 17 days. Helped by rescue workers, she emerged from the rubble, having survived on dried goods and water.

But more than 1 100 of her colleagues died in that factory that collapsed in Dhaka in April 2013.

This tragedy was not a unique event. Two million people die at work every year. It happens all over the world, it happens in Sweden as well.

Every day, we see people exposed to terrible risks in their work, we see trade union members persecuted and killed, we see children forced to work in the most cynical and inhumane manner, we see migrants exploited under horrific conditions.

This is done in the pursuit of profit. But a world that builds on the exploitation of people is neither ethical nor profitable.

On the contrary.

It is with decent work, respecting fundamental union rights, we can both increase productivity and promote inclusive growth.

If we reduced deaths and accidents in the workplace by just a quarter, we would create resources corresponding to one per cent of the world's GDP.

If we let more women into working life, GDP growth would keep rising.

There are opportunities here that the world cannot afford to ignore.

Social justice is both ethically right and economically smart. It is time to make globalisation work for everyone.

* * *

This is why I have brought together governments, businesses, trade unions and organisations in an initiative that we call Global Deal.

The Global Deal is not about promoting a specific model, but rather to generate political drive and create cooperation platforms:

- to promote social dialogue throughout the world,
- to ensure decent work,
- to enhance productivity and economic growth
- and to enable shared prosperity.

This will not only improve working people's lives.

I think it will have a phenomenal impact on businesses. Social dialogue leads to:

- fewer conflicts in the workplace and increased productivity,
- greater opportunities for long-term planning,
- lower sick leave and lower occupational injury rates,
- and more employees who choose to stay with the employer over time.

And if governments support social dialogue - by promoting democratic development, supporting fundamental union rights and securing human rights in the labour market - whole societies will gain from it.

People feel better, live longer and have more energy and ability to work. Social dialogue builds social cohesion and confidence, it combats inequality, and it creates a greater support for globalisation, and free and fair trade.

Working people win. Business wins. Society wins. That's why social dialogue is a win-win-win situation.

* * *

The Global Deal initiative has been in the pipeline for many years, and we were able to launch it in connection with the opening of the General Assembly of the United Nations in New York in September.

I would like to thank Sharan Burrow, Guy Ryder and everyone else here today who was able to attend the launch.

However, what we launched was not a final product, but rather a start – a spark – that we are now spreading throughout the world.

We are working with international organisations including the ILO, the OECD and the UN Global Compact. We are working with unions and companies.

Seminars are being held in countries including South Africa, Israel and China.

And we are seeing governments step forward across the world, from Angola to Austria, from Cambodia to Colombia, from Canada to Bangladesh.

And we are joined by trade unions, businesses, business organisations and employer organisations.

So I invite you all to join us, in different ways, and in the ways you can!

Join us and help ensure that the idea of social dialogue spreads like wildfire throughout the world. Get your organisations involved, convince your governments. We need your knowledge, your engagement. And we need your power!

* * *

Because this is the only way we can do it.

If we strengthen our efforts at the local, national, European and global level, we will improve people's lives at local level.

And if we improve people's lives at local level, we reduce the right-wing populists' growth potential.

Friends,
2016 may have been the year of right-wing populism. But the years ahead of us, the decade, the century, the future, through global cooperation and global solidarity, will be ours.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Tal av statsminister Stefan Löfven vid Östersjöforum

Publicerad 09 november 2016 Uppdaterad 09 november 2016

Tal vid Östersjöforum, Stockholm den 8 november
2016. Det talade ordet gäller.

Kollegor,

vänner kring Östersjön,

Temat för den här konferensen är Vision 2030 för Östersjöregionen.

Vi är här för att vi själva ska hålla i styråran och inte bara låta oss påverkas av händelser i omvärlden.

Vi är här för att forma Östersjöns framtid. Så välkomna till Sverige, välkomna till Stockholm, och välkomna till det otroligt viktiga arbete vi har framför oss.

Vi lärde oss tidigt att samarbeta. Redan på 1100-talet bands Östersjön samman genom Hansan, och avtrycken av det välstånd som skapades finns fortfarande kvar i många av våra hamnar och städer.

Men Östersjön har också varit en region som präglats av konflikt.

Genom historien har stater och krigsherrar med våld ockuperat mark och flyttat gränser fram och tillbaka kring Östersjön. För att plundra. För att försöka kontrollera människor och handel. För att skapa kortsiktiga vinster.

Under stora delar av 1900-talet delades havet av kalla krigets järnridå.

Men genom självständighetsrörelsen mot slutet av 1900-talet ökade handeln och tillväxten igen, och när Polen och de baltiska staterna trädde in i

Europeiska Unionen 2004 var det ett återupprättande av en gammal tradition av ömsesidigt beroende och handel i Östersjön.

Och det är därför vi möts i dag. För att utveckla det samarbetet vidare.

Vi möts i en tid när säkerhetsläget i Östersjön återigen är på väg att försämrats. Vi får en situation som präglas av oro och rädsla. Det är farligt.

Det skulle kunna leda oss in en ny era av kapprustning. Som skulle frysa och förlama utvecklingen av vår region.

Jag tror mycket på tanken om gemensam säkerhet. Gemensam säkerhet är ett begrepp som lanserades av en utav mina företrädare, Olof Palme och tar sin utgångspunkt i vi måste samarbeta över landsgränser och skapa en gemensam framtid byggd på förtroende och dialog. Precis som vi gör här idag. Gemensam säkerhet byggs på internationell rätt. På starka internationella institutioner. På minskad spänning och nedrustning. Förtroendefull dialog tillsammans med handel, investeringar och ökat samarbete.

Det måste vara Östersjöns framtid – och den säkerheten kan vi bara bygga gemensamt.

Freden och tillväxten skapas också genom att vi tar oss an världens två centrala framtidsutmaningar: fattigdomen och klimatförändringarna.

Förra året träffade jag min gode vän och kollega, Jonas Gahr Støre, på World Economic Forum. Vi noterade då att diskussionen om jämlikhet och hållbar utveckling har gjort en betydande omsvängning.

För 25 år sedan, när Gahr Støhre arbetade med att följa upp Brundlandt-rapporten kring hållbar utveckling och jämlikhet, mötte han på mycket motstånd. Målsättningarna ansågs orealistiska och fel.

Det har ändrats nu. Och det märktes i Davos. Nu är hållbarhet och jämlikhet på allas läppar. Det började med insikten att jämlikhet och hållbar utveckling är verktyg för förändring.

Nu har vi nått punkten när människor förstår att de är förutsättningar för att åstadkomma positiv förändring, vilket också blev tydligt när världens ledare samlades i New York i höstas och enades om Agenda 2030 med sina 17 globala mål.

Arbetet i Agenda 2030 ska inte göras av någon annan, någon annanstans. Det ska göras av oss alla tillsammans. Målen ställer väldigt höga krav på alla länder och alla aktörer.

Min ambition är att Norra Europa ska gå före.

Och det finns två skäl till det.

1. Det är moraliskt rätt.

Vi har ett ansvar för fler än oss själva här och nu. Vi har ett ansvar för människor i hela världen, men också för framtida generationer.

2. Men det är också ekonomiskt smart.

Våra företag kan vara de som tar fram den nya teknik och lösningar som världen ropar efter för att minska koldioxidutsläppen. Vi kommer att gynnas som region av att ligga i framkant av klimatomställningen.

Därför ska vi gå före.

Det är dags att hugga i.

Östersjön är idag ett förorenat hav. Stora delar av botten lider av syrebrist. Halterna av skadliga flera skadliga miljögifter är höga. De stora algbloomningarna vittnar om att ekosystemet är ur balans.

Vi har under allt för lång tid tillfört allt för stora mängder näringsämnen till vårt gemensamma hav. Övergödningen drabbar alla våra länder i form av försämrad havsmiljö. Vi måste leva upp till de åtaganden vi har gjort inom ramen för helsingforskommissionen.

Östersjön är redan idag en av världens mest trafikerade vattenvägar. Och trafiken förväntas fördubblas till 2030. I grunden är det bra: vi ska fortsätta att koppla samman våra länder tätare. Men samtidigt riskerar vi att få både ökade utsläpp och större risk för allvarliga olyckor när trafiken tätnar. Det är inte acceptabelt. Vi måste klara av att koppla samman våra länder på ett tryggt sätt samtidigt som säkerheten ökar och utsläppen minskar.

Men vi behöver fortsätta att attackera miljöförstörelsen i Östersjön tillsammans. Den gemensamma strategin behövs för att vi ska klara utmaningarna på miljöområdet.

Inget land kan ensamt lösa miljöutmaningarna, men tillsammans är det få frågor vi inte kan lösa.

Och i vårt arbete för att förbättra våra svagheter, har vi med oss vår regions stora styrkor.

Vi ska utnyttja att vi är en region som ligger i framkant i digital utveckling. Vi har det tekniska kunnandet. Men vi har också människor, kunder, som är världsledande i att ta till sig av digitala innovationer.

Oavsett om det är nya sätt att lyssna på musik och tala med varandra i telefon – eller arga fåglar från Finland, så har vi en innovationskraft som ofta slår världen med häpnad.

Vi har Niklas Zennström med oss här idag, som just förändrade världens syn på kommunikation genom det svensk-estniska samarbetet Skype. Jag är nog inte den enda som ser fram emot att ta del av hans erfarenheter.

En annan möjlighet är omställningen till ett fossilfritt samhälle. Även här har vi förutsättningarna. Vi har älvar och floder. Vi har gott om vind. Och vi har skogen. Vi kan göra mycket med skogen.

Bio-ekonomin bär på fantastiska möjligheter. Förnybara drivmedel. Kläder från skogsråvara. Bio-plast som ersätter fossil plast. Allt du kan göra med olja kan du också göra med trä – just nu forskar till exempel KTH här i Stockholm fram det första genomskinliga trämaterial som kan ersätta plasten.

Arbetet med att hitta gemensamma styrkor och utforska våra gemensamma möjligheter är viktigt. För utveckling av hållbara produkter som kan exporteras utanför vår regions gränser. För Östersjöländernas tillväxt.

Digitaliseringen och det fossilfria samhället är bara två av våra möjligheter.

Vi har nog tusen fler – och det är just de som ska komma ut av de här dagarna. Ingen av oss vet exakt hur vägen till 2030 kommer se ut. Men från vår tusenåriga historia vet vi detta:

När fri handel och gemensam utveckling präglar Östersjön, när vi i förtroende och genom dialog diskuterar vår gemensamma säkerhet, då förbättras livet för människorna vid alla dess kuster.

Tack.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Statsministerns tal vid mässan: 'From Conflict to Communion: Together in Hope'

Publicerad 03 november 2016 Uppdaterad 03 november 2016

Tal vid mässan: 'From Conflict to Communion: Together in Hope', i Malmö 31 oktober 2016. Det talade ordet gäller.

Friends,

I would like to begin with the words of the German Lutheran theologian Dietrich Bonhoeffer, who confronted Nazism in his time. For this, he was interned and murdered. But his thoughts on optimism live on.

He said: "Optimism, in its essence, is not a view of the current situation, but a life force, a force of hope, when others resign, a force to hold your head high, when everything seems to fail, a force to endure setbacks, a force that never leaves the future to its opponent, but claims it for itself."

Friends,

the number of armed conflicts in the world have increased over the latest decade. In the face of the cruelties of war, we now, more than ever, need a force of hope – creating a global momentum for peace.

A force that compels warring parties from the trenches to the negotiation table. A force that shines a light on conflicts that are outside the world's spotlight. A force that tackles the roots of conflict: in social divides, in the destruction of our earth, in intolerance, extremism and hate. We can all be that force!

And in all the darkness of the world – there are rays of light.

We created one such ray of light in Paris, where the world agreed on the first-ever universal, legally binding global climate deal. We created a ray of light in New York, where the world agreed on 17 Sustainable Development Goals to end poverty and ensure prosperity for all.

Rays of light are created wherever we come together – to raise our ambitions and set goals for a more peaceful world.

But a force is needed to fulfil those goals. A force that sets new examples. A force that pushes for new commitments. And a force that makes sure we all respect the promises already made.

This cannot be left to us politicians alone. We must all be that force!

And here tonight shines a new ray of light, from all of you coming together in hope.

You represent all the women and men of faith, who live by the ideals of peace, in marches and protests, in humanitarian aid and international development, in simple solidarity with your fellow human beings.

Your determination matters. Your action matters. Your communion matters.

Because time and time again, people have proven that war is only a creation of man, and that when enough people come together to demand peace – then peace is created.

And we, all people of good will, share this responsibility. So let us promise each other: We will be that force.

A force of hope, a force to hold our heads high, a force that claims the future for optimism, and the steadfast belief in peace.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Tal av statsminister Stefan Löfven vid Leaders' Summit

Publicerad 21 september 2016 Uppdaterad 21 september 2016

Tal av statsminister Stefan Löfven i New York den 20 september (engelska). Det talade ordet gäller.

Your Excellencies,
Ladies and Gentlemen,

I would like to begin by thanking President Obama for initiating this Summit and for his personal engagement in the global refugee crisis.

I am proud to be one of the co-hosts of this summit.

No country, no continent, no organisation can handle this challenge alone. We must work together. This is why we are here.

We need to bolster global efforts with ambitious new commitments. More countries have to take a greater share.

During my recent visit to Jordan I met with King Abdullah II and visited the Za'atari refugee camp.

I would like to start there. Because as Europeans or Americans or Australians, we must always remind ourselves that most refugees never come to our countries. They walk cross borders in search for safety. They stay there with the hope of being able to return to their homes and relatives as soon as possible.

While they wait, and hope, there should be more than a roof or tarp over their heads. There should be safe water, enough food rations, heat if it is cold. There should be classrooms for the children and increased possibilities of work for women and men.

This is not of benefit to the children, to the women and men alone but to society as a whole, and it will prepare them for their return home.

Proximity to countries of origin should not be the only determinant of solidarity. We all have a shared global responsibility.

Sweden has for many years shown a strong commitment to good humanitarian donorship.

Last year Sweden was the seventh largest humanitarian donor. For 2016, Sweden has so far allocated approximately USD 625 million in humanitarian aid.

Today I am proud to announce that the Government of Sweden plans to make an extraordinary contribution of USD 17.5 million to the IOM-UNHCR Emerging Resettlement Countries Joint Support Mechanism and USD 20 million to the World Bank Global Crisis Response Platform.

Our strong and long-standing commitment to resettlement continues. We have committed to gradually increasing the number of resettlement places in the coming years.

It is high time to take responsibility.
Together we can ease the suffering for many more people.
Together we can make a difference.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Stefan Löfven vid Globala Fondens möte i Montreal

Publicerad 19 september 2016 Uppdaterad 19 september 2016

Tal, den 17 september 2016 (engelska).

Excellencies, honoured partners, friends,

I would like to thank the Government of Canada for hosting this crucial conference, and for the excellent arrangements.

But most of all, I would like to thank all those who over the last few decades have worked for a common cause: to save lives, prevent disease and improve health:

Local health workers and public administration officials.

Nurses, doctors and midwives.

Civil society organisations, UN agencies and the Global Fund.

Your accomplishments are in many cases simply astonishing.

Child mortality is down.

The spread of HIV/AIDS has been curtailed.

And the mortality rate of malaria has fallen by 60 per cent since 2000.

But we cannot rest, nor pause, on past accomplishments.

Less than half of the 36.7 million women, men and children living with the HIV virus are accessing antiretroviral therapy.

Multi-resistant tuberculosis is growing, Anti-microbial resistance is an ever

more serious threat to global health and malaria still claims hundreds of thousands of lives each year.

Through the Sustainable Development Goals, we have all promised each other, and humanity, to ensure healthy lives and end the epidemics of AIDS, tuberculosis, malaria and neglected tropical diseases by 2030.

I would like to point out three important aspects of this endeavour:

Firstly, justice and power balances in society are reflected in the prevalence of disease in society. This shows the vulnerability of those left behind.

There is, for example, a clear gender gap with regard to HIV/AIDS, and young women are twice as likely to be at risk of HIV infection than men of the same age.

That's why a feminist approach – strengthening gender equality and sexual and reproductive rights – is crucial to combating and preventing many diseases.

We also need resilient and sustainable systems for health that is accessible for all, including immunisation, maternal and child health, and efforts against HIV/AIDS and other serious epidemics.

No one should be denied the right to health.

To fight disease, we need to fight discrimination.

Secondly, we need to continue to fund the fight.

Sweden has been a strong supporter of the Global Fund ever since it was established.

For several years, we have provided around half a billion US dollars annually in health-related support, and have become the second-largest donor per capita to the Global Fund in the world.

We are determined to stand by your side, and we hope to see more donors joining us.

Thirdly, we need to partner up.

The Global Fund is by far the largest financer in the fight against HIV/AIDS, tuberculosis and malaria – but this work is part of a global health architecture that needs to function effectively.

UN organisations often play a crucial role, especially in challenging operating environments, and we must therefore also ensure that relevant Global Fund partners are sufficiently financed.

These include national and international partners, not least UN bodies, including UNAIDS, WHO and UNDP.

Today we are focusing on the Global Fund, but tomorrow, let's not forget to provide sufficient funding for the entire global health architecture.

Excellencies, friends.

Twenty million people.

That is double the entire population of Sweden.

And the Global Fund is now on track to meet, or even exceed, its targets by the end of 2016: 20 million lives saved.

This is why Sweden is proud to continue our strong support for the Global Fund. And we do that through a new pledge of 2,5 billion Swedish Crowns for the replenishment period 2017-2019.

Every saved life counts. Every effort matters.

So thank you all for the efforts you make, and for the lives you save.

Let us continue to astonish the world, together.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Regeringsförklaringen den 13 september 2016

Publicerad 13 september 2016 Uppdaterad 13 september 2016

Statsminister Stefan Löfven, riksdagen, den 13 september 2016.

Eders Majestäter, Eders Kungliga Högheter, Herr talman, Ärade ledamöter av Sveriges riksdag!

Vår tid är motsägelsernas tid.

Vår säkerhet, vårt välstånd, vår hälsa, vår demokrati, vårt klimat – utmaningarna förenar världens länder, i motgång och framgång. En bankmans spekulation på Manhattan riskerar jobben i Malmö. Stadsutvecklare i Shanghai tar hjälp av forskning på Chalmers. Klimatomställning i Kalifornien skapar framtidstro i Karlskoga.

Samtidigt som samhällen och människor flätas allt tätare samman, så slits vi isär. Vi ser växande klyftor mellan fattig och rik, mellan stad och landsbygd, en tudelad arbetsmarknad, en oro och otrygghet inför den egna och barnens framtid.

Insikten att framtiden – din, min och vår – är gemensam ska genomsyra politiken i vårt land. Sverige ska hålla ihop.

Slutenhet har aldrig varit Sveriges väg. Öppenhet mot världen präglar Sverige och varje invånares vardag. För en liten nation med höga ambitioner för jobb, klimat och skola är det ett avgörande vägval. Ledarskap i vår tid ställer krav på bred och aktiv samverkan – lokalt, nationellt och internationellt.

Regeringens svar är därför tvåfaldigt: Sverige ska utvecklas genom samhällsbygge och samarbete.

Två år har gått sedan riksdagsvalet. Svensk ekonomi utvecklas starkt. Regeringen har lagt om inriktningen för svensk politik – från skattesänkningar och nedskärningar till kraftfulla investeringar i samhällsbygget. Det börjar ge resultat.

Hittills har 120 000 fler jobb skapats. Sysselsättningen är den högsta i EU. Ungdomsarbetslösheten sjunker. Betydligt fler ungdomar som tar studenten kan i dag se fram emot jobb eller högre studier. För första gången på över sju år är arbetslösheten under sju procent. Budgetunderskottet är i allt väsentligt uttraderat. Ordning och reda råder i de offentliga finanserna.

I välfärden är åren med nedskärningar över. De senaste två åren har 13 000 fler anställts bara i skolorna. Investeringar i klimat-omställningen leder till minskade utsläpp. Det långsiktiga och nödvändiga arbetet med att bryta den växande otryggheten och segregationen har påbörjats.

Det riksdagsår vi har framför oss kommer att präglas av regeringens prioriteringar: jobb, skola och klimat. Det är en politik för ansvarstagande – för framtiden, för Sverige och för vår omvärld.

Ansvar för framtiden kräver att vi moderniserar Sverige – vårt utbildningssystem, vår energiproduktion, vår förvaltning och vår arbetsmarknad.

Ansvar för den omvärld som vi är så beroende av kräver aktiv samverkan internationellt, solidaritet och insikten om att säkerhet måste byggas gemensamt med andra.

Ansvar för Sverige kräver att vi håller ihop, utvecklar den svenska modellen, investerar i välfärden och i det som gör vårt land både starkt och tryggt.

Herr talman!

Samhällsbygget tar sikte på framtiden.

Stark ekonomisk tillväxt, full sysselsättning, socialt och ekologiskt hållbar utveckling lägger grunden för kommande generationers möjligheter till ett bra liv. En snabbare klimatomställning bidrar både till nya jobb och en säkrare värld för våra barn och barnbarn.

Jobbtillväxten ska fortsatt stimuleras och matchningen på arbetsmarknaden förbättras. Målet att 2020 nå EU:s lägsta arbetslöshet vägleder den ekonomiska politiken. Insatserna görs i bred samverkan – med näringslivet,

akademin och civilsamhället.

Sveriges utvecklingsmöjligheter ska stärkas på fem områden:

1. Sverige ska konkurrera med kunskap och kompetens – inte låga löner.

I höst presenteras propositionen för forskning, innovation och högre utbildning. Anslagen till forskning och utbildning på forskarnivå höjs. Sverige som ledande kunskapsnation stärks.

Svensk arbetsmarknad hämmas i dag av att människor saknar rätt utbildning. Både företag och offentlig sektor drabbas hårt av arbetskraftsbrist.

Kraftfulla investeringar görs därför i nya utbildningsmöjligheter. Kunskapslyftet byggs ut med ett särskilt fokus på yrkesutbildning för vuxna. Ett studiestartsstöd ska införas för arbetslösa med kort utbildning och stort utbildningsbehov. Ett förslag läggs fram för att alla vuxna ska få rätt till Komvux för att läsa klart gymnasiet. Kvaliteten höjs på yrkesprogrammen. Återinförandet av högskole-behörighet förbereds. Ytterligare insatser för att uppnå 90-dagarsgarantin genomförs.

Den regionala samverkan stärks för att yrkesutbildningar bättre ska möta behoven på arbetsmarknaden. Nyanlända som redan har utbildning eller erfarenhet från ett bristyrke ska snabbt slussas in i arbete. Snabbspår för ett 20-tal yrken har tagits fram och antalet deltagare ökar stadigt. Arbetsförmedlingen ska vara en matchnings-myndighet med ett tydligare arbetsgivarfokus.

För att klara den framtida kompetensförsörjningen på svensk arbetsmarknad avser jag att bjuda in arbetsmarknadens parter och branscher till fördjupade samtal om hur de stora utbildnings-satsningarna ska utformas.

2. Sveriges export ska växa för fler jobb och ökat välstånd.

Regeringen stödjer att EU inom kort undertecknar ett nytt handelsavtal med Kanada. Förhandlingarna med USA kring handels- och investeringsavtalet fortsätter. Målet är ett så ambitiöst avtal som möjligt samtidigt som möjligheten att upprätthålla och stärka skyddet för löntagare, miljö, människors och djurs hälsa säkerställs. Avtalen ska respektera demokratiskt fattade beslut. Sverige ska vara ett föregångsland för fri och rättvis handel.

Regeringens exportstrategi förbättrar svenska företags möjligheter att växa och utvecklas. Svenska exportsuccéer föds inom de så kallade kreativa och

klimateffektiva näringarna. Insatserna för att vinna stora exportaffärer och locka företagsetableringar till Sverige stärks genom Team Sweden. Regionala exportcentra etableras på flera platser i landet. Nya ambassader öppnas på viktiga tillväxtmarknader – i Filippinerna, Peru och Tunisien.

3. Sverige ska bli ett av världens första fossilfria välfärdsländer.

Omställningen till en grön ekonomi stärker svensk konkurrenskraft. Vår position som ledande i det internationella klimatarbetet befästs.

Om en vecka presenteras den största klimat- och miljöbudgeten i Sveriges historia. Ett nytt klimatpolitiskt ramverk och nya klimatmål antas. Med en bred samsyn i riksdagen moderniseras energisystemet och den långsiktiga, hållbara elförsörjningen tryggas för både hushåll och industri.

Investeringsstödet för solceller ökt till åtta gånger på tre år. 100 procent förnybar energi är målet.

Klimatklivet och stadsmiljöavtalen resulterar i klimatinvesteringar för levande städer och landsbygd. I Umeå rullar nya elbussar. Nya bussgator växer fram i Växjö. I Lund byggs en ny spårvagnslinje. Från norr till söder investeras i biogas, biodrivmedel och laddstolpar. Utvecklingen att allt fler tar cykeln till jobb och skola ska främjas. Supermiljöbilspremien och nedsättningen av förmånsbeskattningen av miljöbilar förlängs. Målet är en fossilfri fordonsflotta.

Arbetet för att skydda miljön och skapa en giftfri vardag intensifieras. Svenska skolor och förskolor ska vara fria från farliga kemikalier. En strategi för hållbar konsumtion läggs fram. Avgörande steg tas för att miljömålen ska nås. Principen är enkel: Det ska vara billigare att vara miljövän och dyrare att släppa ut.

4. Sverige ska vara världsledande inom innovativ och hållbar industriell produktion.

Innovationsrådets fem strategiska samverkansprogram sätts in. Innovativa lösningar skapar nästa generations transporter, smarta städer, cirkulär och biobaserad ekonomi, life science samt uppkopplad industri och nya material.

Den industrinära forskningen utvecklas. Attraktionskraften för svenska innovationsmiljöer stärks.

Företagare med enskild firma kan anställa sin första kollega med ett nytt växa-stöd. Det statliga riskkapitalet reformeras, så att det blir lättare att få

pengar till nya idéer. Det nya statliga bolaget Saminvest stödjer fler innovativa och växande företag. Nyindustrialiserings-strategin Smart industri genomförs.

Offentliga upphandlingar ska användas strategiskt för att bidra till ett hållbart samhälle och till nya innovativa lösningar. Digitaliseringens möjligheter ska tas tillvara både för företag och för medborgare. En ny digital strategi ska stödja näringslivet och samhällsutvecklingen. Svensk förvaltning digitaliseras ytterligare för att förbättra service och tillgänglighet.

5. Sveriges infrastruktur ska vara hållbar och gynna utveckling i hela landet.

Det måste gå att flytta hemifrån eller hitta en bostad där man får ett jobb. Regeringen genomför en historisk investering i fler bostäder. Prognosen är 61 500 nya påbörjade bostäder under nästa år. Det är en ökning med över 50 procent på tre år.

Bostadsbyggandet underlättas ytterligare. Det blir enklare att producera serietillverkade hus. Fler bygglovsbefriade åtgärder införs. Rörligheten på bostadsmarknaden stimuleras med förändrade skatteregler. Fler klimatsmarta bostäder byggs. En arkitekturpolicy för mer hållbara stadsmiljöer tas fram.

Infrastruktur och transporter ska gå att lita på. Bättre transporter möjliggör större arbetsmarknadsregioner och är centralt för företagens frakt av gods. En infrastrukturproposition för åren 2018-2029 läggs fram i höst. Betydande investeringar görs i drift och underhåll av väg och järnväg. Järnvägsnätet byggs ut. Långväga godstransporter ska flyttas från lastbil till tåg och sjöfart. Tåget ska vara snabbare än bilen och billigare än flyget.

Det svenska skogsbruket har en nyckelroll för att klara övergången till en cirkulär och biobaserad ekonomi. Det skapar nya, gröna jobb. Ett nationellt skogsprogram presenteras under 2017.

För första gången tas ett helhetsgrepp på hela livsmedelskedjan i en livsmedelsstrategi. Medvetna konsumenter ser mervärden i svenskt jordbruk och bidrar till att göra det till en framtidsnäring. Den ökade efterfrågan på ekologiska produkter ska mötas.

Herr talman!

Vi lever i en tid då det blir allt mer uppenbart att vår egen säkerhet stavas gemensam säkerhet. Regeringen stärker sitt engagemang för ett starkt och handlingskraftigt EU och för ett ändamålsenligt FN.

Vårt behov av ett fungerande europeiskt samarbete har aldrig varit större. Sverige ska aktivt bidra till att forma Europas framtid. EU-samarbetet ska bättre svara upp mot medborgarnas förväntningar. Ett Europa för jobb och tillväxt, en ambitiös miljö- och klimatpolitik och ett gemensamt ansvarstagande för migrationen prioriteras. EU:s inre marknad är avgörande för att bryta den höga arbetslösheten. Samtidigt ska goda arbetsvillkor säkras. Lika lön för lika arbete ska gälla enligt lagar och avtal i arbetslandet. Sverige driver på för ett socialt Europa och står hösten 2017 värd för ett socialt toppmöte.

Om en vecka lanserar Sverige tillsammans med en rad länder, företag, fackförbund och internationella organisationer ett globalt initiativ – Global Deal – för att stärka löntagare, företag och samhällen. Globaliseringens fördelar måste komma alla till del.

Under riksdagsåret påbörjas förhandlingarna om Storbritanniens utträde ur Europeiska unionen. EU:s relationer med Storbritannien ska vara fortsatt goda. Så även Sveriges.

Säkerheten i vårt närområde har försämrats. Rysslands aggression mot Ukraina och illegala annektering av Krim, läget vid EU:s södra gräns, kupp försök i Turkiet och fortsatt krig i Syrien – alla kräver de ett starkt och gemensamt agerande, både i EU och FN.

Att Sverige valts in i FN:s säkerhetsråd är ett erkännande av Sveriges utrikespolitik och för vår utrikesförvaltning. Vår utrikes- och säkerhetspolitik utgår från de universella principerna om demokrati, folkrätt och mänskliga rättigheter. Ansträngningarna för att främja nedrustning och förebygga konflikter prioriteras, liksom nya hot mot säkerheten som klimatförändringarna. Kvinnors deltagande i fredsprocesser lyfts fram, ett av många exempel på hur regeringens feministiska utrikespolitik utvecklas. Öppenhet och dialog, bland annat med länderna i Afrika, kommer att präglar arbetet i säkerhetsrådet.

En hållbar fred kan bara åstadkommas genom att angripa konflikters grundorsaker. Sverige tar en ledande roll för FN:s globala

Agenda 2030. Nationellt deltar kommuner, landsting, frivillig-organisationer, näringsliv, forskare och myndigheter i genomförandet. Ett nytt policyramverk för biståndet presenteras.

Ansvar måste tas för miljö och klimat. I höst presenteras en proposition om

Sveriges godkännande av det historiska Parisavtalet. Målet är hålla den globala temperaturökningen så långt under 2 grader som möjligt och sträva efter att begränsa den till 1,5 grader. De länder och människor som är mest utsatta för klimatförändringarnas effekter ska stöttas. Sverige är största givare till FN:s gröna klimatfond.

Bredden av de säkerhetspolitiska instrumenten som diplomati, medling och förtroendeskapande åtgärder ska bidra till att hot inte uppstår. Vår säkerhetspolitiska linje ligger fast. Den militära alliansfriheten tjänar oss väl och bidrar till stabilitet och säkerhet i norra Europa. I Sverige stärks försvarsförmågan. Försvarspolitikerna har sedan årsskiftet en ny inriktning. Försvarsmakten inriktas främst på försvaret av vårt land. Krigsförbandens operativa förmåga prioriteras. Personalförsörjningen ska säkras långsiktigt.

De försvars- och säkerhetspolitiska samarbetena breddas och fördjupas. Partnerskapssamarbetet med Nato utvecklas och den transatlantiska länken stärks. Samarbetet med Finland är centralt. Medverkan i internationella fredsbevarande operationer förblir viktigt. Regeringen kommer under året att söka brett stöd för en nationell säkerhetsstrategi.

Nästa år har Israels ockupation av Palestina pågått i 50 år. Situationen förvärras kontinuerligt med nya illegala bosättningar. Konflikten ökar våldet mot civila. Båda parter har ett ansvar för att våldet upphör. Sveriges långvariga och starka engagemang har ett entydigt mål: en tvåstatslösning med Israel och Palestina sida vid sida, i fred och säkerhet.

Kriget i Syrien och den allvarliga situationen i Irak kräver också fortsatt gemensam kamp mot Daesh. Sveriges aktiva roll i den globala koalitionen fortsätter. En fördubbling av det militära bidraget i Irak föreslås.

Herr talman!

Låt mig berätta om Muzon. Hon har gått igenom sådant inget barn ska behöva uppleva. Hon flydde med sin familj från Syrien till flyktinglägret Za'atari i Jordanien. Där fick hon möjlighet att gå klart skolan. Hon säger:

"Ingen behövde berätta för mig att utbildning är viktigt. Jag har alltid förstått det. Vårt hus byggdes av en arkitekt. När jag var sjuk gick jag till en läkare. Utbildning är allt i livet."

Vårt bistånd till humanitära insatser i krigens närområden ger människor mat för dagen och tak över huvudet. Fler barn får möjlighet att gå i skolan.

Sverige ska förbli en av världens största humanitära givare.

Den globala flyktingkrisen fortsätter att skapa ett ofattbart mänskligt lidande. Fler länder måste bidra mer - i EU och globalt. Orsakerna till att människor tvingas fly ska bekämpas. Det är Sveriges krav vid höstens FN-möte om migration och vid det toppmöte om den globala flyktingkrisen som Sverige är med och arrangerar tillsammans med USA i september.

Sverige driver på för ett fungerande asylsystem i EU. Ansvar för människor på flykt ska bäras solidariskt av alla medlemsländer. Regeringen har gjort och kommer att fortsätta att göra det som krävs för att klara mottagande och etablering i Sverige, upprätthålla en reglerad invandring och värna asylrätten.

Herr talman!

Den svenska modellen bygger på tillit och solidaritet. Den kan beskrivas som ett ömsesidigt samhällskontrakt. Alla människor ska ha lika rättigheter och möjligheter. Med rättigheter följer skyldigheter och eget ansvar.

I Sverige har vi en generell välfärd. Den gäller lika för alla – oavsett om du är fattig eller rik. Välfärdssystemen ska vara robusta och anpassas i takt med att samhället förändras.

Men samhällskontraktet innefattar också ett åtagande om att göra rätt för sig. Att själv bidra med arbete och betala skatt. Att inte fuska, begå brott eller smita undan det egna ansvaret. Att bidra till jämställdhet, demokrati och respekt för andra.

Nu växer Sverige med många nya invånare.

Människor på flykt som fått rätt att stanna tillhör vårt land precis som du och jag. Vi är alla en del av samma samhällsbygge.

Nu ska nya medmänniskor börja studera och jobba för att bidra till samhället. Veldig många kommuninvånare, anställda och frivilliga gör i dag stordåd i det syftet. Vi ska tillsammans bekämpa segregation och diskriminering. Vi ska stå sida vid sida, för människovärde och demokrati. Och vi ska stå upp mot rasism, extremism och splittrande hat!

Den svenska modellen är grunden när samhällsbygget och moderniseringen av vårt land nu fortsätter. Sverige ska hålla ihop.

Ska vi kunna lita på varandra och på samhället så måste likhet inför lagen

upprätthållas.

Krafttag tas mot skattefusk och aggressiv skatteplanering. Statsrådspensionerna ses över. Överutnyttjande och felaktigt utnyttjande av våra välfärdssystem och socialförsäkringar ska förhindras. För detta har en ny delegation tillsatts. Krav på personalliggare och rapportering av månadsuppgifter ska minska svartarbete och utnyttjande på arbetsmarknaden. Så premieras seriösa arbetsgivare. Ytterligare åtgärder vidtas för att motverka de allt fler bedrägerierna.

Ingen ska kunna köpa sig före i kön till den offentligfinansierade sjukvården. Ett lagförslag om att förbjuda privatisering av universitets-sjukhusen läggs fram. Ett nytt regelverk ska säkerställa att skatte-pengar används till det som de är avsedda för.

Kvalitet och valfrihet ska präglade välfärden.

Det finns ett stycke i Elin Wagners debutroman Norrtullsligan. Den handlar om fyra unga kvinnor – kontorister – i Stockholm i början av förra seklet. En av dem, Eva, berättar om hur hon träffat en gammal studiekamrat från handelsinstitutet. Hon säger:

"Vi var ungefär lika styva. Tänk du, och nu har han 4600 i fast lön och jag har 1000, är inte det lite eget?"

Hundra år senare kan vi konstatera att kvinnor under ett yrkesliv i genomsnitt tjänar 3,6 miljoner mindre än män.

Jag säger: det är lite eget.

Inom kort presenterar regeringen en jämställdhetsintegrerad budget. För andra året i rad ökar åter den ekonomiska jämställdheten. Målet om jämn könsfördelning i styrelser för statliga myndigheter har uppnåtts. Styrningen och uppföljningen av jämställdhetspolitiken förstärks. Takten i jämställdhetsarbetet ökar.

Unga tjejer ska inte behöva tveka inför att besöka festivaler eller konserter. Kvinnor och män ska kunna känna sig säkra också efter mörkrets inbrott. Kvinnors säkerhet måste öka – både i hemmen och i det offentliga rummet. Det är inte upp till män att bestämma var kvinnor får vara, eller hur de ska klä sig.

Sverige leds av en feministisk regering. En ny strategi mot mäns våld mot

kvinnor presenteras. Sexualbrottslagstiftningen stärks. Hedersvåld bekämpas. Stödet till föreningslivet höjs, samtidigt som kraven på arbete mot rasism och för demokratiska värderingar och jämställdhet skärps.

Det ska vara tryggt i Sverige.

Ingen ska behöva utsättas för hat eller hot på grund av sin tro, sitt kön, sin hudfärg, sin kärlek, sin identitet eller sin funktionsnedsättning. En plan mot hatbrott och rasism presenteras. Lagstiftningen mot näthat skärps.

Arbetet med att bidra till bättre levnadsvillkor i utsatta EU-medborgares hemländer fortsätter. Ingen ska behöva tigga i Sverige.

Skjutningar, bilbränder och knarkhandel ska inte få förstöra människors trygghet. Krafttag tas under året för att bryta trenden och bekämpa den organiserade brottsligheten. Mer resurser än någonsin har satsats på Polisen de gångna åren. Den kommande budgeten aviserar ytterligare kraftiga förstärkningar. Fler civila kan anställas och därmed frigöra poliser. Utbildning av fler poliser kan påbörjas. Polisen ska öka i brottsutsatta områden. Skyddet för blåljus-personal ska stärkas. Straffen för skadegörelse ska skärpas.

Terrorismen ska övervinnas. Polisens nationella insatsstyrka ges möjlighet att ta emot utländskt stöd. Säkerhetspolisen ges mer resurser. Terrorismresor och deltagande i terrorismutbildning har kriminaliserats. Ytterligare åtgärder mot radikaliserings- och extremism vidtas.

Brott ska bekämpas. Det ska också brottens orsaker. Ett nytt brottsförebyggande program tas fram. Ett mångårigt arbete påbörjas för att bryta segregationen. Långtidsarbetslösheten ska knäckas och bostadssegregationen minska. Stödet till skolor och förskolor med tuffa förutsättningar ökar.

Herr talman!

Från det att jag var svetsare och gick på kvällsseminarier i Örnsköldsvik till att jag som statsminister representerar Sverige vid World Economic Forum i Davos, har jag följt den ekonomiska debatten.

Den generella välfärden är oöverträffad i att forma jämlika livsvillkor. Men när globaliseringen tilltar blir kunskap och trygghet också avgörande konkurrensfördelar. Allt fler i världen förstår hur viktig jämlikhet är för en växande ekonomi.

För regeringen är det självklart att prioritera välfärden framför nya skattesänkningar. De generella statsbidragen till kommuner och landsting förstärks permanent med tio miljarder kronor.

Offentlighetsprincipen och meddelarfrihet ska gälla i den skatte-finansierade välfärden. Styrningen ska ta till vara medarbetarnas kompetens till nytta för medborgare och företag. Det är utgångspunkten i regeringens tillitsreform.

Ett genomgripande arbete för att vända kunskapsresultaten i skolan har påbörjats. Investeringarna i skolan har ökat med över åtta miljarder.

Fler och fler söker till lärarutbildningarna som nu byggs ut för att möta lärarbristen. Kvaliteten i utbildningarna höjs. Lärarlönelyftet ger omkring 60 000 lärare högre lön. Åtgärder för att nyanlända ska tas emot på fler skolor genomförs. Lovskola i åk 8 och 9 blir obligatoriskt för alla huvudmän.

De första skolåren prioriteras. Barngrupperna i förskola och fritids har minskat. Tidigt stöd ska ges till den som ligger efter med matten eller läsningen. Den som ligger före ska ges nya utmaningar. En läsa-skriva-räkna-garanti införs. En stor läsfrämjande insats sätts för att läsning inte bara är fantastiskt i sig – utan också grundläggande för all annan inläring. Insatser görs för att skolan bättre ska förebygga mobbning. Fler anställs inom elevhälsan.

Det svenska skolsystemet ska erbjuda hög kvalitet. Var du bor eller vilken skola du går i ska inte avgöra din framtid. Alla skolor ska vara bra skolor. Under våren tar regeringen emot Skolkommisionens förslag som lägger grunden för en tydligare styrning och ett mer jämlikt skolsystem.

Sjukvården behöver moderniseras. En ny regional struktur och ökad samordning av specialiserade sjukvårdsinsatser tryggar en jämlik vård i hela landet. Bemanningsproblemen möts med höjda statsbidrag och en särskild professionsmiljard. Sjuksköterske- och specialistsjuk-sköterskeutbildningarna har byggts ut.

Mer personal ger både högre kvalitet i verksamheten och bättre arbetsvillkor för de anställda i välfärden. Satsningar görs på arbets-miljön. Prognoserna för sjukskrivningar skrivs nu ner. Parterna på arbetsmarknaden har återigen visat prov på det ansvarstagande som är en grundbult i den svenska modellen. Samtliga parter har åtagit sig att förbättra arbetsmiljön och bringa ner sjuktalen.

Det är en seger att rekordmånga människor kan fira sin 100-årsdag. Sverige ska vara ett välfärdsland också för äldre. Äldrebofastadsbristen ska byggas bort. Ett nytt investeringsstöd införs. Äldreomsorgen stärks med fortsatta investeringar i mer personal. Ett första steg har tagits för att avskaffa den orättvisa pensionärsskatten.

Samhället måste finnas där för de barn och unga som allra mest behöver stöd. Den sociala barn- och ungdomsvården förstärks. Insatser mot den psykiska ohälsan hos unga prioriteras. Familjepolitiken utvecklas för att alla barn ska ha samma livschanser. Reformen för ett mer jämställt föräldraskap fortsätter.

Hbtq-personers rättigheter är fortsatt prioriterat. En översyn görs för att anpassa föräldraförsäkringen till stjärnfamiljer och ett modernt arbetsliv. Arbetet för att säkra de nationella minoriteternas rättigheter fortsätter. Samiskt självbestämmande stärks. Samisk kultur och samhällsliv värnas.

Konkurrensen om jobben är och kommer fortsatt att vara hård. Ett gemensamt samhällsbygge måste skapa möjligheter också för dem med kort utbildning eller en funktionsnedsättning. Därför skapas fler vägar in på arbetsmarknaden.

Mottagandet av nyanlända ska vara störst där jobbmöjligheterna är flest. Moderna beredskapsjobb införs i staten. Extratjänsterna utvecklas så att fler kan arbeta i välfärden. Anställningsstöden förändras för att bli mer träffsäkra. Lönebidraget förbättras så att fler med en funktionsnedsättning som medför nedsatt arbetsförmåga kan få jobb. En ny funktionshinderspolitik presenteras. Antidiskrimineringsarbetet stärks.

Förutsättningar att utöva friluftsliv förbättras. Alla ska ha tillgång till naturen. Värdefull natur skyddas och sköts. Fler naturskogar bevaras. Nya marina reservat inrättas. Ambitionerna för biologisk mångfald höjs. Stödet till både idrottsrörelsen och friluftsförbundens organisationer ökar. Folkhälsoarbetet uppgraderas.

Brist på jobb, service som stänger ner, en känsla av att vara utanför eller bortglömd finns på många orter. Det är en farlig utveckling. Förutsättningarna för att bo och verka ska vara goda i hela landet.

Samhällsservicen i hela landet ska steg för steg förbättras. Utbyggnaden av bredband förstärks ytterligare, liksom täckningen av mobil telefoni. Högskolan byggs ut. Statliga myndigheters närvaro ökar. Kulturskolor,

länsteatrar, museer, regionala musikinstitutioner och bibliotek gör det möjligt för alla att ta del av och själva delta i kulturlivet. Satsningarna på konst och kultur fortsätter. Stödet till biografier ökar. Skolbiblioteken kan anställa mer personal. Fler barn får chansen i kulturskolan. Hundratusentals fler besöker de statliga muséerna som återigen erbjuder fri entré. Avfolkning motverkas genom goda villkor för småföretag och ett varierat näringsliv. Strategiska satsningar görs på den viktiga och växande besöks-näringsn.

Samhället är vi, alla. Människor, orter och bygder tillsammans.

Samhällsbygget omfattar alla.

Under mandatperiodens två första år har flera av riksdagens partier ingått 15 viktiga överenskommelser, senast om energipolitiken, nya klimatmål – och hela det ekonomiska ramverket. Ett stort tack till alla er som konstruktivt medverkat i dessa överenskommelser. Vårt samarbete gör Sverige starkare.

Sverige är i världen och världen är i Sverige.

Nu moderniseras Sverige med nya kliv mot hållbarhet och tillväxt, med klimatomställning, en jämlik kunskapsskola och fler jobb.

Nu stärks vårt internationella engagemang på alla nivåer.

Nu genomförs investeringar i det som gör vårt land både starkt och tryggt. Den svenska modellen ska inte avvecklas. Den ska utvecklas.

Så tas ansvar för framtiden, för den omvärld vi är så beroende av och för ett Sverige där vi håller ihop.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Statsministerns tal på manifestation efter massskjutningen i Orlando

Publicerad 14 juni 2016 Uppdaterad 14 juni 2016

Stockholm 14 juni 2016 Det talade ordet gäller.

Vänner,

jag är här för att uttrycka Sveriges solidaritet och sorg, med de som förlorat sina älskade i Orlando, i en attack som riktade sig mot homosexuella, bisexuella, transpersoner och queera, människor som pratade, flörtade, dansade, kände glädje i sommarnatten.

Jag är också här för att uttrycka Sveriges fördömande av en attack mot det öppna samhällets fundament, rätten att leva i trygghet och frihet, alla människors lika värde och rätt.

Och vi känner avsky och skräck. Många uttrycker nu sin rädsla öppet, i USA, i världen, och här i Sverige.

Men vi måste, tillsammans, vända rädslan till beslutsamhet, precis som skribenten Martina Jarminder gör. Hon skriver:

"Man har mördat oss i århundraden och vi är fortfarande här. Vi är vana vid att förlora folk i närstrid. Man har försök skrämman, håna och tysta oss. Vi har fortfarande gapat för full hals om lika rättigheter. Vi kommer att dansa igen i morgon, och om hundra år, när ingen längre minns vem Omar Mateen var."

Och till alla er som känner rädsla inför hatet och våldet, vill jag säga: Ni står inte ensamma.

Sverige ökar nu insatserna mot hatbrott, och polisen bygger upp en förmåga att bekämpa hatbrott på nätet, och i samtliga regioner i landet.

Vi förstärker arbetet mot diskriminering, med ökade resurser till Diskrimineringsombudsmannen, lokala antidiskrimineringsbyråer och HBTQ-organisationer.

Vi arbetar genom FN, EU och SIDA för att stärka HBTQ-personers rättigheter globalt, och vi har startat ett stort nationellt arbete mot våldsbejakande extremism.

Alla människors trygghet, lika värde och rätt är en nations grunduppgift. Från den ska Sverige aldrig vika.

Och det här är också en uppgift för **hela** samhället.

Hat och intolerans kan aldrig ursäktas med den intolerantes uppväxt, trosuppfattningar eller bakgrund. Vi ska alltid reagera mot homofobisk, bifobiska, transfobiska beteenden, oavsett var, när och hur – det är vår genuina skyldighet mot varandra.

Vi ska vara **ett** samhälle, **en** gemenskap. Och om din frihet beskärs, om din kärlek ifrågasätts, då är det allas vårt ansvar att försvara den.

Vänner,

inga ska behöva utveckla en "vana att förlora folk i närstrid". Skrämsel, hån och tystningsförsök, ska aldrig accepteras. Hatbrott och attacker som den i Orlando måste bli lika omöjliga som de idag känns i våra hjärtan.

Där är vi inte ännu. Men dit ska vi. Och vi ska fortsätta vara de vi är. Vi ska fortsätta älska de vi vill. Och vi ska fortsätta dansa – tillsammans.

Vi ska hålla ihop. Varje attack mot en av oss, är en attack mot oss alla.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Statsminister Stefan Löfvens tal på Veterandagen den 29 maj 2016

Publicerad 29 maj 2016 Uppdaterad 29 maj 2016

Stockholm den 29 maj 2016 Det talade ordet gäller.

Ers Majestät,
Ers Kungliga höghet,
excellenser,
veteraner och anhöriga,
mina damer och herrar.

Det finns få människor som förtjänar vår beundran och respekt så mycket, som de kvinnor och män som valt att riskera sina liv för att rädda andras.

Vi talar ofta om egoismen i världen, om oförståelsen för varandras situation.

Men ni har visat er redo att vara borta från dem ni älskar, för att åka till främmande platser och arbeta under stora hot och extrema förhållanden, för att undsätta och hjälpa människor ni aldrig tidigare mött, och för att försvara freden och friheten för oss alla.

Det modet, den övertygelsen, den respekten för människovärdet som det kräver, har ni visat.

För det förtjänar ni Sveriges djupaste tacksamhet.

När jag möter veteraner, så förstår jag också vad sådana insatser kan ge tillbaka till den som utför dem.

Ni kommer hem med otroliga förmågor: Att känna självinsikt och förtroende för era egna kunskaper. Att ta ansvar och leda. Att samarbeta under svåra

förhållanden. Att skapa ordning i kaos.

Det är styrkor som ni kommer kunna bära med er för resten av era liv.

Samtidigt ska vi aldrig glömma vad sådana insatser också kan kräva. Veteraner kan komma hem med allvarliga fysiska skador, men också stora skador som inte syns på ytan, psykisk påfrestning, stressreaktioner, och minnen av fruktansvärt lidande.

Några har också fått betala det största priset av alla.

Dem hedrar vi idag, vid minnesmärket här bakom mig, som fått namnet "Restare", från latinets "stanna", "vila", "finnas kvar".

Vi minns er. Vi saknar er. Ni finns kvar.

Idag visar vi också vår tacksamhet inför alla de som gör tjänstgöringen möjlig. Alla äkta makar, sambos, flickvänner och pojkvänner. Mammorna och papporna, bröderna och systrarna. Ni som har gjort slitet där hemma. Ni som har känt oro och saknad. Ni som har gråtit på flygplatsen av glädje – och av sorg. Ni har också gjort en stor insats för Sverige.

Och den största hedern gentemot er veteraner, den kan vi aldrig visa på en enskild dag, utan genom att vi som samhälle ger det stöd och den respekt ni förtjänar, under årets alla dagar.

Sverige har under de senaste åren förstärkt stödet för veteraner, och fördjupat samarbetet med veteranförbund och anhörigorganisationer.

Det är ett arbete som har varit länge efterfrågat, och som aldrig får försummas igen, utan ska utvecklas i takt med tiden.

Veteranstödet ska inte vara en fråga om höger eller vänster, utan om anständighet, respekt och vårt ansvar som nation.

Det ansvaret ska Sverige aldrig vika ifrån.

Slutligen, vill jag säga detta: Veteraner! Sverige tackar er!

Vi känner ödmjukhet och tacksamhet inför er insats för vårt land, idag – och alla dagar. Jag hoppas ni känner er stolta över det ni uträttat. För ni är och förblir en stolthet för Sverige.

Tack.

Tal från Statsrådsberedningen

Tal av statsminister Stefan Löfven på invigningen av SM i Ung Företagsamhet

Publicerad 17 maj 2016 Uppdaterad 17 maj 2016

Älvsjö den 16 maj 2016. Det talade ordet gäller.

Vilken fantastisk utsikt. Här sitter Sveriges framtid – bokstavligen. 800 av de mest drivna unga företagare som vårt land har. Ni behövs och ni kommer att göra skillnad.

Det är roligt att få stå här – men jag ska erkänna att det är ännu roligare att senare träffa er i era montrar och höra er berätta om era affärsidéer.

För det finns en fråga som går före alla andra för mig som statsminister och det är jobben.

Och jobb skapas till stor del i företagen. Därför ska det vara enkelt att starta företag och att utveckla företag.

Regeringen har föreslagit ett "växa-stöd" som gör det lättare för företag att göra sin första anställning.

Vi ökar tillgången på riskkapital och rådgivning. Det ska bli lättare för er att gå från att vara svensk småföretagare till att bli en global innovatör.

Och nu växer Sverige. Fler vågar starta eget. Företag växer. Och för första gången på över 20 år så tar Sverige exportandelar på världsmarknaden. Där ska vi vara. Vi ska konkurrera med det som vi är bäst på – kunskap och kompetens.

Jag blir inspirerad av de många idéer som bygger på att vi producerar smartare, tar ekologiska hänsyn, återvinner och delar tjänster på ett modernt

sätt.

Så när affärsidéer som finns i era montrar idag, når nya marknader – då skapas inte bara jobb, utan då kan också världen förändras.

Jag har sagt att Sverige ska ha EU:s lägsta arbetslöshet. Och för att vi ska klara det så behövs ni.

Vi behöver era affärsidéer, er kreativitet och ert mod.

Framförallt behövs ert kunnande i entreprenörskap. Allt för många bra idéer försvinner på vägen. För att någon inte vågar, för att människor runt omkring säger att det inte kommer att gå.

Mitt råd till er är: Tro på er själva! Tro på er idé! Använd den kunskap som ni har fått.

Då kommer ni att växa. Då kommer också Sverige att växa.

Tack för möjligheten att komma hit.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Tal av statsminister Stefan Löfven i Europaparlamentet

Publicerad 09 mars 2016 Uppdaterad 09 mars 2016

Strasbourg, den 9 mars 2016 Det talade ordet gäller.

President of the European Parliament, Martin Schulz, thank you for your kind invitation to be here today. Vice President of the European Commission, Kristalina Georgieva, members of the European Parliament, ladies and gentlemen,

"It was the best of times, it was the worst of times, it was the age of wisdom, it was the age of foolishness, it was the epoch of belief, it was the epoch of incredulity, it was the season of Light, it was the season of Darkness, it was the spring of hope, it was the winter of despair."

Many of you probably recognise the opening lines of Dickens's *A Tale of Two Cities*. He is describing Europe at the end of the 18th century – but he could just as well be talking about our own times.

We have weathered a winter of despair. Of terrorists and extremists attempting to attack our fundamentals. Of Russia continuing to try to move European borders using armed force. Of our union not being able to cope with youth unemployment, social hopelessness and the global refugee crisis.

But there are also some rays of hope in the world. The global climate agreement, the new sustainable development goals, and large parts of the African continent rising from poverty show that we live in a time when global cooperation can make a difference.

And the EU also has a chance at a spring of hope. Standing strong and united against external threats. Tackling common challenges with the collective strength required to resolve them. Clearing away the last ruins of the financial crisis and starting to build strong societies again.

I was born in 1957, the same year as the Treaty of Rome. My generation was given vast opportunities and had great hope for the future. To many of us, the world seemed to be ours to explore and to make into a better place.

I cannot see any greater duty than to give the same opportunity and hope to the young generation of today. And I know that the European Union can be a driving force to this end, if we stand up for three central values of our union: Democracy. Cooperation. And added value for our citizens.

Let me start with **democracy**.

We are currently strengthening our joint actions against terrorism following cowardly and appalling attacks against our society. Many of these actions are tough, but necessary. But the work to defend democracy is a much greater task.

Defending democracy is standing up for the safety of our Jewish citizens at a time when anti-Semitic threats, hatred and violence once again echo throughout Europe.

It is never accepting or spreading populists' and extremists' demonisation of Muslims, even if it scores cheap points with the electorate.

It is working for the rights of the Roma and of all minorities who are held back by prejudice and poverty.

Defending democracy is also defending free and independent media, freedom of reporting and freedom of the press, because we know that politics always benefits from hard scrutiny.

Defending democracy is respecting every person's right to meet, to be tried in free and fair trials, to move freely in society and to love whoever they want.

If we do not defend these democratic values, we will lose Europe as we know it.

That brings us to my second point, **cooperation**.

Rarely have so many people been displaced in the world as they are right now, but rarely have so few European countries stepped up and been prepared to act.

During a two-month period last autumn, Sweden took in 80 000 people at a rate that is equivalent to 25 million asylum seekers annually in the EU as a whole.

This brought our reception system to the brink of collapse and, in the absence of working European solutions, it forced us to take unilateral action.

The Schengen Agreement and the free movement it creates is a mainstay of the EU, and crucial for our economies.

But if we do not act, and act fast, we risk losing it.

I see a lot of words and plans to move forward, but far too little action. I urge all member states to take their responsibility.

It's time to act, to ensure control of our external borders, enhance our cooperation with Turkey on the basis of International law, implement the redistribution of refugees within the EU, fight human smuggling and strengthen our common foreign policy to put a stop to the causes of the refugee crisis.

We must move from chaos to control, otherwise we risk the future of European cooperation as we know it.

And looking ahead, it is time to admit that the Dublin Regulation is not working and must be replaced.

If we do not create a new, common and sustainable asylum system, more countries will be forced to act unilaterally, which will hurt mobility, trade and – most of all – the human beings who are fleeing.

Sweden will work for a new asylum system in the EU that is based on equal distribution, and in which asylum is sought in the EU – not in an individual country.

Quite simply, if we are to share an external border and have free movement between our countries, we must also share a system of asylum reception.

And I cannot see how countries that do not participate in the common asylum system can participate in Schengen cooperation either.

This is also clearly linked to my third point, **added value for our citizens.**

We have shown that we are ready to work hard to keep together, as we have recently done to help keep the United Kingdom within our union.

But the complaints against the EU all over our continent should not be brushed aside. They show us the dire need to emphasise that special something that keeps us together – the European spirit, the shared value of cooperation for our citizens.

We need to demonstrate the value of 28 countries and 508 million inhabitants joining together:

To address challenges such as climate change that no country can manage alone, in this time of global interdependence.

To create an even larger common market, in this time of global competition.

To generate greater security for our people, in this time of global unease.

But if EU cooperation is to truly gain the broad popular support that is needed to stand strong in the 21st century, we must have a union that works harder for the wellbeing of the people.

In a world where 62 people own as much as 3.5 billion people, we need a European Union that works for equality, and everyone's chance to pursue their innermost hopes for a good life.

This is why we need to build a social Europe that strengthens people through more secure jobs and living conditions and strengthens enterprises through more secure access to citizens with purchasing power. Because when people and enterprises are strengthened, economies grow.

In a social Europe, the EU is a prime advocate for good terms and conditions for everyone working in the union. Making sure that workers never are forced to compete against each other through lower wages or poorer working conditions. Ensuring that in a tricky world of global subcontractors, there is always someone who is responsible for ensuring that you are safe at work.

In a social Europe, the EU should work to unleash the energy in a growing labour force. If women were employed to the same extent as men in the EU, GDP could increase by 12 per cent by 2030. The EU must not only act as a sentinel for sound finances, it must also act as a driving force for women's entry into the labour market and a truly equal world of work. This is as ethically right as it is economically smart.

In a social Europe, the EU should take a collective stand against the youth unemployment that is breaking down our economies and our societies' faith in the future. We should prioritise investments in education. Expand exchanges of European students between not only higher education institutions but also upper secondary schools. And create the jobs of the future for young people via social investment, ambitious free trade agreements and a digital internal market.

This is the kind of social Europe that can win the hearts of the European people.

The Commission's proposal for amending the Posting of Workers Directive and the development of the social pillar show that the work is finally and truly under way, which I welcome. Taking steps towards more decent working conditions and social progress is paramount. So let us continue onwards and upwards. Let us come together for a summit in Sweden in 2017, and draw up a strategy to move the idea of a social Europe forward.

For an EU that works hard for the size of the market, but even harder for the wellbeing of the people.

I see the European Parliament and the Commission as key actors on all these three issues.

I feel that in this hall and in this union, we carry the ability to create the same hope I felt in the generation of 1957, for the generation of 1997, 2007, 2017, and many generations to come.

Europe's winter of despair has been long and hard. But if we stand up for democracy when it is tested, if we cooperate and turn words into deeds to address the migration crisis, and if we create a social Europe that increases the wellbeing in people's everyday lives, then we will be able – in these best of times and worst of times – to create a new spring of hope in Europe.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Tal av statsminister Stefan Löfven vid Sustainable Development Solutions Network Northern Europe

Publicerad 29 februari 2016 Uppdaterad 29 februari 2016

Göteborg, den 26 februari 2016 Det talade ordet gäller.

Madam Vice-Chancellor,
Mr President,
Distinguished guests,
Ladies and gentlemen,

"Deep in the forest there's an unexpected clearing that can be reached only by someone who has lost his way."

This is a quote from one of Sweden's best loved poets, Tomas Tranströmer. It reveals hope, but also the mystery of the ways forward.

I remember the turn of the millennium. There weren't many people who believed that the Millennium Development Goals could be achieved.

Today we know better. We know that goals matter. We know they require cooperation, new alliances and new thinking. And this is why we are here today – to trigger transformative change.

Thank you very much for the invitation and the possibility to be here.

2015 was the best and one of the worst years in human history at the same time. And quite frankly, this is hard for people to grasp.

It's easy to veer between extremes – either being too optimistic or, more

likely, too pessimistic. It seems to be a human feature that we have a hard time dealing with opposing facts. But we need to be able to handle two thoughts – two realities – at the same time.

Last year was the best ever for the average human being. The World Bank is now reporting that fewer than 10 per cent of the world's population now live in extreme poverty. Nine out of ten boys and girls go to school. Billions of people have gained access to clean water. A global middle class is emerging where one in two people have access to a mobile phone.

The world is actually better-educated, better-fed, healthier and freer than ever before.

At the same time, no one can have failed to note that last year was also the worst in a long, long time; with deepening wars, conflicts and terror attacks. We have the worst refugee crisis since the Second World War.

And last year was also the warmest on record. Climate change is catching up with us.

And even though we are seeing less poverty in the world, inequality is increasing. If you fill a bus with the richest people in the world, they own as much as the 3.5 billion poorest people.

So in spite of great progress, a lot of work remains to be done.

The 2030 Agenda with the 17 Global Goals is an extensive to-do list for the planet. Agreeing on the list was an important step in itself. But now the work has to begin. And your work on connecting society, academia and business. to find and spread solutions to reach the goals is crucial.

And in this work, I would like Sweden to take the lead.

There are two reasons for this.

It is the right thing to do. It is morally right. Allow me to digress for a moment and make a personal reference. You may know that I was a foster child. Ten months old, I arrived to my new parents in the northern part of Sweden, to a small village called Sunnersta. A loving family took me in. They raised me as their own child.

That means that I had the good fortune to be brought up in a society where the legacy from the past doesn't prevent a good future, in a society

where people take responsibility – not only for themselves but also for others.

To me, the 2030 Agenda carries that same shared responsibility. We all have a responsibility towards others, not only ourselves.

But it is also economically smart. Let me quote the IMF's Managing Director Christine Lagarde.

"You do not need to be an altruist to support policies that lift the incomes of the poor and the middle class. Everybody will benefit from these policies, because they are essential to generate higher, more inclusive and more sustainable growth."

To put it short – equal societies perform better.

But there is even more to it than that. I want Swedish research and Swedish companies to be at the very forefront with the best innovations, newest technology and smartest solutions, because it is also good business.

It will develop us as a country. It will both strengthen productivity and give us a competitive edge. It will create jobs and growth. We have a win-win-win situation.

Friends,

One of the success factors for the Global Goals and the 2030 Agenda is the broad inclusion in developing these goals. It gives us strength now as we move forward.

And I am optimistic, truly optimistic.

I see the determination that all of you here represent. On a daily basis I meet people from every part of the society and all sectors who are ready to contribute.

Gothenburg is one of many Swedish municipalities that are showing the way as Scandinavia's largest transport hub with its port, the large automotive industry and the leading scientific research at Chalmers and the University of Gothenburg. You are trail-blazers for greener transport systems, and this is the result of close cooperation between politicians, local authorities, business and academia, sharing goals and visions.

At national level I have set up an Innovation Council with representatives of business, academia and civil society to boost our innovation capacity. Research is important, but just as important is the ability to translate findings and ideas into products and services for the benefit of everyone. Innovations will be key for the transition to a more sustainable society.

To spur this transformation even more, the Government has set an ambitious national goal. Sweden will become one of the world's first fossil-free welfare nations. We will demonstrate that you can combine freedom from fossil fuels with prosperity, and I hope this will send strong signals to the rest of the world.

Many Swedish companies have played a decisive role in the development of the 2030 Agenda. Ericsson's commitment has brought about considerable progress in terms of the entire ICT industry. Volvo and Scania are forerunners when it comes to transport of the future, and they are showing how we can build fossil-free transportation in both developing countries and developed economies.

In the area of consumer goods, both IKEA and H&M are informing people all over the world about the importance of their consumption decisions. Without the influence of consumers, the business sector will not change.

The Swedish finance industry has also played a key role in finding new models to finance the transition, and I would like to give one example: the work of Swedish Bank SEB on Green Bonds, which have gone from being a small pilot project to a billion-kronor industry in the course of just a few years.

Three ministers in the Government have particular responsibility for implementation. It is shared between the Minister for Public Administration, Ardalan Shekarabi, the Minister for Strategic Development and Nordic Cooperation, Kristina Persson, and the Minister for International Development Cooperation, Isabella Lövin, who you will be hearing later this afternoon and who will develop our international agenda.

The Government will appoint a national delegation to facilitate and stimulate implementation. The lessons learned from the implementation of Agenda 21 after the Rio Summit in 92 tell us that transformation is much stronger if it is constructed from the bottom up. Therefore, the delegation will work closely together with municipalities and counties.

A large number of government agencies will contribute with their knowledge, such as Statistics Sweden, which will help to develop indicators for follow-up and evaluation.

This will make the work and the results concrete.

Internationally, I have launched a High-level Support Group with eight other world leaders. We promote the sharing of experiences and best practices, and we are working to maintain engagement for the implementation of the agenda at the highest political level around the world.

There is no doubt that a framework of accountability – nationally, regionally and globally – helps all of us to deliver results.

Friends,

Let's go back to the unexpected clearing. Ground-breaking discoveries are not always made where or when we might expect.

New knowledge must be allowed to develop both in close cooperation with practice, in enhanced collaboration between academia, business and society, but also more freely, led by curiosity, with an understanding of how the world works as the only motivation.

All together this will give us new tools to create a better world for everyone.

Nothing could be more rewarding. So let's get to work.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Arbetet för en jämlik framtid

Publicerad 28 februari 2016 Uppdaterad 28 februari 2016

Statsminister Stefan Löfven, tal på Olof Palmes minnesdag på Kulturhuset i Stockholm, den 28 februari 2016 Det talade ordet gäller.

Vänner, det är väldigt roligt att vara här – jag tror inte det finns något bättre sätt att hedra Olof Palmes minne, än att tala om framtiden.

Det finns en klassisk satirteckning på Palme, en av de hjärtligare, där han är utklädd till Sisyfos – kungen av Korinth i den grekiska mytologin.

Han som är dömd att knuffa ett tungt stenblock upp för ett berg, och varje gång han når toppen faller stenblocket ned igen.

Palme stretar på där i togan, med ett stenblock som är en enorm version av 1969 och 1970 års 1 maj-paroll: "ökad jämlikhet".

Och visst kan arbetet för en jämlik framtid ses som ett sisyfosuppdrag. Det är inte bara borgerlig politik som har rullat tillbaka det, utan globala skeenden som ofta är utom nationell kontroll.

Palme fick själv uppleva oljekrisen på 70-talet, som sen följdes av bankrisen på 90-talet, och den globala finanskrisen på 00-talet.

Palme var också tidig med att se det här skeendet, och talade ofta om den moderna världens ödesgemenskap.

Och idag kan ingen tveka på hur rätt han hade. Allt angår oss alla. Allt påverkar oss alla. Den som har vilja till förändring, behöver se långt och brett.

Och just nu ser vi mycket som utmanar vår gemensamma, globala utveckling.

Vi ser hotande klimatförändringar, krig, terror och förföljelse, och i dess spår: den största flyktingkrisen sedan andra världskriget.

Men samtidigt finns det också motbilder.

Jag minns tiden vid millennieskiftet, när få, om någon, trodde att FN:s millenniemål skulle kunna nås.

Men fattigdomen halverades – fem år före utsatt tid. 9 av 10 flickor och pojkar världen över går i dag till skolan. Mödradödligheten har minskat, barndödligheten likaså.

Och förra året enades världens ledare om 17 nya globala utvecklingsmål och ett historiskt klimatavtal, och den amerikanska tidskriften The Atlantic kallade 2015 för "The best year in history for the average human being."

I allt mörker finns starka strimmor av ljus. Och det är upp till oss att låta det ljuset bryta igenom.

Därför höjer vi nu Sveriges röst i världen, för jämlikhet och internationell solidaritet, genom ett starkt FN och en feministisk utrikespolitik.

Högern försöker kalla det Palmenostalgi, men globalt samarbete för global jämlikhet är vår främsta framtidsstrategi.

Palme förstod det. Allt fler förstår det idag. Nu väntar vi bara på svensk höger.

Och samma komplexa situation, med ljus och mörker, ser vi på nationell nivå.

När Palme tog över 1982 så lämnade den borgerliga regeringen efter sig stora budgetunderskott, vikande konkurrenskraft och hög arbetslöshet. Jag kan känna igen det där någonstans ifrån...

Det har slarvats med underhållet av Sverige.

Vi ser det i otryggheten, i arbetslösheten, i hopplösheten inför framtiden, och

det hat och den polarisering som drar fram i dess spår.

Men samtidigt finns det också en annan sida. Sedan maktskiftet i Sverige har cirka 80 000 fler människor ett jobb att gå till, och många av dem är unga som tidigare varit fast i långtidsarbetslöshet.

Exporten stiger, tillväxten ökar, och vi har nu den högsta tillväxttakten i Norden, och en av de högsta i Europa.

Det finns ljus. Det finns kraft i svensk ekonomi. Och med den kraften ska vi börja sikta på en jämlik framtid.

Men kring detta står också den centrala konflikten i svensk politik idag.

För det haglar förslag, som skulle göra att vi, likt Sisyfos, skulle se mycket av det svenska jämlikhetsarbetet raserat.

Högern går nu fram med idéer om sänkta löner. Försämrade social trygghet. Och stora nedskärningar i välfärd och utbildning som ska finansiera nya skattesänkningar, på sammanlagt 64 miljarder.

De lovar goda utfall. Men jag ser ärligt talat inte hur lägre lön, sämre välfärd och svagare sociala skyddsnät ska ge människor större framtidstro.

Otrygghet kan inte bekämpas med större otrygghet.

Detta ska den svenska arbetarrörelsen ta strid om.

Det jag bär med mig från Palmes gärning är självförtroendet, jävlar anammat, som härstammar ur vetskapen om att ett annat samhälle är möjligt.

Självklart har mottagandet av över 160 000 människor på ett år varit en enorm ansträngning för Sverige, och det kommer leda till ännu större arbetsuppgifter inför framtiden.

Självklart blir den uppgiften inte lättare av att vi haft år av underinvesteringar, skattesänkningar, och nedskärningar.

Men lika självklart är det att lösningen inte kan vara att såga av den starkaste

grenen vi sitter på, och avveckla den modell som gjort Sverige starkt och sammanhållet.

Därför är arbetet för en jämlik framtid, också en strid för den svenska modellen.

I denna tid av förenklingar och falska motsättningar, av antingen eller, behöver vi ta striden för en svensk modell som står för "både och".

Både tillväxt – i nya innovationer och nya företag, och rättvisa – i nya skolsatsningar och nya sociala reformer.

Både rätt – till en välfärd och trygghet att lita på, och plikt – att utbilda sig, utveckla sig, och arbeta och göra rätt för sig.

Både individualism – och möjlighet att följa dina bästa stämningar längtan, och solidaritet – och vetskapen om att när du är som svagast är vår gemenskap som starkast.

Bara så kan vi bygga en jämlik framtid.

Och även om de borgerliga partierna gjorde allt för att fördröja det, så har regeringen nu påbörjat det här nya samhällsbygget.

Med nya investeringar i bostäder och infrastruktur.

Genom ett nytt kunskapslyft med 50 000 nya utbildningsplatser.

Genom fler lärare och anställda i äldreomsorgen.

Bättre arbetslöshetsförsäkring, tryggare sjukförsäkring, och starkare ekonomi för pensionärer.

Och vi kommer göra mer. Så att välfärden går att lita på. Så att skolresultaten äntligen vänder uppåt. Så att varje arbetsför vuxen i Sverige kan säga: Nu går jag till jobbet.

Steg för steg lanserar vi de reella reformer, som ligger till grund för "fria och jämlika människor i ett solidariskt samhälle", som vi slår fast i vårt partiprogram är den demokratiska socialismens mål.

Så för vi arbetet för en jämlik framtid vidare. Det kommer inte gå fort. Det

kommer inte vara enkelt. Men det ska göras. Vi har stora mål, ja. Men socialdemokraterna brukar inte ha små.

Och var det något vi lärde oss från Palme, så är det också att samhället skiljer sig från sisyfosmyten. Inget är förutbestämt. Vårt öde ligger i våra egna händer.

Ojämligheten är ingen naturlag. Den är skapad av människan – och därför går den att förändra.

Att ta striden för en jämlik framtid kan ofta kännas tungt. Ibland blir utmaningarna större. Vi kan slås tillbaka, och tvingas ta nya grepp.

Men vi är många som delar arbetet, och vi vet var vill nå. Och vi stretar på, Olof, vi stretar på.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Tal av statsminister Stefan Löfven, Mumbai, 13 februari 2016

Publicerad 13 februari 2016 Uppdaterad 13 februari 2016

Statsministerns anförande vid invigningen av industrimässan Make in India Week den 13 februari 2016. Det talade ordet gäller.

Prime Minister Modi, Heads of Government, Ministers, Chief Minister of Maharashtra, Business community representatives, Officials and members of the diplomatic corps, Ladies and gentlemen.

Good evening, Mumbai! The eyes of the world are on India. The IMF chief, Christine Lagarde, calls India "A bright spot in the global economy". It is vibrant, multicultural, creative, entrepreneurial and with remarkable prospects for the future. I am thrilled to be here.

In Sweden, we marvel at the facts about India's growth rate, its growing middle class and demographics.

Prime Minister Modi and the Indian government have set impressive goals to transform India's economy. The Make in India Week is a unique initiative and opportunity.

I have brought a strong business delegation – we call it Team Sweden – with some of our most innovative companies and government agencies. My message to my delegation, and to you, is: Sweden wants to be part in the transformation of the Indian economy. Or, in short: Let's Make in India!

And we already do, not least here in Maharashtra. For decades, Pune has been home to Swedish manufacturing and throughout India the numbers of Swedish companies and jobs are growing. Swedish companies focus on skills development. They are recognised for their cooperation with the local

communities. We take pride in being reliable partners, and we are here for the long term.

I am proud of the great partnership my country enjoys with the world's largest democracy. We work together on issues from energy to the environment and health, from digitalisation to defence and security. And we enjoy a close dialogue on global issues.

* * *

I see many areas for closer cooperation, but let me mention two of my favourites. First, innovation. Innovation has made Swedish companies competitive. You might be familiar with some of the Swedish internet applications, such as Skype. Digital innovation is key to the future of manufacturing. There is great potential for Indian-Swedish cooperation in this field.

Second, sustainability. It is possible to tackle environmental challenges and achieve high economic growth at the same time. [Let me take an example from my home city, Stockholm – today one of the cleanest capitals in the world, but 100 years ago heavily polluted from local industries.

Today we can swim in the middle of the city and the tap water is excellent.

I would even go as far as saying that sustainability spurs economic development and growth. Developing new emission-reducing products and innovations that the world is asking for will create jobs and export revenues. Companies and countries in the forefront will be winners. We have a true win-win situation here.

But it takes a shared vision and close cooperation between government, industry and civil society to modernise and change behaviour. Let us be guided by Nobel Prize laureate Rabindranath Tagore's wise words. "You can't cross the sea merely by standing and staring at the water." Let us boost cooperation, get to work and cross the sea.

* * *

I am pleased to announce that a Sweden-India Business Leaders Round Table will be established, with prominent personalities from our two business communities.

Ladies and gentlemen: I come to India with an offer of an even deeper, long-

term partnership between Sweden and India. And I am convinced that Make in India will be one of the enduring centrepieces of this partnership.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Anförande av statsministern vid Syrienkonferensen i London

Publicerad 08 februari 2016 Uppdaterad 08 februari 2016

Statsministerns tal vid givarkonferensen "Supporting Syria and the Region" i London den 4 februari 2016. Talet hölls på engelska. Det talade ordet gäller.

Secretary-General,
Excellencies,
Ladies and Gentlemen,

Let me commence by thanking our hosts:
the UK, Kuwait, Germany, Norway and not least the UN.
This conference gives us a unique opportunity to discuss how to tackle the Syria crisis in a new way, to restore hope for a better future.

Today, Sweden is significantly stepping up its support for Syria and the region.

I am proud to announce a pledge of 200 million USD over five years in strategic, development financing through Sweden's new Syria Crisis Strategy. It will increase economic opportunities for people and build capacity to provide basic services such as education inside Syria and in the worst affected neighbouring countries.

This funding will also be used to strengthen democratic forces, such as women's networks and other Syrian civil society organisations. Strategic aid today will prepare for a lasting peace agreement in the future.

We must work together to undertake efforts inside Syria. 13,5 million people are in desperate need of our help.

In addition, Sweden pledges another 41 million USD in humanitarian aid for 2016. Last year, Sweden not only delivered on its pledge, but doubled it by the end of the year. Likewise, we will assess the humanitarian needs throughout 2016.

Sweden has received more refugees from Syria than any other Western country per capita, more than 130 000 over five years. I urge other countries that can do so, to show solidarity with those fleeing this horrific war.

I condemn the military escalation in Syria in particular in Aleppo.

It has undermined the roadmap for a political solution defined in UN Security Council Resolution 2254. A military de-escalation by the Assad regime and its allies is required to demonstrate a commitment to negotiate.

We must call for an immediate end to indiscriminate attacks. Full humanitarian access to besieged areas, where over 400 000 people are starving is needed.

This would both save lives, and is essential for resuming negotiations.

Neither the Syrian people nor the international community can afford another failure in Geneva.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Tal av statsminister Stefan Löfven, Addis Abeba, den 30 januari 2016

Publicerad 04 februari 2016 Uppdaterad 04 februari 2016

Det talade ordet gäller.

Prime Minister Hailemariam and other representatives of the Government of Ethiopia, African Union Commission Chairperson Dlamini Zuma, President of the AU, President Déby African Heads of State, Secretary-General of the UN Ban Ki-moon, Members of the African Union, Distinguished ladies and gentlemen, Dear friends,

I would like to offer my sincere thanks to my colleague, Prime Minister Hailemariam, for this wonderful event, and the fine opportunity to speak to you all. It is a great honour to be the first Swedish Prime Minister to address the Heads of State and Government of the African Union, and a great privilege and pleasure to be back in Addis Abeba.

I was here a year ago and met with many of you. I was here again in July at the Financing for Development Summit. And now I'm back again. Addis is becoming like a second home to me, and due to the long, dark Swedish winters – I might need it!

As I return to Addis, I can see how fast things move around here! I am not only speaking of the new railway here in Addis, where Swedish consultants have been honored to play a part, but of the extensive and rapid development in general. In this sense, Addis is an example of Africa.

Great things are happening in many parts of this great continent. It makes me want to learn, listen, understand and bring back to our cold north the message of an Africa of inspiration, growth and opportunities. I will tell them

about hard work. Ambitions for progress. Impressive growth figures. And – not least – human development.

And my words will not fall on deaf ears. Your development has caught the attention of Swedish businesses, and many of them are ready to engage or expand in Africa. Emerging economies will soon drive the majority of the world's growth. I want my country to be part of that; I want us to increase our trade as equals, and share our future together.

And we will build that shared future on our shared history. Sweden's support for national independence and freedom from poverty and hunger has over the years evolved into a strong partnership.

We are partners in addressing regional and global challenges. We listen to one another. We share expertise. And we act. Together. This is why Sweden wants stronger cooperation between the AU and the UN. And why it is necessary to increase the African representation in the UN's Security Council.

One great and mutual commitment where we act, together, is the United Nation's Agenda 2030 for Sustainable Development.

That's why I'm very glad that President Johnson Sirleaf, President Zuma, President Magufuli and President Caïd Essebsi, as well as other world leaders, have joined me in the informal high-level support group to mobilise strong political support for the important work of implementing the Agenda. Future generations will thank you.

These days are special to Swedish Social Democrats. It is almost exactly 30 years ago that our Prime Minister Olof Palme was murdered. Palme held his last speech at the People's Parliament against apartheid in Stockholm, just a week before he was murdered. Although his speech was filled with rage against apartheid, it also expressed faith. Faith in peace, development and justice. It expressed faith in Africa. It expressed faith in cooperation.

Today, I see this same faith and ambition in Africa's Agenda 2063 and its vision for Africa's advancement.

I am particularly happy to welcome the theme of the AU, the 'African Year of Human Rights with particular focus on the Rights of Women'.

I am inspired by the leadership on gender equality demonstrated by the African Union and in particular by you, Madame Dlamini Zuma. Together

with President Kagame and President Mutharika, I am a champion for UN Women's HeForShe campaign.

I urge all men to join in – at work, in their home life and among their friends.

Together we can create a gender-equal society – it is as morally right as it is financially smart.

And I'm proud to say that Sweden, as a partner, will stand alongside you, in the fight against climate change and the quest to improve energy supply in Africa, in the promotion of better education and employment opportunities for young people, in the creation of better systems for migration, that are circular, safe and sustainable both for receiving countries and for those African nations who need their young and ambitious to develop their societies, and in the many more challenges we face together.

Our development cooperation will remain broad and reliable.

The future is always uncertain, but of one thing I am very sure: Sweden's solidarity, friendship and longstanding partnership with the peoples of Africa.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Key note by Prime Minister Stefan Löfven address at World Economic Forum Session "Operationalizing the Sustainable Development Goals" (SDGs)

Publicerad 26 januari 2016 Uppdaterad 26 januari 2016

Davos, den 20 januari 2016 Det talade ordet gäller.

Excellencies, ladies and gentlemen,

Bad news tends to dominate today's political agenda. We need to give these issues our full attention, of course, and find solutions.

But we should also feel encouraged. A few months ago, in New York and Paris, international leaders showed a common determination to take on the long-term challenges we face. I want to commend the Secretary-General of the United Nations for these tremendous achievements last year.

The 2030 Agenda adopted in September provides a solid platform for the policies needed to build equitable and sustainable societies. And to help ensure that the 2030 Agenda is not only adopted but also implemented, I have launched a High-Level Support Group with eight other world leaders to maintain the highest level political engagement.

The implementation of the global goals is also a high priority for the Swedish Government. And – I am pleased to say – for Swedish society. Swedish business, trade unions, CSOs and academia have been deeply engaged in the formulation and negotiations on the 2030 Agenda and are now preparing for its implementation.

Last Monday, I met almost 600 representatives of all sectors of Swedish society to discuss how we can best implement the 2030 Agenda. Let me take a minute to share with you some concrete actions we discussed.

Firstly, the Swedish Government has high corporate social responsibility ambitions. We have recently launched a National Action Plan for Business and Human Rights to better support Swedish companies' CSR efforts.

Secondly, we want to make greater use of public procurement to achieve the global goals. By enforcing sustainability requirements in public procurements, the Swedish contracting authorities will use their resources more responsibly. We are currently working on a National Procurement Strategy to clearly establish public procurement targets. A dedicated National Agency for Public Procurement has been established to provide support aimed at making procurements more sustainable.

My third example relates to environment policy. Sweden aims to have a fossil-free vehicle fleet by 2030 and, in the long term, to be powered by 100 per cent renewable energy. To speed up reduction of greenhouse gas emissions, a grants programme for local and regional investment to mitigate climate change was introduced last year. This will also create new green jobs.

We are now launching a national implementation scheme for the 2030 Agenda. It includes a designated national committee and specific assignments for a number of government agencies. We will invite municipalities, the business sector, trade unions, academia and civil society to contribute. For truly transformative results, early involvement of the local level is essential.

I look forward to exchanges of mutual learning about how to organise our work, both nationally and internationally. I believe that sharing best practices and concrete examples of collaboration, as we are doing here today, is the key to achieving great results for our countries, and thus for the world.

Thank you.

Tal från Statsrådsberedningen

Opening remarks by Prime Minister Stefan Löfven at World Economic Forum session ”Sustainable Business – Advancing standards in global supply chains”

Publicerad 26 januari 2016 Uppdaterad 26 januari 2016

Davos, den 20 januari 2016 Det talade ordet gäller.

Ladies and gentlemen,

We share a planet, we share a global economy – and we share an increasingly global labour market.

I am convinced that rights at work are fundamental prerequisites for the freedom of women and men. Decent working conditions are also key to sustainable businesses.

How can these rights and conditions be achieved? Through social dialogue between trade unions, employers and governments.

Let me give you an example.

The HIV pandemic has had devastating effects on working women and men and their families, and threatens fundamental rights at work.

In southern Africa, one important social dialogue project aims to prevent the spread of HIV and reduce its effects by informing workers in their workplaces. The main winners are the workers, whose improved health

means they can continue working. But the companies also benefit through increased productivity and reduced absenteeism. And society benefits too when health care costs fall.

Examples from my own country can also demonstrate the power of social dialogue.

In the early 1900s, Sweden was severely plagued by social conflicts, resulting in strikes and lockouts. We had one of the highest number of work days lost in the world. That changed when employers and trade unions struck a nationwide agreement in 1938, setting rules on how to conduct social dialogue and conflict resolution.

I hope that a new global concept can be developed where stakeholders join forces to promote joint solutions, while still representing their different interests. Each actor needs to pay attention to and take into consideration the aims and limitations of the others. This is what I call a Global Deal.

An approach of this kind can encourage cooperation between social partners. It could bring peace to the labour market, promote competition, and enhance inclusive growth and shared prosperity.

For states, a Global Deal implies promoting and respecting the ILO core conventions and ensuring the implementation of policies to promote productive employment and decent work. States should recognise the role of social dialogue in democratic governance and encourage concrete agreements through collective bargaining.

For employers, this means respecting these rights in practice, social responsibility and being prepared to negotiate locally, regionally or globally.

For trade unions, this means considering social responsibility when negotiating, but also contributing to the company's overall development.

A more equitable, sustainable and just world is not an altruistic objective but very much a shared interest of states, companies and workers.

I look forward to continuing working with ILO Director-General Guy Ryder and OECD Secretary-General Angel Gurría to advance the Global Deal concept so that countries, companies and unions, like those represented here, can join in this effort.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Statsminister Stefan Löfvens jultal

Publicerad 19 december 2015 Uppdaterad 19 december 2015

Stockholm den 19 december 2015. Det talade ordet gäller.

Vänner,

det finns minnen från den här hösten som jag kommer att bära med mig för resten av mitt liv.

När jag reste till Trollhättan efter mordet på Kronans skola och mötte elever, föräldrar och personal, och såg chocken, rädslan, vreden, i deras ögon. Den glömmer jag aldrig.

När jag fick samtalet om att Paris blivit attackerat, och jag tänkte på alla människorna förlorade livet den kvällen, och förberedde mig för att kontakta president Hollande och ge svenska folkets stöd till Frankrike, för tredje gången på ett år.

När den globala flyktingkrisen tilltog, i spåren av fördjupade krig och konflikter i världen och allt fler sökte sin tillflykt till Sverige och vi inte längre klarade ett värdigt mottagande.

Jag är övertygad om att vi hade kunnat klara flyktingkrisen på ett helt annat sätt om vi hade delat på ansvaret inom EU. Men när jag besökte Malmömässan i november och såg den svåra situation som mötte asylsökande där med akuta sängplatser som inte var mer än kartonger rakt på betonggolvet. Familjer med små barn som tvingades leva där ibland i flera dygn i väntan på boende, bara för att belastningen var så stor. Då fungerade inte längre vårt mottagande. Och i allt detta personalen och polisens enträgna arbete, inför en enorm uppgift, hjältar i vår tid.

Bristen på gemensamt ansvarstagande har gjort att regeringen lagt om flyktingpolitiken för att få fler att söka sig till andra EU-länder.

Och historien om den här tiden är ännu inte färdigskriven. Lösningen finns på EU-nivå. Det har jag slitit för under hela det här året. Och jag har inte varit ensam. Angela Merkels Tyskland och Werner Faymanns Österrike har gett ett ovärderligt stöd till Sverige, och fler länder sluter upp.

Men nu krävs mer vilja. Nu krävs högre tempo. EU måste åter vända sig till solidariteten, det är bara genom gemensamma lösningar vi kommer framåt.

Flyktingmottagandet måste fördelas jämnt mellan länderna, så att varje land kan leva upp till sitt samhällsåtagande.

Jag är socialdemokrat. Jag tror att en nation är mer än en sammanslutning av människor på en geografisk yta. Det är en gemenskap där vi känner ansvar för varandra, där vi stödjer varandra i livets motgångar, och lägger grunden för varandras framgångar.

Det innebär att vi som land ska klara att leva upp till vårt åtagande, både gentemot de som redan bor här och de som kommer nya. Att alla vuxna som kan arbeta också arbetar, att alla barn får en bra skolgång, att vården, omsorgen och socialtjänsten finns för dig när du behöver den, om du behöver den.

Annars får vi ett samhälle som slits isär. Ett samhälle som är räddare, otryggare, där egoismen segrar över solidariteten. Det är inte Sverige.

Och jag tror på ett samhälle där vi försvarar människans lika värde och rätt i vår vardag.

Den våg av hat mot samhällets mest utsatta som vi sett under året, skadegörelsen, hoten, mordbränderna mot våra asylboenden, den är vidrig, ynkelig, avskyvärd. Och det är upp till dig, och mig, oss alla att stå emot den. Polisen förstärks. Vaktningen ökar. Men du och jag måste göra allt i vår makt för att bemöta och bekämpa hatet och rasismen.

Sveriges styrka ligger i att vara ett jämlikt och jämställt samhälle; som inte trots, utan på grund av, sin solidaritet och tolerans, är rikt, modernt och en lysande ledare i världens utveckling. Det är det Sverige vi strävar efter. Det är det Sverige vi tror på.

* * *

Vänner, vi äger vår framtid. Samhället är vår skapelse, och vi avgör dess utveckling tillsammans. Och nu står vi inför två avgörande vägval inför vår gemensamma framtid.

Det första står mellan nedskärningar eller investeringar.

Nu vet vi vad år av underinvesteringar gör med ett samhälle. Vi kan se det i bostadsbristen i mer än 180 av Sveriges kommuner. Vi kan höra det i rapporterna om tappad produktivitet och konkurrenskraft, i företagarnas larm om att var fjärde rekryteringsförsök misslyckas för att de inte hittar rätt kompetens, trots att 350 000 människor arbetslösa. Vi kan känna det i besvikelsen, hopplösheten hos varje elev som inte får rätt stöd i skolan.

Vi ser det, vi hör det, vi känner det. Därför skapar regeringen nu över 50 000 nya utbildningsplatser. Vi påbörjar den största bostadssatsningen på 20 år. Vi ökar underhållet av vägnätet och järnvägen, lanserar Sveriges nya exportstrategi, ökar samverkan mellan företagare, forskning och förtroendevalda. Och vi tillför resurser till skolan – till högre lärarlöner och mindre klasser i lågstadiet.

Sverige väljer väg: samhällsinvesteringar framför skattesänkningar och nedskärningar. I det man vill utveckla investerar man. Därför investerar vi i Sverige.

Det andra vägvalet står mellan skuggsamhällen eller sammanhållning.

I flyktingkrisens spår höjs rösterna för att skapa skuggsamhällen, där människor lever med en sämre välfärd, en sämre arbetsrätt, utan rimliga löner. De säger att det är en lösning på flyktingkrisen, men egentligen är det bara samma recept för ojämlikhet som hörts i alla tider.

Och det går inte att sänka någras löner, utan att sänka allas löner på sikt. Det går inte att slopa någras välfärd, utan att sarga hela den generella välfärden. Det går inte att attackera den svenska modellen, utan att skada det som gör Sverige starkt.

Vi har högre ambitioner än så. Människor ska inte bara erbjudas tak över huvudet, de ska ha ett hem. De ska kunna studera, jobba, försörja sig själva och förverkliga sina drömmar, inte som andra klassens medborgare – utan som jämlikar. Alla ska kunna kräva sin rätt, men också göra sin plikt. Det är vi skyldiga de som kommer till Sverige och det är de skyldiga det svenska

samhället.

Därför väljer vi den väg som leder till ett samhälle som vi skapar tillsammans, där ingen lämnas efter, men ingen heller hålls tillbaka. Vi väljer ett samhälle byggt på tillit, jämlikhet och gemenskap därför att bara så kan alla människor i det samhället känna framtidstro.

Samhällsgemenskapen måste vara för alla annars är den ingen gemenskap. Därför ska vi inte skapa skuggsamhällen, utan ett Sverige som håller ihop!

* * *

Vänner,

om fem dagar samlas vi för att lyssna till en beundrad politisk agitator. Han är 14 år. Och han säger ju till sin mamma, när han ska gå till jobbet på självaste julafton:

"Ett väl utfört arbete ger en inre tillfredsställelse och är den grund varpå samhället vilar."

Och Karl-Bertil Jonsson har rätt, även i våra dagar. Även om vi gör rätt vägval: investeringar framför nedskärningar, och sammanhållning framför skuggsamhällen, så är resten av vägen hårt arbete.

Och på vår väg finns ljuspunkter. Vi ser hur flera kurvor nu vänder uppåt. Sverige klättrar, och har nu den fjärde högsta tillväxten i EU, kombinerat med den fjärde högsta investeringstakten. Fler människor än någonsin tidigare går varje dag till jobbet. Arbetslösheten minskar och ungdomsarbetslösheten allra mest.

Och särskilt glad är jag över att många som varit arbetslösa länge, som kanske börjat tvivla på sig själva, känt att de inte längre behövdes, nu med raka ryggar kan göra det som kanske är så fruktansvärt nervöst, men samtidigt så fullständigt fantastiskt: Kliva in på en arbetsplats och säga: Det är jag som är den nye!

* * *

Men vänner,

vi har fortfarande en lång väg att gå. Nu finns över 80 000 lediga jobb att söka, men det innebär också att runt hörnet väntar arbetskraftsbrist inom en

rad yrken, om inte samhället svarar upp.

Och det tänker den här regeringen göra. Och om vi fattar rätt beslut, även de som är svåra, så kommer vi att vända utmaningarna till möjligheter och invandringen kommer att bli en stor tillgång på svensk arbetsmarknad.

Det kommer krävas ett växande kunskapslyft. Breda snabbspår, med snabbare utbildning i svenska och fler bristyrkesutbildningar. Fortsatt fokus på att fler företag kan gå på export, och de investeringar i infrastruktur, bostäder, klimat som svenska företag behöver för att växa.

Men Sverige ska jobba sig ur krisen – och komma ut ännu starkare på andra sidan!

* * *

Och det finns fler ljuspunkter. År 2000 satte världens ledare upp ambitiösa mål för den globala utvecklingen. Den extrema fattigdomen halverades 2010, och i höstas meddelade Världsbanken att mindre än 10 procent av världens befolkning lever i extrem fattigdom. Samtidigt går 9 av 10 av alla pojkar och flickor i världen till skolan varje dag. Det är fler än någonsin tidigare.

Vänner, världen blir inte sämre. Den blir bättre.

Och nu höjer vi ambitionerna ytterligare. I september enades världens ledare om 17 nya globala utvecklingsmål och för precis en vecka sedan fick vi ett historiskt klimatavtal.

Målen har slagits fast – nu börjar jobbet. Tillsammans, sida vid sida, finns det få saker vår mänsklighet inte kan klara av. Rädslan leder oss inte, utan hoppet. Mörkret visar inte vägen framåt, utan ljuset.

Och bakom de mörka molnen av terror, krig och katastrofer, finns en värld som steg för steg blir bättre. Bär med er det i vintermörket!

* * *

Vänner,

en sak jag älskar med julen, är att den sätter fokus på den andre – det som gör en annan människa glad. Julen är också en tid för tacksamhet.

Jag vill avsluta med att rikta ett särskilt tack till alla er som arbetar under jul

och nyår så att vi andra kan vara trygga, alla poliser och brandmän, alla ni som arbetar i vården, omsorgen och kollektivtrafiken, som tar hand om och ser till att gammal som ung kan njuta julens glädje. Tack till alla kyrkor och ideella organisationer som dukar upp julbord, och tänder ett ljus för den, som sången går, "har frusit och gått vill i världen".

Under den här mörka hösten har en av de ljuspunkter varit alla de människor som ideellt har ställt upp, välkomnat och värmt. Tidningen Fokus utsåg volontärarbetaren till årets svensk, och sällan har väl den utnämningen varit mer välförtjänt! Tack!

Värdet för samhället när människor möts och samarbetar, och för var och en av oss när vi lär känna nya människor och kan bidra till det gemensamma. Det värdet går inte att räkna i kronor. Det sker varje dag i föreningslivet, på idrottsplatser och i gympahallar, bland styrelseledamöter och klassföräldrar, i mötet mellan nyanlända och oss som bott här länge. Där byggs tilliten och där läggs grunden för det Sverige vi är stolta över.

Och nästa år, om du har möjlighet, engagera dig lite extra i ideellt arbete. Det blir mitt nyårslofte. Gör det gärna till ditt. För samhället är vårt gemensamt och vi bygger det tillsammans.

En riktigt god jul och ett riktigt gott nytt år önskar jag er alla!

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Tal av statsminister Stefan Löfven vid COP21

Publicerad 30 november 2015 Uppdaterad 30 november 2015

30 november 2015, Paris. Det talade ordet gäller.

Herr president,
herr generalsekreterare,
Ers Majestäter och Kungliga Högheter,
ärade kolleger och delegater,

jag är industriarbetare. Jag startade mitt arbetsliv som svetsare. Jag vet av egen erfarenhet att med rätt framsynthet kan industrin åstadkomma förändring, genomgripande och snabbt.

I själva verket är det den industriella revolutionen som har fört oss hit i dag. Den gav oss aldrig förut skådad rikedom och tillväxt. Men den var även startpunkten för en ekonomi som bygger på kol och andra fossila bränslen, liksom för en ohållbar global uppvärmning.

Vi har samlats här i dag för att påskynda en ny grön industriell revolution som kommer att bli minst lika omvälvande som den för 250 år sedan.

Men den här gången måste förändringen vara global. Den måste bygga på förnybar energi, och den måste vara rättvis.

Men precis som tidigare kommer förändringen att vägledas av innovationer. Solcellen, i kombination med smart energilagring, kan mycket väl bli vår tids symaskin.

Vinnare blir de samhällen som går i täten – inte de som väntar till sista minuten. Jag har därför uppställt ett ambitiöst mål för mitt land: Sverige ska vara bland de första fossilfria välfärdsnationerna i världen.

Det är inte bara en fråga om klimataltruism – det ligger även i vårt ekonomiska intresse. Jag vill att de svenska företagen ska utveckla de nya utsläppsminskande produkter och innovationen som världen efterlyser. Härigenom kommer arbetstillfällena och exportintäkterna att skapas.

Som rikt land har vi ett försprång. Följaktligen är det vår skyldighet att stödja de länder som inte har orsakat utsläppen men som är mest sårbara för deras effekter. Sverige är fast beslutet att visa ledarskap. Vi är och förblir den största givaren per capita till den gröna klimatfonden. Dessutom kommer vi att lämna betydande nya bidrag till Anpassningsfonden och till Fonden för de minst utvecklade länderna.

Allt sammantaget är Sverige här för att ingå ett ambitiöst, rättvist och varaktigt avtal. Vår viktigaste prioritering är att hålla den globala uppvärmningen så långt under två grader som möjligt.

Låt oss alltså inte se Paris som ett slut, utan som en början. Låt oss fortsätta att höja vår ambitionsnivå. Och låt oss vägledas av den fasta övertygelsen att globala klimatåtgärder inte kommer att hålla tillbaka mänskligheten – de kommer att drivas oss framåt.

Tack så mycket.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Statsministerns ord vid pressträffen med anledning av terroristattackerna i Paris

Publicerad 14 november 2015 Uppdaterad 14 november 2015

Idag sörjer Sverige med det franska folket.

Terroristattackerna som vi har bevittnat under gårdagskvällen och natten är präglade av ett vidrigt hat och förakt mot människovärdet.

Vi tänker på offren och deras anhöriga, de föräldrar som förlorat sina barn, de barn som förlorat sina föräldrar, de liv som nu aldrig kommer att levas. Det här är fruktansvärda timmar för Europa.

* * *

En svensk är avliden, och vi har uppgifter om att en annan svensk är skottskadad.

Vi har kontakt med deras anhöriga, och de ska veta att mitt och hela svenska folkets deltagande och sympati är hos dem. Våra hjärtan är med er. De franska myndigheterna fortsätter givetvis sitt arbete, ett arbete som pågår så vi har inte alla officiella svar ännu.

* * *

Paris är en stad som många av oss bär i våra hjärtan, som en symbol för den sprudlande kulturen, glädjen och friheten. En attack mot Paris är en attack mot Europa, mot den fria och demokratiska världen.

Sverige står nu tillsammans med Frankrike i solidaritet, och vi har meddelat att vi står redo att ge dem det stöd som behövs, som de själva uttrycker.

* * *

Idag har jag sammankallat det säkerhetspolitiska rådet. Rådets medlemmar har fått information från rikspolischefen och chefen för säkerhetspolisen och detta har jag meddelat de övriga partiledarna i Sveriges riksdag.

UD har uppdaterat oss om sin konsulära verksamhet för att stödja svenskar på plats. UD råder också svenskar i Paris att följa händelseutvecklingen noga i media och att lyssna till de franska myndigheternas råd.

Utrikesnämnden kommer också att sammankallas under de närmaste dagarna.

* * *

Ja, idag är en dag för sorg. Men också för beslutsamhet.

President Hollande har rapporterat att dessa dåd utfördes av den terroristgrupp som kallar sig för den Islamiska staten. Det har också tagit på sig ansvaret för det här dådet. De tog nyligen även på sig ansvaret för en avskryvård attack i Beirut, och står för summariska avrättningar, våldtäkter och tortyr i Syrien och Irak.

Regeringen har nyligen meddelat viljan att förlänga den svenska utbildningsinsatsen för de kurdiska styrkor som bekämpar ISIL. Och detta stärker behovet av att hela det internationella samfundet samlas för att bemöta och bekämpa denna vedervärdiga sekt.

* * *

EU:s utrikesministrar kommer att mötas på måndag och diskutera detta. Sverige tycker också att EU skyndsamt bör mötas på ministernivå för att diskutera konsekvenserna av det inträffade, och avgöra vilka åtgärder som vidtas på både kort och lång sikt.

* * *

Sverige har också under den senaste tiden tydligt intensifierat arbetet för att förebygga, förhindra och försvåra terrorism, under ledning av inrikesminister Anders Ygeman.

Den nationella strategin mot terrorism syftar till att

- motverka radikaliserings och rekrytering till extremist- och terroristgrupper,
- minska förmåga och möjlighet att begå terroristattentat,
- upprätthålla skydd för individer
- samt minska samhällets sårbarhet för terroristattentat.

Arbetet utvecklas fortlöpande. Bland annat vidtas nu åtgärder för att förhindra missbruk av svenska pass. Insatserna för terrorismbekämpning höjs med 225 miljoner fram till 2018 i ett ökat anslag till Säkerhetspolisen. Och lagstiftning för att kriminalisera rekrytering, organisering och finansiering av terrorverksamhet ska vara på plats vid årsskiftet.

Och detta är ett arbete som utgör kärnan i vad som är den svenska statens uppgift. Händelserna vi har bevittnat igår kväll och i natt understryker vikten av att detta arbete intensifieras och koordineras över hela landet.

Alla samhällen är sårbara, men Sverige ska ständigt arbeta för att minska vår sårbarhet, självständigt och i samarbete med andra.

Det ser jag som en utav mina främsta uppgifter som statsminister för Sverige.

* * *

Jag vill också rikta mig direkt till alla som känner sig rädda och oroliga just nu. Vi lever just nu i en tid då vi ser otroligt mycket mänskligt lidande.

Jag, och den regering jag leder, kommer att arbeta outtröttligt för att ni ska känna er trygga.

Om du funderar på vad du kan göra i precis den här stunden, så kan du göra något så enkelt som att visa din solidaritet med det franska folket på det sätt du vill. De behöver hela världens stöd.

Och i dessa tider är det viktigast av allt att minnas och stå upp för de värderingar som är vår fyrbåk i mörkret. Sverige är och förblir ett samhälle som tror på demokrati, frihet och jämlikhet mellan människor. Dessa värderingar kan och ska aldrig terrorismen få rubba.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Stefan Löfvens tal på toppmötet i Valletta

Publicerad 12 november 2015 Uppdaterad 12 november 2015

Tal den 11 november på toppmötet i Valletta på Malta mellan EU och Afrika om migration. Det talade ordet gäller.

Mr President, esteemed colleagues. I speak as the leader of a migrating country.

Many Swedes spend part of their lives outside Sweden, many young people see the world as their working place, and half of all graduated economy students have studied abroad. People travel and move all over the world. And they come back home again, bringing new ideas, new contacts and business opportunities. That's why we should facilitate circular migration, and lower the cost of remittances. That's why regular migration is key. And that's why migration can be one of the strongest imperatives for development.

I thank you all for being here today to decide a path forward for that imperative to be shared by Europeans and Africans alike.

The current global refugee crisis is a long way from this positive vision of migration. People are fleeing for their lives, and a great many lives are being lost at sea.

The right to seek asylum is a cornerstone of international law, but the refugee situation in several countries in Europe is becoming unsustainable.

This includes my own country. 10 000 people seek asylum every week in Sweden. That would correspond to half a million people seeking in asylum in the EU on a weekly basis. This has put us under severe pressure, and we are

reaching our maximum capacity for migration. This is not a sustainable situation.

And even though this is a great challenge for many European countries, the challenge is even greater for many African countries. We are seeing people put their lives in the hands of smugglers, who do not always place great value on a human life.

You are losing your young and your educated, those who should be building your societies for the future. That's why we're all in this together. That's why our cooperation is so crucial. We can only fight the root causes of the migration crisis together. We need cooperation that creates greater opportunities for studies, secures decent work and shared prosperity in all parts of Africa, and brings hope to the young.

Therefore, Sweden will be a founding and contributing member of the EU Emergency Trust Fund, as a part of our long lasting development partnership with the entire region.

We need cooperation that enhances capacity-building, protects children in mixed migration flows and reaps the positive economic rewards of migration.

And in order to achieve this, a credible policy on irregular migration and return is a must, because return arrangements and readmissions agreements remain necessary parts of a functioning migration system.

In short: We need cooperation for a migration that is both sustainable and safe – and out of free choice, not forced choice.

The path towards that goal is a long one. But this makes the steps we take today even more important. So let our work not merely result in words on paper, but also constructive action for many days to come.

Thank you.

Tal från Statsrådsberedningen

Statsminister Stefan Löfvens inledningsanförande på Kvalitetsmässan

Publicerad 04 november 2015 Uppdaterad 04 november 2015

Svenska mässan, Göteborg den 3 november 2015. Det talade ordet gäller.

Det är en ära att få inledningstala på Kvalitetsmässan som har utvecklats till att bli ett innovations- och utvecklingsforum för offentlig verksamhet i Sverige.

Jag talar ofta om hur snabb förändringen är i den globala ekonomin och på de globala marknaderna. En innovation kan födas i januari, finnas på samtliga kontinenter i maj och vara lastgammal i december. Med självklarhet driver vi att Sverige ska ta plats i täten. Vi ska konkurrera med kunskap och nya idéer.

Vi ser lika snabba förändringarna i de offentliga verksamheterna. Innovationer i offentlig sektor kommer att lika vara avgörande för svensk konkurrenskraft framöver. Och med samma självklarhet ska Sverige ha en tätposition också här. Verksamheterna ska utvecklas i samtal med medarbetarna och deras kompetens ska tas tillvara. Vi ska stimulera nytänkande. Det kommer att ge oss nya verktyg och helt nya möjligheter. Vi måste våga tänka nytt, göra nytt, pröva nytt.

Målet däremot, det är inte nytt. Det är fast förankrat i solidaritet, frihet och jämlikhet. Det är ett samhälle där alla får chansen, med en skola som är jämlik, där ingen lämnas efter, men ingen heller hålls tillbaka, med en omsorg som tar väl hand om barnen och de äldre och trygghetssystem som gör omställningen i livet lättare – som inte stöter ut människor utan finns där som en hjälp tillbaka.

Detta ska inte ställas mot den ekonomiska utvecklingen. Tvärtom. Välfärden ska erkännas som den förutsättning för tillväxt som den är, där jobb skapas, där samhällets sociala infrastruktur möjliggör för människor att gå till jobbet.

Välfärden och den grundläggande idén om jämlikhet är en del av en framgångsrik ekonomisk politik. Om vi tittar på verkligheten så är det så att välfärdstaterna, vi har inte bara överlevt i den nya globala ekonomin - vi klarar oss faktiskt bäst.

Vi ska må väl på färden genom livet, genom uppväxt och arbetsliv och när det är dags för pension - för att det är moraliskt rätt, men också för att det är smart.

Vänner,

Den styrka som vi har byggt upp - den ekonomiska styrka och den genuina grund som finns i vår offentliga verksamhet gör oss rustade för den utmaning som den internationella flyktingkrisen innebär för Sverige.

Det kommer att krävas prioriteringar och tuffa beslut. Men ingen av oss har valt det här jobbet för att det ska vara enkelt. Vi är alla vana vid målkonflikter och budgetdisciplin. Och samtidigt vet vi att samhällsbygge är det finaste man kan ägna sig åt.

För snart två veckor sedan var jag i Trelleborg. Jag mötte kommunens företrädare och många tjänstemän som nu jobbar dygnet runt för att klara mottagandet av ensamkommande barn och unga. Mycket av övrig verksamhet är satt på vänt. Det är inte ett mottagande så som vi vill ha det.

Det är oerhört svårt att bara få fram sängplatser. Länsstyrelserna har finkammat landets kommuner och kartlagt ytterligare tillfälliga boendeplatser. De kommer att behövas.

Och mitt i allt hårt arbete för att bereda plats för de människor som flyr för sina liv drar en våg av brandattacker på asylboenden över Sverige. Det är så vidrigt, så ynkligt, att det inte går att klä i ord. De som begår dessa brott är fiender till Sverige – till det samhälle som vi vill att Sverige ska vara. Polisen intensifierar jakten på de ansvariga. De ska ställas inför rätta och de ska straffas.

Men mitt viktigaste budskap är att det som de absolut allra flesta svenskar visar är humanitet och enträgen empati. Enorma insatser görs i hela landet av

Migrationsverkets personal, jurister, socialarbetare, lärare, poliser, frivilliga, tjänstemän i kommuner och landsting. Många sliter bokstavligen både dag och natt. Det ska vi vara stolta över. Ingen ska någonsin tveka på Sveriges humanitära vilja.

I det pressade läge som nu råder måste ansvaret delas.

Jag har sagt det så många gånger de senaste månaderna. Jag gör det av det enkla skälet att det finns ingen annan väg framåt. Inget land klarar detta på egen hand, ingen kommun heller. Och inget politiskt parti.

Jag är stolt över att ha kunnat samla landet i en orolig tid. Den blocköverskridande överenskommelsen visar att när det krävs är vi beredda att ta ett samlat politiskt ansvar för Sveriges bästa.

Jag ska lyfta fram några av de 21 insatser som överenskommelsen omfattar.

Vi har tidigare tagit strid för att flyktingmottagandet ska fördelas jämnt i EU, och vi begär nu att Sverige ska vara en del av EU:s omfördelningssystem så att människor som söker asyl i Sverige kan placeras i andra EU-länder. Sverige kommer också att ansöka om EU-medel för det stora antal flyktingar som vi har tagit emot. Och under en tid kommer tillfälliga uppehållstillstånd att vara huvudregel också i Sverige.

I överenskommelsen ingår att alla kommuner ska ta gemensamt ansvar. Lagförslaget påskyndas för att träda i kraft den 1 mars nästa år. Vi är också överens om en jämnare fördelning mellan skolor. Kommuner ges möjlighet att placera elever också på andra skolor än de som är närliggande. Det kommer att ge fler skolplatser, men det kommer också att gynna alla elever.

Fler bostäder behöver fram snabbt. Därför ska bland annat tillfälliga lättnader i plan- och byggregleringen genomföras och vi kommer också att se över hur det kan förenklas att åter göra bostäder av lägenheter som i dag används för annat.

Varje boende, varje ny bostad kommer att behövas. Vi påbörjar nu den största bostadssatsning på 20 år för att få fram fler billiga lägenheter och fler studentbostäder. Vi förbättrar och utökar den förra regeringens arbete med regelförenklingar och snabbare byggprocesser.

Vi har en kontinuerlig dialog med SKL om vilka ytterligare förenklingar av regelverk och annat stöd som kan behövas för att mottagandet ska fungera. Och för att ordinarie verksamhet inte ska drabbas tillför vi 10 miljarder

kronor till kommuner och landsting redan i år. Nästa år ökar schablonerna för mottagandet av nyanlända med 50 procent. Jag vet att inte löser allt, men det är en absolut förutsättning för det fortsatta arbetet.

Parallellt med de akuta insatserna behövs ett större etableringsarbete börja. Vi skapar nu rakare vägar i etableringsprocessen. Rakare vägar till svenska, genom mer individanpassad sfi-utbildning, starkare yrkeskoppling och ökad genomströmning.

Rakare vägar till jobb, genom stora investeringar i yrkesutbildning och ökat stöd till kommunerna och snabbspår tillsammans med arbetsmarknadens parter.

Och barnens väg in i samhället går förstås genom skolan och fritidsaktiviteterna. Därför investerar vi i fler lärare, tidiga insatser, stärkt läraryrke, och större stöd till skolor med störst utmaningar. Vi höjer också ersättningen för asylsökande barns skolgång med 50 procent och ökar de statliga medlen till civilsamhällets fantastiska insatser.

Och det kommer krävas ännu mer. Att alla vuxna ska kunna arbeta, och att alla barn ska få en bra skolgång, kommer vara en utav de främsta uppgifterna för regeringen under en lång tid framöver. Det kommer att vara allas vår gemensamma uppgift.

Det här kommer att bli mycket tufft.

Men om vi gör detta bra, så kan det bidra till en annan av samhällsbyggets stora utmaningar som vi har pratat om i flera år - generationsväxlingen i välfärdssektorn kombinerat med vår åldrande befolkning.

Vi har ett stort behov av arbetskraft. Inom tio år ska ungefär 500 000 nya medarbetare rekryteras i välfärden. Många av de nya medarbetarna finns bland dem som nu kommer till Sverige. Redan i dag skulle välfärden inte klara sig en enda dag utan alla de medarbetare som kommit till Sverige från andra länder.

Genom snabbspår, bättre validering och tidigare utbildning i svenska kan människor snabbare börja jobba och göra rätt för sig.

Så ger vi människor som flytt för sina liv möjlighet att påbörja nya liv i vårt land.

Så står Sverige bättre rustat för den här demografiska utmaningen. Och så

stärker vi välfärden och ökar samtidigt sysselsättningen. Så bygger vi Sverige tillsammans.

Vänner,

Flyktingsituationen flyttar inte regeringens fokus bort från jobb, skola och välfärd. Det är precis tvärtom. Det förstärker det.

Arbetslösheten ska pressas tillbaka. Kunskapsrasen i skolan ska vändas, och välfärden ska utvecklas. Det kommer att bli svårare, ingen tvekan om det. Därför måste samhällsinvesteringar gå före skattesänkningar och nedskärningar. Det är ett vägval för Sverige som vi gör.

I regeringens jobbagenda gör vi precis detta. Vi investerar i infrastruktur och bostäder, så att människor kan flytta dit jobben finns och dessutom ta sig till och från jobbet. Vi investerar i fler och växande företag, så att efterfrågan på arbetskraft ökar. Vi investerar i utbildning och matchning, så att människor kan ta de nya jobb som växer fram och arbetsgivare hitta den kompetens de behöver.

Vi höjer statsbidragen till kommuner och landsting med 19 miljarder nästa år och åren därpå med 30 miljarder per år.

Detta kommer att bidra till fler jobb. Den kommunfinansierade sektorn bedöms öka med över 100 000 nya jobb fram till 2019.

Men välfärden och jobben hänger ihop på fler sätt än så. Det finns en studie från Stockholms universitet visar att 140 000 har gått ner i tid eller slutat jobba arbeta för att äldreomsorgen inte fungerat tillräckligt bra. Och de allra flesta är kvinnor. En väl fungerande välfärd är nyckeln till ett jämställt arbetsliv. Fler ska jobba för att det finansierar välfärden, visst, men alla kan bara jobba om vi har en bra välfärd.

Välfärden gör dig stark, den gör Sverige starkt. Med välfärden i ryggen kan vi jobba och skapa nytt. Därför investerar vi i välfärden.

Vi vägleds av tre principer.

För det första, det behövs mer personal.

Kommunerna får redan nästa år resurser för att anställa fler undersköterskor i äldreomsorgen, fler i socialtjänsten, fler lärare och specialpedagoger i lågstadiet, fler förskollärare och barnskötare i förskolan. Trainee-tjänsterna fyller funktionen både att unga får möjlighet till utbildning och praktik, men

inte minst att vi lockar de unga, den nya generationen arbetskraft, till välfärdsyrkena.

Vi tillför mer resurser till utbildningar inom välfärdens bristyrken; sjuksköterskor, barnmorskor, undersköterskor, lärare, speciallärare och specialpedagoger. Den utbyggnaden påbörjas 2016.

I den breda utbildningssatsning som regeringen har presenterat skapas över 44 000 nya utbildningsplatser nästa år. Det möter både behoven som redan i dag finns på arbetsmarknaden, men det rustar också många fler att ta de nya jobb som successivt växer fram.

Nedskärningar ersätts av investeringar i utbildning och matchning. För välfärden skapas av medarbetarna. Nu blir de fler. Nu bygger vi välfärd!

För det andra, vi behöver ordning och reda i välfärden.

Sverige ska vara öppet för privata alternativ. Valfrihet är i grunden bra. Men vi ska inte vara naiva. Missbruk och fusk det finns. Det finns till och med ren ekonomisk brottslighet och den ska bekämpas. Skattemedel ska användas till det de är avsedda för. Överskott ska som huvudregel återinvesteras.

Vi har sett för många exempel på avarter. Barn serveras vatten och bröd på förskolan. Skolor går i konkurs och det har kunnat ske samtidigt som miljonvinster tagits ut. Det är inte acceptabelt. Det hör inte hemma i den välfärd som vi finansierar tillsammans.

I välfärden ska kvalitet och likvärdighet stå i centrum. Elever, patienter, äldre ska aldrig bedömas utifrån sin lönsamhet. Vård och omsorg ska ges efter behov, inte efter förmåga att betala.

För det tredje, proffsen måste få vara proffs.

Vi behöver lämna New Public Management för en välfärdsstyrning där yrkesetik styr agerandet, inte konstgjorda marknadssystem och poänglistor.

Vi har sett hur detaljstyrning, köp- och säljmodeller och betungande återrapporteringskrav tar fokus från det som verkligen höjer kvaliteten i välfärden. Hur det minskar välfärdsprofessionernas handlingsutrymme – både i skolan, vården och omsorgen.

Minutscheman ersätter lyhördheten. Tid saknas för att möta varandra med blicken och se vad den andre behöver just i dag, just nu. Administration stjäl

tid mellan lärare och elev. Det som skulle effektivisera har skapat en ny administrativ börda.

Den utvecklingen ska vi vända. Och när vi gör det ska vi lyssna på och lita till kompetensen hos de anställda. Det stavas tillit.

Det kommer att förbättra kvaliteten – för i kommunerna och landstingen finns arbetsmarknadens mest engagerade och motiverade medarbetare.

Det kommer också att förbättra arbetsmiljön. Och det kommer att göra välfärdsjobben mer attraktiva.

Att lita på människorna i välfärden kommer att skapa en mer mänsklig välfärd. Därför ska vi låta proffsen vara proffs!

Vänner, det är mitt budskap här idag:

Arbetet vi har framför oss är inte bara medmänskligt, det är också en möjlighet att stärka Sverige i grunden, stärka svensk konkurrenskraft och skapa nya jobb.

För ett solidariskt och jämlikt samhälle blir också ett framgångsrikt samhälle. Så ska vi, tillsammans, bygga ett Sverige som håller ihop, och se med förväntan på framtiden!

Tack.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Statsminister Stefan Löfvens inledningsanförande, Nordiska rådets tematiska debatt

Publicerad 27 oktober 2015 Uppdaterad 27 oktober 2015

Reykjavik den 27 oktober 2015. Det talade ordet gäller.

Herr president, ärade kollegor, nordiska vänner.

De reste mot nordväst. De kom från olika länder, och flydde undan konflikter, undan förtryck, undan fattigdom och svält. Många av dem hade inte mer än vad de kunnat bära, och fick försöka bygga ett nytt liv för sig och sina familjer.

Så grundades det vackra land, som vi idag kallar Island. Därför finns det ingen bättre plats att samlas, för att diskutera den största utmaning de nordiska länderna står inför just nu: den globala flyktingkrisen.

Vi känner alla till situationen. Eskalerande krig, konflikter och förtryck, kombinerat med utökade möjligheter att röra sig mellan länder, har lett till det största antalet människor på flykt sedan andra världskriget.

Alla nordiska länder har sett ökade flyktingströmmar, och mitt land gör nu bedömningen att upp till 190 000 människor kan komma att söka asyl i Sverige, bara under 2015. Vi har fyllt upp asylboenden, vandrarhem, gamla skolor och myndighetslokaler. Nu förbereds det för boenden i tält.

Sveriges befolkning har tagit sig an uppgiften med enträgen empati. Vi har sett avskyvärda, rasistiska våldsdåd, mord och bränder. Men den stora svenska insatsen definieras av kampen mot rasismen, insamlingar och volontärarbete, handfasthet och humanism. Det är vi stolta över.

Den svenska regeringen arbetar också dygnet runt för att stötta

kommunerna, socialarbetarna, lärarna, poliserna som gör ett fantastiskt arbete, genom nationell samordning, ny lagstiftning och ökade resurser. Men under de senaste veckorna har det blivit tydligt att det svenska mottagningssystemet närmast sig gränsen för sin kapacitet.

Vi har tidigare tagit strid för att flyktingmottagandet ska fördelas jämnt i EU, och vi begär nu att Sverige ska vara en del av EU:s omfördelningsystem så att människor som söker asyl i Sverige kan placeras i andra EU-länder.

Sverige kommer också att ansöka om EU-medel för det stora antal flyktingar som vi har tagit emot. Ingen kan tveka på Sveriges humanitära vilja, men även vår förmåga har en gräns. Nu måste alla länder ta sitt fulla ansvar.

Det är dags att se att flyktingmottagandet står inför ett paradigmskifte: från en nationell till en internationell fråga. Vi i de nordiska länderna behöver värna vår öppenhet mot omvärlden. Den är och förblir en utav våra staters största styrkor. Vi behöver värna asylrätten. Den är en mänsklig rättighet, och en rätt som vi alla vill veta gäller om kriget en dag skulle komma till oss.

Och det främsta sättet att värna både öppenheten och asylrätten är att ha en ordnad och reglerad invandring, som inte ger upphov till skuggsamhällen och som har ett brett folkligt stöd.

Och det främsta sättet att i sin tur värna en ordnad och reglerad invandring, är genom att asylmottagandet fördelas jämnt, i Europa – och i Norden. Därför är det dags att alla nordiska länder tar sitt ansvar för att en jämn fördelning blir möjlig.

Samtidigt behöver vi agera mot flyktingkrisens orsaker. Se till arbetet för att skapa stabilitet och säkerhet i Mellanöstern. Det kräver statsbyggande, terrorismbekämpning, demokratisk utveckling, hantering av vattenresurser och en kamp mot klimatförändringarna. Här kan vi i de nordiska länderna göra viktiga insatser.

Vi har stor erfarenhet av medlingsarbete. Därför bör vi utöver bidragen till kampen mot ISIL, också intensifiera ansträngningarna till stöd för Staffan de Misturas fredsmäklare i Syrien, och skapandet av en internationell kontaktgrupp med nyckelaktörer. Vi behöver också stå upp för att Rysslands bombningar av den väpnade oppositionen måste upphöra. Kriget i Syrien har inte en militär lösning, bara en politisk.

Vi är också tongivande biståndspartners. Sverige kommer till exempel från

årsskiftet lansera en femårig regional strategi för Syrienkrisen. Strategin går ut på att stärka människors livsmöjligheter i Syrien och dess grannländer, genom egen försörjning, motverkande av sexuellt våld och stärkt kapacitet för statsbyggande. Men dess genomslagskraft är förstås avgörande av alla aktörers samlade insatser – vad vi gör tillsammans.

Vänner,

i alla globala utmaningar, om det är så är flyktingarbetet, fredsskapandet eller omställningen till en hållbar värld, så måste alla länder kliva fram och ta sitt ansvar.

Och vi gör det i Norden, ledda av den princip som i alla tider präglat vårt samarbete: Ensamma må vi vara starka – men tillsammans är vi alltid starkast.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Stefan Löfvens tacktal vid lunch med Dilma Rousseff på Stadshuset

Publicerad 19 oktober 2015 Uppdaterad 19 oktober 2015

Statsminister Stefan Löfven, tal, Stockholm, 19 oktober 2015 Det talade ordet gäller.

Madam President, President of the Stockholm City Council, Mayor of Stockholm, Excellencies, Ladies and Gentlemen, friends,

I would like to extend my warmest thanks to the President of the City Council [Eva-Louise Erlandsson Slorach] and the Mayor of Stockholm [Karin Wanngård], for hosting this lunch in this remarkable building – the City Hall – one of Stockholm’s most famous landmarks.

This is where the Nobel Prize Banquet is held on the 10th of December every year to honour the laureates for their outstanding discoveries, innovations and achievements. Brazil and Sweden are proud partners in innovation, science and research. Madam President, your visit is a testimony to our joint ambition to strengthen our bilateral cooperation in these fields. Stockholm is a small city by Brazilian standards – but one of the fastest growing cities in Europe. It attracts by virtue of its beauty, good services, but also by virtue of being innovative.

Your visit is an expression of our mutual ambition to expand our cooperation. One important aspect of this is our people-to-people relations – and not least, sports. I myself never miss a sports event if I have the time.

We have an Olympic year coming up and I am convinced that Rio de Janeiro will do a fantastic job of hosting the Olympic and Paralympic Games in 2016. I will follow it, rest assured.

Today, I am very pleased that athletes from the Swedish Olympic and Paralympic national teams are joining us. I am sure they are very excited about the experiences that await them in Brazil. We are all looking forward to their achievements in Rio next year – and to ever closer ties with Brazil.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Statsminister Stefan Löfvens tal på Business Forum

Publicerad 19 oktober 2015 Uppdaterad 19 oktober 2015

Stockholm, 19 oktober 2015 Det talade ordet gäller.

Madam President, Ministers, CEOs, business partners, ladies and gentlemen,

It is a great honour for me to welcome President of Brazil Dilma Rousseff to Stockholm today. It is a testimony to the close friendship between our Governments and nations.

I have had the privilege of visiting Brazil many times, most recently for President Rousseff's re-inauguration ceremony in January.

In my previous role as a trade union leader, I saw first-hand how important Brazil is as a partner for Swedish industry. Our partnership with Brazil is of the highest priority for my Government and this is also why our Minister for Enterprise and Innovation, Mikael Damberg, chose to visit Brazil in May with a large delegation.

We have a long-standing partnership. Swedish enterprises have been doing business in Brazil for decades, some even for a century. Others are new to the Brazilian market. All of you here are part of the broad bilateral relationship we enjoy today.

Former President Lula described our mutual interests well when he said that Brazil and Sweden complement each other: Sweden, a modern, international and knowledge-based economy and Brazil, a resource-rich, dynamic, emerging market and a platform for the rest of Latin America.

Let me focus on three key aspects of our bilateral relationship: trade, innovation and sustainability.

The global economy brings new opportunities and new challenges. Sweden is an exporting country and we will strengthen our position in the global market with a new and active business policy. We have recently presented an export strategy that will help boost exports and enhance the participation of Swedish companies in the global economy. It will also help attract investments to Sweden.

Open, predictable and transparent trade and investment regimes are key. Goods and services are no longer made in one country and shipped to another. Rather, goods and services are increasingly 'Made in the World'. Brazilian aircraft company Embraer and Swedish car manufacturer Volvo Cars are good examples of this.

I see great potential for trade between our countries. I would also welcome more Brazilian investments in Sweden. Swedish investments in Brazil have increased over the past few years and now amount to USD 4.5 billion. Stockholm is a business and financial centre and serves as a regional hub for many foreign companies. It can also serve as a springboard to the rest of Europe.

The President and I meet today to renew and strengthen the strategic partnership between our countries.

The Gripen agreement on joint development and production of 36 new generation fighter jets creates a lasting bond between our nations. This strategic project will deepen and broaden our relations across the board and have positive spin-off effects in other areas.

Innovation is one such area and it is high on my agenda. Our ambition is to make Sweden a world leader in the development of innovative products, services and business models through joint efforts by all relevant stakeholders. This is at the heart of the new National Innovation Council, where I meet with business, academia and civil society. Our competitiveness depends on our ability to create and make practical use of new scientific discoveries. In short: our capacity to innovate. Continuous innovation and adaptation to new circumstances have made Swedish companies globally competitive over the years. Today, the world is moving into a new industrial era where digitalisation will play a fundamental role. Last year, Stockholm was ranked as the city in Europe with most billion-dollar start-ups, and per capita second only to Silicon Valley as the birthplace of successful internet

companies. The importance of digital innovation cannot be overestimated and new digital solutions will be essential for industrial competitiveness. This is an area where we should explore future Brazilian-Swedish cooperation.

Innovation is about finding smart solutions to everyday problems. However, innovation is also about finding solutions to the major challenges of our time and being able to transform them into goods and services in the global market. Swedish companies should be the ones developing the innovations that the whole world is asking for at a time when we need new and better solutions to reduce emissions. It is good for the climate – and it is good for business.

With the challenges of climate change and the UN Climate Conference in Paris in mind, I would like to emphasise the importance of seeing sustainability as a driver of innovation and development.

A couple of weeks ago, Sweden launched a high-level support group for the implementation of the sustainable development goals in New York. I appreciate President Rousseff's engagement in the group with nine heads of government. However, if we are to achieve the goals, your involvement – private sector involvement – is crucial.

To attract investments and develop advanced products, a country needs a solid knowledge base. Today, we are pleased to welcome Brazilian students to Swedish universities. We are also strengthening our cooperation in research and development.

The rapid transformation of society will make the development of people's skills increasingly important. We can see that companies working proactively to promote diversity and gender equality have a stronger culture of innovation and perform better.

New ideas often arise and evolve when stakeholders with different backgrounds and skills meet.

I hope that today's Business Forum will stimulate new ideas and a productive dialogue on how business can both enrich and benefit from the privileged relationship between our countries.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Statsministerns anförande i FN:s generalförsamling

Publicerad 30 september 2015 Uppdaterad 30 september 2015

New York den 30 september 2015. Det talade ordet gäller.

Mr President, Mr Secretary-General, Fellow Delegates, Ladies and Gentlemen,

Sixty years ago, UN Secretary-General Dag Hammarskjöld said these simple words, summarising our task here today:

“The United Nations is an expression of our will to find a synthesis between the nation and the world, [...] to serve the world by serving our nation, and to serve our nation by serving the world.”

We will never forget Dag Hammarskjöld’s life, and we welcome a new resolution examining his death; but now, more than ever, we need to ensure that his idea of international solidarity lives on.

The current refugee situation is a global crisis, a global responsibility, and now also a global crisis of responsibility. The UN system, and all leaders of the world, need to come together to ensure that those fleeing from war and repression are treated in a safe, orderly and dignified way.

We should dramatically increase the number of resettlement places, expand legal avenues for migration, and base all our efforts on the principle of non-refoulement and the right to seek asylum. And it is extremely urgent that all countries of the European Union treat the people seeking refuge in the Union in a spirit of humanity, solidarity and shared responsibility.

Sweden will do its share. We are the largest per capita receiver of asylum seekers in Europe, and we are increasing our funding to UNHCR, which is in

dire need of more resources. But this is something no country or continent can tackle alone. It's time for us all to step up and solve this crisis. It is not only our task. It is our duty – in the serving of our nations, and of the world.

To solve this crisis, we also need to stop the horrors in Syria. Extrajudicial executions, sexual and gender-based violence, atrocities that may amount to war crimes and crimes against humanity cannot be tolerated by our international community.

Sweden supports the efforts to secure humanitarian assistance for the Syrian people. We stand behind Special Envoy Staffan de Mistura's proposal to form working groups with Syrian participation to put into operation the Geneva Communiqué. To support this process we want to see an international contact group comprising key international and regional actors. And time is of the essence. The Security Council and its major powers must shoulder this responsibility. This bloodbath must end.

Meanwhile, other conflicts should not be forgotten. A seven-year-old child in Gaza has already lived through three wars. Peace talks need to be resumed so that the State of Israel can live alongside a democratic, coherent and viable Palestinian State. Sweden has recognised the State of Palestine. We want to see a more equal relationship, to pave the way for the two-state solution that Israelis, Palestinians and a broad international community view as the right path to peace.

Sweden will also step up efforts for peacekeeping and crisis management.

We are contributing civilian personnel to missions in South Sudan, Afghanistan, Liberia, the Democratic Republic of Congo and the Middle East, and we have sent military personnel for the UN Stabilisation Mission in Mali and the international coalition to combat ISIL.

We stand ready to contribute to future UN missions and are continuing research on developed doctrines and methods for peacekeeping, to share within the UN.

Working to keep the peace also means following through on our mutual promises of disarmament:

- to pursue legal, practical and technical solutions to fully rid our world of its remaining 16 000 nuclear weapons;
- to finally destroy what remains of other inhumane arms,

such as biological and chemical weapons;

- to realise the Arms Trade Treaty; and,

- to fight the spread of small arms and light weapons, including ammunition.

If we sway from these goals, humanity will suffer for our faults.

And if peace is more than the absence of war, peacebuilding is more than the direct prevention of military conflict. Lack of resources, rising sea levels and natural disasters have already wreaked havoc for women and men living in vulnerable states. Climate change can work as a conflict multiplier, threatening peace as well as our chances of achieving all of our Sustainable Development Goals.

We need a course of action to create a low-carbon and climate-resilient world economy. We must protect land and ocean ecosystems. It's not a choice, but a necessity for survival. The world must reach a fair, ambitious and legally binding agreement in Paris in December, which over time keeps the rise in global temperature as far as possible below two degrees Celsius.

And Sweden will play its part, becoming one of the first fossil-free nations in the world, and having no net emissions of greenhouse gases by 2050. We will be strong financial supporters of the Green Climate Fund and international climate action, to support adaptation and transfer of technology on a global scale.

The coming decade will also need to see major investments in the schooling, higher education and professional training of our young.

We need fair and equal societies, where the just contributions from those who have, finance the giving of knowledge and power to those who have not.

This is a foundation for peace that is too precious to neglect. And this is closely connected to the potential of gender equality. The barring of women from power and public debate, from work and education, from their human right to decide over themselves, including their bodies, reproduction and sexuality, is a global disgrace. It is time to once and for all get rid of structures that discriminate against and belittle people, on whatever grounds.

It is time to fully realise UN Security Council Resolution 1325, granting women their crucial role in peace and state building. It is time to see sexual

violence as one of the most destructive weapons of all and to fight it with the full force of the international community.

And new times demand a new mindset. As several leaders of island countries have told me: “We’re not a small island nation, we’re a large ocean state”. To fully grasp the potential of the new world economy, we need to remove old colonial prejudice and false conceptions of large and small, North and South, East and West.

We should welcome and enhance the transformation and expansion of the global economy through free and fair trade, and create a Global Deal for decent work, while also working to free about 160 million child labourers and end modern slavery.

Sweden is taking concrete measures to maintain political support at the highest level for our common Agenda 2030, and we will continue to allocate 1 per cent of GNI to official development assistance. For me, words that are not followed by actions are not worth being spoken.

But the challenges for the international community also show the dire need for a strengthened and reformed UN. Sweden contributes resources, but we also want to contribute reforms. We want to make the UN more effective, transparent and fit-for-purpose. We will work to strengthen cooperation between the UN and regional organisations, not least the African Union.

Dear friends,

In 2017 it will be twenty years since Sweden last took a seat on the Security Council. Over the years, we have stood by those fighting for independence and dignity, and against repression, colonialism, apartheid and inequality. We now seek your confidence to champion the perspective of small and medium-sized states, as a non-permanent member of the Security Council.

We will strive tirelessly for a Council that can respond swiftly to the security challenges of our time; a Council that is more representative, transparent and effective. A reformed Council must reflect the realities of today, with adequate representation of Africa, Asia and Latin America, and we support efforts to limit the use of the veto.

And although we see distress, we also see hope. The agreement on the Iranian nuclear issue was indeed a victory for the idea of diplomacy and shared efforts creating shared progress. Our decision on the new Sustainable

Development Goals will, if thoroughly implemented, have the chance to form another landmark in human history. And the upcoming climate summit in Paris will give us the opportunity to act: late, but hopefully not too late.

Sweden is fully committed to these tasks. We believe that international solidarity is the first and foremost foundation for our shared peace and prosperity. International cooperation is the only way to transform this solidarity into substantial change.

2015 must be the essential milestone for global development and for future generations. So let's create that milestone, serving our nations – serving the world.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Statsminister Stefan Löfvens anförande vid toppmötet om ISIL och våldsbejakande extremism

Publicerad 29 september 2015 Uppdaterad 29 september 2015

New York den 29 september 2015. Det talade ordet gäller.

Mr President, (Prime Minister al Abadi), Excellencies, ladies and gentlemen,

Let me begin by thanking the United States for its leadership in countering ISIL.

The efforts of the Coalition to defeat ISIL must be complemented by solutions to the underlying political problems in Syria and Iraq.

In Syria, the root causes of the civil war and ISIL are political. A durable solution needs to rest on a political settlement. It is crucial that the UN efforts to find a peaceful solution are firmly backed by the international community. Let me be clear: in view of the unspeakable atrocities the Assad regime has committed, it cannot be a partner in the struggle against ISIL.

The immediate humanitarian needs in and around Syria are immense. Sweden is doing its share with 230 million US dollars in humanitarian support, including to Lebanon, Turkey and Jordan. But more is needed. I commend Kuwait for its humanitarian leadership in this regard.

Just as in Syria, Iraq's difficulties can only be overcome by political means. Military and stabilisation efforts in Iraq must be underpinned by an inclusive political process of national reconciliation. Prime Minister al Abadi has taken bold steps in this direction. The international community must support him.

In addition to Sweden's extensive assistance, and military training in northern Iraq, I am pleased to announce today that it is my Government's intention to make a substantial contribution of 4 million US dollars to the UNDP Stabilisation Fund for Iraq. My country's commitment to Iraq is strong - bolstered by the special relation we have with 2% of Sweden's population having roots in Iraq.

We need effective tools to prevent radicalisation. Democracy, human rights and equality are crucial components. Civil society organisations, religious leaders, social workers and teachers are examples of those who can make a difference on the ground. My Government recently adopted a national counter-terrorism strategy, with a special focus on prevention of radicalisation and recruitment.

The widespread and systematic brutality of ISIL and other groups, such as Boko Haram, against women and children is unacceptable. Gender equality is fundamental in preventing violent extremism in the long run. We need to find ways to enhance the role of women in countering violent extremism and terrorism. Sweden is ready to be part of such efforts.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Stefan Löfvens tal vid högnivåmöte i FN om jämställdhet

Publicerad 27 september 2015 Uppdaterad 27 september 2015

New York, 27 september 2015. Det talade ordet gäller.

Co-chair, Excellencies, friends,

I am proud to lead the world's first Feminist Government, guided by the principle of international solidarity. Today, we all commit to the accelerated implementation of the Beijing Declaration and Platform for Action, and the achievement of gender equality no later than 2030, as set out in our new Agenda.

Gender equality can only be achieved if all social, economic and legal barriers to women's and girls' empowerment are removed. Gender equality is a fundamental matter of human rights – but it is also smart economics. By offering one half of our populations the same opportunities as the other half, we can double the talent pool and unlock enormous potential for prosperity.

And we know that actions do speak louder than words. Therefore, my Government is stepping up its actions to achieve gender equality this year: We will ensure that our national policies and national budget allocations contribute to gender equality. And we will ensure that our development and humanitarian aid is gender-sensitive across all areas of cooperation and support.

Fellow feminists,

The Beijing Platform for Action and the new 2030 Agenda are powerful action plans for equality, development and peace.

In this spirit, Sweden is taking action to strengthen women's contribution to peace and security: We will develop a network of women mediators, which

within two years will be ready to assist peace efforts wherever they occur. The aim of this initiative is, however, not only to develop our own capabilities, but more importantly also to cooperate with female mediation networks from the global south.

We know that women's participation at all levels is vital to the success and sustainability of peace processes and peacebuilding efforts. Proactive leadership is needed to promote and include women.

In a world where women are dramatically underrepresented in peace negotiations and four out of ten peace agreements collapse within ten years, we need to act differently. For this generation, and for generations to come.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Tal på Global Citizen Festival, Central Park New York

Publicerad 27 september 2015 Uppdaterad 27 september 2015

New York, 26 september 2015. Det talade ordet gäller.

I'm glad to be here, and proud to represent Sweden and the first feminist government in the world.

In a world where the 80 richest people own as much as half of the global population, we need to be dedicated to the hard work to end poverty, driven by the idea of international solidarity, and determined to achieve equality for all.

And access to sanitation, especially, is crucial for global equality, and for the rights and needs of women and girls.

So as a feminist, I make this pledge: Over the next 15 years, Sweden's 10 million inhabitants will support efforts to improve access to sanitation for 60 million people throughout the world.

Our country may be cold – but our hearts are warm. Our population may be small – but we will do our part for the greater good.

And I would like to thank you all for not being bystanders; thank you for showing that the spirit of citizenship can be global, and thank you for doing your part in the fight for human dignity.

Together, we will make a difference.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Statsministerns anförande vid rundabordssamtal om ekonomisk tillväxt och arbetsvillkor

Publicerad 26 september 2015 Uppdaterad 26 september 2015

New York. 26 september 2015. Det talade ordet gäller.

Thank you, co-chair.

I would like to address one crucial precondition for achieving inclusive and sustainable growth, and that is decent work for all, women and men, including for young people and migrant workers.

Decent work is crucial for each individual worker. But ensuring labour rights is very beneficial for responsible employers. Decent work increases productivity, competitiveness and economic stability. It creates a win-win-win situation – for workers, for employers and for societies.

As an example, I can give my own society, where independent and strong social partners have helped build one of the most innovative and equal economies in the world.

This relationship between sustainable development and decent work has been established in the Addis Ababa Action Agenda and in the 2030 Agenda.

That's great. But how do we move forward and transform these affirmations into partnerships and policy actions? My answer is: through joint action between governments, trade unions and employer organisations. And to this end, I have proposed the concept of a Global Deal.

For states, the Global Deal concept means ratifying and respecting the ILO's core conventions, including the right to organise, the right to negotiate and

the right to strike, and recognising social dialogue as an essential part of the democratic form of government.

For employers and companies, it means respecting these rights in practice, taking their social responsibility and being prepared to negotiate agreements locally, regionally or globally.

For trade unions, it means cooperating and bearing in mind their social responsibility when they negotiate, but also contributing to the overall development of the company.

This Global Deal concept does not require new institutions. The ILO has a central role in promoting decent work globally. The OECD plays a leading role on the issue of inequality and economic growth. The World Bank, the IMF, the WTO, the B20 Coalition and ITUC can all play important roles as well.

The Global Deal is a concrete approach, a method, which would contribute to reaching SDG 8, also in Sweden. My Government has developed a national action plan for business and human rights, which includes a call for Swedish companies to engage in social dialogue, wherever they are operating in the world. I look forward to discussing the concept of a Global Deal here today.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Tal vid FN-toppmöte om global hållbar utveckling

Publicerad 26 september 2015 Uppdaterad 26 september 2015

New York. 26 september 2015. Det talade ordet gäller.

Mr President, Mr Secretary-General, Distinguished delegates, Ladies and gentlemen,

I was a foster child. Ten months old I arrived by train to my new parents in the northern part of Sweden. I had the good fortune to be taken into a loving home and to be brought up in a society where the legacy from the past does not prevent a good future, a society where people take responsibility – not only for themselves but also for others.

The 2030 Agenda carries that same shared responsibility. It is grounded in the firm belief that poverty can and should be eradicated, that climate change can and must be stopped, that equal societies are better societies – and the foundation for a better future for all of us.

We have a new roadmap – it is universal. No country can shirk its responsibility. But governments' efforts alone will not be enough. Efforts are needed at all levels, across all sectors, and by all stakeholders.

That's why Sweden has launched an initiative with 9 world leaders in a high-level support group to bolster momentum for the implementation of the agenda.

The mission ahead of us as a global community is not only morally right, it is also economically smart. Because equality and development are two sides of the same coin.

When we promote gender equality, talent and strength are released.

GDP grows when more women work. Skills are unlocked when all girls and boys go to school.

We cannot afford to hold half of the population back. All legal, social and economic barriers to women's and girls' empowerment must be removed. When we promote decent work for all, competitiveness will increase.

Some say that this is a contradiction in terms. I say it is a win-win-win situation. A win for employees. A win for employers. And a win for our societies. With decent work that respects fundamental labour rights, we can increase both productivity and inclusive growth.

When we develop new solutions to reduce emissions, we will stop climate change and in doing so create new jobs.

My goal is for Sweden to be among the first fossil-free welfare nations, and I want Swedish companies to develop the climate-smart innovations that the world is asking for.

Our development cooperation will help to break the link between development and fossil-fuel dependence. We remain the key donor to the Green Climate Fund. We stay true to the goal of one per cent of our gross national income to ODA.

What we need now is determination and start fulfilling the goals. And in doing so we all gain something more. We return to the true purpose of society: to grant all girls and boys the simple things that I once was granted. A fair chance, an equal education, a decent job – a free life.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Statsminister Stefan Löfvens anförande vid lansering av högnivågrupp för genomförande av de globala målen

Publicerad 26 september 2015 Uppdaterad 26 september 2015

New York 25 september 2015. Det talade ordet gäller.

Your Majesty, Your Serene Highness, the President of the General Assembly, Mr Mogens Lykketoft, the Deputy Secretary-General, Mr Jan Eliasson, Excellencies, Colleagues, Friends,

It is a great pleasure to have you all here this evening.

If there is one thing I've learned in life – from working on a factory floor, in unions in Sweden and internationally, and in politics – it is this:

People might not have the same values, the same ideology or the same outlook on life. But if they are willing to listen to each other, they almost always find that they share common goals.

And if they decide to work together towards those goals, side by side, they can achieve almost anything.

I believe that this summit expresses precisely this idea.

But, our actions will speak louder than words.

We need high-level political leadership to ensure that we keep up the momentum when this meeting is over.

This is why I have asked the leaders of eight other countries to join me in a

political initiative for effective implementation.

Together, we will pledge to actively support the implementation of the 2030 Agenda, and we will encourage other world leaders to do the same.

We come from different backgrounds and we have different views on many things.

But we have come together, our goals are set, and we are determined to work side by side to achieve them.

As Nelson Mandela said: “It always seems impossible until it’s done”.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Tal av statsminister Stefan Löfven vid manifestationen för flyktingar den 6 september

Publicerad 06 september 2015 Uppdaterad 06 september 2015

Medborgarplatsen, Stockholm, den 6 september 2015
Det talade ordet gäller.

Vänner,

Miljoner människor är på flykt undan krig och fruktansvärd terror, människor som du och jag med drömmar och förhoppningar, men som tvingas fly undan bomber med sina barn i famnen.

På vägen riskerar de sina liv – i trånga lastutrymmen, i containrar, i sjöodugliga båtar.

Alla klarar sig inte. Alan, 3 år, sköljdes upp på stranden. Fasan, rädslan som denna lilla pojke upplevt, ska ingen någonsin behöva uppleva.

Jag sörjer honom och alla andra barn som dör på flykt och i krig. Jag sörjer med hans föräldrar och anhöriga. Jag sörjer med mänskligheten, när detta sker inför våra ögon.

Den sorg vi alla delar ska vi omvandla till handlingskraft. Nu måste vi agera. Sverige ska fortsätta att ta sitt ansvar. Men det räcker inte. Hela Europa måste göra mer.

På tisdag träffar jag Tysklands förbundskansler, Angela Merkel, för att diskutera en plan för hur Europa ska möta den internationella flyktingkrisen. Det behövs ett tvingande och permanent omfördelningssystem för att alla EU-länder ska ta emot människor som flyr för sina liv. EU måste kraftigt öka sitt mottagande av kvotflyktingar och Sverige, vi ska göra vår del av det

åtagandet.

För EU:s medlemsländer har ett gemensamt ansvar. Tanken var aldrig, aldrig, att det europeiska samarbetet skulle vara ett sätt att stänga människor på flykt ute, utan lagliga vägar för att kunna söka asyl. Tanken var aldrig att medlemsländerna skulle ägna sig åt ett svarte-petter-spel där den med sämst politik kommer undan ansvar.

Tvärtom. Europas samarbete föddes ur erfarenheterna från vårt eget fasanfulla krig. I år är det 70 år sedan. Vi sa: ”Aldrig någonsin ska det ske igen.” Vårt samarbete enade Europa efter det kalla krigets slut. Vi sa: ”Aldrig mer murar för att göra skillnad på människa och människa.”

Nu måste vi återigen bestämma vilket Europa vi ska vara. Mitt Europa tar emot människor som flyr från krig, solidariskt och gemensamt. Mitt Europa bygger inte murar, vi hjälps åt när nöden är stor.

Och om vi bär uppgiften tillsammans kan vi göra skillnad för människor. Sverige och Tyskland kan inte göra det själva. Alla EU-länder måste hjälpa till.

Nu är det dags att Europa står upp för människans okränkbara värde och rätt, som vi i våra deklARATIONER och avtal svurit att värna. Det ska Sverige stå upp för. Det står vi upp för här idag.

Förra veckan fick jag ett brev från Agnes Ohlsson. Hon skriver:

”Jag och min pappa ska hjälpa till på ett hem där ensamma barn bor. Vi ska göra ordning deras cyklar så att de kan börja cykla. Jag önskar att jag kan göra något mer. Har du något förslag?”

Agnes, du gör mig så stolt. Jag är så stolt över att vara statsminister i ett land där du bor. Ditt brev visar att alla kan göra något, bli kontaktperson för ett ensamkommande flyktingbarn, skänka pengar till kläder och mat. Att laga cyklar tycker jag är en utmärkt idé. Men viktigast av allt man kan vara en bra kompis – en vän - och välkomna de som kommer hit.

Och lika stolt blir jag över att se er här idag, och alla över hela Sverige som sluter upp för solidariteten. Alla ni som säger: vi vill hjälpa till, ni som leker och läser läxor med barn som precis kommit till Sverige. Ni som visar att vi finns till för varandra.

Tack Agnes. Tack till er alla. Det är ni som gör Sverige till ett land att vara

stolt över.

Men vänner, att ta emot flyktingar kan aldrig vara en uppgift för enskilda personer, eller enskilda organisationer. Det är en nationell uppgift. Och som en nation ska vi ta oss an den.

Sveriges mottagning av flyktingar, är hela Sveriges ansvar. Därför ska alla kommuner ta emot flyktingar – ingen ska kunna smita undan. Därför ökar vi stödet till kommunerna som tar emot flyktingar. Därför arbetar vi dagligen för att de familjer som förlorat så mycket, genom jobb, skolgång och samhällsgemenskap kan återfå hopp om livet och vara med och bygga Sverige. Så blir det som nu är en ansträngning, på sikt en tillgång för Sverige.

Och vi ska fortsätta vara ett land, som bär solidariteten som vår största stolthet. Jag är glad att det här idag finns företrädare och ledare för partier från båda de så kallade blocken, att ungdomsförbunden gått samman.

Idag är inte tid att peka finger. Idag är tid att hitta gemensamma lösningar.

Det är det Sverige jag leder.

Det är det Sverige jag älskar.

Det är ett Sverige att vara stolt över. Tack.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Statsminister Stefan Löfvens tal vid World Water Week

Publicerad 24 augusti 2015 Uppdaterad 24 augusti 2015

Statsminister Stefan Löfven, Folkets hus i Stockholm
Det talade ordet gäller.

President Loek, Prime Minister Ensour, Ministers, Distinguished Guests,
Ladies and Gentlemen,

It is an honour for me to deliver the opening remarks at the 25th anniversary of the World Water Week. The impressive programme reflects the accomplishments that you have made.

I am always proud to welcome international guests to Stockholm: Beauty on Water, the Venice of the North. One third of the city is water. And the water is so clean that you can catch fresh fish in the middle of the city, just a few minutes' walk from here.

But it has not always been like this.

150 years ago not everyone had access to clean water. The surrounding lakes were polluted by waste and emissions from the local industries. People had to walk a long way to get clean water.

In 1927, an annual swimming contest, Riddarfjärdsimningen, had to be cancelled because the water was so polluted that it was a health hazard.

Let me mention a few milestones:

- In 1850, after a cholera epidemic, Stockholm started to build water pipes to improve hygiene.
- In 1861 Stockholm inaugurated the first water plant.

- In 1930 the first water treatment plant was built and from then on water – and life in the city – improved.

Because development goes hand-in-hand with access to clean water.

The story of Stockholm's water tells us several things: that water is key to development and health, that new technologies and innovations for water management have created jobs and growth. And it will continue to do so because of the growing demand for water but also for new smart solutions.

The most important lesson is that better living conditions, city life, industries, public transport, and a growing population need not result in water pollution.

Today, in Stockholm, we have safe, and excellent tap water. And we can take a swim in Riddarfjärden.

Even so, our job is not finished. We face new challenges in Sweden, such as emerging pollutants, pharmaceuticals and chemicals and the effects of climate change with heavy rainfalls and floods.

Water management remains a fundamental part of a modern society.

Ladies and gentlemen, I am fully aware that not all cities and countries have the water resources that Sweden has.

In ten years' time one third of the world's population will be living under water stressed conditions. With the world population projected to grow from 7 to 9 billion, the need for fresh water will increase by more than 50 percent.

These facts have led the World Economic Forum to place water crisis among the biggest threats that could impact our societies the most.

So, now when the international community is shaping a new sustainable development agenda, water management and allocation must be at its heart not only as a separate goal, but as an essential vehicle for development and health.

Ladies and Gentlemen Let me outline three major challenges ahead.

Firstly, water scarcity risks holding back development and economic growth.

The rapidly growing demand for water, especially in non-OECD countries, will put even more pressure on water supplies. Demands for water for

different purposes, such as food production, basic sanitation, and industrial and energy production must be made compatible with sustainable development and growth.

Part of the solution can be found in more effective management and new technologies.

Many innovations already exist but they do not reach developing and emerging countries. So we must support the best innovators, entrepreneurs, businesses, students, and organizations that can help solve the global water challenge. And we must make sure that new technologies also benefit the poor.

Secondly, the number of people without access to clean, fresh water is likely to increase.

The world achieved the millennium development goal for water five years ahead of schedule. Since 1990, more than 2 billion people have gained access to improved water and sanitation. That is encouraging and inspiring. At the same time, increased competition for fresh water risks hitting the poor and vulnerable hardest.

Official development assistance has an important role to play in minimising that risk. This is why Sweden's development cooperation has a special focus on access to sustainable water and sanitation solutions for people living in poverty.

Another priority is women and children. In many societies, women and girls are traditionally responsible for domestic water supply and sanitation. They are more seriously affected by lack of access to water and inadequate sanitation and hygiene conditions.

Thirdly, when competition for water increases, so does the risk of conflict and war.

Numerous conflicts around the world have been triggered by degraded access to water. Disputes over water systems increase the potential risk of social tension, political instability and intensified refugee flows.

There is a clear need for a transboundary approach to peace, conflict and regional development.

Ladies and gentlemen, Climate change is no longer about the future. People

and countries are already feeling the impacts.

The low-lying shores of the Marshall Islands are already severely affected. President Loeak, I share your quest for a global, fair and legally binding agreement that keeps global warming as far below 2°C as possible.

Water is one of the resources most severely affected by climate change.

You all know the consequences. It will increase rainfall, change sea levels, reduce the reliability of monsoons, prolong drought in semi-arid areas and reduce water storage in snow and ice.

A strong deal at the climate change conference in Paris is crucial for a stable and predictable global water system.

No country or society can escape the impact of climate change, but the poorest and most vulnerable will suffer the most. I hope that we can all join forces to make the Paris outcome as strong as possible.

We need to use all available tools: trade, investments, exchange of ideas and knowledge, cooperation with businesses, civil society, between governments and with the international community.

This interaction between science, business and politics is the key new solutions and innovations and making them available around the world.

Ladies and Gentlemen, We are all different in many ways, but we have one thing in common: We cannot live without water. Sweden remains committed to ensuring availability and sustainable management of water for all.

I wish you all a successful conference.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Stefan Löfvens tal vid invigning av Segerstedtinstitutet

Publicerad 14 augusti 2015 Uppdaterad 14 augusti 2015

Segerstedtinstitutet i Göteborg den 14 augusti. Det talade ordet gäller.

Tack Pam för en fint välkomnande och tack för inbjudan. Jag är en varm anhängare av ditt motto som universitets rektor: Kunskap för livet.

Kunskap gör människor fria. Kunskap ger människor makt. Och i dagens kunskapssamhälle är det viktigare än någonsin att kunskapen ägs av alla, och att vi alla kan fortsätta utvecklas med ny kunskap genom hela livet.

Det är sannerligen en högtidsdag – att få vara med och inviga Segerstedtinstitutet här på Göteborgs universitet. Det är ett initiativ som jag hade möjligheten att presentera i min första regeringsförklaring.

Nu blir det verklighet. Det är hög tid. Ni har ett oerhört viktigt uppdrag.

Ni ska bidra till att öka kunskaperna, så att vi bättre kan bekämpa den rasism, det hat, och även den våldsbejakande extremism som växer i samhället i dag.

Och som tar sig så många uttryck.

Attentat mot moskéer och synagogor. Föraktet, och våldsbrotten, mot EU-migranter som tigger på våra gator. Hot mot journalister och redaktioner – från både våldsamma höger- och våldsamma vänsterextremister. De många unga, främst killar, som väljer att ansluta sig till ISIL för att våldet i religionens namn är mer lockande än den framtid som erbjuds här. De hatiska kommentarerna på sociala medier.

Svart på vitt, knastertorrt utan ansikten, bekräftar statistiken den här bilden. Förra året gjordes 6270 polisanmälningar för hatbrott, brott med islamofobiska, afrofbiska, antisemitiska, antiziganistiska, kristofobiska, transfobiska och homofobiska motiv.

I allt detta ryms ett hat som manifesteras allt mer öppet och som tar sig allt grövre uttryck. Detta ska vi stå emot. Detta måste vi stå emot. För vi kan aldrig acceptera hatet.

Initiativet till Segerstedtinstitutet springer ur övertygelsen om att vi kan göra skillnad, att människor kan bilda motståndsrörelser, och att vi har en skyldighet att göra det. Vi är inte åskådare till det som sker idag – vi är aktörer.

Segerstedtinstitutet ska bidra till att stärka den motståndskraften. För motståndet det blir starkt när det vilar på kunskap, när det utvecklas tillsammans mellan forskningen och de samhällsaktörer som finns där hatet groer.

Kampen måste föras varje dag och av var och en av oss. Med er har ni de erfarenheter som gjorts under 20 år i Toleransprojektet, som skapades efter det fruktansvärda mordet på 14-åriga John Hron.

Han tilldelades postumt Stig Dagerman-priset 1996 för sitt ”mod, att också till priset av sitt eget liv stå det onda emot.”

Det är i varje människas mod och motstånd som hoppet finns. Det är genom många människors engagemang som vi kan hindra att antidemokratiska krafter får fotfäste i vårt land.

Glöm aldrig John Hron. Låt hans mod visa vägen.

Vänner, Vi förenar kunskap och handling. Kortsiktiga säkerhetshöjande insatser kombineras med långsiktiga förebyggande insatser. Det sker nu i en rad satsningar som regeringen gör. Jag är glad att vi kan göra det med en bred majoritet i riksdagen bakom oss och att jag kan fortsätta ett arbete som redan den tidigare regeringen påbörjade. Vi samlar alla goda krafter i samhället. Vi avsätter medel för att skapa lokala resurscenter i stadsdelar och bostadsområden med svag demokratisk delaktighet, så att fler känner att de

har möjlighet att påverka samhällets utveckling.

Vi ökar stödet till trossamfund för att det i dag finns ett större behov av säkerhet, så att människor tryggt kan gå till en moské eller synagoga för att utöva sin tro.

Vi ger polisen mer resurser för de ska stärka sin förmåga att utreda hatbrott, så att spott, glåpord och våld aldrig blir en accepterad del av samhället.

Den nationella samordnaren mot våldsbejakande extremism, Mona Sahlin, som är här i dag, får ett utökat mandat och mer resurser, så att det nödvändiga förebyggande arbetet kan samlas i en strategi, och att både anhängare och avhoppare kan få ökat stöd.

Regeringen beslutade igår att ge samordnaren ännu ett uppdrag och sätta upp en stödtelefon dit anhöriga, kommuner och organisationer kan höra av sig för att få information, råd och stöd.

Inom några veckor presenterar regeringen en samlad strategi mot terrorism. Att skärpa lagstiftningen och kriminalisera stridandet med terrorgrupper är en viktig del av den.

Vi förlänger stödet till kampanjen No Hate Speech Movement, så att hatet på nätet kan minska och fler unga lär sig mer om källkritik och yttrandefrihet.

Historien fortsätter att lära oss. Jag lånar några rader ur Cordelia Edvardssons bok Bränt barn söker sig till elden:

”Vi vänder oss om och minns – de döda och oss själva. De överlevande griper de dödas händer och vi återvänder till livet, det som var och är vårt liv.”

Vi gör en mångmiljonsatsning på Forum för levande historia med namnet ”Detta behöver vi förstå”, så att värdegrundsarbetet mot rasism och intolerans förstärks i skolorna runt om i hela landet.

Vi inrättar ett sammanhållet nationellt forskningsprogram mot rasism för att också stärka kunskapen om underliggande maktstrukturer. Medlen kommer att utlysas i höst och fördelas 2016. Arbetet för jämlikhet och social sammanhållning är grunden.

Och Segerstedtinstitutet, ni blir ett nationellt kunskapscentrum. Ni ska utveckla och sprida kunskap och metoder för att minska rekryteringen av

människor till våldsbejakande ideologier och rörelser och till rasistiska organisationer.

För kunskap har genom historien alltid varit rasismens värsta fiende.

Vänner,

Institutet har fått sitt namn efter två av våra stora motståndskrafter, Torgny Segerstedt och Ingrid Segerstedt-Wiberg. Båda stod i främsta ledet mot nazismen och rasismen. De såg tidigt hoten. Pennan och det skriva ordet var deras främsta verktyg. De stod kvar även när det blåste hårt. De vek sig inte.

Jag vill avsluta med några ord av Ingrid Segerstedt-Wiberg från en radiointervju 1996. Då var hon över 80 år och hon sa:

”De säger att nu är du gammal, nu ska du ha det lugnt och skönt. Men säg till mig hur jag ska göra när någon kommer och ber mig om hjälp. Vad ska jag säga? Ska jag säga att nu är jag 80 år, nu kan jag inte bry mig om er för jag ska ha det lugnt och skönt hur världen än ser ut?”

Så tog hon en kort paus och så la hon till: ”Sedan tror jag att det skulle bli ganska tråkigt också.”

När jag hör Ingrid i den där radiointervjun, då tänds hoppet. Vi fortsätter att ta kampen för att vi måste, men vi gör det också för värdet av att bry sig om varandra, och glädjen att bygga något tillsammans. Jag förklarar härmed Segerstedtinstitutet för invigt.

Regeringskansliet

Tal

Statsministerns tal vid den tredje världskonferensen om utvecklingsfinansiering: Global Partnerships for a Transformative Agenda for the Least Developed Countries

Publicerad 15 juli 2015 Uppdaterad 15 juli 2015

Tredje världskonferensen om utvecklingsfinansiering
Addis Abeba, Etiopien, 13-15 juli 2015 Det talade ordet gäller.

Mr President of Benin,
Mr Prime Minister of Ethiopia,
Honourable Ministers,
Distinguished Delegates,

It is a great honour to co-sponsor this LDC high-level event.

We appreciate the unique character of the LDC group, representing a broad spectrum of countries in special situations which require sustained engagement.

The world is changing dramatically, and fast.

There is good news – the world's middle class is growing. Extreme poverty has been reduced by half. More children than ever before are in school. Maternal mortality has been reduced. More people have access to safe water.

But there is also bad news. There are more conflicts and war in the world than in a long time. Inequality is rising, both within and between countries.

Wealth is increasingly concentrated in the hands of a few. The world's richest 80 people own assets worth as much as is owned by half of humanity.

Closing the gap is of overriding importance today.

Social division costs lives, it creates wars and forces people to flee their homes. Social division also weakens growth, it hampers creativity and innovation.

I know, you know, today even economists know: equal societies perform better.

There are so many reasons to strive for equality, both nationally and globally. A special focus must be on those in the greatest need.

Because it is the morally right thing to do, but also because it is the economically smart thing to do.

When formulating the new goals for sustainable development, we would do well to put a strong focus on the challenges that the countries in the LDC group are facing.

Experience has shown that the Millennium Development Goals failed to secure sufficient support for the poorest and most vulnerable countries.

Let us not repeat this failure.

Sweden's development cooperation is well attuned to the challenges that the poorest and most vulnerable countries are facing. We allocate 1 per cent of GNI to ODA, and well above 0.20 per cent of our GNI to LDCs.

This conference should deliver a compelling package of commitments to support LDCs.

It should include increased ODA for LDCs, with an ambitious timeline, and it should include commitments and measures in areas such as trade, infrastructure, resource mobilisation and, not least, the building of accountable and effective institutions.

Let us use the commitments in the Addis Ababa Action Agenda as a basis

for further action.

True, we need partnerships. But most of all, we need a commitment, political and financial, to support those countries – the LDCs – who need it most.

That is the solidarity which, at the end of the day, must underpin our global efforts to root out poverty and craft a sustainable future for all.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal

ODA – still a crucial source in financing for development

Publicerad 15 juli 2015 Uppdaterad 15 juli 2015

Tredje världskonferensen om utvecklingsfinansiering Addis Abeba, Etiopien, 13-15 juli 2015 Det talade ordet gäller.

Honourable Ministers, Distinguished Delegates,

It is a great honour to welcome you to this event on the importance of official development assistance, ODA, as a crucial source of financing for sustainable development.

To be sure, ODA is one of many financial resources needed to implement the sustainable development goals.

However, when it comes to the alleviation of poverty and sustainable development, ODA is and will remain a particularly important and strategic instrument. It is a unique source of financing.

ODA can be used in a catalytic manner to mobilise further resources for development and improve impacts, strengthening the ability of governments to attract and administrate other financial flows.

It can help to create an enabling environment for the private sector and attract long-term sustainable investments.

It is also a key to ensuring a clear poverty focus for investments and enhancing the ability of poor people to take a more active role in changing their lives and benefiting from economic development.

The new universal development agenda requires that we all take our

responsibility.

Sweden will continue to dedicate 1 per cent of its gross national income to ODA.

And we believe that existing commitments on ODA, including the UN target, should be reaffirmed and honoured in practice. We must reverse the declining trend of ODA to help stamp out poverty.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal

Statsministerns anförande vid världskonferensen om utvecklingsfinansiering: Financing for gender equality – results and good practices

Publicerad 15 juli 2015 Uppdaterad 15 juli 2015

Tredje världskonferensen om utvecklingsfinansiering
Addis Abeba, Etiopien, 13-15 juli 2015 Det talade ordet gäller.

Mr Secretary-General of the United Nations,
Mr President of the World Bank Group,
Madame Executive Director of UN Women,

Excellencies,

Distinguished guests,

I wish to thank UN Women and the World Bank Group for organising this important event.

I am honoured to reflect, with you, on how we can enhance one of the smartest development investments of all: the investment in gender equality.

And I am impatient. There is no time for complacency. Because we have to be honest: gender equality is still a distant goal.

However, fortunately for us feminists, 2015 is a year of political opportunities. A year in which we can close the gap between talking and

doing.

We have celebrated the 20th anniversary of the Beijing Declaration and Platform for Action. A universal stock-taking exercise that injected energy into our mission.

Here and now in Addis, and later in New York, we have a chance to set the world firmly on course towards actually achieving gender equality. And we cannot afford to waste that opportunity.

The first requisite for action is to understand why investing in gender equality is so smart.

In Sweden, if women had the same employment rate as men and worked as many hours, GDP would increase by 12 per cent. Similar or even higher rates could be achieved in most countries if work was gender equal.

Gender equality is not only morally right. It is also an extremely potent development and growth booster.

So what should we do? A good starting point is the draft Action Plan we are discussing here and now.

The Plan's philosophy is that, first of all, we must level the playing field. We must stop the political, economic and legal discrimination against women and girls.

Because if we fail, financial flows and opportunities will continue to be structurally tilted to favour men and boys.

Women's rights are human rights, and human rights are women's rights.

Being safe is a human right – and an essential element of an enabling environment for women's economic empowerment. All forms of violence affecting women and girls must be stopped.

Gender-based violence is a huge – and universal – development obstacle. A man-made, fully reversible obstacle.

Another element of an enabling environment is women's equal rights to economic and productive resources, including property, credit and other financial services. Governments must ensure that women enjoy equal rights in this area.

My background is in the male-dominated manufacturing sector. I have seen first-hand how businesses improve through the equal participation of women in the workforce, workplace and in decision-making.

In Sweden and Europe we have not completed –sometimes not even initiated – the reforms we need to achieve gender-equal work.

Women still work part-time more than men. They earn less. And they still do most of the unpaid work at home.

To increase the participation of women in the labour market, we therefore need social reforms. Paid parental leave. Family welfare, for children and the elderly. And training and education.

Indeed, education deserves particular emphasis.

Because the gender differences in education between girls and boys, women and men, are particularly large and a particular obstacle to development.

But also because hardly any investment yields higher returns than ensuring the right of girls to attend school. Investing in the education of girls is self-evidently beneficial – a low-hanging fruit for any government dedicated to development.

The investment level also mirrors the commitment of a country to actually achieve gender equality. Where are you putting the resources?

Friends,

Gender-responsive budgeting is the next frontier. It is how we move from words to deeds as we empower women and girls.

It is a highly rewarding gender mainstreaming enterprise. To ask ourselves – how does this particular allocation contribute to gender equality?

The Swedish Government has started to systematically pose this question, as we plan, budget and implement all political reforms.

True, we dedicate specific resources to specific gender equality actions. But it is through the integration of a gender perspective across all sectors that we can correct structurally gender-skewed public spending and services.

I challenge all actors involved in sustainable development to practice gender-

responsive budgeting: fellow governments, the UN system, the World Bank Group, civil society, academia, business and everyone else.

This is a joint challenge and opportunity. And I believe our efforts in this area could advance faster.

We could be more precise and more bold. Be more impatient – with ourselves.

Why? Because it is we, here and now, who must show leadership. Act as we preach.

Make sure that we invest in gender equality. That we direct our resources to empower women and girls, to the benefit of all.

As Nobel Laureate Malala Yousafzai said: “We cannot succeed if half of us are held back”.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal

Statsministerns anförande vid världskonferensen om utvecklingsfinansiering, seminarium: Financing for Development through Decent Work”

Publicerad 13 juli 2015 Uppdaterad 13 juli 2015

Tredje världskonferensen om utvecklingsfinansiering Addis Abeba, Etiopien, 13-15 juli 2015 Seminarium: “Financing for Development through Decent Work” Det talade ordet gäller.

Mr Minister,
Mr Secretary of State,
Mr Secretary-General,
Excellencies,
Ladies and Gentlemen,

Having a job and an income is an important key to every person’s freedom. A job enables us to provide for ourselves and our families. It gives us independence and even a sense of pride.

At least, this is how it ought to be. But we know this is not the case for many millions of working people around the globe.

Many jobs are scandalously underpaid. The widespread problem of precarious work creates uncertainty and denies workers social benefits and

the right to organise.

People are exposed to terrible risks in their workplace. Children are cynically forced to work in inhumane circumstances. Every year, two million people die at work. Two million people – every year!

This happens in the pursuit of profit. But a world that builds on the exploitation of people is neither ethical nor profitable. On the contrary.

We need to make work decent. It's a win-win-win opportunity. If fundamental union and workers' rights are respected, both productivity and growth will increase.

If we reduced deaths and accidents in the workplace by just a quarter, we would unlock resources corresponding to one per cent of the world's GDP.

How can we achieve this?

One important tool could be a partnership, for decent work, that I call a "Global Deal".

Globalisation has opened up the world, spread knowledge and technologies, and lifted hundreds of millions of people out of poverty over the past few decades.

But true globalisation rests on the idea of sharing.

We share a planet, we share a global economy, and we increasingly share a global labour market.

For this reason, we also share the task of finally taking responsibility for global working life.

And the seeds of a solution are already there – when representatives of labour and capital meet to ensure fair conditions for employers and employees alike, to the benefit of both – and of the society they work in.

What I hope can be developed is a new global concept, where various stakeholders can see the benefits of joining forces to promote joint solutions, while still representing their different interests.

For states, it means ratifying and respecting the ILO's core conventions, thereby recognising the right to organise, the right to negotiate and the right

to strike.

For employers and companies all around the world, it means respecting these rights in practice, taking social responsibility and being prepared to negotiate agreements locally, regionally or globally.

For trade unions, it means cooperating and bearing in mind their social responsibility when they negotiate, but also contributing to the overall development of the company or the organisation.

And it means states recognising the social partners and social dialogue as integral parts of the democratic form of government, and encouraging concrete agreements through negotiations.

This concept of shared responsibility between all stakeholders is the core of the “Global Deal”.

Indeed, decent work is part of the Addis Ababa Action Agenda. Countries would undertake to include full and productive employment and decent work for all as a central objective in development strategies. References to the ILO and its conventions would strengthen this objective.

I believe that a Global Deal between the stakeholders, as a sort of partnership for decent work, would make a valuable and concrete contribution to sustainable development in all three of its dimensions.

The Global Deal does not require new institutions, it merely gives the existing institutions new tasks.

The ILO, with its tripartite structure, has a central role. The ILO Declaration on Social Justice for a Fair Globalisation provides a solid foundation for this work.

Needless to say, there is scope for important contributions from the OECD, the WTO, the IMF and the World Bank.

Bringing about cooperation between parties based on mutual respect and shared objectives is not always easy.

On the contrary, it requires that all parties involved are willing and determined.

It will not go quickly.

But the advantages of choosing this path must be obvious to everyone.

Instead of paralysed workplaces, we will have more stable and growing economies.

Instead of labour that is repressed and silenced, we will have people who believe in what they are doing and want to contribute to its success.

Instead of a global economy that is stagnating for want of purchasing power, we will have more equal and free individuals who dare to invest and consume.

And we will more rarely have to pull people out of the ruins of collapsed factories. Instead, we will let everyone in our three billion-strong labour force be part of an economically, socially and environmentally sustainable global economy that does not repress anyone.

This is the target I want to set for a Global Deal. A handshake and partnership bringing us closer to the objective of decent work for all.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Statsministerns anförande vid högnivå möte om ordning och reda på arbetsmarknaden

Publicerad 25 juni 2015 Uppdaterad 25 juni 2015

Bryssel, den 25 juni 2015 Det talade ordet gäller.

Friends and Colleagues,

Charles, Xavier, Mark and I would like to welcome you to this roundtable discussion. The issues are complex and points of view differ.

Let me give you mine: Europe needs open markets and fair working conditions – together. Some say this is a contradiction in terms. As I see it, it is a win-win-win situation. A win for employees. A win for employers. And a win for our societies.

Together, they contribute to inclusive and innovative societies. And strengthen productivity and competitiveness.

We all know the reality: - Workers from the EU, and also from other parts of the world, are not always paid what they should be. They are too often exposed to dangerous situations, because no one takes responsibility for safety at their workplaces. - Rogue companies put reputable companies out of business through unfair competition. And the result is that we lose both productivity and competitiveness.

None of this is acceptable. Not financially, not morally, not in any way.

So what should be the way forward?

We need to show that the European Union can improve people's working lives. This is essential to maintaining legitimacy and the confidence of European citizens.

We should strengthen workers' rights, stop unfair competition and the abuse of regulations. We must stand up for the principle of equal pay for equal work.

And we should strengthen the dialogue with the business community and smooth the path for reputable companies so that they can grow and create new jobs.

All this should be done, knowing that there is no 'one size fits all' solution. Methods for regulating national labour markets vary between Member States. And that is a good thing.

I appreciate the Commission's efforts, both in enhancing the social dialogue and preparing a Labour Mobility Package. I urge you to be ambitious.

We, the leaders, must also make sure we follow this up in our discussions on growth and employment at an upcoming European Council meeting.

I am now eager to hear your views and thoughts on how to advance this pressing matter.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Statsministerns tal vid lansering av HeForShe

Publicerad 18 juni 2015 Uppdaterad 18 juni 2015

Det talade ordet gäller.

Distinguished guests, ladies and gentlemen, a very warm welcome to the launching of He for She in Sweden. A special welcome to Phumzile Mlambo-Ngcuka for UN Women. It is an honour to have you here and to be part of your work for gender equality.

Ett särskilt välkommen till alla män - för detta är en lansering som riktas till män, vårt ansvar för jämställdhetsarbetet, vår del av jämställdhetsarbetet och våra möjligheter att bidra till förändring.

Kvinnorörelsen i Sverige har samverkat med män från början. Det är unikt. Redan Fredrika Bremer framhöll att frigörelsen ska ske inte mot utan tillsammans med män. Jämställdhet gynnar alla. Därför är kampen gemensam. Fler män kan göra mer.

Som statsminister ska jag göra min del. Jag leder världens första feministiska regering. Det innebär att jämställdhet genomsyrar hela regeringens politik. Kvinnors rättigheter genomsyrar också vårt internationella arbete.

Vi ska inte göra det åt kvinnor, vi ska göra det tillsammans. Vi ska gå sida vid sida med flickor och kvinnor - systrar, mödrar, döttrar, kollegor, vänner - för alla människors lika rättigheter i Sverige och i världen.

Sverige har gjort tre nationella åtaganden – vi ska arbeta för ett jämställt arbetsliv, en jämställd representation och jämlik hälsa.

Vi har i Sverige, och i alla andra länder, ett arbetsliv som är gjort av män för

män och som systematiskt gynnar män på kvinnors bekostnad. Det präglar synen på vad som anses komplicerat och vad som anses enkelt och därmed vad som värderas högt respektive lågt. Hårda saker tenderar att värderas högre än mjuka. Det sambandet kallas värdediskriminering.

En kvinna tjänar i dag 3,6 miljoner mindre under ett arbetsliv än en man. Läger man till det att fler kvinnor arbetar deltid och att kvinnor tar ett större ansvar för hemmet, för barnen och för äldre anhöriga, ja, då framträder en bild där ojämställdheten håller tillbaka också sysselsättning och produktivitet.

140 000 personer har gått ner i arbetstid eller rent av slutat att jobba för att ta hand om sina gamla föräldrar. Här finns potential att öka antalet arbetade timmar.

Men då måste också möjligheterna ges – högre kvalitet i äldreomsorgen så att kvinnor inte måste ta ledigt för att få samhället att fungera, en bättre barnomsorg så att föräldrar, oftast kvinnor, inte måste gå ner i tid för att parera förskolans öppettider.

Så hänger satsningar på välfärden ihop med att öka sysselsättningen. Därför är jämställdhet också ett verktyg för att nå målet om EU:s lägsta arbetslöshet. Vi kan alla göra vår del. Dela på ansvaret för hem, barn och våra gamla föräldrar. Dela på hämtningar och lämningar.

Regeringen rullar nu steg för steg ut reformer för ett jämställt arbetsliv. Rättvisa löner. Rättvisa arbetsförhållanden där heltid är norm. Rättvisa möjligheter att forma sitt eget liv.

Detta är mitt första åtagande.

2001 var utrikesminister Anna Lindh i FN:s generalförsamling för att hålla tal. Hon hade tagit med sig sin son, så där 10 år gammal. Det gick en stund sedan viskade han: ”Mamma, var är alla tjejerna?”

Det är viktigt med förebilder. De bryter mark. De visar vägen. Påminn därför om alla de kvinnor idag och i historien som är och var uppfinnare och filosofer, styrelseordföranden och utrikesministrar, författare och konstnärer. Då ändras tankemönster. Då ändras föreställningar.

Till alla er som är föräldrar – läs för era barn – ta den tiden. Läs böcker där

tjejer är hjältar, där kvinnor är både skurkar och spioner. Vi har Pippi och Ronja, Momo som tar en kamp om tiden, Sofie som utforskar filosofins historia, Katniss som bågskytt i Hungerspelen. Läs för era barn!

Och till alla som är chefer - se kompetensen – inte bara den som påminner om vår egen. Se bortom kön och namn. Se bortom kroppsfunction. Då får vi en större blandning – möjligen också mer motstånd, men vi skapar samtidigt en miljö för nya idéer och kreativitet. Rekrytera brett. Befordra modigt!

Regeringen arbetar för att öka andelen kvinnor i toppen – på universitet och högskolor, inom näringsliv och det offentliga. Vi har tillsatt en expertgrupp för ökad jämställdhet i högskolan. Vi kartlägger lärosätenas arbete med breddad rekrytering. Vi har utmanat näringslivet att öka andelen kvinnor i börsnoterade bolagens styrelser för att nå 40 procent 2016.

Detta är mitt andra åtagande.

Den yttersta konsekvensen av ojämställdheten syns i sjukskrivningar och kvinnors hälsa. Den syns i våld, hat och hot. Det går tyvärr åt fel håll. Kvinnor är i dag utsatta för en sämre arbetsmiljö än män. Det leder till fler arbetsskador. Två av tre sjukskrivna är kvinnor i dag.

Den psykiska ohälsan växer – bland tonårsflickor och unga kvinnor. Och vi har genom vittnesbörd från bland annat journalister och debattörer fått ta del av hatet som möter kvinnor. Det ger en bild av vad som finns under ytan och som flyter upp i skydd av den anonymitet som nätet ger. Det är fullt och fullständigt oacceptabelt.

Det är samma hat som vi ser i trakasserier mot unga kvinnor i skolorna, i våldet i nära relationer, i våldtäkter och mord av kvinnor. Till alla – säg ifrån när du hör nedsättande ord eller sexistiska kommentarer. Säg ifrån när hot och hat får utrymme i kommentarsfälten. Säg ifrån.

Och jag stärks i min övertygelse om att det är den här regeringens uppdrag att minska kvinnors ohälsa. Vi satsar på arbetslivsforskning med fokus på kvinnors ohälsa, och stärker de förebyggande insatserna. Vi ska möta anti-feminismen och manschauvinismen i samhället. Vi ska stödja kvinnojourerna och arbetet mot hatet. Vi ska aldrig tolerera våldet.

Detta är mitt tredje åtagande.

Vänner, Jag vill avsluta med några rader av Sven Lindqvist som skriver i ett av breven till Ci. "Kvinna Man Leva Sida vid sida Minsann"

Vi ska stå sida vid sida, kvinnor och män, för jämställdhet i vardag och arbete. Tack.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Tal av Stefan Löfven på nationaldagen, Vår plikt gentemot demokratin

Publicerad 06 juni 2015 Uppdaterad 06 juni 2015

Sundbyberg den 6 juni 2015 Det talade ordet gäller.

Vänner,
Demokratin är det vackraste vi har i Sverige.

Vi har ståtliga älvar, skogar och kustlandskap. Vi har blomstrande skärgårdsöar. Ljuvliga små samhällen. Stora, vidsträckta fält. Och inte minst – det sköna Sundbyberg.

Men allt detta skulle förlora sin lyster, om människorna som levde här inte var fria att säga vad de tyckte. Att älska vem de ville. Att forma sin framtid i öppna och demokratiska val.

Sverige är ett vackert land. Men att det är vi, tillsammans, som formar framtiden för städerna, för sjöarna, för skogarna – det, kära vänner, är det vackraste av allt!

Men demokratin är ingen naturlag. Den är något vi kämpat för, och vunnit.

I början av det förra seklet samlades kvinnor och män i tusental, på samma sätt som vi gör idag, för att kräva sin rätt till principen en människa, en röst.

De mötte motstånd. De mötte våld. Men de stod upp för sina principer. Och de vann demokratin. De samlades till protest – så att vi idag kan samlas till fest.

Så vi tackar dem, för att vi på nationaldagen kan hylla ett demokratiskt och öppet Sverige. Tack, för att vi idag kan fira vår frihet!

Och det finaste tacket vi kan ge dem, det är att aldrig ta demokratin för givet.

De demokratiska tankarna måste bäras av varje generation. Friheten måste försvaras av oss alla.

Därför står Sverige upp för demokratiarbetet, i världen och här hemma. För att fler ska kunna använda sin rösträtt, och fler ska kunna och göra sin röst hörd. För den fria pressen, och för att stoppa förföljelsen och fängslandet av journalister. För fria fackföreningar, fria organisationer och fri kultur.

I en omvärld som så ofta präglas av förtryck, ska svenska flaggan vara en symbol för frihet.

Men demokratin är inte en gåva, från ledare till folk.

Demokratin är vår gemensamma skapelse. Det är upp till dig och mig att försvara våra rättigheter, att se till att de ges till alla, och lämna dem vidare till våra barn.

Vi ska göra vår plikt, och stå upp mot intoleranta och antidemokratiska krafter, som försöker göra skillnad på människa och människa, som vill så split mellan grannar och vänner.

Vi ska göra vår plikt, och stå emot de som försöker hindra kvinnor från att höja sin röst och ta sin rättmätiga plats, i skolan, på arbetsplatserna och i den demokratiska debatten.

Vi ska göra vår plikt, och inte sitta med armarna i kors – utan ta demokratins fantastiska verktyg i våra händer, och skapa den förändring vi själva vill se.

Och idag ska vi fira. Äta något gott. Glädjas med familj och vänner.

Men vi ska aldrig glömma, på nationaldagen eller någon annan dag, att demokratin är vår att värna och att vinna för varje generation.

Ingen annan kommer att göra det åt oss! Det är upp till dig och mig att försvara och fördjupa demokratin, just för att den är det vackraste och viktigaste vi har.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Anförande för plenaren vid Östliga partnerskapets toppmöte 22 maj

Publicerad 22 maj 2015 Uppdaterad 25 maj 2015

Det talade ordet gäller.

Dear colleagues,

Let me begin by stating this simple fact: overall, the Eastern Partnership is a success. A lot of hard work has been put into uniquely comprehensive Association Agreements, visa facilitation and liberalisation processes. We have broadened and deepened sectorial cooperation. We have created a strong foundation for our shared future.

The Partnership has built stronger ties between our countries. It has served as a driver of often difficult reforms. It has also helped to concentrate minds in the EU and it has made this part of Europe a subject in its own right and not just a 'shared neighbourhood'. I am certain that this change is permanent. Our Summit meetings are proof of this growing mutual solidarity and support.

The continued success of our partnership is in our hands. It is essential for its credibility to start turning solemn declarations and agreements into practical reality. We must enhance our reform efforts.

For this work to be sustainable, we need to increase the engagement of citizens and civil society.

We must increase understanding and public support. To achieve this, we need to focus more on areas of immediate concern to citizens. They include the fight against corruption, the rule of law and human rights, protection of the natural environment and improved conditions for trade, investments and work. All of this will also make societies more resilient to internal and external efforts to undermine security and sovereignty.

In our cooperation until now, we have largely failed to address the situation of more than half of the population. Sweden's experience has shown us that greater inclusion of women in the workforce and decision-making has positive effects, across the board, not least in terms of stronger economic performance. Increasing the participation of women is both that is economically smart and well as morally right, and it is a task we have to take on together.

Our participation here today is a confirmation of what our Joint Declaration says about the conviction that security, prosperity and democracy on our continent can only be achieved through cooperation. We are facing formidable challenges: climate change, poverty and social exclusion, threats to the security architecture of our continent.

We Europeans will be much better equipped to tackle these and other challenges if we cooperate and integrate more, not less. Today's meeting should reinforce that understanding. The door to much deeper relations between us must remain open.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Anförande för plenaren vid Östliga partnerskapets toppmöte 22 maj

Publicerad 22 maj 2015 Uppdaterad 25 maj 2015

Östliga partnerskapets toppmöte 22 maj 2015 Det talade ordet gäller.

Dear colleagues,

Let me begin by stating this simple fact: overall, the Eastern Partnership is a success. A lot of hard work has been put into uniquely comprehensive Association Agreements, visa facilitation and liberalisation processes. We have broadened and deepened sectorial cooperation. We have created a strong foundation for our shared future.

The Partnership has built stronger ties between our countries. It has served as a driver of often difficult reforms. It has also helped to concentrate minds in the EU and it has made this part of Europe a subject in its own right and not just a 'shared neighbourhood'. I am certain that this change is permanent. Our Summit meetings are proof of this growing mutual solidarity and support.

The continued success of our partnership is in our hands. It is essential for its credibility to start turning solemn declarations and agreements into practical reality. We must enhance our reform efforts.

For this work to be sustainable, we need to increase the engagement of citizens and civil society.

We must increase understanding and public support. To achieve this, we need to focus more on areas of immediate concern to citizens. They include the fight against corruption, the rule of law and human rights, protection of the natural environment and improved conditions for trade, investments and

work. All of this will also make societies more resilient to internal and external efforts to undermine security and sovereignty.

In our cooperation until now, we have largely failed to address the situation of more than half of the population. Sweden's experience has shown us that greater inclusion of women in the workforce and decision-making has positive effects, across the board, not least in terms of stronger economic performance. Increasing the participation of women is both that is economically smart and well as morally right, and it is a task we have to take on together.

Our participation here today is a confirmation of what our Joint Declaration says about the conviction that security, prosperity and democracy on our continent can only be achieved through cooperation. We are facing formidable challenges: climate change, poverty and social exclusion, threats to the security architecture of our continent.

We Europeans will be much better equipped to tackle these and other challenges if we cooperate and integrate more, not less. Today's meeting should reinforce that understanding. The door to much deeper relations between us must remain open.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Tal på Handikappförbundens kongress den 20 maj 2015

Publicerad 20 maj 2015 Uppdaterad 25 maj 2015

Handikappförbundens kongress, Haninge 20 maj 2015 Det talade ordet gäller.

Stort tack för inbjudan.

Det är roligt att vara här och få tala om regeringens politik och vår jobbagenda. Vi gick till val på ett bättre Sverige - för alla. Det arbetet har nu inletts. Vi ska bygga ett samhälle som möjliggör för alla människor i Sverige att fatta egna beslut och leva självständiga liv på jämlika villkor.

Mångfald innebär möjligheter när vi ser den kraften, när vi vidgar vyerna. Vi har alla olika funktionsförmåga men alla samma människovärde. Detta går som en röd tråd i den här regeringens arbete. Vi ska ta till vara alla människors kraft och kompetens. För vi vet att då blir inte bara var och en av oss rikare. Då blir hela Sverige bättre.

Med vårbudgeten tas nu de första stegen på den här resan. Och vi har stora utmaningar framför oss. Arbetslösheten har bitit sig fast på åtta procent. Ungdomsarbetslösheten är hög. Långtidsarbetslösheten är dubbelt så hög som den var 2007 och för dem med en funktionsnedsättning har mer än var tredje varit inskriven som arbetslös i längre än två år.

Skolresultaten sjunker snabbast i hela OECD. Ojämligheten ökar. Och klyftorna i samhället växer. Var du bor, dina föräldrars bakgrund spelar större roll idag för vilka möjligheter du har än vad det gjorde för tio år sedan.

Detta är allvarligt. Det minskar inte bara skatteintäkterna. Det försämrar inte bara svensk konkurrenskraft för lång tid framöver. Det drabbar framför allt barn och unga, personer med en funktionsnedsättning, personer från ett

annat land, personer som vill och kan bidra till samhällets utveckling – men som inte får chansen.

Jag delar er frustration över detta. Sverige är i stort behov av reformer. Och nu påbörjas det reformarbetet.

Vi lämnar de låga ambitionernas politik, där lösningarna handlade om att gå framåt genom att göra det sämre för människor. Det var lösningar som byggde på en föreställning om att alla människor inte passar på arbetsmarknaden, inte passar för utbildning - att en del måste nöja sig, att en del måste lämnas efter.

Som människa och som socialdemokrat vägrar jag acceptera den synen på människor. Jag är dessutom helt övertygad om att det i skapar ett fattigare samhälle.

Vänner, Detta ska vi förändra. Vi har just nu ett momentum i svensk politik. Vi lämnar nedskärningar och skattesänkningar som den enda vägen. Vi har tagit fram en jobbagenda för att nå målet om EU:s lägsta arbetslöshet år 2020.

Det är ett tufft mål. Det är därför vi har satt det. Det kommer att kräva hårt arbete. Vi har nu lagt vår första budget. Sex ytterligare budgetar ligger framför oss fram till 2018. Ändå hörs redan nu olyckskorparna – ”det kommer inte att gå”, ”det är inte realistiskt”.

Och då frågar jag? Varför skulle inte det gå? Ska vi ge upp? Ska vi acceptera att hundratusentals människor står utanför arbetsmarknaden, människor som vill och kan arbeta? Det vägrar jag.

Men det kommer inte att gå lätt. Det krävs investeringar och en aktiv politik. Och det ska inte bara vara i storstadsregionerna. Vi tar fram 62 000 nya möjligheter till utbildning på högskolor, folkhögskolor, komvux, yrkeshögskolan och genom extratjänster och traineejobb. Vi satsar på landsbygden, på en ökad livsmedelsproduktion, på skogsindustrin, service och bredband. Det ger jobb och det skapar möjligheter i hela Sverige.

Det arbetet har vi nu inlett. Jag kommer att göra allt i min makt för att nå målet. Dag Hammarsköld skriver i sin bok Vägmarken: ”Mät aldrig bergets höjd förrän du nått toppen. Då skall du se hur lågt det var.”

Så tänker den som är modig, som vågar sätta djärva mål. Låt mig berätta om vägen för att nå EU:s lägsta arbetslöshet.

Låt mig berätta om vår jobbagenda. Den består av tre pelare som bygger Sverige starkt. Som investerar i idéer och innovation. Som utgår från att människor vill och kan. Som tar sikte på framtiden.

För det första, framtidsinvesteringar. För det andra, en aktiv näringspolitik. För det tredje, reformer som rustar alla – och då menar jag alla - för arbetslivet.

Först har vi framtidsinvesteringarna.

Vi vill och ska öka tillgängligheten. Samhället och samhällets infrastruktur är till för alla; barn, unga, äldre – alla med olika funktionsförmåga men med samma rättighet till delaktighet.

Vi rullar nu ut reformer för att bygga bort bostadsbristen, skapa nya vägar och järnvägar att lita på, och genomföra klimatomställningen till fullo i Sverige. Det kommer att skapa förutsättningar för företagande. Det kommer att skapa jobb direkt.

En modern infrastruktur krävs för att Sverige ska stå sig i konkurrensen när företag väljer var de ska etablera sig. Det krävs för att människor ska kunna ta sig till jobbet.

Från järnvägsavreglering och underinvestering, som har gett uttrycket "det går som på räls" en helt ny innebörd börjar vi nu rusta spåren, öka kapaciteten, stärka pendlingen.

Lika allvarligt är bostadsbristen. Den har blivit en broms för Sveriges utveckling. Den försvårar människors möjlighet att flytta till jobb eller studier, och den hindrar unga människor från att påbörja sina vuxna liv. Samhället behöver kliva in och ta ett större ekonomiskt ansvar för att det byggs fler bostäder.

Det duger inte att unga inte kan flytta hemifrån. Vi investerar i ny grön teknik. Klimatförändringen är vår största utmaning och vårt största hot. Ingen tvekan om det. Men i den utmaningen ligger också en möjlighet. Den som ställer om, den som investerar i klimatsmart teknik kommer inte bara att bidra till minskade utsläpp av växthusgaser, utan skapa fler jobb och långsiktig konkurrenskraft.

Det duger inte att stå tomhänt och se katastrofen långsamt närma sig. Därför investerar vi framåt, i infrastruktur, i bostäder och i klimatsmart teknik. Vi

gör utmaningar till möjligheter. Och vi kan säga precis som Anna Lindh, när hon som miljöminister pekade på ungdomsarbetslösheten och på klimathotet och sa: ”Av två problem gör vi en möjlighet”.

Den andra pelaren är en aktiv närings- och innovationspolitik.

Innovation har alltid haft en central roll för socialdemokratien och varit avgörande för våra vägval. Sverige ska konkurrera med kunskap, ett högt förädlingsvärde och hög kvalitet, inte sämre trygghet och lägre löner. Det är med idéer, uppfinningar och innovationer som vi skapar nya jobb. Det är vägen för att fortsätta att ligga i framkant i en global ekonomi.

För att lyckas så behöver vi stimulera kreativa miljöer som bidrar till innovationer. Vi vill öka samverkan, mellan forskningen, näringslivet, fackförbunden och de politiskt förtroendevalda.

Därför har jag startat ett nationellt innovationsråd. Där har jag samlat ministrar, entreprenörer, forskare, företagsledare från olika delar av Sverige. Vi möttes i måndags för andra gången för att diskutera digitalisering och nya satsningar på Life Science.

En sak vi vet om innovationer och det är att de trivs i miljöer där olikheter möts. De trivs i öppenhet. Kreativitet gynnas av mångfald och variation. De hämmas av likformighet och homogenitet.

Det är med innovationer vi kan förbättra utbildnings- och arbetsmiljöer så att fler kan delta på jämlika villkor. Välfärdsteknologin är en ny möjlig framtidsmarknad för Sverige.

Låt mig ta ett exempel. Ögonstyrning, eyetracking, en innovation som gör att man kan styra datorer och andra tekniska produkter med ögonen. Detta förändrar tusentals människors möjligheter till delaktighet i grunden. Från början var det en idé från KTH. Som sedan omvandlades till bolaget Tobii som nu är världsledande leverantör på området.

Så vad krävs för att fler idéer ska ta sig från KTH ut och bli världsledande på marknaden? Jo, idéer måste följas av kapital. Så att den som har idéer vågar satsa, ta en risk och tillåts både lyckas och ibland misslyckas.

Fysikern Stephen Hawking lär ha sagt: "Nästa gång någon klagar på att du har gjort ett misstag, tala om att det faktiskt kan vara en bra sak. För utan fel

och brister skulle varken du eller jag finnas till.”

För att fler ska våga ta sina idéer vidare ska vi öka tillgången på riskkapital, inkubatorer, exportstöd – så att fler idéer kan bli till varor och tjänster som når nya globala marknader.

Vi som samhälle ska bereda väg, så att kunskap kan transformeras till nya jobb. Som leder till att företag hittar nya produkter och nya marknader. Som ökar efterfrågan på arbetskraft. Det är kanske den viktigaste principen i den nya regeringens jobbpolitik: Jobb skapas inte genom att tömma arbetslösas plånböcker, utan genom att fylla företagares orderböcker!

Den tredje pelaren är utbildningsreformer som rustar alla för att ta de jobb som växer fram.

Vi vet att arbetslösheten är ojämnr och de som har svårast är de utan gymnasieutbildning, de som är nyanlända eller de som har en funktionsnedsättning som medför en nedsatt arbetsförmåga.

Det är slöseri på så många sätt. Slöseri med människors vilja och ambitioner, och slöseri med samhällets resurser. Det ska bli lättare att få ett jobb även för de som står långt från arbetsmarknaden.

Ylva Johansson har rivstartat som arbetsmarknadsminister, även om vi förlorade viktig tid när regeringens budget föll i höstas. Hon har mött företrädare för 249 av landets kommuner för att se hur traineejobb och extratjänster ska utformas så att det inte bara blir en bra idé på pappret, utan att arbetsgivare faktiskt anställer. Detta är satsningar som riktas till unga och till de som står långt från arbetsmarknaden. I båda grupperna finns många med en funktionsnedsättning som också omfattas av dessa satsningar.

Samarbete sker med både arbetsgivare, fack och organisationer för att se hur vi detta ska göras så att det fungerar på ett bra sätt. Det finns de som fnyser åt det här - traineejobb och extratjänster.

Till dem vill jag säga att den här regeringen ger inte upp om människor. Vi skapar möjligheter för att kombinera jobb och utbildning när det behövs. Vi skapar extratjänster när det behövs för att ta steget in på arbetsmarknaden och få en viktig arbetslivserfarenhet. Allt för att stärka möjligheterna för alla att jobba.

Därför kommer vi att avskaffa vi den förra regeringens fas-system, där fas 3

är sista anhalt. Det ska bort. Vi ska inte skapa återvändsgränder. Vi ska skapa påfarter till vägar som leder till jobb och delaktighet. Det är skillnaden.

Detta påbörjas i år i mindre skala. För de kommande åren satsar vi mer än två miljarder per år på utbildningskontrakt, traineeplatser och extratjänster. Totalt kommer vi att skapa 62 000 nya möjligheter att utbilda sig, få sitt första jobb, komma tillbaka eller byta spår.

Vi har påbörjat arbetet med flexjobb för personer med en funktionsnedsättning som medför nedsatt arbetsförmåga. Vi utgår bland annat från förslagen i FunkA-utredningen. Och vi kommer inte att ge oss. Alla ska kunna arbeta. Ingen ska lämnas bakom!

Vänner, Vi förbereder ett nytt kunskapslyft. Det finns 400 000 arbetslösa i Sverige i dag. Samtidigt är antalet lediga jobb på historiskt höga nivåer. Företag har svårt att hitta rätt kompetens. Var femte rekryteringsförsök misslyckas.

Det är resultatet av en kortsiktig och bakåtsträvande politik. Det går inte att skattesänka sig till mer och bättre utbildning. Detta kräver en aktiv politik.

Vi stärker högre utbildning i hela landet, och skapar fler möjligheter till yrkesutbildning. Vi skapar fler platser på universitet, högskola, yrkeshögskola, folkhögskolor, komvux och yrkesvux.

Bara inom välfärdssektorn ska över en halvmiljon personer rekryteras de kommande 10 åren och i vissa yrken råder det redan brist på utbildad arbetskraft.

Tittar man på Arbetsförmedlingens senaste sammanställning över de yrken där det redan i dag råder stor brist på sökande så kan man läsa:

Ingenjörer
Byggnadsplåtslagare
Läkare
Sjuksköterskor
Kockar
Lastbilmekaniker
IT-arkitekter
Bagare
Förskollärare
Barnmorskor

Golvläggare
Systemutvecklare
Anläggningsarbetare

Jag skulle kunna fortsätta. Säg mig, är det då inte rätt att satsa på utbildning? Det tycker den här regeringen.

Vi skapar fler vägar för att kunna fortsätta att utveckla sin kompetens hela livet. Det gör vi för att arbetsmarknaden kräver det, men också för att vi tror på människors vilja att fortsätta lära och utvecklas genom hela yrkeslivet.

Utbildning öppnar inte bara dörrar till nya världar och ny kunskap, den öppnar nya dörrar i arbetslivet. En jämlik och bra skola har gjort Sverige större än vi är.

Detta har vi konkurrerat med i världen. Inte med att vara billigast. Inte med att pressa löner och villkor. Inte med att satsa bara på några. Utan med kunskap och kompetens brett - bra och likvärdig utbildning till alla. Därför är de sjunkande resultaten i skolan så allvarliga.

Sverige ska vara ett av världens bästa länder att växa upp i. Alla barn och unga – oavsett förmåga – har rätt till utbildning av god kvalitet. Vi investerar därför i utbildning – från förskolan till högskolan, och vidare. Och vi investerar i läraryrket.

Flickor och pojkar med funktionsnedsättning har rätt att lyckas och utvecklas i skolan. De satsningar som vi har annonserat – mindre klasser, mer tid mellan elev och lärare, stärkt specialundervisning med fler speciallärare kommer att ge lärare möjlighet att ge elever de stöd de behöver.

Detta gör vi för barnens skull, för Sveriges skull, för framtiden börjar i skolan. Detta är vår jobbagenda. Framtidsinvesteringar, en aktiv närings- och innovationspolitik och reformer som rustar alla för jobb. Det är en agenda för ett Sverige som håller ihop och som gör det möjligt för alla att delta.

Vänner, Varje individs möjlighet att utifrån sina förutsättningar delta i samhällslivets alla delar – det är en mänsklig rättighet. Regeringen arbetar utifrån FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Den internationella granskningen ger oss verktyg för att utveckla politiken.

Den nationella strategin för genomförandet av funktionshinderspolitiken har satt konkreta mål och ett samlat uppföljningssystem har utvecklats. Det är

bra. Det är bra att en så självklar sak som att personer med funktionsnedsättning ska involveras i uppföljningsarbetet nu också görs.

”Nothing about us, without us” – det är en viktig princip.

Vi ser att kommuner som använder konventionen når bättre resultat. Därför har vi gett Myndigheten för delaktighet och Diskrimineringsombudsmannen i uppdrag att öka kunskapen om konventionen.

Bristande tillgänglighet är sedan årsskiftet en ny form av diskriminering. Det är ett viktigt steg framåt. Det kommer att bryta ny mark.

God tillgång till hjälpmedel är en rättighet. Det är en förutsättning för självbestämmande och delaktighet. Skillnaderna är i dag stora i landet vad gäller både tillgång till och avgifter för hjälpmedel. Vi kommer i höst att tillsätta en utredning för att se hur det här kan förbättras. Vi utökar stödet för glasögon, så att det gäller alla barn upp till 19 år. En ny strategi och handlingsplan för funktionshinderspolitiken ska tas fram 2017. Nu inleds arbetet med att samla in och sammanställa erfarenheter och kunskaper för att ta politiken vidare. Där är ni, er kunskap och erfarenhet ovärderlig.

Vänner, Astrid Lindgren är aktuell i dessa dagar. De publicerar hennes dagböcker från kriget, som jag ser fram emot att läsa. Och det finns en mening, som hon sa i ett hyllningstal till uppfinningsrikedomen, som är väldigt relevant än idag: ”Allt stort som skedde i världen skedde först i någon människas fantasi.”

Vårt mål är att alla ska kunna arbeta och utvecklas, oavsett vem man är. Det målet har vi satt upp. Vägen dit har vi stakat ut. Nu måste vi gemensamt göra den till verklighet. Vi kommer inte att göra det åt er, utan tillsammans med er.

Tack.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Tal vid tanke­medjan Brookings Institution, Washington DC, USA

Publicerad 31 mars 2015 Uppdaterad 02 april 2015

The Brookings Institution, Washington DC, USA 31 mars 2015 Det talade ordet gäller.

Thanks to Brookings for inviting me here. The Brookings Institution is exactly that: an institution. Always at the forefront of thinking, a temple of policy debate.

Ladies and gentlemen,

I am pleased to have this opportunity to reflect on a favourite subject of mine: how we can make globalisation work for everyone – and in a time of turmoil.

Let me start with a banal observation: interdependence is a fact of life. It is a human condition: a feature of humanity. But we can make choices about the nature of our interdependence. Should it be informed by solidarity and empowerment – or by domination and belittlement? Asking ourselves this question is how I believe we should approach globalisation – the most powerful process of interdependence to date. Globalisation involves choice. We can shape it.

2015 is a year of important meetings for globalisation. World leaders will be called upon to make crucial decisions about the future of our planet. I will focus these remarks now on some of the main political global challenges and opportunities that I see ahead of us, this year and beyond.

The first challenge concerns the bedrock of our global and international order: abiding by the rules. For a relatively small country like Sweden, right over might is essential. And for us, a recent example of what can go wrong can be found in Ukraine. I visited Ukraine earlier this month. Almost a year

had passed since Russia's illegal annexation of Crimea and Sevastopol. This was a clear breach of international law – against the UN Charter and against the Helsinki Final Act. Since then, Russia has pursued its strategic objective, using what is known as hybrid warfare in Eastern Ukraine. That objective seems to be to deny Ukraine the right to make its own choices. But I am confident that Russia will, ultimately, fail to achieve this objective. The Ukrainians I met have made up their mind. They want to decide on their own future. They do not accept an order arbitrarily drawn up in terms of geopolitical spheres of interest.

Furthermore, Russia's aggression and conduct transcend Europe. This is, ultimately, a global concern. It has to do with the rule of law, of international law. Because through the illegal annexation of Crimea and the war in Eastern Ukraine, Russia is contesting the basic rules and norms of international co-existence. When that happens, we must stand firm. We have done so, with a strong and unified transatlantic response to Russia and the separatists, including sanctions. At the end of the day, abiding by the rules is a peaceful way of managing interests – and interdependence. Making international law and rules count is the best insurance policy against violent conflict such as we have seen in Ukraine.

A challenging and urgent task, connected to this, is to combat violent extremism. This includes the dramatic increase in foreign fighters joining ISIL in Iraq and Syria. We appreciate the efforts and leadership of the United States in this field, including the recent conference here in Washington.

Another area in which the job is far from done is disarmament and non-proliferation. Indeed, today is an important day. We are eagerly awaiting news from Lausanne on the nuclear talks with Iran – a diplomatic endeavour that Sweden wholeheartedly supports. The threat of nuclear weapons is indeed a stark reminder that life on Earth is fragile and finite. Sweden will work for the abolition of such weapons.

Which leads to my second globalisation challenge: realising that our space here on Earth is shared – and acting upon this insight.

Take growth – economic growth. It keeps every leader in the world busy. And rightly so: if you cannot deliver growth – and jobs – you will soon be out of office. But growth can only be sustained if it is ecologically and environmentally sound. The jobs of the future are green. Shouldering this responsibility is also crucial for security. If we don't, conflicts over scarcity

will steadily increase, with serious humanitarian consequences. Dependency on fossil fuels, in Europe and elsewhere, makes us vulnerable. Renewables are the smartest way to energy security. This is what the Climate Summit in Paris in December should be about. The sooner we invest in greening our economies and societies, the lower the long-term costs and the greater the benefits.

We stand at a crossroads in 2015. We have to make changes to keep the planet below the two-degree target. And there is a choice. Climate change is real. We need forward-looking, bold leadership to tackle it. The same holds true for the third globalisation challenge – and opportunity! – that I wish to raise today. This is about delivering free and fair trade.

This subject is close to my heart. I have a background in manufacturing. Between 2006 and 2012, I was chairman of the largest Swedish labour union for industrial workers. I represent a country where trade accounts for half of GDP. It ranks among the most competitive economies in the world. So you will not be surprised to hear that I am a staunch supporter of the Transatlantic Trade and Investment Partnership, TTIP. It holds so much promise for the two largest economies in the world.

However, trade should not translate into a competition with ever lower salaries or lower labour, health and environmental standards. Competition should revolve around innovation, research and development – it should be about being better, not cheaper. The uncertainty or risk in this is exactly why many are wary of globalisation. It can be associated with a race to the bottom, which in turn offers fertile ground for easy answers, bigotry, isolationism and populism.

TTIP is not the solution to everything. But it is an opportunity to get trade agreements right: to start making trade free and fair. And to that, I would also like to add 'open'. The bilateral trade talks that are now under way are not the endgame. Rather, they should contribute to further multilateral cooperation under the WTO.

The European Union and the United States should now seize the chance to set global standards, to make our economies fit for the 21st century. If we do not, others will get there before us!

In my own country, this is not just the Government's view. Swedish business and labour organisations are also strong supporters of trade. And this is essential. Trade agreements, struck between governments, must uphold

labour, environmental and health standards. But we need acceptance also from the social partners, from business and from workers. I think of this as a global deal, or handshake, between stakeholders and social partners. Yesterday, at a session at the United Nations on decent work, I had an opportunity to expand on this idea. It's not a single contract. It's a concept to manage working conditions in a global economy. The philosophy is simple: employers' and workers' representatives meet to ensure fair conditions to the benefit of both – and of the society they work in. They still, of course, represent various interests. But cooperation between social partners can bring peace to the labour market, economic stability and shared prosperity. I am an optimist and reformist. I really believe we can make the world's three billion-strong labour force part of an economically, socially and environmentally sustainable global economy. In that way, we can all grow together.

A good place to start is China. On Sunday, I arrived here in the United States straight from Beijing. As I understand it, the Chinese economy is now entering a new phase. It is starting to consolidate, with an increasing share of growth stemming from consumption rather than exports. This development brings opportunities, including for the improvement of working conditions. Workers are becoming more cognisant of their rights and claiming them. Employers are more mindful of their social responsibilities. I noted this with great interest during my visit. But a great deal remains to be done.

And that leads me to the fourth and final challenge: making globalisation – and our world – more inclusive. Take the spiralling inequality, a global trend that affects us all. There are many reasons to combat this. First, of course, on moral and ethical grounds – the conviction that inequality is unjust. Another reason is that inequality works against social progress. It causes reduced democratic and civic participation, for example.

A third reason has attracted particular attention in global economic forums. Evidence from the OECD and others shows that inequality hampers growth. For example, it keeps many low-income households from pursuing education – which sets them on the opposite path to where the jobs of the future are.

Inequality is, to put it plainly, bad economics. This trend of inequality could – and should – be reversed. The ways to do so will vary according to circumstances. However, I must insist that there is one task that all nations, societies and economies have in common. And that is to target the greatest, most entrenched inequality of all: that between the sexes. To address what former Secretary of State Hillary Clinton so aptly describes as “the great

unfinished business of the 21st century”.

I am proud that the Swedish Government is the first in the world to declare itself a feminist one. In practice, this means that gender equality is at the core of government business. From gender-responsive budgeting to feminist foreign policy.

Twenty years after the landmark Beijing Conference, the world is still embarrassingly far from gender equality on almost every count: political representation, economic empowerment and social norms. This is a monumental denial of rights, and also a waste of talent. This is not a concern only for some, but for everyone: women and men, girls and boys. That is why I have joined the global UN-led campaign HeForShe, and I encourage others to do the same. More men and boys must get involved.

Later this year, in New York, leaders have an opportunity to advance a global equality agenda. The Sustainable Development Goals to be set at the United Nations in September must catalyse and deliver irreversible, substantial and sustainable progress for gender equality. They should also put us firmly on the path to reducing social inequality.

Which brings me back to where I started this morning. What should be the nature of our interdependence in a globalised world?

My answer is: solidarity and empowerment – not domination and exploitation. We can choose rules over might; sustainable prosperity over fossilised shortsightedness; gender equality over structural discrimination; and decent work for all over a race to the bottom. We really can make globalisation a process of togetherness. In which we grow and trust each other, and in which everyone benefits. That is a choice that we have.

Thank you for listening.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Tal vid FN:s ekonomiska och sociala råd i New York

Publicerad 30 mars 2015 Uppdaterad 02 april 2015

FN:s ekonomiska och sociala råd, New York, USA 30 mars 2015 Det talade ordet gäller.

Mr President, Mr Vice-President, Mr Deputy Secretary-General, Excellencies, Ladies and Gentlemen,

I am honoured to be here today, together with all of you, for a segment with an impressive list of both topics and participants. I certainly look forward to our discussion. Let me start by stepping back in time. Reshma, a seamstress in a garment factory, saw the light of day again, after 17 days. Helped by rescue workers, she emerged from the rubble, having survived on dried goods and water. But more than 1 100 of her colleagues died in that factory in Dhaka, when it collapsed in April 2013.

This tragedy was not a unique event. Two million people die at work every year. It happens everywhere, including in Sweden. Every day, we see people exposed to terrible risks in their work, we see trade union members persecuted and killed, we see children forced to work in the most cynical and inhumane manner, we see migrants exploited under horrific conditions. This is done in the pursuit of profit. But a world that builds on the exploitation of people is neither ethical nor profitable. On the contrary. With decent work, respecting fundamental union rights, we can both increase productivity and promote inclusive growth. If we reduced deaths and accidents in the workplace by just a quarter, we would create resources corresponding to one per cent of the world's GDP. If we let more women into working life, GDP growth would keep rising. There are opportunities here that the world cannot afford to ignore. Social justice is both ethically right and economically smart.

It is time to make globalisation work for everyone. Globalisation has opened up the world, spread knowledge and technologies, and lifted hundreds of millions of people out of poverty over the past few decades. But true globalisation rests on the idea of sharing. We share a planet, we share a global economy, and we increasingly share a global labour market. For this reason, we also share the task of finally taking responsibility for global working life.

And the seeds of a solution are already there - when representatives of labour and capital meet to ensure fair conditions for employers and employees alike, to the benefit of both - and of the society they work in. What I hope can be developed is a new global concept, where various stakeholders can see the benefits of joining forces to promote joint solutions, while still representing their different interests. It is a concept where each actor also pays attention to and takes into consideration the motives and aims and restrictions of other parties.

A new concept of this kind would encourage cooperation between social partners that could bring peace in the labour market, promote competition, and enhance economic stability and shared prosperity. It is a concept that also builds on the social partners taking their respective responsibilities, as governments also would do, while at the same time recognising what is best for the common interest.

It means, for states, ratifying and respecting the ILO's core conventions, thereby recognising the right to organise, the right to negotiate and the right to strike. It means, for employers and companies all around the world, respecting these rights in practice, taking their social responsibility and being prepared to negotiate agreements locally, regionally or globally. It means, for trade unions, cooperating and bearing in mind their social responsibility when they negotiate, but also contributing to the overall development of the company or the organisation. And it means states recognising the social partners and social dialogue as essential parts of the democratic form of government, and encouraging concrete agreements through negotiations. This concept of shared responsibility between all stakeholders could lead to a real win-win-win situation. It is the core of what I would like to call a Global Deal.

And this does not require new institutions, merely new tasks in the strong international forums that we have already created. The ILO, with its tripartite structure, has a central role, but needs to be equipped to lead the work at global level. The ILO Declaration on Social Justice for a Fair

Globalisation provides a solid foundation for this work. I also see scope for important contributions from the OECD, the WTO, the IMF and the World Bank.

In this very building, an agenda is now being negotiated to meet today's and tomorrow's great challenges, to eradicate poverty while saving the only planet we have. What I'm referring to, of course, are the negotiations on the sustainable development goals (the post-2015 agenda) and how they are to be financed and implemented (Financing for Development).

The adoption of the new sustainable development goals and the new financial framework must not be seen as the end of a process. On the contrary, it is the starting signal for more intense, and absolutely essential, efforts to achieve increased sustainable development at global, regional and national levels. This will require us all to work together. It will require practical and concrete approaches. I believe that a Global Deal between the stakeholders will make an important and concrete contribution to the work on sustainable development in all three of its dimensions.

Bringing about cooperation between parties based on mutual respect and shared objectives is not always easy. On the contrary, it requires that all parties involved are willing and determined. It will not go quickly. Rather, it is an initiative that must be sustained throughout the coming decade. But the advantages of choosing this path must be obvious to everyone. Instead of paralysed workplaces, we will have more stable and growing economies. Instead of labour that is repressed, worn out, silenced, we will have people who believe in what they are doing and want to contribute to its success. Instead of a global economy that is stagnating for want of purchasing power, we will have more equal and free individuals who dare to invest and consume. And we will more rarely have to pull women like Reshma out of the ruins of collapsed factories; instead, we will let her and everyone else in our three billion strong labour force be part of an economically, socially and environmentally sustainable global economy that does not repress anyone. This is the target I want to set for a Global Deal. This is the initiative I would like you to be part of. It is a self-evident part of the world I want to engage in for future generations.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Tal vid Boao Forum for Asia i Hainan, Kina

Publicerad 28 mars 2015 Uppdaterad 02 april 2015

Boao Forum for Asia i Hainan, Kina 28 mars 2015 Det talade ordet gäller.

Mr President, Mr Chairman, Excellencies, ladies and gentlemen,

I would like to express my sincere appreciation for the invitation to speak here today. Sweden's relations with the Asian region are strong. Sweden was the first Western country to establish diplomatic relations with the People's Republic of China, and we are proud to celebrate the 65th anniversary of our relationship this year. We were also among the first Western countries to recognise Vietnam, Bangladesh and Sri Lanka.

Most countries in the world have benefited from globalisation. The rapid growth here in Asia has brought enormous benefits - reduced poverty and rising living standards. Globalisation brings countries together. It promotes strengthened political, economic and commercial contacts, and also people-to-people exchanges. The distance between Asia and Europe has never been shorter than now. Because we are a global community, we also share global challenges. In the upcoming months, some of these will be addressed. We have the UN Summit on a new post-2015 sustainable development agenda, and the Paris Conference on Climate Change. I will make three points in this connection.

First: The post-2015 development agenda must be a joint effort. We will need the creativity and commitment of civil society, of a responsible and sustainable business sector, and – most importantly – of citizens. I have therefore asked my post-2015 team to consult widely with civil society and the business community on how they can contribute. Another key is resources. Official development assistance remains important, especially for

low-income countries. Sweden will continue to use 1 per cent of its GNI to ODA. We urge other developed countries to also honour their commitments.

Second: When I was in Beijing yesterday, I thought about the groundbreaking World Conference on Women, held there 20 years ago. To recognize gender equality as key to the world's future is long overdue. Overcoming gender inequality must be at the centre of the post-2015 goals, as a human right, but also to achieve sustainable development. Significant economic gains can be made when women are able to develop their full labour market potential. Raising the female labour force rate to male levels would, for instance, raise GDP in the United States by 5 per cent, in Japan by 9 per cent, in Sweden 10 per cent, and in Egypt by 34 per cent.

And third: There is great potential, everywhere, to cut emissions whilst improving economic performance – with positive effects for health, poverty reduction and energy security.

Many countries have taken important steps to curb emissions. Like China has already done, all countries ought to present national contributions to the climate conference in Paris. Sweden has a target of reducing emissions by 40 per cent by 2020. We aim for a new climate policy framework that stretches until 2050. Our experience is that very clear climate objectives help mobilise stakeholders such as businesses and cities. We have also seen good results from using economic instruments to reduce emissions, such as a carbon tax of 150 USD per tonne. Such instruments can reduce environmental impact, improve health, and promote innovation and green investments - resulting in green jobs. I am convinced that what we agree in Paris in December, will result in an ambitious commitment to our common goal: to keep the global temperature increase below two degrees.

These three issues are all interlinked – cooperation between all sectors in society; ensuring gender equality; and halting climate change. All are fundamental to ensure sustainable development. And all are discussed in depth here at the Boao Forum for Asia. Thank you all for making that possible.

Tal från Statsrådsberedningen

Tal inför Sveriges Kommuner och Landsting

Publicerad 24 mars 2015 Uppdaterad 02 april 2015

Sveriges Kommuner och Landsting 24 mars 2015 Det talade ordet gäller.

Först av allt vill jag tacka för möjligheten att tala här idag.

Jag vet att vi har många utmaningar att lösa tillsammans, som också behöver detaljerade och komplexa svar, och jag ska försöka hålla mig kort så vi har tid att komma in på dem under frågestunden.

Men innan dess tänkte jag höja blicken lite.

Jag vet att alla ni som sitter här inne är avgörande för Sveriges utveckling de kommande åren. Och oavsett om vi kommer från höger eller vänster, och även om vi ibland är oense om vägen dit, så står vi upp för en välfärd som skapar fria och oberoende människor, och vi vet att det är en avgörande del av Sveriges styrka.

Efter höstens val har antalet kommuner med blocköverskridande samarbeten mer än fördubblats – från 38 till 99. Ni som är kommun- och landstingspolitiker ni vet vikten av att samarbeta och hitta pragmatiska lösningar. Sveriges utmaningar kräver politiska företrädare som ni, som är beredda att lägga dagsaktuella gräl åt sidan och arbeta tillsammans för det som är viktigt på längre sikt.

Därför skulle jag vilja tala om hur vi ska utveckla den styrkan tillsammans. Vi har ett antal viktiga utmaningar där staten, kommunerna och landstingen måste samverka och ta ett gemensamt ansvar.

Jag vill börja med skolan. Och tänkte ta avstamp i mitt eget liv. Jag växte upp i Sunnersta, i Ångermanland. Mina föräldrar tog hand om mig, och gav

mig trygghet och kärlek. Men ändå kan jag säga att jag inte skulle stå här idag utan den starka och jämlika svenska skolan, och alla lärare som hjälpte mig där. Alla som tog ansvar. Och tanken med den svenska skolan är ju just att rusta alla barn med de kunskaper de behöver, för att kunna leva liv som fria och jämlika individer.

Men idag börjar klassklyftorna växa redan i skolan. Kunskapsresultaten sjunker. Ojämligheten växer. Och det är barnen som drabbas. Det kan vi aldrig någonsin acceptera!

Därför kommer regeringen att prioritera skolan, men det är också en prioritering som måste göras i alla kommuner. Uppgiften är så stor, arbetet är så viktigt, att vi bara kan göra det tillsammans. Genom samverkan mellan stat och kommun. Och vi behöver fokusera på tre centrala saker: höja kunskapsresultaten, öka jämlikheten och höja läraryrkets attraktivitet.

För det första, när det kommer till att höja kunskapsresultaten, visar all beprövad erfarenhet att vi måste börja i så tidiga åldrar som möjligt. Därför ska vi investera i mindre barngrupper i förskolan, mindre klasser i lågstadiet och fler speciallärare och specialpedagoger som har fokus på tidiga insatser. Och det gläder mig att det råder en stor politisk enighet om denna inriktning.

Lyckas vi rusta alla barn med att kunna läsa, räkna och skriva så tidigt som möjligt, lyckas vi reagera tidigt – och lösa små problem innan de blivit stora, lyckas vi se till varenda barn – både de som halkat efter och de som vill springa före, då är så mycket vunnet redan från början, och då kommer vi också att lyckas höja kunskapsresultaten i skolan!

Men – och detta är viktigt – en grundläggande förutsättning för att höja kunskapsresultaten är just att ha ett jämlikt skolsystem. Internationella jämförelser visar att de bästa skolsystemen i världen också är de mest jämlika. Då måste vi göra ett val. Och se till att skolor med stora behov får större resurser. Vi ska stödja huvudmännen i utvecklingen av skolor, ge ökat stöd till nyanlända elever, och se till att läxhjälp ges efter behov.

Men vi kommer aldrig lyckas höja kunskapsresultaten om inte läraryrket får den status som det förtjänar. Vi tar nu ett gemensamt krafttag – stat och kommun – för att höja läraryrkets attraktivitet.

Vi ska minska onödig administration som skapar stress och istället ska vi öka lärarnas autonomi och låta dem fokusera på det de kan bäst – på mötet med barnen i klassrummet. Vi ska låta proffsen vara proffs.

Genom en nationell samling för läraryrket ska vi investera i högre lärarlöner och kompetensutveckling. Det här kommer kräva ett nära samarbete mellan stat och kommun. Och jag vet att det kommer kräva stora resurser. Därför är regeringen redo att tillföra 3 miljarder på årsbasis från år 2016.

Vi ska vända skolresultaten tillsammans – stat och kommun - i samverkan och samförstånd. Det är vi skyldiga Sveriges skolbarn!

Den andra utmaningen vi behöver klara gemensamt är arbetslösheten. Ni kommunpolitiker gör redan ett ambitiöst arbete för att bidra till att minska arbetslösheten. Ni vet att lyckas ni detta arbete, så ökar skatteintäkterna, så minska kommunernas kostnader för försörjningsstöd. Och istället kan ni fokusera på det som medborgarna förtjänar och förväntar sig - en bra skola, förskola, vård och omsorg.

Det finns därför många framgångsrika exempel på samverkan hos er mellan kommun, arbetsgivare och Arbetsförmedling som det är viktigt att vi tar tillvara på nationellt. Jag är därför väldigt glad över alla goda råd och det positiva gensvar ni – oavsett partifärg – har gett arbetsmarknadsminister Ylva Johansson. På sina resor genom Sverige har hon hittills lyckats möta smått otroliga 249 kommunledningar.

Och den kraft och kreativitet ni har visat upp stärker regeringen i att det behövs en lokal anpassning av arbetsmarknadspolitiken. För att klara välfärden i framtiden har regeringen satt upp ett mål som är viktigare än alla andra - Sverige ska nå EU:s lägsta arbetslöshet år 2020.

Vår jobbagenda bygger på tre pelare, och vi vill samarbeta med er inom alla tre.

Den första pelaren är framtidsinvesteringar, i klimatomställningen, i infrastrukturen och i forskningen. Och dessa investeringar ska vi inte göra åt er, utan tillsammans med er, i samarbete med er, så att de anpassas efter era behov och förutsättningar, och era möjligheter att bidra.

Den andra pelaren är en aktiv näringspolitik, och här är det lokala perspektivet ännu viktigare. Vi behöver ta fram lokala samverkansprogram, lokala inkubatorer och kluster, lokal tillgång till riskkapital och exportstöd, och samla alla goda krafter för att få företagandet att frodas i hela landet. Ni känner till ert lokala näringslivs möjligheter, därför behöver ni också vara med och förverkliga dem.

Och den tredje pelaren är utbildningsreformer som rustar alla för att ta de jobb som växer fram. Vi förbereder nu ett kunskapslyft, stärker högre utbildning i hela landet, skapar mer möjligheter till yrkesutbildning, och börjar förverkliga löftet om att ingen ung ska vara utan arbete, praktik eller studier längre än 90 dagar. Även här är det ni som bäst känner till era lokala utbildningsbehov, även här måste vi jobba tillsammans.

Men jag skulle vilja stanna upp här, och peka på några centrala utmaningar för att gå mot EU:s lägsta arbetslöshet. Den första är bostäder. När man läser studier om ungas framtidsdrömmar så är det inte att bli känd eller superrik som toppar, utan så basala saker som att få en egen bostad.

Regeringens mål är att Sverige ska skapa minst 250 000 nya bostäder fram till år 2020, med särskilt fokus på unga och studerande. Jag vet att de borgerliga partierna talat om ett mål på 300 000, och säg såhär: När vi det tillsammans kommer jag inte att bli besviken.

Regeringen överväger noga olika former av åtgärder för att främja nyproduktion av hyresrätter. Kommunerna behöver korta handläggnings- och tillståndsprocesserna, detaljplanera mer mark, se till att anvisad mark verkligen bebyggs och samarbeta mer över kommungränserna. Och vi behöver ta ett gemensamt ansvar för att klimatrenera miljonprogrammen så de står redo inför framtiden.

Är det något vi är eniga om så är det att vi behöver få bort bostadsbristen. Så nu, mina vänner, är det dags att vi börjar bygga Sverige! Bokstavligen!

Det andra jag vill stanna upp vid är nyanländas etablering på arbetsmarknaden. Och jag vill börja med att tacka er för ert fantastiska arbete med att ordna skolplatser, förskoleplatser och vård åt alla de som nu söker skydd i vårt land.

Jag växte upp som fosterbarn. Ibland kan jag tänka på att jag hade väldig tur att allt gick bra. Men de utmaningar jag mötte då, är ingenting jämfört mot de som möter en flyende människa.

Jag besökte ett boende för nyanlända ungdomar för några dagar sedan. Och när du talar med dem förstår du snabbt att de delar samma drömmar som alla andra ungdomar, men också samma oro. Ska jag få en bostad när jag måste flytta härifrån? Ett jobb? Kommer jag in på en bra utbildning? Men framförallt finns ett fantastiskt driv. Någon vill bli programmerare. En annan VD. Och jag tvekar inte en sekund på att de är redo att slå världen med

häpnad.

Vänner, det här drivet måste vi ta till vara på. Samtidigt som vi har en demografisk utmaning med allt fler äldre, har många av de som nu har flytt från sina liv ett helt arbetsliv framför sig.

Samtidigt som vi har kompetensbrist inom vissa yrken, har de precis den utbildning och yrkeskompetens som behövs för att fylla platserna. Det är därför regeringen nu tar fram ett brett etableringspaket, som fokuserar på att nyanlända ska komma betydligt snabbare i jobb, genom språk, utbildning, validering och bostad.

Vi sätter nu upp snabbspår in på arbetsmarknaden tillsammans med arbetsmarknadens parter, för att snabbare ta tillvara nyanländas kompetenser och tillgodose arbetsmarknadens behov av bristkompetens. Vi skapar möjligheter för modulbostäder och statligt ägda asylboenden, och vi bygger upp en mer individanpassad Sfi.

Och flyktingmottagandet är en nationell angelägenhet. Alla kommuner behöver bidra i mottagandet, men samtidigt behöver ni få bättre planeringsförutsättningar, och möta rimliga och stabila ekonomiska villkor. Vi vill också ge ökat stöd till kommunerna för att ge nyanlända barn den skola och sociala stöd som de behöver för att få en bra start i livet.

Jag tror också civilsamhället spelar en nyckelroll här. Fadderfamiljerna, mentorerna, idrottsföreningarna, språkcaféerna, de visar det samarbetande Sverige från sin bästa sida.

Och fortsätter vi se på etableringen med öppna ögon, och gör de stora reformer som krävs, så kommer vi kunna stärka Sverige, precis på samma sätt som skedde på 90-talet under det fruktansvärda kriget på Balkan. De som flydde då är nu en självklar del av det svenska samhället.

Vi står sida vid sida i det här arbetet. Tillsammans ska vi rädda liv. Tillsammans ska vi skapa en bättre etablering i hela landet. Tillsammans ska vi visa att medmänsklighet både är ekonomiskt smart och moraliskt riktigt.

Detta för oss till den sista utmaningen.

Sverige ska konkurrera med kunskap och utveckling, inte sämre trygghet och lägre löner. Och vi är många som ser en stor möjlighet till svensk innovation just inom sjukvården och Life Science. Som ett led i arbetet med regeringens nya innovationsråd kommer vi att upprätta

ett samverkansprogram för Life Science.

Det är en verklig framtidsbransch där Sverige har stor potential, men där vi under senare år tappat en hel del. I det här arbetet är SKL en helt central aktör. Jag har den allra största respekt för de tuffa prioriteringar som er roll innebär, och med det som utgångspunkt så ska vi utveckla det som krävs för att skapa både konkurrenskraft och kvalitet i vård och omsorg.

Vänner, den svenska sjukvården ska hålla absolut världsklass. För att vi ska nå dit och samtidigt få en jämlik vård i hela landet tror jag att staten behöver ha en mer aktiv roll. Inte genom något förstatligande av sjukvården – den bedrivs bäst nära patienterna – och det är i landstingen och regionerna. Däremot behöver vi samarbeta tätare mellan stat och region.

Staten behöver vara en tydligare aktör på strategiska områden inom hälso- och sjukvården. Två exempel, där det pågår arbete, är kompetensförsörjningen och E-hälsoområdet.

Staten behöver också satsa mer på sjukvården genom att stötta viktiga utvecklingsområden. Därför satsar vi under mandatperioden 500 miljoner kronor per år för tillsammans med er i landstingen och regionerna skapa en mer jämlik cancervård. Cancersatsningen innehåller också en modell med regionala cancercentrum som stöttar upp vården. Den kan vara intressant att pröva på andra områden inom vården.

Och jag har förstått att det finns en förväntan hos er på att staten tar ett tydligt ledarskap i frågan om att skapa större landsting. Därför kommer regeringen nu att påbörja en regionreform för en moderniserad Sverige-karta.

Som kommun- och landstingsminister Ardalan Shekarabi skrev igår på DN debatt kommer vi inom kort att utse förhandlingspersoner som tillsammans med er ska skapa Sveriges nya regioner.

Men all verksamhet i offentlig sektor är också beroende av personalrekryteringen under de kommande åren. Nu har jag hunnit bli 57 år, och jag tänkte jobba länge till, även om den blåare delen av er säkert skulle vilja förtidspensionera mig 2018!

Men många lite äldre 50-talister, och främst 40-talister börjar nu göra sig redo att avsluta ett långt arbetsliv. Vi står inför ett stort generationsskifte inom sjukvården, äldreomsorgen, och i praktiskt taget hela välfärdssektorn. Hur ska vi klara det? Hur ska vi locka unga till de här yrkena? Hur ska vi

komma igenom generationsskiftet med en bättre välfärd?

Svaret ser jag är att höja välfärdsprofessionernas status.

För det första ska vi göra heltid till norm. Deltid ska vara en möjlighet men inte ett tvång.

För det andra måste vi låta proffsen vara proffs och skapa en styrning där yrkesetik, professionalism och kunnande sätts i centrum. Där har staten ett viktigt arbete att göra.

För det tredje måste vi ta krafttag kring arbetsmiljön. Vi behöver slut på otyget med delade turer och på den stress och belastning som drabbar så många, främst kvinnor, och både raserar liv och bygger upp stora sjukförsäkringskostnader. Vi behöver stärka de förebyggande insatserna, och skapa ett offentligt arbetsliv som inte krossar drömmar – utan förverkligar dem!

Ja, stora uppgifter ligger ännu framför oss. Men om vi samarbetar, om vi har en öppen och rak dialog, om vi tar gemensamt ansvar och samverkar – över kommun, landstings- och regionsgränser, så finns det få uppgifter vi inte kan klara av. Tillsammans ska vi skapa ett bättre Sverige!

Tack!

Tal från Statsrådsberedningen

"Ett medborgarnas EU"

Publicerad 23 mars 2015 Uppdaterad 02 april 2015

Göteborgs universitet 23 mars 2015 Det talade ordet gäller.

Många av historiens stora ord är poetiska. Men en av den europeiska efterkrigstidens viktigaste meningar är lika knastertorr som den är kraftfull: ”Frankrikes regering föreslår att den fransk-tyska kol- och stålproduktionen underställs en gemensam hög myndighet, inom ramen för en organisation som är öppen för deltagande av övriga europeiska länder.”

Orden kommer från Schumanplanen, som presenterades den 9 maj 1950. Bakgrunden var krig. Det fransk-tyska kriget år 1870 och första världskriget, hade båda götts av konflikten kring samma regioner och resurser. Men nu, när de stod i de rykande ruinerna efter andra världskriget, vid nygrävda gravar av miljoner och åter miljoner, och när de såg de ekonomiska konflikterna börja ta fart igen - då valde Europa en ny väg. Det sägs att Västtyskland förbundskansler Konrad Adenauer sa till sin stab: ”Das ist unser Durchbruch” – det här är vårt genombrott.

* * *

Och den europeiska kol och stålgemenskapens styrka var inte regelverket. Tvärtom lyckades den inte med alla sina mål. Nej, genombrottet var inte främst ekonomiskt – utan politiskt. Europa valde samarbete framför strid. Och såhär 65 år senare är det kanske lätt för svenskar att glömma vad samarbetet har skapat. I ett land som haft fred i 200 år, förstår vi inte hur förunderlig denna europeiska fredsperiod varit. När vi nu tar tåget ned i Europa, för att turista, studera, eller arbeta, minns vi kanske inte hur vagnarna stoppades av passkontrollanter om nätterna, hur varje land var som en isolerad ö, hur misstro och tvivel präglade de europeiska relationerna. Men det som vi nu tar som självklart, var för EU:s grundare bara en utopi.

Jag minns själv hur det var första gången jag besökte Europaparlamentets restaurang, och såg tyskar, greker, portugiser äta tillsammans, i denna

samarbetets smältdegel. Precis som jag nu kan sitta ned på Europeiska Rådets arbetsmöten, och se ledare från länder – som tidigare varit edsvurna fiender – kalla varandra David, Angela, Helle, Bohuslav, och kavla upp ärmarna för att arbeta tillsammans. Och arbetet har gett resultat. Ni kan bara se till era egna liv. Era drömmar om studier eller arbetsliv kan nu enkelt omfatta en hel kontinent. Er försörjning av mat och kläder är tryggare, luften ni andas renare, samhällena ni lever i friare, säkrare och mer demokratiska, bara för att vi européer valde samarbete framför strid.

Därför kan jag också med stolthet säga: Ja, jag är europé.

Jag tror på den europeiska unionen. Jag tror på styrkan i en samarbetande gemenskap.

* * *

Men just eftersom jag tror på EU, vet jag också att EU måste förändras. EU har byråkratiska, ekonomiska och demokratiska brister. Men ni känner alla till EU:s utmaningar. Det jag vill tala om är EU:s möjligheter. Jag engagerade mig politiskt för att jag tror att tanken om alla människors lika värde bara kan realiseras genom fria och jämlika samhällen, där du och jag får samma möjligheter i livet.

Och för att skapa sådana fria och jämlika samhällen krävs samarbete och solidaritet, mellan människor, mellan länder. Och jag ser EU som ett viktigt verktyg just för att skapa sådana samarbeten, sådan internationell solidaritet mellan människor, så friare och mer jämlika samhällen blir möjliga.

Och det genombrott som EU behöver idag, är ett EU som kommer närmare de människor det är skapat för att tjäna. Ett EU, som fokuserar på sysselsättningen, säkerheten och hållbarheten – och skapar samarbetsformer som gör förändringen möjlig. Bara så kan vi känna att EU ger ett mervärde. Att unionen finns till för oss och inte vi för den. Bara så kan vi stå upp mot den splittrande populism och fascism som nu söker sitt fäste i Europa. Bara så kan vi skapa ett medborgarnas EU, och jag skulle vilja tala om reformerna som vi vill fokusera på för att nå dit, genom en app, en telefon och en nappflaska.

* * *

Jag vill börja med applikationen, som spridits till datorer, telefoner och TV-system världen över. Det finns nog till och med avancerade kylskåp som kan spela Spotify.

Men de som var med och startade Spotify måste haft en beundransvärd tjurskallighet. De fick nämligen förhandla med varje land, ett efter ett. Och det tog sin tid. Fem år efter lanseringen fanns de bara i hälften av EU:s medlemsstater. Spotify har klarat sig. Men har ni tänkt på alla de som

fortfarande sliter? Alla varor och tjänster vi inte känner till, bara för att människorna som producerar dem inte kan nå en tillräckligt stor kundkrets? Det här är anledningen till att vi vill ha en stark inre marknad, som kopplar ihop våra ekonomier och skapar de handelsvolymerna som krävs för att företag ska kunna specialisera sig och växa. Just fallet Spotify visar också på behovet av en digital inre marknad, där regelverken harmoniseras och integriteten respekteras. Och samtidigt som vi gör det möjligt för privata företag att investera och växa, måste politikerna göra sin del av arbetet.

Vi står bakom kommissionens investeringsplan, där vi vill att forskning och innovation prioriteras. Men vi behöver också öka insatserna mot ungdomsarbetslösheten, så att Europeiska investeringsbanken och socialfonden skapar möjlighet för fler unga att studera, praktisera och arbeta. Alla unga i er generation måste få chansen. Ni ska kunna visa vad ni går för. Testa er kunskaps gränser. Jag vet att ni är redo att ta er an Europa, och jag vet att Europa behöver er kraft!

* * *

Och vi måste sluta stänga ute kvinnorna från arbetsmarknaden! Var tredje kvinna i arbetsför ålder i EU vaknade upp i morse utan ett jobb att gå till. I vissa länder är det till och med varannan. Synen på kvinnors roll på arbetsmarknaden tycks på sina håll vara lika gammal som EU självt. Det krävs barnomsorg, föräldraledighet, lika lön för likvärdigt arbete, jämnare maktfördelning, och ett stopp mot våldet som lamslår kvinnors liv. Jobben och jämställdheten går hand i hand, och ett medborgarnas EU ska stå upp för båda!

* * *

Och stärkandet av den inre marknaden, som är en av våra största framgångar allt viktigaste resultat, får inte innebära en slutenhet. Tvärtom! EU ska vara öppet mot omvärlden. Vi ska fortsätta vara världens största biståndspartner, samtidigt som vi står upp för en fri handel i världen. Sverige är ett handelsberoende och handelsälskande land. Fri handel med omvärlden leder till tillväxt och sysselsättning i hela landet.

Men världen kommer inte att vänta på oss, om EU inte skapar nya handelsvägar. De kommer bara att handla mer med andra regioner. Därför vill vi se ambitiösa, etiska och omfattande handelsavtal med USA och Japan, och ett fortsatt stärkande av WTO:s legitimitet i världshandeln. Vi ska göra det lättare att handla, investera och expandera i hela EU, samtidigt som vi står upp för löntagares rättigheter, miljön och demokratin. Jag är del av en arbetarrörelse, som tillsammans med liberalerna stridit för frihandel som ett utav världens främsta vapen mot fattigdom i över 100 år. Och när protektionismens isande vindar blåser kommer vi fortsätta stå upp för

frihandeln, idag och i framtiden.

* * *

Det var en ganska lång tanke som sprang ur en app, så jag skulle vilja gå vidare till telefonen. När jag var ordförande för IF Metall så fick jag ibland telefonsamtal som meddelade att arbetare hade dött. Ofta fick jag också någon kort beskrivning om hur olyckan hade gått till, och trots våra arbetsplatsers modernisering så kan människor fortfarande dö på de mest fruktansvärda sätt. Och så stod du inför faktum. Nu är en människa död. Och du tänker på tystnaden som sprider sig på arbetsplatsen. Du tänker på hur de berättar för familjen. Du tänker: Inte en gång till.

Och detta drabbar också européer som kommer till Sverige för att arbeta. Så kallad utstationerad arbetskraft råkar ut för en femtedel av olyckorna på svenska arbetsplatser, trots att de utgör en betydligt mindre del av arbetskraften. Sådär kan vi inte ha det. Det finns ingen naturlag som säger att en öppen europeisk arbetsmarknad ska försämla människors arbetsvillkor. Vi vill stärka den fria rörligheten, men det går inte stick i stäv med att stå upp för arbetares rättigheter.

Tvärtom – ska vi skapa ett medborgarnas EU, så behöver unionen användas till att förbättra människors arbetsliv. Vi vill skapa ordning och reda på den europeiska arbetsmarknaden, där vi stärker anställdas rättigheter, där vi stoppar social dumpning och utnyttjande av regelverk, och där vi står upp för principen om lika lön för lika arbete!

* * *

Detta för oss in på min tredje historia, om nappflaskan.

Även om jag gillar att tala inför er här idag, så kan jag väl erkänna att mitt största nöje i livet är att umgås med familjens barnbarn. Att leka med dem, läsa för dem, småprata lite. Men därför tänker jag också på vilken ågren man måste känna, om man får reda på att det som man stoppat i sitt barns mun kan vara farligt, ja till och med hormonstörande. Men det är det som har hänt när man förstått riskerna med Bisfenol A, som funnits i nappflaskor, barnmatsburkar och plastmuggar. Och så sker ofta i miljö- och klimatfrågorna. Först blir du förfärad. Sen måste du bli förbannad – och agera för att skapa den hållbarhet våra barn förtjänar.

Och vi jobbar nu för att få bort miljögifterna som hotar människor, inte minst genom REACH-förordningen om kemikalier, som Margot Wallström var med och utvecklade. Vi vill också skapa en energiunion, som strävar mot EU:s klimatmål, och vi vill satsa på energieffektivisering och återvinning för att se till att vi inte lever över planetens begränsade resurser. Men det stora, avgörande arbetet måste förstås göras med avstamp i de internationella

klimatförhandlingarna i Paris i december. Där måste EU se till att världen enas kring kraftfulla klimatmål, tillsammans med en konkret handlingsplan för att nå dem. Världen måste välja väg – och EU måste leda. Vi ska fasa ut fossila bränslen. Vi ska skapa jobb, genom att ta fram hållbara bostäder, industrier och transporter. Och vi ska få med oss världen i ett handlingsprogram som håller oss under de avgörande två graderna i global uppvärmning. Det om något skulle visa att EU kan vara ett medborgarnas EU!

Och vänner, det är den enda möjligheten för oss att se våra barn och barnbarn i ögonen, och säga: Vi såg vad som var på väg att ske. Vi vägrade låta det hända. Och vi valde att agera innan det var för sent.

* * *

Vänner, jag kommer precis från Europeiska rådet, där utrikesfrågorna, och då särskilt situationen i Ukraina stod högst på agendan. EU:s gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik är ett väldigt viktigt verktyg, där vi kan tala med en stark och gemensam röst. EU behöver stå upp för mänskliga rättigheter var de än hotas, stödja Ukraina i ljuset av Rysslands militära aggression, stärka sin roll i Mellanöstern och Nordafrika, normalisera relationen mellan Serbien och Kosovo, vara öppet för nya medlemmar som uppfyller kraven, och gemensamt bygga ett säkrare och mer välmående grannskap.

Vi behöver även skapa större säkerhet i alla våra länder för de judar och muslimer som räds för att be eller öppet visa sin tro, och arbeta gränsöverskridande för att bekämpa terrorismen och den organiserade brottsligheten. Vi behöver skapa säkerhet för de flyktingar som riskerar att möta sin död bara några mil utanför Europas kust, och få fler av EU:s medlemsstater att ta ansvar för flyktingmottagandet. Vi behöver förbättra romernas situation, och bryta deras kedjor av fattigdom och diskriminering, som tvingar dem till att tigga. Det är en fråga om respekt för varje människas värde, som vi aldrig kommer att svika!

* * *

Men samtidigt som vi stärker vårt globala engagemang och vår gemensamma säkerhet, behöver vi skapa fler jobb och tillväxt, säkra goda arbetsvillkor, och stärka jämställdheten, den internationella solidariteten och miljön. Det är den svenska regeringens prioriteringar för EU. Och vi ska tillsammans skapa ett EU som blir bättre på att leverera på vad som lovats, istället för att ständigt leverera nya löften. Vi ska skapa ett EU som inte tar mer makt för maktens skull, utan visar hur den genom reformer lägger makten i människors händer att skapa sig ett bättre liv. Vi ska skapa ett EU som visar på sitt värde i vår vardag, inte genom stora och fina ord, utan genom verklig förändring.

Jag säger ”vi”. Det är viktigt. EU är inte ”dom”. EU utgörs av oss. Och det är vi, i Sverige och Europa, som avgör EU:s framtid. Och många av er här i salen kommer spela avgörande roller i det här arbetet, eftersom ni studerar för att styra Sveriges och EU:s institutioner i framtiden, kanske till och med för att efterträda mig på den här posten, vem vet? Jag säger ”vi”, därför att det är vi som måste göra det. Det är vi som behöver använda tiden framför oss att forma ett medborgarnas EU, som skapar en bättre vardag för dig – och en bättre värld för oss alla. Visst är det en svår uppgift. Men det vet ni som studerar: Ibland är de svåraste uppgifterna också de roligaste.

Tack!

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Strengthening Ukraine's economy through EU integration and reforms

Publicerad 11 mars 2015 Uppdaterad 02 april 2015

Kievs handelshögskola 11 mars 2015 Det talade ordet gäller.

First of all, I would like to thank you for this opportunity to visit Kyiv and the Kyiv School of Economics.

Sweden has been a supporter of this school for a long-time, and it's an honor to finally visit here together with my distinguished colleague Mr. Aivaras Abromavicius.

Being here in Kyiv, I remember and honour the people who lost their lives, in the Yanukovich regime's violent crackdown on protesters in Independence Square.

The Maidan movement started as a peaceful manifestation in support of Europe, justice and reforms. It was met with brutal violence from a corrupt and ruthless regime that wanted to cling to power at any cost. The violence led to the tragic deaths of more than one hundred people, but also to the fall of the regime. Maidan became a beacon of hope for change, and a better future for Ukraine.

That hope is still alive today. But we know that the vision of a prosperous and reformed Ukraine is perceived as a threat in other parts of Europe. Over the last year, Russia has illegally annexed Crimea and by arming and supplying so-called separatists, has subjected Ukraine to acts of aggression that have so far claimed the lives of more than 6 000 people. Almost 1.5 million people have been forced to flee from their homes. The responsibility for this lies with Russia.

Sweden and the EU have supported the diplomatic efforts to uphold Ukraine's territorial integrity and sovereignty and to bring an end to the conflict. By supporting Ukraine, we keep the hope of change alive and show that aggression and the use of force will never pay off or be accepted in Europe in our time. Today, Maidan goes by the name of Euromaidan to honour the strong wish of the Ukrainian people to belong to Europe. Let me assure you that for Sweden there is no doubt that Ukraine is a part of Europe and has a clear place in Europe. We share a future. We share ideals, and hope.

That is why EU integration is the main focus for our cooperation with Ukraine. The Association Agreement including a Deep and Comprehensive Free Trade Area between Ukraine and the EU is the most far-reaching agreement that the EU has ever signed with a third country. Once Ukraine has fulfilled all commitments under the agreement, the logical next step would be to prepare an application for full EU membership. That may still be some time in the future, and would require hard work and efforts by Ukraine. But let me assure you that Sweden stands fully behind Ukraine's vision of an ever closer relation with the European Union.

In Ukraine, you know better than anyone what needs to be done. Reforms will be needed to improve the rule of law and the business climate, enforce EU standards

and fight corruption at all levels. Such reforms require a strong political will and a determination to go against some vested interests. But the gain will be plentiful:

In the 20 years from 1992 to 2012 the GDP per capita in Latvia grew by 340 percent as they step by step became part of the European union. Ukraine, which had a higher GDP per capita than Latvia in 1992, grew only by some 40 per cent in the same period. In the area of trade and investments, all evidence from countries like Poland, the Baltic States and Serbia show the value of closer integration in the EU.

It's the largest integrated market in the world, with 500 million consumers and a combined GDP of 12 900 billion EUR (2012), representing one fifth of world GDP.

We realize that the challenging situation in Ukraine means that support is needed urgently.

From Sweden's perspective we have tried to find a balance between short-term stabilizing efforts and long-term support of reforms. Sweden's cooperation with Ukraine goes back a long time, and we are committed to remaining your partner.

Swedish has made a seven year commitment to allocate at least of 25 million euro in support of reform in Ukraine.

We have a continuous dialogue on where this support is most useful to you. You know better than anyone what reforms should be pursued, and our support is based on your needs and priorities.

I want to give you some examples of what we do, and would welcome your thoughts on other areas where support could be needed. I would like to bring up decentralisation, energy efficiency and gender equality.

First of all: Decentralisation.

In our view, decentralisation is the key for substantial change and a strong and developed democracy.

It would bring power closer to the people in Ukraine, and promote important reforms in many fields.

For example: Local authorities need to have more decision-making and budgetary powers in order to restructure the energy sector.

That brings us to my second point: Energy efficiency.

The need for energy efficiency goes further and beyond decentralisation. The waste of energy is one of the heaviest burdens on the Ukrainian economy.

Ukraine uses almost three times more energy per unit of GDP than the EU average. For the energy efficiency projects to be viable and efficient, it is essential that Ukraine launches a far-reaching reform of its entire energy sector, including tariffs.

And third: Gender equality.

Our focus is to support women's economic and social empowerment. Combating violence against women is an essential part, as well as further strengthening of women's rights and continued efforts to eliminate obstacles to prevent the full advancement of women. The objective should be to integrate gender equality in all dimensions of society, which would also generate higher economic growth.

Gender equality and more women in the work force is a crucial contributor to a society's wealth and welfare, and has built Sweden's prosperity for many decades.

Finally, let me say this:

You, as students, are the future of this great nation.

You will be the ones who will carry these necessary reforms forward and contribute to a better society and a new future of Ukraine and Europe. EU integration entails, as you all know, comprehensive and sometimes difficult reforms.

But I am sure your country is ready and willing to take on this challenge, and Sweden stands ready to fully support you on this journey. We stand behind you in support of your right to make a free, sovereign choice on what kind of society you want to integrate. We do not impose anything on anyone. We do not tell you what is in your interest.

We respond to your requests and aspirations

– including the aspirations you so clearly showed on Euromaidan a year ago.

That is and will remain our guiding principle, today and over the coming years,

so that our countries can share a greater prosperity and freedom.

Thank you.

Tal från Statsrådsberedningen

Tal på kvinnohistoriskt museum i Umeå, den 8 mars 2015

Publicerad 08 mars 2015 Uppdaterad 02 april 2015

Umeå 8 mars 2015 Det talade ordet gäller.

Först av allt skulle jag vilja tacka för visningen av det här vackra muséet. Jag tycker ni har gjort ett riktigt bra jobb med att synliggöra det som så ofta osynliggörs, att låta oss lyssna till de röster som så ofta tystas ned, och att visa på de destruktiva maktrelationer som dominerat vår historia, som fortfarande styr vår nutid, men som inte ska få förgöra vår framtid. Så tack för att ni visar vårt förflutna, så att vi inte är dömda att upprepa det. Tack för ert passionerade arbete!

* * *

Och jag skulle kunna prata om historien idag.

Jag skulle kunna säga att det var så hemskt förr, när 800 kvinnor dog från graviditet eller förlossning, varje dag. Oftast från komplikationer som kunde bemötas med grundläggande sjukvård.

Jag skulle kunna säga att det var en mörk del av vår historia, när 47 000 kvinnor dog årligen från komplikationer efter osäkra aborter.

Jag skulle kunna beklaga mig över vårt förflutna, när kvinnor stöttes ut från sina familjer för att de bar på skador från förlossningar som av omvärlden uppfattades som skamliga.

* * *

Men det vore fel.

Därför att det är ju idag 800 kvinnor dör från graviditet eller förlossning. Det är på 2000-talet som 47 000 kvinnor dör från osäkra aborter på ett år. Det är just nu som tusen och åter tusen kvinnor dör av det som modern medicin och sjukvård kan hindra.

Mödradödligheten är en tragedi, och en skamfläck för världssamfundet, och det är mänsklighetens gemensamma uppgift att bekämpa den!

* * *

Det här är anledningen till att Sverige riktar så stor del av vår biståndsbudget

mot hälsa.

Vi har under en lång varit en av de största biståndsgivarna till FNs befolkningsfond UNFPA – som jobbar med mödrahälsovård och sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter.

Tidigare trodde man att det gick att bekämpa mödradödligheten genom att identifiera de kvinnor som löper störst risk, och hjälpa just dem. Men idag vet vi att de flesta allvarliga komplikationer inte kan förutses, utan det enda sättet att attackera mödradödligheten är att garantera kvalificerad vård för alla.

Så jag kan rapportera att era skattemedel har gått till inköp av läkemedel och medicinsk utrustning i bland annat Zimbabwe och Demokratiska republiken Kongo.

De har renoverat och byggt förlossningskliniker i till exempel Guatemala och Bangladesh. De har gått till att en miljon kvinnor fick tillgång till förebyggande mödrahälsovård under ett år, 690 000 barn har vaccinerats mot mässlingen, 1,7 miljoner barn har fått vitamin A för att stärka deras syn, hud och slemhinnor.

På ett år har de också garanterat produktion och inköp av 27 miljoner P-stavar, distribuerat 18 miljoner kondomer, bidragit till strategier om könsbaserat våld, forskning om osäkra aborter – och tillgången till säkra. Sexuell och reproduktiv hälsa är en mänsklig rättighet, och mänskliga rättigheter ska i varje läge försvaras.

* * *

Därför lanserade också Regeringskansliet en global kampanj i förra veckan för att stödja barnmorskearbetet, som heter ”Midwives4all”. Det är dags att alla länder stärker barnmorskearbetet som profession, och förstår att förlossningar måste ske professionellt och evidensbaserat, och kräver allt från utbildning till infrastruktur för att fungera.

Och väldigt mycket arbete kvarstår. Men det finns också ett växande intresse.

Jag är ambassadör för ett feministiskt FN-initiativ som heter HeForShe, som lyfter att arbetet för jämställdhet är ett ansvar inte bara för kvinnor, utan också för män.

Och i de internationella forum där jag deltar, nu senast till exempel i World Economic Forum i Davos eller vid Afrikanska Unionens toppmöte i Addis Abeba, så finns ett växande intresse för jämställdhet och jämlikhet.

Självklart finns det fortfarande konservativa krafter, som försvarar de patriarkala, rasistiska och klassbaserade strukturer som råder i världen. Men jag möter samtidigt fler och fler som är intresserade av reformer för kvinnors rättigheter. Både för att det är moraliskt rätt – och ekonomiskt smart.

De ser att en mer jämställd arbetsmarknad med fler kvinnor i arbetslivet ger

en skjuts för ekonomin. De förstår att fler kvinnor på ledande poster inom näringslivet och akademien skulle släppa fram fler genier. De kan greppa att ett ökat inkluderande av kvinnor och kvinnoorganisationer skulle fördjupa och förstärka det globala säkerhetsarbetet.

* * *

Den här utvecklingen ska Sverige bejaka – och leda.

Vi ska driva en feministisk agenda i EU, inte minst för att vi vet att jämställdhet gynnar tillväxt. Vi ska driva en feministisk agenda i framtagandet av FN:s post 2015-mål, eftersom vi vet att jämställdhet ligger till grund för hållbar utveckling. Just nu – i denna stund – sitter jämställdhetsminister Åsa Regnér på ett plan till FN:s Commission on the Status of Women just för att stärka jämställdhetsmålen i post 2015-agendan. Vi ska helt enkelt driva en feministisk agenda i varje forum där Sverige tar plats.

* * *

Det är en del av att uppfylla vårt löfte om att vara en feministisk regering. Det är ett löfte som förpliktigar. Men vad innebär det för Sverige? Vad påverkar det i vårt arbete?

Ett kort svar är: Allt. Det är det som är själva tanken.

Vi ska inte ha en separat feministisk politik – utan göra all politik feministisk. Precis som inte bara 8 mars borde ägnas åt feministisk debatt – utan hela året.

En feministisk analys ska prägla allt vårt agerande, alla våra reformer, alla våra förslag. Det är också därför vi nu arbetar med att införa jämställdhetsbudgetering, som analyserar alla budgetbeslut ur ett feministiskt perspektiv.

* * *

Men ett område jag skulle vilja lyfta fram särskilt är arbetslivet. Arbetet är grunden för vårt samhälle och vår ekonomi. Det skapar vår levnadsstandard, och kan vara en källa till utveckling, bekräftelse, en möjlighet att förbättra samhället eller att testa sin kunskaps gränser.

Samtidigt har vi ett arbetsliv skapat av män, för män, som systematiskt missgynnar kvinnor.

Det berövar inte bara kvinnor på 4500 kronor i lägre lön varje månad, och tvingar dem till ofrivillig deltid som leder till ännu lägre löner, det riskerar också att kosta dem deras hälsa och deras liv.

Bara förra veckan kom Arbetsmiljöverket med en ny rapport, som visar hur brister i arbetsmiljön hotar kvinnor. De har jämfört 59 kommuners hemtjänst – med en majoritet kvinnor, mot deras tekniska förvaltning – med en majoritet män.

På alla punkter, från arbetsmängd, bemanning, IT-utrustning, lokaler, fordon,

till inflytande, kontroll, stressnivå och uteblivna raster, så hade männen på den tekniska förvaltningen bättre arbetsförhållanden än kvinnorna i hemtjänsten.

Och Arbetsmiljöverket avslutar: ”Mönstret är detsamma i så gott som alla kommuner vi inspekterat, oavsett storlek”.

Vänner, såhär kan vi inte ha det! Det är ju precis det här som gör att sjukskrivningarna skenar för kvinnor! Vi kan inte ha ett samhälle som bygger på kvinnors krökta ryggar!

Vi ska ha ett arbetsliv som inte krossar drömmar – utan förverkligar dem!

* * *

Och den här situationen kräver att vi visar vår frustration – men också reaktion.

Nu är det dags att förbättra kvinnors arbetsmiljö. Därför vill vi satsa på arbetslivsforskning med fokus på kvinnors ohälsa, och stärker de förebyggande insatserna.

Nu är det dags att det obetalda hemmarbetet delas lika. Jag vet att Västerbottens pappor är bäst i landet på att vara hemma med sina barn enligt TCOs pappaindex. Men det är fortfarande en lång väg att gå. Därför ska vi avveckla vårdnadsbidraget, och reservera en tredje månad för vardera föräldern i föräldraförsäkringen, som ett steg mot ett helt jämställt uttag.

Och nu är det dags att sluta lönegapet. Därför ska vi göra heltid till norm på arbetsmarknaden, deltid ska vara en möjlighet men inte ett tvång, och vi ska få slut på otyget med delade turer – obetalda och långa håltimmar mitt på dagen.

Vi har fått en rödgrön majoritet i SKL, och kommer att börja med de centrala kollektivavtalen i kommunerna och landstingen i hela Sverige. Vi kommer också införa årlig lönekartläggning, och vi har gett Medlingsinstitutet i uppdrag att närmare analysera lönefrågan ur ett jämställdhetsperspektiv.

Nu börjar regeringen steg för steg rulla ut sin feministiska agenda för arbetslivet. Och målen är tydliga: Rättvisa löner. Rättvisa arbetsförhållanden. Rättvisa möjligheter att forma sitt eget liv. Inget annat duger!

* * *

Och situationen i arbetslivet hör förstås ihop med strukturerna i resten av samhället.

Ordningen där män som grupp är överordnade kvinnor som grupp grundläggs redan i förskolan – så därför måste jämställdhetsarbetet börja redan där.

Anledningen till att arbetslivet gynnar män hör förstås ihop med att näringslivet styrs av män – så om inte andelen kvinnor i de börsnoterade bolagens styrelser är minst 40 procent år 2016 kommer vi att presentera ett lagförslag om kvotering.

Och att fler och fler kvinnor sliter ut sig hör ihop med att välfärden sviker.

Enligt Kommunal så är det cirka 100 000 personer, en majoritet av dem kvinnor, som har tvingats gå ned i arbetstid eller sluta arbeta helt för att vårda en anhörig – bara för att äldreomsorgen inte håller måttet.

Det slår mot den som måste vårda – men också den som vårdas, som blir beroende av sina barn.

När man läser sådana här rapporter, förstår man hur snett svensk välfärdsdebatt har hamnat.

Vi diskuterar ju ofta hur man ska kunna rädda välfärden. Men ska vi genomföra en feministisk politik behöver ju välfärden inte bara räddas och bli fri från vinstjakt, utan utvecklas och växa.

Vi behöver bygga ut förskolan, och se till att den respekterar alla arbetstider. Vi behöver utveckla äldreomsorgen, så att den både skapar trygghet och frihet för våra äldre. Och vi behöver se till att välfärdens yrke är attraktiva, så vi klarar det stora generationsskifte som kommer att ske.

Och detta kräver att Sverige väljer väg. Vi kan inte fortsätta med det senaste decenniets stora skattesänkningar. Vi behöver investera i varandra, och våra barns framtid.

Bara så kan vi lägga tyngd bakom de fina orden om feminism. Bara så kan vi sätta människovärdet i första rummet. Bara så kan vi skapa ett Sverige att vara stolt över!

* * *

Och avslutningsvis vill jag säga några ord om just stolthet – och skam. För en tid sedan läste jag Maria Svelands bok Hatet, om antifeminismen i Sverige. Där citerar hon ett antal brev som hon fått efter att ha deltagit i den politiska debatten. Jag tror inte att jag behöver ta upp vad som står i dem.

Men hatet som förmedlas är samma hat som vi ser i trakasserier mot unga kvinnor i skolorna, i näthatet, i våldet i nära relationer, i våldtäkter och mord av kvinnor.

Det är ett hat som gör mig frustrerad och förbannad, som statsminister, som man och som feminist.

Och jag stärks i min övertygelse om att det är den här regeringens uppdrag att möta anti-feminismen och manschauvinismen i samhället; att stödja kvinnojourerna och arbetet mot hatet; och att aldrig tolerera våldet.

Men vi behöver er hjälp. Vi ska stå tillsammans, män och kvinnor, systrar och bröder.

Tillsammans ska vi visa att attackeras en så attackeras vi alla. Tillsammans ska vi förändra det här samhället i grunden. Tillsammans ska vi skapa det jämlika och jämställda samhälle, som våra barn förtjänar. Tack.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Tal vid "Fredens ring"

Publicerad 27 februari 2015 Uppdaterad 02 april 2015

Raoul Wallenbergs torg, Stockholm 27 februari 2015
Det talade ordet gäller.

Vänner, den judiska traditionen bat mitzva firar en flickas inträde i vuxenvärlden.

Det är fest av kärlek, tradition och glädje.

Av hopp och förväntningar inför framtiden.

Det var en bat mitzva som firades när synagogan i Köpenhamn attackerades.

Jag tänker på barnen i synagogan som tvingades fly ned till källaren, efter att Dan Uzan, som stod vakt, skjutits till döds.

Jag tänker på barnen i Paris, som vet att fyra människor dödades i deras kosherbutik.

Jag tänker på barnen i Sverige, som nu tvingas se beväpnade vakter när de ska gå till skolan.

Vänner, detta kan vi aldrig någonsin acceptera!

Det är dags att sätta stopp!

Och vi ser alla det som sker i vårt samhälle.

Vi ser antisemitismen, det avskyvärda hatet mot judar, glåporden, konspirationsteorierna, attackerna, människor som inte vågar bära kippa eller davidsstjärna.

Vi ser islamofobin, kvinnor i slöja som trakasseras i tunnelbanan, människor som möter fördomar, rasism, hat.

Vi ser afrofobin, och de fruktansvärda rasteorierna som lever vidare.

Vi ser homofobin, transfobin, attackerna mot alla som vill och vågar bryta normer.

Vi ser antiziganismen, diskrimineringen och våldet mot romer, människor som håller vatten över dem, bränner deras läger, spottar sina medmänniskor i ansiktet.

Nu är det upp till oss att välja vilket samhälle vi vill ha.

Nu är det upp till oss att stå upp för religionsfriheten och yttrandefriheten.
Nu är det upp till oss att visa att Sverige är solidaritetens starkaste fäste, och
här ska vi aldrig låta hatet vinna makten över våra liv!
Aldrig någonsin!

– Vi genomför nu stora insatser för att skapa trygghet för alla i Sverige,
oavsett vem du är, eller var du kommer ifrån.

Vi samarbetar med trossamfunden för att höja säkerheten.

Vi har gett polisen i uppgift att prioritera hatbrott.

Vi stärker utbildningsinsatserna, i skolan och i hela samhället.

Men hur mycket vi än satsar, så klarar vi bara detta med alla personliga
engagemang och åtaganden.

Vi behöver er, alla ni som vill och vågar stå upp för det ni tror på.

Alla ni som visar, att även om vi har olika trosuppfattningar, så delar vi
samma värderingar:

Vi tror på styrkan i demokratin; vi är övertygande om att människan har ett
odelbart och lika värde, vi vet att det öppna samhället är värt att försvara.

Vi säger som i uppropet från Sveriges muslimska råd, Sveriges kristna råd,
Hinduiska församlingen, Sveriges Buddhistiska Samarbetsråd, Svenska
kyrkan, Svenska Bahá'í-samfundet, och Judiska Centralrådet:

Vi vägrar hata! Vi vägrar hata!

Vi älskar det här landet, och vi vägrar hata de medmänniskor vi delar det
med!

Och jag är så glad och stolt att ni är här idag.

Ni tar det ansvar, som är allas vårt ansvar som medmänniskor.

Det är såhär det ska vara.

Ett brobyggande, mellan människor, mellan religioner, mellan generationer.

Det är såhär vi kan skapa en ny våg av öppenhet och solidaritet, som är så
mycket större och mäktigare än hatet, och som sveper genom hela vårt land.
Sophie Scholl, den tyska flickan som stod upp mot nazisterna och mördades
för det, sa en gång:

"Hur kan vi förvänta oss att rättfärdigheten ska bestå,
när knappt någon vågar stå upp för ett rättfärdigt syfte?"

Vänner, idag står vi upp för rättfärdigheten, för religionsfriheten, för
demokratin - och vi viker oss aldrig!

Tack!

Tal från Statsrådsberedningen

Tal på Raoul Wallenbergs torg, Förintelsens minnesdag

Publicerad 27 januari 2015 Uppdaterad 02 april 2015

Stockholm 27 januari 2015 Det talade ordet gäller.

Jag vill börja med att tacka dig Hannes för uppläsningen.

Jag såg Vår klass just innan jag kom hit idag.

Det är ett konstverk som försöker beskriva det obeskrivbara.

Hur människor, grannar, klasskamrater kan ställas mot varandra,

och det fruktansvärda som sker när man inte längre erkänner det mänskliga i människan.

Monologen tillhör Abram, som är en överlevare.

Han emigrerade till USA innan den dag då byns judiska befolkning tvingades in i en lada av sina grannar.

En lada som sedan tändes på.

Detta har skett på riktigt, i en by i Polen.

Historien tystades först ned.

Men vi vet sanningen på grund av överlevares vittnesmål.

Och när vi samlas på Förintelsens minnesdag är det just för att föra dessa vittnesmål vidare.

Vi måste ge röst åt de förlorade papporna, mammorna, bröderna, systrarna – alla de som Abram så förtvivlat räknar upp.

Familjerna, släkterna, byarna, städerna.

Där ingen finns kvar att vittna.

De som har överlevt blir också allt äldre,

och arvet efter dem måste bäras vidare av nya generationer.

Så det är upp till oss.

Vi får aldrig glömma,

aldrig förneka,

aldrig förringa detta sår i mänsklighetens historia.

Och idag behöver vi också lyssna till de hotades röster.

Vi måste höra stöveltrampet, från de fascister som återigen marscherar i vår närhet.

Vi måste se terrorattackerna mot judar i Toulouse, Bryssel och Paris, förföljelserna av romer i Ungern och Rumänien,

trakasserierna mot homosexuella i Ryssland,

- detta oresonliga hat mot våra medmänniskor som är spritt i Europa.

Och vi måste anta uppgiften att göra allt i vår makt för att bekämpa det.

Och Sverige är inte fredat från detta fruktansvärda.

Det är dags att tala klarspråk kring det som sker.

Det är dags att lära av historien, och aldrig låta hatet finna fäste i vårt samhälle.

Ungefär 5500 hatbrott anmäls i Sverige varje år.

Antisemitiska, rasistiska, homofobiska, islamofobiska hot och attacker.

Fördomar och konspirationsteorier sprids och står oemotsagda.

Synagogor och moskéer vandaliseras.

Romska läger bränns.

Och bara förra veckan fick vi återigen höra vittnesmål om förföljelsen av judar i Malmö.

Människor som inte längre vågar bära sin davidsstjärna eller kippa.

Föräldrar som inte med trygghet kan skicka iväg sina barn till skolan.

Överlevare, som Hédi Fried, som säger: ”Idag är jag rädd igen.”

Jag vägrar – som statsminister, som svensk, som människa – att tystlåtet tolerera detta.

Alla människor ska vara trygga att utöva sin tro, identitet och kultur i Sverige.

Inget annat kan vi som samhälle acceptera.

Därför har polisen nu fått order att prioritera hatbrott,

och ska inom kort återkomma till regeringen med aktioner för att bekämpa hoten och hatet som förstör människors liv.

Därför ska vi stoppa de unga män som riskerar att radikaliseras,

både genom förebyggande arbete men också genom repressiva åtgärder och kriminalisering av deras agerande.

Och därför ska vi fortsätta samarbetet med alla utsatta grupper,

för att gemensamt skapa trygghet för alla människor i Sverige att visa sin identitet och kultur – fritt och öppet.

Hotet och hatet är en skam för Sverige.

I vårt land ska varje människa kunna bära sitt ursprung med glädje och stolthet.

Och detta är en uppgift som vi alla måste ta del i.
För några år sedan besökte jag Yad Vashem.
Det är ett monument och arkiv i Israel för hågkomst av Förintelsen.
Och jag minns framför allt hur jag kände när jag klev in i Barnens minneshall,
där namnen på 1,5 miljoner mördade judiska barn läses upp.
Idag representerar också kulturministern, kronprinsessan och talmannen Sverige vid en minnesceremoni i Auschwitz,
som befriades idag för 70 år sedan.
Men alla dessa platser,
alla dessa minnesmärken,
alla ting,
bär ju ingen kunskap i sig.
Det är vi människor som måste bära den.
Redan under krigsslutet revs många koncentrationsläger.
Ugnar sprängdes. Baracker revs. Och exercisplatserna är nu täckta av gräs.
Det är vi som idag går över gräset, vi levande, som måste berätta om vad som skett.

Detta är ett arbete som Sverige åtagit sig,
genom den deklaration som antogs av mer än 50 länder under förintelsekonferensen som hölls här i Stockholm i januari 2000.
Därför intensifierar vi nu arbetet med att nå ut till barn och unga,
för att bekämpa fördomar och sprida kunskapen om Förintelsen.
Vi ska stödja trossamfund, organisationer och skolors arbete för att stärka den demokratiska medvetenheten och motverka polarisering, hot och våld.
Och Forum för levande historia ska fortsätta sitt arbete som började med
”...om detta må ni berätta” med en stor, nationell utbildningsinsats mot antisemitism och rasism, som kommer att heta ”Detta behöver vi förstå”.
Som det står vid gaskammarna i Auschwitz:
”Den som inte känner till sin historia kommer att leva den igen.”

Detta är Sveriges plikt.
Men det är också en plikt vi har som människor,
att föra de överlevandes berättelser vidare,
och svara till de hotades rop på hjälp.
Raoul Wallenberg, vars torg vi står på idag, såg den plikten,
och är ett stort föredöme i vårt arbete.
Han svarade mot nazismens industriella mördande i Budapest,
med en egen, storskalig räddningsapparat,

med svenska skyddspass som räddade tiotusentals judar.
I ett krig där fanatisk ideologi och nationella intressen skördade miljoner offer,
var hans ideologi en obönhörlig humanism,
hans intresse en vilja till liv.

Du och jag kan föra Raouls arv vidare.
Och i allt detta mörker,
känner jag ändå hopp i vetskapen om att samhället går att förändra.
Som den ryske författaren Aleksandr Solzjenitsyn skrivit:
”Linjen, som skiljer gott och ont, löper inte mellan klasser och inte mellan partier utan tvärs igenom varje människohjärta.
Denna linje är rörlig. Under årens lopp ger den efter. Också i ett hjärta besatt av det onda håller sig ett brohuvud av godhet.”
Stycket kommer från Gulagarkipelagen.
Och jag vet att hat, förakt och fördomar inte är givna i ett samhälle.
Bara för att det har präglat vår historia behöver det inte förgöra vår framtid.
Så låt oss på denna minnesdag lova varandra att samarbeta för ett öppnare Sverige.
Därför att vi vet att i varje hjärta finns ett brohuvud av godhet,
i varje mörker finns ett ljus,
och i våra händer finns verktygen för att bygga ett friare samhälle för oss alla.
Tack.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Tal på Fadimes minnesgala

Publicerad 17 januari 2015 Uppdaterad 02 april 2015

Stockholm 17 januari 2015 Det talade ordet gäller

Vänner,
att stå upp för ditt liv och din kärlek, trots att du vet att din familj vägrar acceptera det, kräver ett stort mod.

Och att tala om det inför världen, för att skapa förändring för andra, det kräver ett ännu större mod – som är få förunnat.

Det modet hade Fadime. För det mördades hon. Men minnet av Fadime och hennes mod lever vidare.

Och det kan aldrig finnas något hedersamt med att trakassera och mörda människor.

Däremot är det en skam för hela vårt samhälle, om vi inte sätter stopp för våldet.

Därför är det regeringens, och allas vår uppgift, att utsatta människor aldrig ska mötas av det oförstående, den okunnighet och den passivitet som Fadime mötte.

Vi ska garantera skydd och ta alla varningssignaler på allvar. Vi ska stärka samverkan mellan skola, sjukvård, socialtjänst, polis och det civila samhället. Vi ska förändra normer och förebygga våld med alla medel vi har.

Och tvångsäktenskap har nu kriminaliserats, oavsett om det sker i Sverige eller utomlands, och möjligheten att gifta bort barn har avskaffats.

Men mycket återstår att göra. Och där behöver vi samarbeta med er, alla

organisationer, aktörer och hjältar som vägrar låta detta ske.

Och vår kamp för mänskliga rättigheter kan inte sluta vid landets gränser.

Vi samlas också för att uppmärksamma de fullständigt vidriga övergrepp som begås av Boko Haram i Nigeria, och av ISIL i Syrien och Irak.

Sverige bistår Nigeria genom EU för att få kontroll på sitt land. Och vi undersöker möjligheterna att utöver vårt humanitära stöd skicka militär utbildningspersonal för att stödja kampen mot ISIL.

Vi måste göra allt i vår makt för att stoppa dessa vedervärdiga sekter.

Och Fadime avslutade ju sitt tal i riksdagen med att önska detta, för alla som hindras från att leva sina liv i frihet: "Jag hoppas att ni inte vänder dem ryggen, att ni inte blundar för dem."

Jag lovar dig det Fadime. Vi ska aldrig vända dem ryggen. Vi ska aldrig blunda för deras situation. Och vi ska aldrig glömma dig.

Tal från Statsrådsberedningen

Tal på "Nationell minnesgudstjänst tio år efter tsunamikatastrofen"

Publicerad 26 december 2014 Uppdaterad 02 april 2015

Uppsala 26 december 2014 Det talade ordet gäller.

Det är svårt att finna de rätta orden.

Ingen sorg jag känt i livet kan jämföras med den många av er lever med.

Men jag vill säga detta:

Att älska någon är bland det vackraste och samtidigt svåraste en människa kan göra.

Genom att älska öppnar du upp ditt liv för en så stor glädje, men du riskerar också en avgrundsdjup förtvivlan.

Genom att älska binder du band till andra, som kan göra så fruktansvärt ont när de bryts av.

Och idag minns vi alla de band som slets itu för tio år sedan.

Fäder och mödrar.

Makar och vänner.

Bröder, systrar, barn och barnbarn.

Älskade, saknade, aldrig glömda.

Vad kan vi människor göra efter förlusten av någon vi älskar?

Vi kan bära med oss minnena av kärleken, för de kan aldrig tas ifrån oss.

Vi kan hylla livet, i all dess bräcklighet, för att det gett oss människor att älska.

Vi kan se de som är nära oss idag, hålla om dem och inte glömma att visa vad vi känner för dem.

Vi samlas idag för att hedra alla er som förlorade livet i tsunamikatastrofen i december 2004.

Era liv släcktes. Men minnet av er kärlek lyser i mörkret.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Tal på World's Children's Prize-ceremonin 2014

Publicerad 29 oktober 2014 Uppdaterad 02 april 2015

Det talade ordet gäller.

We have heard about the fantastic work of three Child Rights Heroes today, heroes who are fighting for a better world for children, and for us all.

Malala Yousafzai, John Wood and Indira Ranamagar – I would like to congratulate you on behalf of the Swedish Government, and the Swedish people.

Your work is truly inspiring, and a tribute to the spirit of mankind.

The World's Children's Prize programme has educated and empowered more than 36 million children, and taught them their rights and the promise of democracy.

The prize spreads a light of hope where rights are violated. It turns children into enthusiastic agents of change.

And to all the children who have led this ceremony, and to the millions of schoolchildren who have participated in the World's Children's Prize programme – I promise you this:

We will always be with you in our shared fight for a world where the rights of the child are universally respected.

Let us tirelessly continue our work, so that every child can be safe, educated – and free.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Statement at 10th Asia-Europe Meeting (ASEM) Summit, 16-17 October 2014, Milan, Italy

Publicerad 16 oktober 2014 Uppdaterad 02 april 2015

Milano, Italien 16 oktober 2014 Europe-Asia Partnership in Addressing Global Matters in an Inter-Connected World Det talade ordet gäller.

Thank you, Mr Chairman.

Since this is my first meeting in this forum, let me first say how highly Sweden values the ASEM process. It is really useful to discuss important matters between Asia and Europe.

Mr Chairman, we live in turbulent times. We are seeing the emergence of new conflicts, within and between states. We are also seeing new and different threats to the lives of many of our citizens. This tests the set of common values and rules that we have built together since the end of the Second World War.

I have a firm belief in the need for Asia and Europe to work together to overcome these challenges.

We need more international cooperation. We need a stronger and better equipped United Nations. We need a more robust defence of the principles of international law, with the United Nations Security Council in the front line.

Mr Chairman, the situation in Ukraine must be mentioned in this context. This is not only a European but a global concern. Russia's annexation of Crimea was a clear breach of international law. All countries must respect the right of other countries to make their own decisions – on foreign policy,

security, and trade.

Nuclear disarmament and non-proliferation is another global concern. One way to move towards a world free of nuclear weapons is to establish Nuclear-Weapon-Free Zones. Sweden supports the South-East Asian Nuclear-Weapon-Free Zone Treaty. We also urge all states to sign and ratify the Comprehensive Nuclear-Test-Ban Treaty.

I am pleased to say that the new Swedish Government is a feminist government. We will be in the forefront of international efforts to ensure women and girls their human rights, including sexual and reproductive health and rights, and the right to a life free of violence. Work for peace and development will benefit greatly from female empowerment. This is an area where Asia and Europe can join forces, deepen the dialogue and take the work forward together, especially in the creation of a new set of global sustainable development goals by 2015.

Mr Chairman, the most serious global challenge of our time is that of climate change. It affects us all, but the impact will be hardest on the world's poorest and most vulnerable populations. Next year, in Paris, we in this room will have a common responsibility – to reach a global, legally binding agreement that will keep us below the two-degree target. It is crucial to secure the very survival of the planet. And that must be the main priority for us all.

Thank you, Mr Chairman.